DERİN DEVLETİN ŞİFRELERİ

CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL

ÇETİN AGAŞE

yakamoz

CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL ÇETİN AGAŞE yakamoz

DERİN DEVLETİN ŞİFRELERİ

CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL

ÇETİN AGAŞE

YAKAMOZ YAYINCILIK
ISBN 978-9944-204-78-1
6. BASKI NİSAN 2008

CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL

YAZAR ÇETİN AGAŞE
YAYIN YÖNETMENİ E. HALUK DERİNCE
GÖRSEL YÖNETMENİ FARUK DERİNCE
YAYIN KOORDİNATÖRÜ ALEV AKSAKAL
BASIN ve HALKLA İLİŞKİLER AKİF BAYRAK
DAĞITIM SORUMLUSU RAMAZAN YORULMAZ
BASKI MELİSA MATBAACILIK
Çifte Havuzlar Yolu
Acar Sitesi No: 4
Davutpaşa/İSTANBUL

NOT
Bu kitap, *"Cem Ersever ve JİTEM Gerçeği"* ile *"Kod Adı Yeşil"* adlı kitapların 6. baskılarının bir araya getirilmesiyle hazırlanmıştır.

İNTERNET ALIŞVERİŞ
www.dr.com.tr • www.ideefixe.com. • www.kitapyurdu.com. • www.hepsiburada.com.

yakamoz yayınları
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No: 10/2 Kağıthane/İst.
Tel: 0212 222 72 25 Faks: 0212 222 72 35
E-posta: info@yakamozyayinlari.com

DERİN DEVLETİN ŞİFRELERİ

CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL

Yazan Hakkında

Ben Çetin Agaşe!

1967 Kayseri doğumluyum. Konservatuvar Tiyatro bölümü mezunuyum. Yaklaşık 15 yıldır birçok basın kuruluşunda araştırmacı muhabir olarak çalıştım ve hâlâ çalışıyorum... Gazetecilik mesleğimin yanı sıra okurlar tarafından ilgiyle karşılanan dört kitabın da yazarıyım.

Ve yazmaya devam ediyorum...

Bugüne kadar yayınlanan kitaplarım:

Cem Ersever ve Jitem Gerçeği (5. Baskı)

Kod Adı Yeşil (5. Baskı)

Avrusya (2. Baskı)

Öfkeyle Vals (3. Baskı)

İçindekiler

ÖNSÖZ *7*
GİRİŞ *11*

1. BÖLÜM

CEM ERSEVER GERÇEĞİ

Ahmet Cem Ersever'in İlk Yılları 21
Ersever Harp Okulunda 22
Güneydoğuda İlk Görev ve Olaylar 23
Yeni Görev Yeri Doğu Karadeniz Bölgesi 38
JİTEM'i Tasarladı 51
Yıl 1989 Görev Yeri Güneydoğu 56
Ersever-Eşref Bitlis İlişkisi 59
Ersever Yazıları 63
Gelen bir mektuba cevap *65*
JİTEM'i kurma gerekçelerim *67*
Mafyalaşan basın, politikacılar *68*
28.3.93 Ankara notları *73*
Aydınlık Gazetesine tekzip yazısı *74*
Yaşanan olaylara Ersever analizi *77*
Terörle mücadelede yazarların olaylara yaklaşımı *80*
Çağ atlanır mı? *82*
Kontrgerilla masalı *84*
Kürdistani Cephe'nin TÜRKİYE DOSTLUĞU *86*
JİTEM Varmış 92
Düğüm Çözülüyordu 101
Ersever'in Avukatı Emin Emir ile Görüşme 102
Silopi Gümrük Muhafaza Başmüdürü Ali Balkan Metel'le Görüşme ..107
Hüsamettin Türkmen'le Görüşme 108
Ölüme Yolculuk 111

2. BÖLÜM

KOD ADI YEŞİL

Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT) 113
Mahmut Yıldırım'ın Biyografisi 121
Pusulanın Takma Adı Yeşil 124
Uzun Süre Kesilmeyecek Bir Sağanak Yağış Başlamıştı 126
Devam Eden Sağanak Yağış 131
MİT Raporlarında Mahmut Yıldırım 133
Mahmut Yıldırım'ın MİT'e verdiği ifade 141
MİT'in raporu şöyle devam ediyor 145
Merceğimizden Görünenlere Devam Ediyoruz 146
Gerçekler 147
Kontrgerilla da İlk İtirafçı 149
Sorgu Subayı Hüseyin Oğuz 151
Kutlu Savaş Gözüyle YEŞİL 153
Mehmet Eymür-Yeşil Bağlantısı 156
Ara Söz 158
Gerçek Yeşil Subaydı 159
İbrahim Babat 162
Her şey Görüleceği Kadar Ortaya Çıkmadı mı? 167
Adım Adım Yeşil'e Yürüyorum... -1- 169
Adım Adım Yeşil'e Yürüyorum... -2- 176
Elazığ Korkulu ve Ürkekti 180

ADI GEÇEN ÖNEMLİ ADLARIN BİYOGRAFİSİ

Veli Küçük 191
Murat Demir 191
Şerif Tokgöz 192
Ali Yıldız 192
Muhsin Gül 192
Alaattin Kanat 193
Mustafa Deniz 193
Sedat Edip Bucak 193
Haluk Kırcı 194

ÖNSÖZ

Gazetecilik hayatımın daha ilk aylarıydı, bir heyecan, bir coşku ve şevkle adı haber olan her şeye koştuğum yıllar...

Binbaşı Cem Ersever birkaç yıl önce üç arkadaşıyla ölü bulunmuş, o gün bu gündür de Türkiye gündeminden hiç düşmemişti. O günlerde de gündemdeydi.

Israrla Ersever dosyası hazırlamak istiyordum çünkü aile ilişkilerinden dolayı kendisini oldukça yakından tanıyordum ve dolayısıyla bu duygusallık nedeniyle de şefkatli düşünüyordum...

Günler günleri kovalayıp Ersever dosyasını kabarttıkça başka başka gerçeklerle karşılaşıyor, karşılaştıkça da olaylara yaklaşım şeklim değişiyor, değiştikçe de duygusal olmaktan hızla uzaklaşıyordum.

Bir gazeteci büyüğüm o dönemlerde hiç unutmadığım ve hayatımda hep yastık altı yaptığım bir cümle söylemişti. "Mesleğine ve hayatına bakışını, ilkelerini ve habercilik anlayışını boğuştuğun haberler arasında oluşturup öğreneceksin. Bu boğuşma kendi ilkelerini öğretecek sana. Hiç kaçma haberlerden, bolca dal içerisine, irili ufaklı ayırma ve her daldığında içerisinden kendin için doğru olanları al."

O gün bu gündür; bu ilkeler doğrultusunda doğrularımdan sapmadan ve kendimi hiçbir şey karşılığında satmadan habercilik yapmaya devam ediyorum ve edeceğim...

Dokuz yıl önce ilk baskısını çıkardığım "Cem Ersever ve JİTEM Gerçeği" ve "Kod Adı Yeşil" adlı kitaplarım bugüne kadar beşinci baskısını yaptı. Devamında da birçok haber dosyası çalışıp, bazılarını kitaplaştırarak sizlere sundum. Sunmaya da biraz önce belirttiğim anlayış doğrultusunda devam edeceğim...

"Cem Ersever ve JİTEM Gerçeği" ile "Kod Adı Yeşil" birbirini bütünler nitelikte olduklarından yeni baskılarında her ikisini bir kitapta toplamaya karar verdim. Ayrıca tekrar gözden geçirerek, konularıyla alakalı birçok yeni gelişmeyi ve güncel bilgileri dikkate alıp kitabı biraz daha güncelleştirdim. Bunu yaparken ilk baskılarındaki orjinal dokunun bozulmamasına özellikle özen gösterdim.

Gazeteci-Yazar olarak birkaç hassas konunun altını kalın çizgilerle çizerek siz sevgili okurlarıma kolay gelsin diyeceğim...

JİTEM, İstihbarat Teşkilatı, MİT gibi birçok özel haber alma ve istihbarat teşkilatı Türkiye'de olduğu gibi dünyanın bütün ülkelerinde sürekli gelişerek yüzyıllardır var olmuşlardır. Ve bundan sonra da ülkelerin istikrarı ve bütünlüğü, uluslararası denge ve gelişen dünya teknolojisi içinde terörizm gibi suçlarla mücadele için var olmaya devam edeceklerdir.

Kişiler doğal olarak gidecek ve yenileri gelecek... Bu gidiş gelişler, o kurumların varlığını koruma ve ülke menfaatlerini kollayabilme adına, aynı bayrağı elden ele zeval getirmeden teslim etme azim ve gayretinde devam edecektir.

Gelelim en hassas noktamız olan Türk Silahlı Kuvvetlerine...

Yatağımızda onlar sayesinde korkusuz, onlar sayesinde huzurlu uyuyabiliyoruz. Bu nedenden dolayı da sürekli değişkenlik gösteren çağdan kopmadan ilerleyip, en demokratik siyasi geçişleri yaşıyoruz.

Diğer kitaplarımın önsözlerinde yazdığım bir cümleyi şimdi de ısrarla tekrarlayacağım. Pirinci doğru ayıklayalım, içerisinde birkaç çer çöp var diye bütününü atmayalım, çöpleri ayırıp sağlamlarını kullanalım.

Kişiler yüzünden, cehalet yüzünden bizim için vazgeçilemez olan kurumlarımıza zararlar vermeyi bırakmalıyız. Becerebiliyorsak ayıklamaları doğru yapıp, hassasiyetin bilincinde olarak bütüne zarar vermeyelim.

Biraz sonra okumaya başlayacağınız kitap; bu anlayış çerçevesinde, bahsi geçen hiçbir kurum zan altında bırakılmaksızın, sadece ve sadece suiistimalleri baz alarak yazılmıştır...

Bu ilkelere sadık kalmaya çalışarak yaptığım hiçbir çalışmamdan ötürü olumsuz bir tepkiyle karşılaşmadığım gibi karşılaşacağıma da inanmıyorum. Özellikle önsöz yazımda bu hassasiyetin altını kalınca çizmemin sebeplerini umarım açıkça anlatabilmişimdir. Çünkü bu hassasiyetin aynı zamanda hepimizin hassasiyeti olduğuna inanıyorum.

O, bilip bilmeden, bu duyarlılıkları göz ardı ederek yalan yanlış suçladığımız paşaların varlığı ve dirayeti sayesinde birçok oyunlara maruz kalmamıza rağmen dimdik parçalanmadan ayaktayız.

Ve unutmayın ki bu vatanın birliği ve bütünlüğü içerisinde o Silahlı Kuvvetlerin üniforması altında bizim binlerce evladımız şehit oldu, sadece vatanın birlik ve bütünlüğü için.

Kolay gelsin...

GİRİŞ

Duygusuz değil belki ama duyarsızlaştığımız kesin. Kozalar örmüşüz, kendi küçük dünyalarımızın çevresine. Ya da kozalar örülmüş, ördürülmüş. Hâlâ kuşatılıyor ömrümüz, hapsediliyor gündelik hesaplaşmaların çemberine...

Tüm ağırlığıyla binerken hayat omuzlarımıza, herkes kendi ferdi ağırlığını hafifletme ve başından defetme çabasında. Herkes yakınındakini sokan yılanın kendisine o an için dokunmadığının mutlu avuntusunda, tabii yılanın zehirli dişlerini kendi bedeninde hissedene dek!

Belki şu an bir hastane odasında yeni bir can, annesinin bedeninden, ilk merhabasının çığlığını atıyor hayata... Ve belki kurşunlar vuruyor genç bir bedeni "bilmem hangi yüce değerler" adına yapılan kıyımda...

Bir bilim adamı hayatın bilinmezlerini zorluyor laboratuvarında... Belki bir sarhoş kusuyor sokak lâmbasının altında. Bir mahpus, bir acı daha düşüyor günlerin çentiğine. Nöbet yerindeki asker bir gün daha eksiltmenin yoğunluğunda.

Harlem'de bir zenci bıçaklanıyor, bir kadın etini pazarlıyor otobanın kenarında, bir hastane odasında yeni bir sabahı gözlüyor umutsuz bir hasta... Birileri sevişiyor bedenlerindeki tuz birbirine karışarak... Ve birileri işkence tezgâhında savunuyor hayatı! Yaşamak adına inandığı değerleri..

Birileri şarkı söylüyor... İçiyor birileri.

Birileri ağlıyor; taze toprak kokusu ellerinde, karanfiller mezar üstünde!

Şu an tüm ağırlığı, tüm acıları, tüm coşkusu, renk ahengiyle ve tüm paradoksuyla sürüyor hayat...

Umut yüklü hayaller bile kuramaz hâldeyiz. Hani atalarımız demiş ya "Ölü toprağı serpilmiş üzerimize" diye, bir türlü atılmıyor, atamıyoruz bu toprağı üzerimizden ama atılması da gerekiyor. Neden mi? Gözümüzün alabildiği her şey bir neden, bir mesele hâline gelmiş. Belki de artık elden ele bu güne kadar getirdiğimiz gelenek hâlini alan yapı, yirmi birinci yüzyılın eşiğinde bile hâlâ uzay çağma attığımız adımımıza alışmaya çalışırken, sinek pisliği olup mide bulandırmaya başlamış...

Çeteler devletleşirken, kocaman devlet bölünmeye çalışılıyor. Sanat, ağzı bir cümleyi biraz doğruca sarf edenlerin âdeta bit pazarına düşürdüğü bir kavram kıvamında. Ya devletimizin vekilleri... Şatolarında gününü gün ederken, ara sıra Meclis'e hır çıkarmaya gidip, dışarıya çıkmışken de sokaktaki insanların gönüllerini alıyor ve bolca, cumhur cemaat "hükümet, boz yap" oyunu oynuyorlar.

Halk öyle sabırlı, yüreği o kadar geniş ki, gık demeden herkesin doğruyu öğrenmesini bekliyor inatla. Ama gören göz kılavuza ihtiyaç duymaksızın, bu inadın tükenmek üzere olduğuna da hemen takılıyor.

Okumakta olduğunuz kitabımda asıl amacım, bu karmaşaların biraz altını çizmekti. Çünkü şahit olduğum birçok gerçek varken yıllarca basında ve kamuoyunda yazılıp çizilenler oldukça baştan savma, doğru bilgilendirmeden çok uzak ve yarattığı karmaşayla, kovana çomak sokararcasınaydı.

Hatta o kadar uzak ki; birileri ortaya çıkıyor, JİTEM yok diye bas bas bağırıyor fakat ne hikmetse elinde belge, dokü-

man bulunan kişiler bir türlü bunları kullanmıyor, yayınlamıyordu. Çıkıp ortaya, "Evet kardeşim vardı, olmalıydı da... vatan millet bütünlüğünü korumak için, dünya ülkelerine karşı dimdik ayakta durmak için olması gereken her şey, tıpkı bugün gibi yarınlarda da olacak ve olmalı" demiyor ya da diyemiyordu...

Ben ise inatla ve sabırla; JİTEM'in ve beraberinde bugüne kadar karanlıkta kalmış, göremediğiniz gerçeklerin gördüğüm taraflarını sizlerle paylaşmak istedim. En büyük arzum; bu gerçekleri belgelerle kamuoyuna sunarak, bunu gerçekleştiremeyenlerin yüreğine su serpip, daha önceki yıllarda cesaretli ve yürekli gazetecilik yapıp, bedelini canlarıyla ödeyen birkaç değerli yazarın mezarlarındaki kemiklerinin birkaç dakika da olsa sızlamasını önlemekti.

Mesela Uğur Mumcu gibi.

Sistemin çarpıklığı ve yanlışlığı burada da vardı ve doğru, gerçek olan şeyler onun çarkından harmanlanarak ortaya çıkıyordu. Bir çete reisi yakalanıyor, yargıya intikal ediyor. Yargı cezasını veriyor ve cezaevine gönderiliyor. Kısa bir süre sonra çıkarılan bir aftan yararlanarak tahliye oluyor. Tahliye olan bu kişi yine kendi düzeninde at koşturmaya devam ederken yine basın aracılığı ile bu olay gündeme getiriliyor. Bunun üzerine yetkililer çok geçmeden bir açıklama yapmak zorunda kalıyor. Şahsın cezası yanlış hesaplanmıştır. Türk Adaleti, toplu katliamdan suçlu, birçok gasp ve cinayetten birinci dereceden zanlı olarak aranan ve yakalanmış olan bu kişiyi yanlışlıkla erken tahliye ediyor, sonra da ortaya çıkıp, çok rahat bir şekilde elimizle ortalığa saldık diyor. Olay bununla da kalmıyor. Aradan yine bir süre geçiyor, malum kişi yakalanıyor. Aynı gün Asayiş Şube Müdürlüğünden elini kolunu sallayarak çıkıp gidiyor.

Ve bir gün Susurluk kazasıyla gündeme geliyor. Çatlı ve Sedat Bucak'ın aracının arkasındaki arabada bulunan şah-

sın, firari olduğu ortaya çıkıyor. Hem de bir Milletvekilinin, bir de devlet adına görev yapan Abdullah Çatlı'nın bulunduğu aracın hemen arkasında... Yine bütün gözler onun üzerinde. O ise kendisine tanınmış olan firar hayatının emirlerini yerine getirmeye çalışıyor. Defalarca havaalanından yurt dışına gidip geliyor, resmî görevlilerin gözünün önünden gelip geçiyor, ama kimse tanımıyor. Tabii o çok sıradan biri ya; nasıl tanısınlar.

Yıl 1999, İstanbul'da bir evde müthiş bir operasyonla tekrar yakalanıyor, sanki tahliye edilircesine...

Aslında hepimizin çok iyi tanıdığı bir simaydı o.

Adı Haluk KIRCI.

Birkaç yılda bu çarpıklıkları anlatacak o kadar çok somut örnek birikti ki... sadece gözlerinizin görüyor olması yeterli!?

Son bir örnek daha vermek istiyorum. Yine çığlık çığlığa aranan bir şahsın, Mahmut YILDIRIM'ın kullandığı telefonun Susurluk kazasıyla birlikte ismi sıkça gündeme gelen Veli Küçük Paşa'ya ait olduğu, yine bu ülkenin istihbarat yetkililerinin açıklamasıyla ortaya çıktı.

Ya Türkiye'deki bu tablo Avrupa'dan nasıl görülüyordu.

Türkiye'de uyuşturucu trafiğinin, mafya ve bazı örgütlerin uluslararası şöhrete nasıl ulaştığının, Türkiye'den ziyade Avrupa'da çok ciddi bir kartelleşme içerisinde olduğunun ve tablonun dehşet verici boyutlarının, yabancı bir gazetecinin araştırmalarıyla, sandığımızın veya tahmin ettiklerimizin çok ötesindeki gerçeklerine kapı açalım.

İspanyol gazeteci Alvaro Baeza kendisiyle yapılan bir röportajda araştırma ve tespitlerini şöyle dile getiriyordu:

"Türkiye üzerinden uyuşturucu trafiği konusunda araştırma yapan bir Fransız gazeteci geçen yıl mayıs ayında işkence edilerek öldürüldü. Ne yazık ki şu an Avrupa kartelleşen

Türk mafyasını konuşuyor. Yetkililer uyuşturucu trafiğinde Türkiye'nin adını Kolombiya ile birlikte anmaya başladı. Uyuşturucu dağıtımında Türkiye, Latin Amerika'nın arkasından ikinci konuma geldi. Türkiye mafyası şu anda da tüm Doğu Avrupa, Almanya ve Asya ülkelerinin dağıtımını üstlenmiş ve ele geçirmiş durumda.

İspanya'ya gelirsek; buradaki hapishanelerde yüzden fazla Türk var. Bunların sadece biri silah kaçakçılığından mahkûm, diğerlerinin hepsi uyuşturucudan tutuklu. Bu oran herhalde her şeyi açıklıyor. Sadece son birkaç yılın bilançosunu ele aldığımızda ortaya ürkütücü rakamlar çıkıyor. Ama asıl mesele, ayrıntılarını kimsenin bilmemesi. Bu da doğal, çünkü bunları halka aktaracak gazeteci kalmadı.

Uyuşturucu mafyası Avrupa'yı ülkeler bazında paylaştı. Örneğin; Kolombiya ve Bolivya mafyası, Portekiz, Fransa ve İspanya'yı; Türk mafyası ise tüm Doğu Avrupa, Almanya, Belçika, Hollanda ve İngiltere'yi aldı. Türkiye'den buraya gelen uyuşturucudan elde edilen para, geri dönüp ülkenizde aklanarak yasallaşıyor. İşte bu yolu bulan Fransız gazeteci öldürüldü. Amerikalı ve Kanadalı uzmanlardan edindiğim bilgiler, Türk mafyasının Avrupa'da uyuşturucu yanında kalpazanlıkta da bir numara olduğunu gösteriyor.

Özellikle sahte yüz dolarlık banknotlarda milyonlarca dolardan bahsediyorum. Türk mafyası Avrupa'da yaşayan 2 milyon 800 bin Türk yurttaşından yararlanıyor, bazılarını örgütleyip kendi hesabına çalıştırıyor. Almanya'da yapılan bir kaçakçılık operasyonunda 28 kilo zenginleştirilmiş plütonyum ele geçirildi. Yakalananların arasında üç Türk, iki İspanyol, altı Alman ve yedi Rus vardı. İspanyollar istihbarat elemanıydı. Başbakan Aznar bu elemanları geri almak için Kohl ile görüştü. Çünkü bunlar askerî elemanlardı ve olay skandala yol açabilirdi. Bu operasyonda altı Türk de kaçmayı başardı. Bu Türkler kimlerdi? Araştırdınız mı ele geçen üç

Türk'ün kimliğini? Gizli istihbarat elemanları."

İspanyol gazeteci Türkiye'yi böyle tanıtıyordu, böyle gösteriyordu. Peki, Yunanistan nasıl görüyor ve olayları değerlendiriyordu. Yunanistan Thrace Demokratik Üniversitesi Türkiye'deki kirli gerçekleri hem ders olarak kullanıyor, hem de Üniversite bünyesinde hazırlanan Internet aracılığıyla bu bilgileri yayınlıyordu. İngilizce olarak yayınladığı bu bilgileri okuduğumda ben de oldukça şaşırmıştım. Çünkü fazlasıyla detaylara sahiptiler. Orijinalinden alıntıyı bozmadan birebir Türkçeye çevirerek aktarıyorum:

"Türkiye'deki çetelere karşı mücadele etmek, onların direkt MİT (Millî İstihbarat Teşkilatı) ile bağlantıları olmasından kaynaklanan engellerle çok zor oluyor. Ayrıca, iki eski MİT'çi Mehmet Eymür ve Yavuz Ataç tarafından da açıklandığı gibi, çeteler ve politikacılar arasındaki bu ortaklık, devletteki bağlantılarla çetelerin ayıklanmasının engellendiğini gösteriyor. Bu çeteler 20 yıl boyunca MiT'in işlerini gerçekleştirmekte kullanılmışlardır. Bunların Türkiye devletiyle olan bağlantılarını ve örgüt liderlerini koruyan eski memurların isimlerini, Susurluk kazasını araştıran Meclis Komisyonu tarafından yapılan soruşturmalar sonrasında İstihbarat Dairesi Başkan Vekili Hanefi Avcı açıklamıştır."

İki yıl önce Balıkesir'in ilçesi Susurluk'ta meydana gelen trafik kazası Mafya-emniyet-politikacılar üçgeninin varlığını ortaya çıkardı. Süper lüks Mercedes son hızla kamyona çarpmış, polis şefi Hüseyin Kocadağ, katil olduğu iddia edilen, çete lideri Abdullah Çatlı ve kız arkadaşı Gonca Us ölmüştü. DYP Urfa Milletvekili, aşiret reisi Sedat Bucak hafif yaralarla kurtulmuştu.

Özel suikast silahları, özel mermiler, Türkiye eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar tarafından imzalanmış sahte kimlikler ve silah ruhsatları arabada dağılmış hâlde bulunmuştu. Ka-

çak çete reisi ve birçok cinayetin sanığı olduğu iddia edilen eski polislerden biri ve bir parlamenterin aynı arabayı paylaştıkları anda bu kazanın gerçekleşmesi mafya-emniyet-politikacı üçgeninin açığa çıkmasına yardımcı oldu. Kazadan bu yana iki yıl geçti. Ama Susurluk çetesi diye adlandırılan bu suikastın etkileri hâlâ hissediliyor. Alaattin Çakıcı'nın Fransa'da tutuklanması, devlet yapısının ve çete liderinin devlet içindeki bağlantılarının araştırılmasını zorunlu hâle getirdi. Çakıcı özel koruması ve kız arkadaşı ile tutuklandığı zaman; Susurluk çetesinin sistem içinde yüksek mevkideki ilişkilerini sürdürdüğünü ortaya koyarcasına, diplomatik pasaport taşıyordu.

Çakıcı'nın tutuklanması MİT ve Fransız polisinin yüksek gizlilikte, ortak çalışmasıyla gerçekleştirildi. Yakalanması, Sistem-mafya çalışmasında sıklıkla ismi geçen İçişleri eski Bakanı Mehmet Ağar'ın oğlunun düğün töreniyle aynı güne rastlıyordu. Düğün resepsiyonu Ağar tarafından "sistemle barışma ve suç sebeplerinin temizlenmesi" şovuna dönüştürülmüştü. 12 Eylül askerî darbesi lideri ve eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve o anki Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in, düğün şahitleri olacağı duyurulmuştu. Bu kişiler sistemin içindeki çeteleri yok etmeye karar veren isimlerdi. Bununla beraber Çakıcı'nın Fransa'da tutuklanması, resepsiyonun düzenleniş amacını engelledi. Demirel tutuklanma haberini alınca resepsiyona katılmaktan vazgeçti. Birçok nüfuzlu iş adamı da bunu duyunca resepsiyonu terk etti.

Çakıcı gün boyunca tutuklu olmasına rağmen operasyon, plan gereği evlilik töreni zamanı olan 20:30'a kadar gizli tutuldu. Çakıcı'da bulunan kırmızı pasaport, sistemin direkt ya da dolaylı bağlantılı olduğu iddia edilen yeraltı örgütlerini kaçınılmaz bir hedef hâline getirdi. Susurluk kazasını araştıran Türkiye Büyük Millet Meclisinin oluşturduğu komisyonunun araştırmaları sonunda İstihbarat Dairesi Başkan vekili Hanefi Avcı örgüt liderlerini koruyan eski memurların

isimlerini ve bağlantılarını açıklamıştı. Avcı 1987 yılında Çakıcı ile temasa geçen memurun bir dönem MİT müsteşarlığında çalışan Sengal Atasagun olduğunu söyledi. O bu ilişkinin eski MİT çalışanı Yavuz Ataç'a kadar sürdüğünü belirtti. Avcı, Çakıcı ve MİT mensubu Mehmet Eymür arasındaki şüpheli bağlantıyı ifşa etmişti.

Kırmızı pasaportun MİT çalışanı Ataç tarafından yasadışı hazırlanıp düzenlendiği sonraki soruşturmada kanıtlandı. Çakıcı'nın, pasaportun çalındığı sırada Beijin'e yolculuk yaptığı ama Ataç'ın pasaportu, Çakıcı Malezya'dayken ona gönderdiği raporlarda yer aldı. Mafya ile bağlarının sürmesinden dolayı Ataç, Kırmızı pasaportu çalabileceği Beijin'e maksatlı olarak sürgün edilmişti. Hırsızlıkla ilgili iddialar Dışişleri Bakanlığı tarafından şiddetle yalanlandı. Bununla beraber, kısa bir süre sonra pasaportun gerçekten kaybolduğu ortaya çıktı.

Ayrıca pasaportun öncelikle, İnsan Haklan Derneği Başkanı Akın Birdal suikastı sanığı Mehmet Can Kulaksızoğlu için Ataç tarafından hazırlandığına işaret ediliyor.

Çakıcı'nın ifadesinde resmî prosedür devam ederken adı aynı zamanda köşe yazarı Uğur Mumcu'nun arabasına konan bomba ile öldürülmesinde ve birçok kaçırma ve kıyımdan sorumlu olan diğer örgüt liderleri ile anılıyordu. Millî Güvenlik Kurulunun öncelikli yok edilecek diye işaret ettiği kanat örgütlerin belirlenmesinde yol gösterici olmuştu.

Araştırma komitesi üyesi Tevfik Diker'in faturalarda yaptığı araştırma sonucunda Çakıcı'nın 22-23 Ocak 1993'te Ankara Oteli'nde 704 ve 806 numaralı odalarda kaldığı anlaşıldı. Uğur Mumcu suikastı 24 Ocak'ta oldu. Susurluk kazasından üç gün önce Ağar ve Çakıcı Kuşadası Princess Otel'de kalıyordu. Otel kayıtlarına göre Çakıcı 1242 numaralı odada kalırken Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak da oradaydı.

Avcı, olaydan bir yıl önce MİT bağlantılarını açıklamıştı: "Yasadışı PKK ciddi ve daha hızlı bir şekilde hain eylemlerini gerçekleştiriyordu. Devlet, dış güçlerin de yasa dışı yollardan desteklediği PKK üyelerine karşı yetersiz kalıyordu. PKK ile onların tarzıyla, aynı yollardan mücadele etmek gerekiyordu. İlk kez JİTEM üyesi Cem Ersever bu işleri üstlendi. Ersever, kız arkadaşı ve koruması öldürüldü ve katil bulunamadı. Gruplar PKK'ya para sağlayan İstanbul'daki para kaynakları ve uyuşturucu satıcılarıyla savaşmak için gizli olarak kurulmuştu. PKK'yı destekleyen aktif noktalar susturuldu. Sonrasında bu gruplar, Mafya tarzı yasadışı çetelere dönüşerek hareketlerini memurlar ve sivil halk üzerinde sürdürdü."

Avcı, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın MİT üyesi Eymür ve arkadaşları tarafından yönlendirilen birçok tetikçiyle ilişkisi olduğunu söylüyordu.Daha sonra Eymür, Çatlı'nın ve Tarık Ümit'in öldürülmesinde İbrahim Şahin'i suçluyor.

Tüm bu kaçakçılık kaosu kontrgerilla tetikçilerinin kontrolünde geniş finansal birikimler oluşturmuş, Türkiye'deki uyuşturucu sevk yolları dönem dönem değişikliğe uğramış, alanların paylaşımında kanlı çatışmalar yaşanmış, tüm bu kavgalar ve alan paylaşımı sonucu Karadeniz bağlantısı ön plana çıkmaya başlamıştır. Uyuşturucu, silah ve bazı kaçakçılık olaylarını perdelemek üzere de bölgede terörist faaliyetler bir anda gündeme gelmeye başlamıştır. Bence Karadeniz'deki bu gelişmeler daha bir dikkate alınmalıdır.

Bu noktaya kadar okuduklarınız şu an izleyecek olduğunuz filmin fragmanıydı, özetiydi. Bir önsözü, bir girişiydi...

Herkes koltuklarındaki yerini aldığına göre başlamamak için hiçbir mazeretimiz kalmadı...

O zaman motor...

1. Bölüm

CEM ERSEVER GERÇEĞİ

Ahmet Cem Ersever'in İlk Yılları...

Tarih 6 Haziran 1950.

Gecenin aydınlanmaya yüz tuttuğu dakikalarda ilk çığlık, ilk şaşkınlık ve sersemlik eşliğinde dünyaya merhaba dedi, küçücük yeni doğan bebek...

Anne en gururlu hâllerinde; annelik belgesini alıp, eşe dosta karşı ispatının heyecan ve şevkini yaşarken, Silahlı Kuvvetler mensubu olan baba, annenin yanı başındaki yeni doğan çocuğu kucağına alarak, bir işi başarıyla bitirmiş olmanın zevkiyle komik sevişmeler yaşıyordu... Cenin kimliğini birkaç dakika önce bırakıp, bebek olma hâllerine alışmaya çalışan minyatür insanla...

Kısa bir süre sonra, mini bir aile töreniyle kararlaştırılan

kimlik ismi önce geleneksel alışkanlıklar uygulanıp kulağma üflendi. Sonra da nüfus kayıtlarına ölene kadar taşıması için kaydettirildi.

Artık kendi sicili vardı onun... Yeni bir hayat ve yaşam sicil defteri...

Adı Ahmet Cem Ersever oldu...

Her bebeğin ilk okul çağlarına kadar yaşaması gereken hâlleri yaşayıp, çocukluk dönemlerinin hâlleriyle sarmaş dolaş da olmuştu, yedili yaşlarda...

Küçük Ersever Ankara İhsan Sungur İlkokulunda başladığı öğrencilik serüveninin ilk ayağını İstanbul Karatepe İlkokulunda tamamladı. İlkokul; oldukça başarılı, normal seyrinde geçmişti. Bu başarısı Ankara On dokuz Mayıs Koleji ve Ankara Yükseliş Koleji'nde de devam etti.

Yüksek öğreniminde farklı bir çizgiyi denedi genç Ersever. İlk tercihini belki de kitlelere daha yakın olmak için, Ankara Basın Yayın Yüksek Okulu'ndan yana kullandı.

Ersever Harp Okulunda...

Bir yıl süren serüven sonunda Ankara İktisadi ve Ticari Bilimler Akademisinde öğrenime başladı. Mezuniyetiyle birlikte sivil öğrenim hayatına nokta koydu. 1969 yılında hayatının yönünü değiştirecek bir kararla Kara Harp Okulu sınavlarına girerek, askerliğe ilk adımını attı. Zaten asker kökenli bir aileden gelen Ahmet Cem Ersever, daha sonra meslek hayatında yapacaklarının ilk sinyallerini de bu noktada vermeye başladı.

1972'de Kara Harp Okulundan mezun oldu ve aynı yıl 1972/69 sicil numarasıyla İstanbul da görevine başladı.

Aynı yıl aile ortamında tanıştığı Yıldız Hanım'la bir süre

arkadaşlık yaptı, bu arkadaşlık aşka dönüştüğü an hiç vakit kaybetmeden evlenme kararı alarak dünya evine girdiler. Bir süre çocuk yapmama kararı kusursuz uygulandı. Zamanının geldiğine inandıkları anda Yıldız Ersever hamile kalmıştı. Klasik, evine bağlı aile babası olan Ersever, Yıldız Hanım'la beraber çocuk beklemenin tadını çıkardılar, heyecan eşliğinde.

Ve zaman gelip çatmış, dünyaya nur topu gibi bir kız çocuğu gelmiş ve adını da Asena koymuşlardı...

Bu yıllarda göstermeye başladı yüzünü; idealist, asi ve kabına sığmayan kişiliğinde. Mesleğinin daha ilk yıllarında istihbarat alanına merak salıp, eksikliklere kafa patlatmaya başlamıştı.

Güneydoğuda İlk Görev ve Olaylar...

1975 yılının ortalarında Mardin'in Silopi ilçesi...

Jandarma Üsteğmen olarak başladığı görevinin daha ilk aylarında adı Silopi olaylarına karışıyor ki; bu olayın sonucu, dönemin Başbakanı Süleyman Demirel ve İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk hakkında Meclis soruşturma komisyonu kurulmasına kadar uzanıyordu. 1976'da gerçekleşen bu olayda genç Üsteğmenin ilçe merkezinde toplanan halkın üzerine ateş açtığı ve üç kişinin yaralanmasına neden olduğu, mahkeme tutanaklarına geçmişti. Tarihe "Silopi'de Halk Ayaklanması" diye geçen bu olay, gazetelerde de geniş yer alıp, manşetten verilmişti. Cumhuriyet gazetesinin 26 Aralık 1976 tarihli nüshasında "Silopi İlçesi Jandarma Komutanının halkın üzerine ateş açması üzerine 3 kişi yaralandı" üst başlığıyla verilen haberin sonunda ise "İlçede gerginlik sürüyor. CHP, MSP ve AP ilçe başkanları ile bazı muhtarlar ortak bir telgrafla Jandarma Komutanı Üsteğmeni; Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Jandarma Genel Komutanına şikâyet ettiler" yazıyordu.

Olay artık yargıya intikal etmişti. İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı, olayla ilgili soruşturma başlattı. Bölük Komutan vekili Kıdemli Başçavuş Serdar Gürkanlı, yapılan soruşturma sonucunu bir rapor hazırlayarak yetkili makamlara ulaştırdı. Bu raporda olaylar şu şekilde ifade edilmekteydi:

"25 Aralık 1976 günü, yukarıda bahsedilen olayın zanlıları olarak karakolda gözaltında bulundurulanların ifadeleri alınıyor ve tahkikat dosyası hazırlanıyorken, yanında habercisi Jandarma Eri Sabahattin Boztepe olduğu hâlde ilçe kaymakamını almak üzere bölükten çıkıp seyyar jandarma taburuna gitmekteyken Cumhuriyet Alanı'na açılan caddede İlçe Jandarma Bölük Komutanı Üsteğmen Ahmet Cem Ersever'in arabası durdurulmak suretiyle yolu kesilmiş, 40-45 kişilik bir grubun taşlı, sopalı ve silahlı saldırısına uğramıştır. Yolunu değiştirerek tekrar bölük merkezine canını kalabalıktan kurtarmak için dönmek isterken yoğun silah tecavüzü başlamıştır. Bölük merkezinin hemen önündeki olay yerinde komutanlar ile bir jandarmanın mütecaviz grup tarafından tartaklandığını gören bölük nöbetçilerinin 'Komutanı öldürüyorlar' diye bağırması üzerine, bölük merkezinde bulunan erat dışarı fırlamış ve komutanlarının arkasından bölük merkezine doğru gelmekte olan mütecaviz topluluğu durdurmak maksadı ile havaya ateş açmışlardır. Bunun üzerine bölük komutanı bölük merkezine girerek erlere ateş kestirtmiş, kışlayı korumak maksadı ile gerekli tedbiri aldırtmış ve üst makamlara takviye talebinde bulunmuştur. Mütecaviz topluluk arasında gerek Jandarma Üsteğmen Ahmet Cem Ersever, gerekse habercisi jandarma eri Sebahattin Boztepe tarafından, gerekse o anda olay yerinin çok yakınında bulunan jandarma erleri Yavuz Önal ile Rıza Ayvaz tarafından katiyetle teşhis ve tanınanların kimliklerini Ek 5'te sunulan zabıtta olduğu gibi, akşamdan evleri aranan Ramazan oğlu Haşim Haşimoğlu ve çok yakın akrabası Hacı Ali oğlu Abdurrahim Haşimoğlu ile yine evi aranan Cafer oğlu Cevher Cengiz ve Ferhan oğ-

lu Tanir Ökten oldukları, kalabalık arasında gerek Üsteğmen gerekse görgü tanıkları olan diğer jandarma erleri tarafından tanınıp da isimleri bilinmeyen ve yeniden gördüklerinde tanıyabilecekleri bildirilen kişilerin aranmasına ve tespitine çalışılmakta olduğu.

Üsteğmen Ahmet Cem Ersever'e saldıran bu mütecavizlerin ilçe merkezinde aşiret reisi ve ağa durumunda kişiler olup, nüfusu altındaki 40-45 kişiyi yanlarına alarak jandarmaya karşı toplumsal bir hareket şekline sokarak, olayda elebaşı ve lider durumunda oldukları bizzat zabıtamız tarafından tespit ve tanınmış oldukları.

Keza olaylar sırasında 2 kişinin jandarma tarafından yaralandığı, arama sırasında evlerinde hasar vukua getirildiği, toplumda şikâyetlere girişildiği ve basına demeçler verildiği, bu suretle kamuoyunda adli ve mülki makamlar üzerinde sansasyon yaratılmak istendiği haricen öğrenilmiştir. Arama sırasında herhangi bir hasar vukua gelmediği arama zabıtlarında sabittir. Olaylardan 4 saat sonra ilçe merkezine gelmiş ve emir komutasını üzerine almış bulunduğunu, bölükte sadece 73 adet mermi sarf edilmiş olduğunu tespit etmiş bulunmaktayım. Bölük eratı bölüğün hemen önünde tecavüze uğrayan bölük komutanlarını kurtarmak maksadıyla havaya ateş etmiştir.

Jandarma tarafından yaralandığı iddia edilen Mehmet Özkaplan ile Selim Ökten'in Seyyar Jandarma Tabur Komutanı Jandarma Yüzbaşı İsmet Yediyıldız tarafından alınarak tedavi için Tabur Merkezine götürüldüğü yer bölük eratının ateş ettiği bölgeden üç sokak ötededir. Direkt atış imkânı yoktur. Onların şehir içinden atılan ve Üsteğmene saldırı sırasında kullanılan silahlarla yararlanmış oldukları kuvvetli ihtimal dâhilindedir. Zira gerçekten otomatik silahla halk üzerine veya mütecaviz kırk, kırk beş kişilik gruba ateş edilmiş olsaydı, sadece iki veya üç kişi yaralanmazdı.

Jandarma lojmanlarına gece yapılan silahlı tecavüz olayının faillerini serbest bıraktırmak maksadıyla, toplumsal bir olay çehresi verilmek istenmesi üzerine, jandarmaca faillerin ifadeleri daha alınmamış olup, olay anında ilgi (c) yazımızla Cumhuriyet Savcılığına intikal ettirilerek, gerek Jandarma Bölük Komutanlığı personeli, gerekse olay sanıkları, ifadeleri alınmak üzere Cumhuriyet Savcılığının emir ve direktiflerine bırakılmış olduğu, bunlardan Ramazan Haşimoğlu tevkif edilerek cezaevine konulmuş olduğunu, olay üzerinde hassasiyetle durulmakta olup zabıtaca bulunacak yeni delil ve failler çıktıkça durumun ayrıca arz edileceğini, ilçede durumun sakin olduğunu bilgi ve gereğini arz ederim."

Mahkemeye sunulan bu rapor, basında yazılan ve yöre halkının şikâyetleri doğrultusunda değil, Ahmet Cem Ersever'in haklı olduğunu ortaya koyacak şekilde yazılmıştı. Ersever'in mahkeme kayıtlarına geçen ifadesi ise şöyleydi:

"Bugün saat 11:30 sıralarında meydana gelen olayda yanımda Jandarma Eri Sabahattin Boztepe ile birlikte arabayla 1/119'uncu Seyyar Jandarma Taburuna gitmekteyken dünden evime ateş eden ve ateş sonrası takip ile gece evlerinde arama yaptığım ve yakalayarak bölük merkezine getirdiğim ve 23.12.1976 gün ve Asayiş: 0623.1-3558 sayılı yazımız ile makamınıza arz etmiş bulunduğumuz gece Jandarma lojmanlarına silahlı saldırının faillerini yakalamış olmamızdan mütevellit büyük bir kısmının bunların akraba, çocukları olduğunu tahmin ettiğim otuz kırk kişilik bir grubun taşlı sopalı saldırısına uğradım. Bunlardan elinde tabanca olan birini yakalamak üzere arkasmdan koştumsa da yakalayamadım. Bunun üzerine araba ile birliğime geri dönmek istedimse de çocuklar ve kalabalık tarafından silahlı saldırıya uğradım. Kaçmakta olan şahıslardan ikisi üzerimize ateş açtı. Kalabalığın bölük merkezine doğru gelmekte olduğunu gören bölük merkezindeki erler, silah sesleri üzerine bulunduğu-

muz Atatürk büstünün şehirden tarafa olan hadise mahalline geldiler. Büyümekte olan kalabalık, taş sopa ve silahlar ile saldırmaktayken erler kafalarına gelen taşlardan ve üzerlerinden geçen kurşunlardan paniğe kapılarak kendiliğinden ateş açmışlardır. Ateş komutu verip ateş kestirdimse de gerek halkın kalabalık içindeki ateşinden, gerekse erlerin ateşinden mütevellit sivil halktan adının Mehmet Kaplan ve Selim Ökten olduğunu sonradan öğrendiğim iki kişinin yaralandığını duydum. Yaralıların Tabur komutanları tarafından (Jandarma Ön Yüzbaşı İsmet Yediyıldız) Tabur Merkezine götürüldüklerini telefon ile öğrendim. Olayın ilerde şahsının karışmasından mütevellit gerek olay yerinde, gerekse yaralılar bakımından tahkikini ve gereğini arz ederim.

İlçe Jandarma Bölük Komutanı

Ahmet Cem ERSEVER"

Dönemin CHP Mardin Milletvekili Nurettin Yılmaz, bu olaya en çok tepki gösteren isimlerden biriydi. Halkla birebir görüşmeler yaparak, bu olayın yanı sıra Ersever'in başına buyruk tavırlarla bölge halkına çektirdiği eziyetleri öğrenip, bunları yazılı ve sözlü açıklamalarla kamuoyuna duyuruyor, onun hak ettiği cezayı alması için tüm gücüyle çabalıyordu.

24.01.1976 tarihli basın açıklamasında bu öfkesini açık açık dile getirmiş. Ahmet Cem Ersever'i ajan ve provokatörlükle suçlamıştı:

"Ajan provokatörler Doğu'da bir isyana zemin hazırlıyorlar. Stratejik önemi olan Irak, Suriye ve Türkiye sınırlarının kesiştiği noktada bulunan Mardin'in Silopi ilçemizde, cephe hükümeti işbaşına geldikten sonra ilçe jandarma birlik komutanlığında halk-jandarma silahlı mücadelesini yaratma gayreti içerisinde; şuurunu kaybetmiş, görevini unutmuş, MHP ve Başbuğ Türkeş'in bir nevi militanı, fedaisi duru-

munda gayretkeşlik içerisinde bulunmaktadır.

Hudut bölgesi olması nedeniyle halkla teması fazla olan Üsteğmen açıkça, sanki amirlerinden bir nevi dokunulmazlık teminatı almış gibi, 'Cebinde Ortadoğu gazetesi bulunmayan vatandaş karakola gelmesin. Bu bölge, komünist Ecevit'in diyarı değil, Milliyetçi Başbuğ Türkeş'in diyarıdır. Kendilerini CHP'li sayanlar komutanlığa gelmesinler, işleri olamaz. Buradaki Kürtlerin onda sekizini imha etmeden Silopi'den ayrılmayacağım' demek gafletinde bulunan bu psikopat, duvarların üzerine, 'Yaşasın Başbuğ Türkeş, Yaşasın Turancılık, Kahrolsun CHP ve Ecevit' sloganlarını korkmadan yazdırmıştır. Zaman zaman Cizre-Silopi asfaltında seyreden taşıtları durdurtur, tüm yolcuları indirtir, iki eli başlarında bağlı ve sırtları kendisine dönük olan yolcuların üzerlerini, eşyalarını, harpte yakalanmış birer tutsak gibi arar ve arattırır. Köylerde CHP sempatizanlarına Anayasa'ya aykırı muamele eder ve işkence ettirir. Ancak bir tımarhane kaçkınının yapabileceği bu eylemlerden Üsteğmenin şahsında Jandarma Genel Komutanlığının, devletimizin ve halkımızın tamiri güç ve hatta olanaksız yaralar alması an meselesi ve mukadderdir. İkinci bir Beytüşşebap olayı yetkililer tarafından yaratılmadan, bir ruh doktoruna muayene ettirilmesi zorunluluğu olan Jandarma Üsteğmeninin Silopi'den acilen alınması ve halkı jandarma zulmünden yıllardır inleyen ve bir nevi işgal kuvvetlerinin idaresindeymiş gibi, Anayasa dışı bir yöntemle idare edilen hudut boyundaki yöremize, halkı seven, sevgisini bilebilen, halkımızı bu vatanın öz evladı ve gerçek vatandaşı sayan jandarma komutanlarının gönderilmesini Jandarma Genel Komutanlığından mutlaka bekleriz. Aksi takdirde dün olduğu gibi yarın da Beytüşşebap olayları ve onu takiben de Gemerek olayları gibi olaylar mutlaka olabilecektir. Yetkilileri ciddi olarak uyarıyorum."

Bu olayların devamı Meclis soruşturmasına kadar gelip

dayanmıştı. Türkiye Büyük Millet Meclisinin 26 Ocak 1977 tarihli Genel Kurul toplantısında da, Başbakan Süleyman Demirel ve İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk hakkında Meclis Soruşturması başlatılması kararlaştırıldı. (15843 sayılı 7 Şubat 1977 tarihli Resmî Gazete)

O artık tüm Türkiye'nin tanıdığı ve ilerleyen yıllarda da çokça adını duyacağı bir kişiydi. Olayı duyan birçok kişi yada kişiler, duygu ve düşüncelerini yazdıkları mektuplarla dile getirip, çorbada bizim de tuzumuz olsun dercesine Ersever'e ulaştırmışlardı. O mektuplardan birkaçını taşları daha sağlıklı, önyargısız, saptırmasız, daha doğru yerlerine yerleştirmeniz için olduğu gibi aktarıyorum:

"Sayın Komutanım,

26 Aralık 1976 tarihli Günaydın gazetesinde isminize rastladım. Silopi'nin bir köyüne baskın yapmışsınız ve üç kişiyi yaralamışsınız. Bunun üzerine Silopi Belediye Başkanı beraberlerinde birkaç muhtarla Cumhurbaşkanına ve Jandarma Genel komutanına telgraf çekmiş. Telgrafta şöyle demişler: 'Silopi'nin Merkez Komutanı Üsteğmen Ahmet Cem Ersever halkımıza büyük bir sıkıntı ve işkence vermektedir.' Ben buna çok üzüldüm. Bunun üzerine ben de Jandarma Genel Komutanlığı'na bir dilekçe verdim. Dilekçede şunları anlattım: 'Mardin'in Silopi İlçesinde ve köyleri de dâhil olmak üzere yeni bir Kürt devleti kurulması yolunda büyük bir çaba gösterilmektedir. Bölge halkı, Irak'ta bulunan Kürtlere yiyecek, un, şeker, yağ, tuz gibi şeyler götürmektedir. Yine aynı şekilde, kaleşnikof, mavzer, mermi gibi savaş malzemelerini bu bölgeye ulaştırmaktadırlar. Kürtler, Irak sınırımızda her sene askerlerimizi öldürüyorlar. Silopi'deki vatandaşların bazıları ihtiyaçlarını Irak Kürt liderlerinin yanına giderek orada hâlletiyor. Üsteğmen Ersever millete disiplin veriyor. Bunun gözardı edilmemesi lâzım. Haksız olarak kimseye dokunmaz. Eğer bu Üsteğmen olmasaydı; Silopi ve köyleri

Irak'a göç ederdi. Bu Üsteğmen olmasaydı, bölge halkı kendini bir savaş ortamında bulurdu.' Yazdıklarım özetle bunlar. Başarılarınızın devamını diliyor, saygılarımı sunuyorum.

Sait Çevik

Zrh. Tüm. 1. Al. Kh. Kt.

Olayı öğrenen Ömer Eryurt adındaki bir camii imamı da Ersever'e yazdığı mektupta duygularını şöyle ifade ediyordu:

"Merhaba İslam Mücahidi Ersever Bey,

Önce yüklenmiş olduğunuz manevi mesuliyetin Allah nazarında kabul olmasını dilerim. Gayret bizden, muvaffakiyet Allah'tan. Bu mektubu yazma nedenim, genellikle Rusya'dan yayın yapan Komünist Radyo'nun (Bizim Radyo) 31.01.1976 günkü yayınında sizin Ülkü-Bir adıyla bir dernek kurduğunuzu, bölgedeki insanları bu derneğe üye yapmaya zorladığınızı, baskı yaptığınızı ve sizi öldürmeden gitmem dediğinizi anlattılar. Buradan anlıyorum ki etrafınız komünist dolu. Allah'tan bu yolda muvaffakiyetler dilerken, sizi tebrik ettiğimi belirtmek istiyorum. Türk milletinin huzur içinde yaşayacağı günlere Allah'ın yardımıyla kavuşacağız.

Seyit Ali Camii İmamı İ.H. Ömer Eryurt

Tokat-Pazar"

Ahmet Cem Ersever'in Güneydoğu macerasının birinci aşaması böylece sonlanmıştı.

Bu gelişmelerin ardından Ahmet Cem Ersever, dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gülcigil'in imzasıyla Yüzbaşı olarak, Hatay, İçel, Gaziantep, Mardin, Urfa, Edirne, Kırklareli ve İzmir bölgelerinde kaçakçılık konusunda tetkik ve tahkik yapmak üzere görevlendirildi.

Bu görevlendirmenin öncesinde dokuz aylık açığa alınma

sürecini yaşadı. Boş durmadı, şartlandırmıştı ya kendisini bir kere bu yolda yürümeye, dur durak bilmiyordu.

Bu dokuz aylık sürede yaptığı istihbaratlar sonucu dönemin büyük kaçakçılarından Nejat Söyler'le diyaloga girmiş, fakat bu ilişki Ersever'i Türk adaletinin karşısına kaçakçılarla işbirliği yaptığı iddiasıyla çıkarmıştı. Açılan davada Ersever, İçel Çıkarma Filosu Komutanı'na yazılı ifade verir:

"Ben 1975 yılında Mardin Silopi ilçesi Jandarma bölük komutanlığına atandım ve bu görevde 1977 yılının Ocak ayına kadar kaldım. 1976 yılının ortalarında Irak hükümetine teslim edilmek üzere komutanlığımıza Hüsamettin Türkmen isimli bir şahıs getirildi. Şahıs, hududu pasaportsuz geçmek suçundan Silopi Adliyesi'ne teslim edildi. Bir ay kadar hüküm giydi ve Silopi Cezaevi'nde cezasını çekmeye başladı. Hüsamettin Türkmen, Irak'ta Türkçülük faaliyetlerine karıştığı için BAAS yönetimince aranıyormuş, bu nedenle Türkiye'ye iltica etmiş. Cezaevindeyken sanıyorum işlemleri tamamlanmış; daha sonra Irak'a iade edilmedi ve bu konuda birçok yazışma yapıldı. Bu yazışmalar sırasında bir gün bana gelerek, 'Habur'da dayımı buldum' dedi. Kim olduğunu sordum. Habur'da gümrük komisyonculuğu yapan Nejat Söyler olduğunu söyledi. Bir müddet sonra da beni Nejat Söyler ile tanıştırdı. Kendisi yörenin insanına göre davranışları ve aile yaşamı farklı olan biriydi. Bu nedenden dolayı kendisiyle ilişkimi devam ettirdim. Bu arada, aramızda bir de araba alışverişi oldu. 1972 model bir Murat 124 marka arabayı satın aldım. Arabanın devrine dair belge Silopi noterliğinde mevcuttur, şimdi hatırlayamıyorum. Bu aracı 1977 yılında Menemen'de bir şahsa sattım. 1976 yılı Aralık ayında, ilçe içerisinde yani Silopi'de siyasi kürtçüler tarafından pusuya düşürüldüm. Çıkan müsademede karşı taraftan üç kişi vuruldu. Bu olayın neticesinde gerginleşen ortamda benim aileme yardım eden, Silopi'den ateş altından çıkartılarak Diyarbakır'a kadar gidebilmesine vesile olan şahıs Nejat

Söyler'dir. Buna rağmen devlet görevi ile özel ilişkilerin ayrı ayrı şeyler olduğuna inanan bir insan olarak kendisine, bütün yetkiler elimde olduğu hâlde silah taşıma ruhsatı vermedim. Söyler'in benim komutanlık yaptığım dönemde silah taşıma müracaatı vardır, ancak bu müracaata olumlu cevap, benden sonraki Jandarma Komutanınca verilmiştir. Yani Nejat Söyler, dostane ilişkisi bulunduğu ilçe kaymakamı ve Jandarma Komutanı olan benden silah ruhsatı alamamıştır. Elindeki ruhsat tetkik edilebilir.

Nejat Söyler ile tanıştığım 1976 yılı sonlarından TİR kaçakçılığı konusunda resmen görevlendirildiğim 1979 yılına kadar telefon ile ve iki defa da İskenderun'a gitmem suretiyle münasebetim oldu. Bu münasebetin gerekçesi şudur: 1975-1976 yıllarında Silopi'de cereyan eden olaylar nedeniyle siyasi Kürtçüler tarafından mıntıkada istenmeyen adam ilan edilmiştim. Son pusuya düşürüldüğümde çıkan çatışmada vurulan şahıslar ve bunların çevresi mutlaka bu olayın intikamını benden alacaklardı. Üstelik, 7 Şubat 1977 tarihli resmî gazetede yayınlandı, Millet meclisinde bir de meclis araştırması açılmıştı. Bu araştırmanın gerekçesi, Kürtlerin Türk asıllı olduğunu söylemekle millet bütünlüğünü bozmaktı. Ayrıca Halkın Yolu, Halkın Sesi, Yeni Ortam, Cumhuriyet gibi gazeteler Kürt halkına baskı yapan Üsteğmene ölüm diye yazıyorlardı. Bu ortam içerisinde mahkemenin devam ettiği Mardin iline girmem ve davalarımı takip etmem mümkün değildi. Gerçi zamanın Jandarma Genel Komutanı Korgeneral Şahap Yardımoğlu, Ankara'da, Genel Komutanlıktaki hukukçulara benim yanımda, 'Üsteğmenin davalarıyla ilgilenin' diye emir vermişti. Ancak ilgilenen olmadı. Avukat tutmak da söz konusu değildi. Çünkü başta Şerafettin Elçi olmak üzere yörenin avukatları aleyhimdeki davaları takip ediyorlardı. Ya Kürtçüydüler ya da Kürtçülerle yakın temas hâlindeydiler.

Bu durumda, bana çatışmadan sonra da o yöreden olma-

sı itibariyle yardım etmeye çalışan Nejat Söyler'den başkası bu davalarla ilgilenemezdi. Nejat Söyler, aynı zamanda davayı takip eden avukat Şerafettin Elçi'nin de çok yakın dostuydu. Bu bakımdan Nejat Söyler'le, karşımdaki kişilerle görüşerek ikna etmesi gayesiyle temasımı devam ettirdim ve kendisini aradım. İskenderun'a gittim. Burada bir yazıhanesi vardı, bu yazıhaneye çeşitli şahıslar gelip gidiyordu. Türkiye'de transit taşımacılıkta sahtekârlık yapıldığı izlenimini ilk defa orada edindim. Tanışmamıza vesile olan Hüsamettin Türkmen de yanımdaydı ve Söyler'in İskenderun ve Ankara'daki işlerini yürütüyordu.

Aralık 1978'da Söyler'in sahip olduğu Ortadoğu Nakliyat Anonim şirketinin bir aracında 2500 civarında silah Gaziantep'te yakalanmıştı. Bu da benim düşüncelerimi doğruluyordu. Nejat Söyler beni arayarak bu konuda kendisine yardımcı olup olamayacağımı sordu. Kendisinin bu olayda bir suçu olmadığını, malın Gaziantepli Çellolara ait olduğunu, TIR'ın içindeki maldan da haberi olmadığını söylüyordu. Ben de kendisine yardımcı olamayacağımı belirttim. Nejat Söyler bu bunalımın içindeyken bana bu tip kaçakçılıklarm nasıl yapıldığını anlatmasını istedim; bu konuda bilgiler verdi.

Yıllardır gerek karayolundan gerek deniz yolundan yapılan kaçakçılıklar hakkında detaylı bilgiler verdi. Bu durumu Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Daire Başkanı Talat Okay'a naklettim. Bana TIR kaçakçılığı konusunda yeni bir şey yapıp yapamayacağımızı sordu. Ben de bu konuda görev yapacak kişilere ve kuruluşlara değişik yetkiler tanınır ve desteklenirse, yurda kaçak olarak sokulan malın dağıtım anında dahi yakalanabileceğini söyledim. Hâlen uygulanmakta olan sistemin bozuk olduğunu, uygulanan tedbirlerle bir şey yapılamayacağını, gümrük teşkilatı, Jandarma ve Emniyet Teşkilatı arasında bir kopukluk olduğunu, bu tip olayların ancak tek elde toplanan yetkilerin belli bir kuruluş veya kişi tarafından kullanılması ile sonuç alabileceğini belirt-

tim. Bu konuşmamızdan bir gün sonra Başkan Albay Talat Okay bana, Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Sedat Celasun'un beni görmek istediğini iletti. Kurmay Başkanı ile birlikte komutanın yanına çıktık. Komutan beni alarak İçişleri Bakanlığına getirdi. Bakan Doktor Mustafa Gülcügil'e, 'Bakan Bey, Yüzbaşım'a TIR kaçakçılığı konusunda yetki vereceğiz' dediler. Bakan da, 'Paşam ne şekilde emrederseniz' dedi ve Jandarma Genel Komutanlığının 11 Aralık 1979 gün ve İstihbarat: 0428.12.114-79 Hudut Kaçak ve Narkotik Şube sayılı emriyle Hatay, İçel, Gaziantep, Mardin, Urfa, Edirne, Kırklareli ve İzmir illerinde TIR Kaçakçılığını tetkik ve tahkik ile görevlendirildim.

Ben de gördüğünüz görev belgelerinden Mersin iline yazılanın aslını takdim ediyorum. Bu emirde diğer iller de yazılıdır. Ancak Ocak 1980'de İstanbul'da görevlendirildiğime dair görev belgesi bende mevcut değildir. Jandarma Genel Komutanlığı arşivinde bulunması gerekir. Bu görev için özellikle seçildiğim doğrudur. Ancak neden özellikle benim seçildiğimi daha önce anlattım.

1979 yılında görevlendirildikten sonra Nejat Söyler'in Ankara Maltepe'deki yazlıhanesine gittim. Senelik iznimi aldığımı söyledim. Konuşma sırasında, 2500 tabancanın yakalandığı günlerdeki konuşmamızı hatırlattım. Bana transit kaçakçılığı konusunda biraz daha detaylı bilgi vermesini istedim. Kendisine Cellolar'ı, Hasan Karagülle'yi, gümrük teşkilatındaki tanıdıklarını sordum. Sorduklarıma, soruş tarzım sohbet havasında da olsa endişe duyarak bazı cevaplar verdi. Nejat Söyler'in en korktuğu şey hapse girmekti. Bundan çekindiğini birkaç defa bana söylemişti. Bende zayıf yönünü kullanmak istedim. Gaziantep'deki 2500 silahı hatırlatarak, Karagülle ve Cellolar'ın neler yaptıklarını sordum. Bana bu konuda görevli olup olmadığımı sordu. Ben de zaten devletin görevlisi olduğumu, bu konuda soru sormaması gerektiğini söyledim.

Tarihini tam olarak hatırlamıyorum, kısa bir müddet sonra kaşe ve mühürleri verdi. Ne olduğunu sorduğumda da 'Cellolar'ın yaptıkları pislikte kullandığı mühür ve kaşeler' dedi. 'Gerisi var mı?' diye sordum. Olması gerektiğini, ancak yerini bilmediğini söyledi. Nereden ve nasıl aldığını sorduğumda, 'Gaziantep'te kasasından' şeklinde cevapladı. Ben de fazla üstelemedim. Birkaç gün sonra yazıhaneye Tahir Öktem, Mehmet Taner, Ahmet Taner yani kısaca Çellolar ile sonradan tanıdığım, yani orada tanıdığım ve şimdi ismini hatırlayamadığım bir kişi geldi. Mehmet Taner'de siyah Bond tipi şifreli bir el çantası vardı. Açarken dikkat ettim. Yanlış hatırlamıyorsam şifresi 333 olacak. Bir müddet konuşuldu. Gümrük teşkilatındaki tayinlerden bahsedildi. Daha sonra Cello'lar, Tahir Öktem ve Nejat Söyler, yazıhanesindeki diğer odalardan birine girdiler. Bir büçuk saat sonra yazıhaneyi terk ettiler. Nejat Söyler ve yeğeni Hüsamettin yazıhanede kalmıştık. Bir müddet sonra onların daha önce gittiği odaya girdim. Cello'nun çantasının orada durduğunu gördüm. Daha doğrusu çanta, gömme elbise dolabının içerisindeydi. Şifresini yazarak açtım. Bir baktım TIR evrakları ile bir naylona sarılı olarak mühür ve kaşeler vardı. Onları aldım. Çantayı kapatarak dolaba koydum ve salona döndüm. Zaten gerek Ankara'da, gerekse İskenderun'daki yazıhaneye dilediğimce girer çıkardım. Bunu bilemem. Söyler'in samimi dostluğundan mıdır, yoksa bir devlet görevlisi olarak benden herhangi bir şey beklediğinden midir ayırt edemiyorum. Sadece çok rahat hareket ettiğimi, hele görev süresince kendisiyle İskenderun, Gaziantep ve İstanbul'a gittiğimi söyleyebilirim.

Çellolar diye hitap edilen Mehmet Taner'den aldığım malzeme yanlış hatırlamıyorsam, numara kaşeleri, iptal kaşesi, Habur gümrüğüne ait başlık ve kaşe, bazı memurların kaşeleri olacaktı. Nejat'ın bana verdiği ise bir adet mühür ve galiba üç adet kaşe olacak, bu kaşeleri alarak başkanlığa geldim. Durum o zamanki Kurmay başkanı Tümgeneral Meh-

met Kral'a arz edildi. Ancak Kral Paşa galiba rahatsızdı ve komutanlıkta yoktu. Yerine Yarbay Yardımcı Başkanı Tuğgeneral Hasan Ali Özer vekalet ediyordu. Bu konuyu kesin olarak hatırlamıyorum. Ancak İçişleri Bakanı ile yapılan görüşmede sanıyorum yanımda zamanın İstihbarat Başkanı Albay Talat Okay da varken Bakan bana, "Bu mühür ve kaşeleri ben gümrük ve Tekel Bakanı'na elden teslim ederim. Bu konuda ne yapalım" diye sordu. Ben de belli firmaların evraklarının Dereköy ve Habur kapısından alınarak bu mühürlerle kriminal tetkike tabi tutulması gerektiğini söyledim. İçişleri Bakanlığı Özel Kalem başlığı ile bir yazı yazıldı. 16 Ocak 1980 gün ve 11-3-1/118 sayılıydı. Bu yazıda benim İstanbul'da yaptığım ve 50.000.000 (elli milyon) Türk lirası olarak belirlenen bir operasyondan bahsedilmekte, 'Polisle beraber jandarma, bu çalışmalar sonucu 109.000.000 TL operasyon yapmışlardır' denilmekteydi. Bu yazıda, gene benim faaliyetimin neticesi bazı TIR plakaları, Gümrük Tekel Bakanlığındaki bazı atamalardaki söylentiler de yer almaktaydı. Bu yazı, tarafımdan Jandarma Genel Komutanlığında Kaçakçılık Şube Müdürü Binbaşı Ramazan Albayrak ile birlikte hazırlanmış olup, imzalanması için mühür ve kaşeler ile birlikte Bakan'a teslim edilmiştir.

Gerek Nejat Söyler'in bana vermiş olduğu, gerekse benim aldığım mühürler ve kaşeler birbirini tamamlar mahiyette ydi. Ben mühürleri aldığım zaman herhangi bir arama emrine gerek duymadım. Çünkü orada olup biteni izleyen bir görevliydim. Görevin maksadı, TIR kaçakçılığının Türkiye'de ne şekilde organize edildiğiydi. Mühürleri yerine koyup soruşturma açılmasını o anda isteseydim, neye yaradıklarını bilemeyecek, üstelik aynı sahteciliğin devam etmesini sağlamış olacaktım. En iyisi bu mühürleri alıp yukarıya iletmekti ve onu yaptım. Ancak şunu belirtmek istiyorum ki benim görevli olarak ve görev öncesi yürüttüğüm faaliyet, alışılagelmiş bir şey değildir. Ben ve bana görev verenler, Türkiye'ye giren ma-

lın dağıtımı anında bu kişileri yakalamak istiyorduk. Çünkü kaçakçılık yaptı diye mahkemelere sevk edilen kişiler salıverilmekte, bu da yapılmasa duruşmaların tutuksuz devam etmesi nedeniyle faaliyetler devam ettirilmekteydi.

Şayet İçişleri Bakanına mühürleri verdiğimiz zaman Gümrük ve Tekel Bakanlığınca olayın üstüne gidilseydi TIR kaçakçılığı 12 Eylül'e gelmeden önce durdurulmuş olacaktı. Türkiye'de yüzlerce TIR kayıptır. Büyük bir çoğunluğu bu mühür ve kaşelerle kaybedilmiştir. Bundan bir müddet evvel İzmir'de yayınlanan Yeni Asır gazetesinde Gümrük ve Tekel Bakanına bir soru sorulmuştu. Bir manifesto gazeteye basılmış ve cevap isteniyordu. Ne oldu bilemem. O gazete de şu an elimde değil. Ancak hatırladığım kadarıyla Cello'nun işidir. Çünkü Dereköy-Habur arası giriş çıkış yapan bir TIR'a aitti ve TIR'ın Suriye'ye (Azez) gitmesi gerekirken, yani önce Panır kapısından (Tibil) çıkması gerekirken, Habur kapısından çıktığı görülüyordu. Üstelik manifesto muhteviyatının altına yeniden başka malzemeler ilave edilmişti. Bu mühürler zamanında kullanılsaydı, kaçakçılık durmuş olacaktı. Çünkü bu tür kaçakçılığı icat eden Nejat Söyler, uygulayıcıları ise Karagülleler, Çellolar, Handanağalar, Deveciler gibi şahıslardır. Nejat Söyler'in sorgusu sırasında neler sorulup nelere cevap alındığını, bazı şeylerin sorulup sorulmadığını bilemiyorum. Ben yıllarca bu konuyu araştıran bir kişi olarak bu sistemin nasıl çalıştığını bildiğimi zannediyorum. Ancak başlangıçta bahsettiğim koordinasyon noksanlığı nedeniyle kendimi şu anda savunur durumdayım. Kimseyi itham etmiyorum.

Bildiklerim ve gördüklerim yukarıda arz ettiklerimden ibarettir. Ancak öğrendiğim kadarıyla Nejat Söyler; Eskişehir Mali Şube Ekiplerince Ankara'da yakalanmıştır. Merkez Mali Şube veya Ankara Mali Şube bu şahsı yakalayamamıştır. Zabıta faaliyetlerinde bu olağandır. Ancak bu konuyla bir müddet Merkez Mali Şube elemanlarından Komiser Muavi-

ni Tayyar Tekin ilgilenmiş olup, adı geçen görevli İstanbul'da rüşvet alırken yakalanmıştır. Bu şahsa ne olduğunu bilemiyorum, ancak Nejat Söyler ve çevresiyle ilgilenen güvenlik görevlilerinin yapısı hakkında fikir verebilir kanaatindeyim. Üstelik ben faaliyetimin sonucu Jandarma Genel Komutanlığınca bu şahıslara hiçbir şey yapılamayacağı kanaatini edindiğim için bildiklerimi ve bazı olayları özel bilgi mahiyetinde Merkez Narkotik Şube Müdürü Atilla Aytek'e de anlattım, elinden gelen gayreti gösterdi. Hatta benim yanıma bir görevli de vererek bu şahısların üslendiği yazıhaneye gönderdi. Kendisini arkadaşım olarak tanıttım. Hatırladığım kadarıyla Narkotik Şube'de bir başkomiser olacak. Çellolar 12 Eylül'den sonra yakalandılar ve serbest bırakıldılar. O zaman devlet bana sorsaydı, sanıyorum ikinci bir defa Çelloyu ve Söyler'i aramaya gerek kalmazdı. Nejat Söyler ve çevresi ile ilgili olarak bildiklerim ve gördüklerim yukarıda arz ettiklerimden ibarettir."

Açılan bu davadan delil yetersizliği ile beraat eder Ahmet Cem Ersever. Çok geçmeden yeni görev yeri, artan yetkileri ile birlikte, Doğu Karadeniz Bölgesidir artık.

Yeni Görev Yeri Doğu Karadeniz Bölgesi...

Görev yeri Trabzon Of İlçesi.

Vekaleten görevli bulunduğu kaymakamlık da Ersever'in kontrolünde olunca, daha ayağının tozuyla geçmişte kazandığı sakıncalı unvanına bir yenisini eklemek için sadece yağmadı, âdeta gürledi. Hiç zaman yitirmeden, sorumlu olduğu tüm devlet kurumlarında çalışan devlet memurlarına kendi üslup ve lehçesiyle, 17 Haziran 1980 tarihili bir genelge yayınladı.

"Son günlerde birkaç devlet memurunun siyasi faaliyetleri göze çarpmaktadır. Şurası iyi bilinmelidir ki, devletin ken-

di parası ile beslediği kimseler tarafından hançerlenmesine asla müsaade edilmeyecektir. Türkiye Cumhuriyeti Devletini birtakım sapık ideolojilerin kurbanı yapmaya çalışanların sonu hüsran olacaktır.

Bir defaya mahsus olmak üzere ilçemizdeki bütün devlet memurlarını uyarıyorum. Çarpık ve sapık fikir akımlarına rağbet etmeyiniz. Sağcı ve solcu olarak bölünmeyiniz. Milletimizin daima bütün olduğuna kalpten inanınız. Rehberiniz Mustafa Kemal Atatürk olsun. Unutmaym! Bugün, kavgası yurdumuzu kan deryasına çeviren fikir akımları, Atatürk zamanında da mevcuttu. Devletimizin kurucusu olan Mustafa Kemal Atatürk'ün getirdiği eşitlik ve kardeşlik düzeninin kuralları bellidir. İnkılapların mana ve ehemmiyetini kavrayınız, temellerini sarsmayınız.

Yurdumuzda anarşi ve terörizmi körükleyen kuklaların ipleri dışarıdadır. Alet olmayınız. Babalarımızın birbirleriyle dövüşmediği Atatürk Türkiyesi'ni çocuklarımıza bırakmayı amaç edinin, kardeşin kardeşi boğazladığı bir Türkiye'yi değil.

Devletten maaş alanlar! Devlet sizleri sokaklarda, evlerde, kahve köşelerinde dedikodu yapmanız ve anarşiye destek olmanız için beslemiyor. Siyasi alanda faaliyet göstermek isteyen, namuslu yolu tercih eder. Memuriyetten ayrılır ve gider. Aksini savunanlar bölücü, riyakâr, devlet, millet düşmanı ve namerttirler.

Politika yaptığını zannedip, fakat ondan zerrece anlamayan, yurt ve dünya siyaseti hakkındaki kültürü günlük gazete haberleri kadar bile olmayan, huzursuz, dengesiz ve ruh hastası kişilerin yeri devlet daireleri ve okullar değildir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti görevlileri Atatürkçüdür. Partilerden herhangi birine olan tercihini sandık başında yapar. Başlangıçta belirttiğim gibi bu yazı, ilçemizdeki bütün devlet memurlarına bir uyarıdır. Bundan böyle davranışlarını düzeltmeyen, siyasi toplantılara katılan, siyasi amaçlı konuşma

yapan veya telkinde bulunan görevliler hakkında gerekli kanuni işlemin yapılacağının bilinmesini ve devlet düşmanına lâyık muameleye tabii tutulacağını önemle bildiririm."

Karadeniz'deki görevi sırasında, bir kaçakçılık olayının takibinde, Millî İstihbarat Teşkilatı'ndan görevlilerle karşı karşıya gelen Yüzbaşı Ersever, MİT'in de aynı olay üzerinde olduğunu, hatta MİT'ten bazı kişilerin silah kaçakçılığı işine karıştığını öğrenir. Olayı bağlı bulunduğu Komutanlığa şu ifadelerle rapor eder:

"Devlet düşmanlarının yurt içinde ve yurt dışında silah kaçakçılarının tam desteğini gördükleri hemen herkes tarafından bilinmektedir. Mevcut terörizmin kökünden kurutulabilmesi için silah kaçakçılığının ortadan kaldırılması gerekir. Uzun süreli sağlam bir istihbarat, şahsi çıkarlarının üstünde devletin çıkarlarının ön planda tutulması, klasik mesai anlayışının dışında bir çalışma duygusu, alışılagelmiş zabıta metotları haricinde plan ve program ile hepsinden önemlisi bu sahada bilgili ilgililerin faaliyetini gerektiren silah kaçakçılığıyla mücadele birtakım egoist ve bu yönde etiket kazanma duygusundaki bilgisiz ilgililerle kazanılamaz.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti silah kaçakçılarının ve bunların maşalarının oyuncağı olamaz ve olmamalıdır. Kanaatimce gerçekleri saptırmak, güvenlik kuvvetlerini boşu boşuna yormaktan başka bir işe yaramayacaktır. Şöyle ki: Kaçakçı, maliyeti milyonların çok üzerinde olan malını karadan, denizden veya havadan ilgililere haber vermedikçe asla getiremez. Arz etmek istediğim konular yine hemen herkesçe bilinen, fakat her nedense resmiyete dökülmeyen, sadece arkadaş ve dost sohbetleri içinde yer alan konulardır. Eğer denizden veya karadan giriş ve çıkış kaçakçılığı yapılıyorsa, mutlaka mahalli ilgililerin bu işten haberi vardır. Bence önemli olan, kaçakçılık ile mücadelenin ilk adımında bunu söyleyebilmektir. Kaçakçıya milyonlara patlayan ve netice itibarıyla

gene kaçakçıyı mültimilyoner yapacak olan bir malın çıkarılması asla tesadüflere bırakılamaz. Ancak, 'Aman örtbas edelim, bize laf gelmesin. İsmim sağda solda fazla dolaşmasın, tecrübesiz derler. Yerimde rahatım, sonra tayin ettirirler. Kör kurşuna giderim, vs.' zihniyeti ile hareket eden devlet görevlileri neticesinde bu duruma gelinmiştir. Aksine hareket eden devlet görevlileri ise cahillikle, gençlikle, aşırı ataklıkla itham edilmiş, mahkemelerde süründürülmüştür. Devlete ve Cumhuriyete edilen bağlılık yemini unutulmuş, yerini şahsi çıkarlar almıştır.

Güneydoğu ve Doğu hudutlarımız dışında zorla geçiş hiçbir yerden tatbik edilemez. Sahillerimizin hiçbir yerinden kaçakçılar zorla, müsademe ile mal geçirmeye teşebbüs etmezler ki bugüne kadar böyle bir olay cereyan etmemiştir. O hâlde deniz hudutlarımızdaki kaçakçılığın müsebibleri tıpkı gümrük sahasındakiler gibi mahalli yetkililerdir.

Trabzon bölgesinde 20 Şubat 1980 günü Sayın Trabzon Valisi'nin emirleri ile kaçıkçılığın men takip ve tahkiki ile görevlendirildim. Görev öncesi bildiklerimle görev süresi gerisinde gördüklerim ve yaşadıklarım yukarıda arz ettiğim hususları kesinlikle doğruluyordu. Bu görev esnasında cereyan eden olaylar beni fazlasıyla endişeye boğmuştur. İsmini dahi bilmediğim Giresun ili Görele ilçesi kaymakamının tutumu bilhassa dikkatimi çekmiştir. Olay şudur :

28 Şubat 1980 günü öğle sıralarında Trabzon'un Vakfıkebir İlçesi'nden Giresun istikametine giden bir araçta, Vakfıkebir Beşikdüzü mevkiinde bölge trafik ekipleri tarafından yapılan aramada bir çuval içinde 10 adet orijinal ambalajlı İspanyol yapımı 7.65 mm. çapında Lama marka tabanca yakalandı. Silahlar Beşikdüzü jandarmasına sanıklarla birlikte teslim edildi. Ben de beraber çalıştığım Trabzon İstihbarat Grup Amiri Başkomiser İsmail Bardakçı ve Of emniyet Komiseri olduğu hâlde Trabzon Emniyet Müdürü tarafından İkinci Şube araştırma Başkomiserliği ile ek olarak görevlendirilen Başko-

miser Reşit Ertangün ile beraber olayı araştırmaya başladım.

İl Jandarma Alay Komutanına bilgi vererek Vakfıkebir İlçesi'ne, oradan da bu ilçenin bucağı olan Beşikdüzü'ne iki arkadaşımla beraber geçtim. Burada Vakfıkebir Jandarma Bölük Komutanı Üsteğmenin biri kadın olan sanıkları alarak Giresun ilinin Tirebolu ilçesine gittiğini öğrendik. Biz de Üsteğmeni ve sanıkları almak amacıyla Tirebolu'ya hareket ettik. Bu arada Görele ilçesine de uğradık. Silahları taşıyan şoför, Ankara'dan gelen MİT görevlilerinin kendilerine silah sipariş ettiğini söylemiş. Görele Emniyetinin önünde her tarafı çamurlu 06 plakalı bir araba görünce Görele Emniyetine girdik. Görele Emniyet Komiserinin odasında İlçe Kaymakamı olduğunu söyleyen bir şahısla birtakım sivil kişiler ve Emniyet Komiseri oturuyordu. Kendimizi tanıttık ve oturduk. Burada kendi görevimizden hiç bahsetmedik. Kaymakam olan şahıs, misafirleri ile beraber odadan çıktı. Biz de arkasından dışarı çıktık. Bir emniyet mensubunun emniyet dairesinde tanıdığı olup olmadığına bakması normal bir davranış olması gerekir. Bu gaye ile 'Kalem' yazan odanın kapısını açtık ve girdik. Üç kişinin, ayaklarını masanın üzerine koymuş vaziyette, ellerinde AKREP tabir edilen kısa MP.5 makineli tabancalar ile oturduklarını gördük. Üniformalı olan ben hariç, Başkomiserler kendilerini oturanlara tanıttılar. Buna rağmen, edep dışı davranışın düzelmemesi üzerine aracımıza binerek hiçbir şey söylemeden Tirebolu'ya hareket ettik. Silah yakalatan şoförün bahsettiği, Ankara'dan gelen güvenlik görevlisi kişilerin takınmış oldukları pozdan bunlar olduğunu tahmin ederek Tirebolu'ya geldik ve Vakfıkebir Bölük Komutanı ile görüştük. Gerçekten sanık, silahların Tirebolu'ya teslim edeceğini söylemiş ve Üsteğmen de Beşikdüzü'ndeki Emniyet Komiseri ile beraber Tirebolu'ya bunun için gelmiş. Biz kendilerine bu olay üzerinde heyecana kapılmadan daha dikkatli durulması gerektiğini ve Trabzon'a döneceğimizi, yeniden bir durum muhakemesi yaparak ciddiyetle işin sonunu getirmemizi ve mutlaka silahın kaynağına

inmemizi söyledik.

Trabzon'a dönerken şoförü sorguladık. Şoför, Hatun Dede isimli kadın için; Görele'de kendisini MİT görevlisi olarak tanıtan şahısların 'Bu kadın ile beraber gidip bize silah getireceksin, hiçbir şeyden çekinme, elimizde belge var. Bir şey olursa seni kurtarırız' dediklerini anlattı. Şoför, 'Önce itiraz ettim, ancak ellerindeki silahları ve hüviyetlerini görünce kabul ettim' diyordu. Bizler de Görele'de gördüğümüz kişilerin şoförle temas kuran kişiler olduğunu tahmin ederek, durumu kendilerine sorup tahkik etmek gayesiyle Görele'ye tekrar geldik. Görele Kaymakamı, Başkomiser Reşat Ertangün'ü evinden çağırttı. Kendisi ile ben konuştum. Görevli olduğumuzu, Görele'ye herhangi bir operasyon veya araştırma için gelmediğimizi, ancak mahallin Mülkiye Amiri olarak kendisine, burada silah kaçakçılığı ile ilgilenen bir ekip olup olmadığını sorduk. 'Ben görevlerinin mahiyeti hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ancak burada bir ekip var 'şeklinde cevap verdi. Ben de 'Kendileri ile görüşmeden önce sizinle görüşmeyi tercih ettim. Çünkü mıntıkanın kaymakamısınız. Üstelik Of İlçesi Kaymakamı Halil Bey sizden sitayişle bahsederdi. Bizim yapacağımız durum muhakemesine sizin de yardımcı olmanızı istedik' şeklinde konuştum.

Daha sonra Ankara'dan gelen Necati isimli Başkomiser içeri girdi. Tanıştık, görevli olduğunu söyledi. Müteakiben içeriye Görele İlçe Jandarma Bölük Komutanı Yüzbaşı ile Vakfıkebir Bölük Komutanı Üsteğmen girdiler. Ankara ekibi, yakalanan silahların ve sanıkların kendilerine verilmesini istiyor ve döneceklerini beyan ediyordu. Ben de, bu silahları vermeye bizim yetkimiz olmadığını, benim Alay Komutanına, Başkomiser arkadaşların da Emniyet Müdürüne danışmamız gerektiğini, hatta Vakfıkebir jandarmasının olayı adliyeye intikal ettirip ettirmeyeceğini dahi bilmediğimi aktardım. Bu ara Vakfıkebir Kaymakamı da bize katıldı. Ben kendilerine görev veren Daire Başkanı Metin Aksoy'u tanıdığımı

ve bu mevzuyu kendisi ile telefon vasıtasıyla görüşeceğimi de ilave ettim. Bundan sonra da konuşma gerginleşti.

Bu arada sonradan öğrendiğime göre haklı olarak Trabzon'a telefon edilerek görevli olup olmadığımız araştırılmış. Görevli olduğumuza dair bilgi alınmış. Bu mıntıkada ne aradığımız sorulmuş. Sayın Trabzon Valisi de Görele Kaymakamı ile konuşan 4'ncü Jandarma Bölük Komutanına, 'Samsun'a kadar gidebilirler. Ben görevlendirdim' şeklinde cevap vermiş. Elbette bu hususlar tahkik edilebilir. Bu cevapları alan Görele Kaymakamı, makamına yakışmayan tabirlerle Üsteğmene hitap etmeye başladı. 'Aslanım sen buraya nasıl gelirsin. Kendi mıntıkandan nasıl çıkar, Tirebolu'ya gidersin' şeklinde hükümeti temsil eden bir kişinin bir subayla konuşmasını açıkça beyan etmek istiyorum. 'Ben bu konuda Alay Komutanına karşı sorumluyum. Kendisinin buraya gelişinden benim malûmatım var. Gereken işlemi biz yaparız' dedim. Bu arada Metin Aksoy Bey'in aradığını söylediler. Ben de kendisi ile görüşmek istediğimi bildirdim ve kalktım. Metin Aksoy bana, 'Cem, operasyon yarıda kesilmesin. Yakaladığımız silahları ve şahısları benim ekibe teslim et' dedi. Cevaben, 'Ağabey, merak etme, elimden geleni yaparım. Biz de silahların kaynağına inmek istiyoruz. Günlerdir araştırıyoruz, şahıslar aynı çıkıyor' dedim. Telefon görüşmesinden sonra yanımda oturan Görele Bölük Komutanı Yüzbaşı, 'Bak Yüzbaşım, sen bu işi benim mıntıkamda yapsaydın, ben sana ne yapardım biliyor musun?..' şeklinde bir söz sarf etti. Ben de, 'Yüzbaşım, lütfen sizinle ilgili bir şey yok' şeklinde cevap verdim. Yüzbaşının bu sözü ne maksatla söylediğini bilmiyorum. Bunun üzerine Görele Kaymakamı işin gizli olduğunu ortada özel bir görev olduğunu beyan etmeye başladı. 'Bunlar Ankara'dan yetkilidir' gibi sözler söyledi. Ben de cevaben, 'Kaymakam Bey, bunları bırakın, ben de zamanında bu tür görevleri yaptım. Bakanlığın yazılı emri ile yetki alarak çalıştım. Bu çalışma sistemini ben de tatbik ettim. Ankara'sı Trabzon'u yok. Hepimiz devlete hizmet ediyoruz. Bir şeye karar

vermek istiyoruz. Birbirimize güvenmemiz gerekir. Meseleyi saptırmayın' dedim ve 'Olayın büyümesini önleme bakımından ayrılacağız' diye ilave ettim Görele Kaymakamına...

Ankara'dan gelen ekibe gerek Görele'de ve gerekse Trabzon'da sorduğumuz sorular ve cevapları aşağıdadır.

Soru: Silahları ve şahısları size verirsek ne yapacaksınız?

Cevap: Alıp Ankara'ya götüreceğiz.

Soru: Operasyonu devam ettirmeyecek misiniz?

Cevap: Silahları siz yakalayınca zaten operasyon kesildi.

Soru: Madem böyle bir silah getiriyordunuz, neden bizlere haber vermeyip, ciddi bir işi şansa bıraktınız?

Cevap: Bize silahı Görele'den alacağız, dediler. Biz de inandık. Halbuki sizden almışlar.

Soru: H. Dede isimli şahıs sizin yanınızda karısına pusula yazıp 10 adet LAMA tabanca ısmarlarken yazılan pusulanın kime yazıldığını okumadınız mı?

Cevap: Lüzum görmedik. Zaten kadın, silahları bize getirecekti.

Soru: O hâlde siz zula değil, 10 tane tabanca istiyorsunuz: Kâğıda da 10 silah yazılıyor ve aynısı geliyor. 100 yazsaydınız, 100 tane mi gelirdi?

Cevap: Biz bir sıfır daha ilâve edecektik ama 10 rakamını yazıyla yazmıştı.

Soru: Kadın, zuladan silah getireceğine göre, gittiğinde durumu anlatacak, kocamı sıkıştırdılar diyecek. Böyle bir ekip var diyecek. Bütün zulalar yer değiştirecek. Neden adamı da alarak kendiniz gitmediniz?

Cevap: Yok.

Anlaşıldı arkadaşlar, sizin durumunuz şu: Siz daha evvel

birkaç yerde LAMA tabanca yakaladınız. Biz Eskefiyeli Recep'i takip ediyorduk. Bu şahıs sizin H. Dede ile iş yapar. Siz, Görele'de silah kaçakçılığı yaptığını herkes bildiği hâlde mahalli zabıtların el süremediği bu Dede'yi aldınız, sıkıştırdınız, silah istediniz, hem de ilk işlerin devamı olarak görünmesi bakımından LAMA istediniz. O da sadece 10 tane elinde kaldığını söyledi. Yazdığı pusula karısına verildi. O da silahları getirdi. Siz de zulanın yerini sormadınız. Size Görele'de dediler. Gelip Eskefiye'den aldılar. Nitekim şoför bunu kabul ediyor. Biz de bu silahlar yakalanınca o mıntıkada arama yaptık. Bir mavzer ve iki tabanca daha aldık. Sayenizde zula boşaldı anlaşılan. Dede hakkında suç deliliniz yoktu. Silahları kadın getirdiğine göre gene de olmayacak. Çünkü ortada pusula yok. Kadın, tarladan aldım diyor. Ancak kadın, silahlar kocamın derse, siz de Dede'yi tevkif ettireceksiniz. Bir kaçakçı, belirli bir müddet ortadan kalkacak. Biz de bunu arzu ediyoruz. Ama silahların zulası ne olacak?

Cevap: Biz sadece 10 tabanca istiyoruz.

Güzel, o hâlde işiniz bitti. Biz devletin adına çalışıyoruz. Karısını biz yakaladık. Hayrettin Dede'yi biraz bize verin. Biz konuşalım. Siz de yanımızda olun, sorgulamayı seyredin. Bu mıntıkayı bizim kadar bilemezsiniz. Bizi zulaya bu adam götürecektir.

Cevap: Olmaz.

Arkadaşlar, alınan silahların seri numaralarına bakın, arada 4-5 fark var. Bu 50 milyon liralık bir partidir. Kaynağına gidelim. Şu adamı bize gösterin. Biz de ifade alalım. Çekip gitmeyin, gelin biz size hizmet edelim.

Cevap: Cevap yok.

Aynı gece Trabzon İl Jandarma Alay Komutanı, Trabzon Emniyet Müdürü ve bizler Emniyet Müdürlüğünde toplandık. Emniyet Müdürü Hamdi Ardalı, Emniyet Genel Müdürü

ile görüştü. Genel Müdürün verdiği emir kesindi. "O adamları alın, Trabzon'a getirin. Sizinle beraber çalışsınlar."Bunun üzerine Görele'ye telefon edildi. Müteakiben Başkomiser Necati yine iki polis memuru, gece yarısı Trabzon Emniyet Müdürlüğü'ne geldiler. Diğer polis ile kaçakçı Dede yanlarında yoktu. Trabzon Emniyet Müdürü: 'Başkomiserim, ben sana Emniyet Genel Müdürünün emrini ilettim. Neden adamları buraya getirmedin?' diye sorunca alınan cevap: 'Efendim arabada yer yoktu. Benzinimiz azdı. Benzin fişimiz geçmişti. Ben telefon ederim. Hemen getirtiriz. Buradan ekip gönderelim...'

İşte Türkiye'de silah kaçakçılığının durumu. Burada, tekrar Görele Kaymakamı sahneye çıktı. Ertesi sabah Görele'ye ekip gönderdik. Emniyet Genel Müdürünün emrini ilettiler. Ankara ekibinden Tamer ismindeki polis, Kaymakama, 'Sizi bilmem ama ben itimat ediyorum' demiş. 29.2.1980 günü öğle vakti Başkomiser İsmail Bardakçı'yı Görele Kaymakamı aradı ve şahısları, daha doğrusu Dede isimli kaçakçıyı bize vermeyeceğini, teslim etmeyeceğini söyledi. Bunun üzerine şahıslar ve silahlar Vakfıkebir İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı tarafından adliyeye sevk edildi. Daha sonra 'Kendilerine payeler yakıştırarak bize geldiler, operasyonu durdurdular' diyen Görele Kaymakamı ne yapmak istemiştir?

Silah kaçakçılığını önleme payesiyle Ankara'dan gelen ekip ile Görele Kaymakamının tutum ve davranışlarının benzerliğinin kaynaklandığı noktayı ben bulamadım. Devlete hizmet etmenin bu şekilde olmayacağı görüşündeyim. Görele kaymakamının kendi mıntıkasında da operasyon yapılmadığına göre, gerek Ankara ekibi, gerek bizler üzerindeki baskı çabalarının sebebi nedir? Hayrettin Dede'nin bize gösterilmemesi ile kendisi ne kazanmıştır, devlet ne kaybetmiştir.

Sayın Emniyet Genel Müdürünün emrini dinlemeyerek, Dede isimli şahsı bizlerle görüştürmeyen, köşe bucak sakla-

yan kaymakam ve yanındaki memurlar ne yapmak istiyorlar? Elbette onların kendilerine göre bir savunmaları olacaktır. Ancak Görele Kaymakamının görevi olmadığı hâlde iki araştırma grubunun arasına girerek yapılmakta olan operasyonu baltalaması nasıl izah edilecek? Ben ve Görele Kaymakamı bu dünyada gelip geçiciyiz. Ama Türk Devleti bakidir. Operasyonun durdurulmasının sebepleri izah edilmelidir. Ankara ekibi ise yukarıda arz ettiğim ve daha evvel kendilerine yönelttiğim sorulara bir de bugünkü şartlar içerisinde cevap vermelidirler. Bu sorulara verilecek cevaplar yurdumuzda kaçakçılığın ne safhada olduğunu ortaya koyacaktır. Olay ortadadır.

İçinde bulunduğumuz şartlar ve sahip olduğumuz imkânlar ile bugün Türkiye'de kaçakçılığın önüne geçme imkânı yoktur. İlgili personel, gözetleme ve takibin birbirini tamamlayan unsurlar olduğunu bilmez ve haber toplamada devamlı olarak pasif suallerden medet umulur ise neticeye ulaşılamaz. Bugün jandarma birimleri, mıntıkalarındaki kaçakçıların adını, soyadını, eşkalini tespit etmekte bile güçlük çekmektedir. Mahalli jandarma bir istihbaratçının bilgi ve kapasitesine sahip değildir. Her şeyden önce kendi mıntıkasında halk tarafından tanınmakta, ihbar beklemektedir. Mahalli Jandarma:

a) Kaçak kaynakları soruşturmak

b) Görmek ve gözetlemek

c) Şüphe ve dikkat çeken kişilerin kontrolü görevlerini dahi yerine getirememektedir. Çünkü evrak içinde boğulmuştur.

Of İlçe Jandarma Bölük Komutanlığının 1 Ocak 1980'den 10 Mart 1980 gününe kadar kayıtlarını alıp işlem yaptığı evrak, 70 günde 1565 kalemdir. Bunun 343'ü ihzar, 98'i yakalama, 24'ü tevkif, 72'si ise hapsen tazyik müzekkeresi, 927

kalemi de çeşitli tahkikat evrakıdır. Okuma yazma bilmeyen, hasta, sakat erler mevcuttur. Bu tip erlerden istifade etmek imkânsız olmaktadır. Hiçbir amaç ve çıkar gözetmeksizin ihbarda bulunan şahıslar kalmamıştır. Kin ve garez nedeniyle de ihbarcılık yapılmamaktadır. Çünkü kaçakçı özel ilgi gösterilmediği için rahatça çalışmakta, hatta rakipleri ile rahatça geçinmektedir.

Jandarma Genel Komutanlığının son emri ile silah, mermi ve uyuşturucu maddeleri ihbar edenlere ödenecek para arttırılmıştır. Bu durumda ihbarı para sayesinde yapan şahıslar adedinde artma olabilir. İlçe Jandarma Bölük Komutanı olarak köy muhtarlarına tebliğ ettim. Neticesi beklenmektedir. Bölüklerce ajanlar tespit edilmekte ve üst makama bildirilmektedir. Samimiyetle itiraf etmek gerekir ki, bu ajanlar üst makamlara sadece cevap verebilmek ve sorumlu duruma düşmemek için seçilmektedir. Hiçbir Jandarma Bölüğü seçtiği ajanlardan olumlu haber aldığını, ajanlarından aldığı bilgilerle bir olayı aydınlattığını, kaçak mal veya silah yakaladığını kolay kolay beyan edemez. Çıkabilecek olan üç-beş istisna da devleti istenen neticeye götürmez. Haber kaynaklarından birisi olarak devlet memuru kabul edilir. Bilhassa Karadeniz ve Güneydoğu mıntıkasında devlet memurları o mahallin insanlarıdır. Netice almak imkânsızdır. Haber toplamada prensip olarak belli ve sınırlı imkânlara bağlanmak yetmeyeceğine göre, yeni elemanlar temini ile haber alma imkânlarının genişletilmesi zaman ve bilgi isteyen bir konudur. Bugüne kadar tecrübe edilen istihbarat amirlikleri ile de kesin sonuca varılamamıştır. Konu ile ilgili olarak arz etmek istediğim hususlar şunlardır:

1) Bütün İlçe Jandarma Bölük Komutanlıkları, mahalli kaçakçıları fişlemeli, evleri, arabaları ve işyerlerini tespit etmelidir.

2) Sahillerdeki Jandarma kuruluşları muhtemel çıkarma

yerlerini bilmeli, malın çıkabileceği yerden nereye gidebileceğini, doğruluk derecesi az da olsa tahmin edebilmelidir.

3) Kendi muhitlerinde tanınan güvenlik görevlilerinin istihbarat araştırma ve operasyon yapması çok zor şartlara bağlıdır.

4) Yakalanan silahların seri numaraları mutlaka bölüklerce mukayese edilmeli, tanzim edilerek üst kademeye gönderilmelidir. Böylelikle hangi tip silahların daha çok nerede bulunduğu seri numaraları sayesinde tespit edilecektir.

5) Hibe tabiriyle satılan silahlara vesika alınmak istenmektedir. Bu tip silahların menşei mutlaka araştırılmalıdır. Çünkü sadece vesika satılmakta, piyasadan alınan silahların numarası da vesikaya işlenmektedir. Çift vesikalı silahlar mevcuttur. Bu da talebi arttırmaktadır.

6) Deniz Bölge Komutanlıklarına bağlı botlar, üstlendikleri alay bölgesindeki komutanlığın emrine verilmelidir.

7) Karadan denize, denizden karaya ışık tutarak haberleşme devri geçmiştir. Kaçakçı telsiz kullanmaktadır. Sahillerin bütün frekanslardan dinlenmesi gerekir. Dinleme, bilhassa ihbar günleri yapılır ise netice alınacaktır.

8) Merkezden yönetim ile personel görevlendirilmeli ve bu personel bilhassa gideceği mahallin adli ve mülki makamlarının etkisinde kalmayacak şekilde yetkilendirilmelidir.

9) Karayolu ile nakledilecek kaçak mallarda öncü üzerinde durulmamaktadır. Alınan ihbar ile yol bağı yapılmakta, kaçakçı ürkütülmekte, en az iki öncü olduğu düşünülmekte, dolayısıyla pasif bir rol oynanmaktadır.

10) Silah zulaları bir yere depolamaktan ziyade arazinin muhtelif yerlerine gömmek suretiyle teşkil edilmektedir. Dedektör bulunmayışı zaman kaybı, hatta olumsuz sonuçlar doğurmaktadır.

11) Özellikle Trabzon limanı düzensizlik içindedir. Gece araç çıkışı yapılmaktadır. Gelen mallar depolarda bilerek bekletilmekte ve sorgusuz sualsiz yükleme yapılmaktadır. Kimin neyi yüklediği bilinmemektedir. Gümrük ve Tekel Bakanlığınca yönetmelik ile tespit edilmiş olmasına rağmen olur olmaz mallara Supalan verilmektedir.

Sonuç olarak: Kaçakçılık konusuna vakıf, çevre ile ilişkiler kurabilen ve bunlardan daha önemli olarak haraç toplamakta olan, müsadere ettiği malın ikramiyesiyle iktifa eden, yurda giren bin mermiden 999'u havaya atılsa birisinin kendisine geleceğini hesaplayan, duyumları kendisine göre yorumlamadan üst makama ileten personel ve grubu ile mücadele sürdürülebilir. Özellikle yapılan operasyonlarda sen ben kavgası yaratılmamalı, hizmetin devlete verildiği unutulmamalıdır.

Arz ederim.

Ahmet Cem Ersever"

Tüm yaşadığı bu olaylar tecrübelerini artırırken o tecrübeler ışığında kendince tesbit ettiği ve eksik olduğunu düşündüğü şeyleri irdeleyip teoriler üretmeye başladı.

JİTEM'i Tasarladı...

Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Teşkilatı (JİTEM) nasıl ve hangi amaçla kurulmuştu. Gerçekten böyle bir teşkilat Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde resmî olarak faaliyet göstermiş miydi?

Yaptığı tüm bu çalışmalar Ersever'e bir süre sonra yetmemeye başladı. Dahası jandarma içerisindeki istihbarat biriminin görev ve sorumluluk alanlarının genişletilmesi, bu birimin özgür, özel, bağımsız olması yönündeki çalışmalara

sevk etti, onu... Jandarma istihbaratının terörle mücadelede de rol almasını savunmaya ve çalışmalarını bu yönde geliştirmeye başladı. Üstleri ile olan ilişkilerinde bulduğu her fırsatta, terörle mücadelenin istihbarat bünyesinde olmasını dile getirdi, anlatmaya çalıştı. Çabaları sonucu istihbarat birimi "Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele" adı altında genişletiliyordu.

Mevcut istihbarat birimlerindeki aksaklıklar, bu aksaklıkların nedenleri hakkında o dönemde yaşanan olaylardan örnekler vererek bir öneri raporu hazırladı. Bu aksaklıklardan yola çıkarak jandarma istihbaratı ile ilgili daha genişletilmiş projelerini de raporda toplayıp üstlerine sundu ve onlarla üzerinde çalışmalar yaptı. JİTEM'e yönelik taslak raporlar hazırladı.

JİTEM'in kuruluşuna yön veren raporda şunlar vardı:

"Ülkemizde yapılan kaçakçılığın belirli birkaç yoldan ve yine belirli kişiler eliyle yapıldığı bilinmektedir. 12 Eylül'den sonra yurdumuza yönelik silah sevkiyatı durmuş görünüyorsa da, son günlerde bir harekâtın olduğu duyumları gelmektedir. Ayrıca daha önce gelen ve dağıtılmadan zulada kalan silahların olduğu gerçektir. Mahalli zabıtanın yetersizliği de dikkate alınarak; normal siyasi hayata dönüldüğü zaman kaçakçılıkla daha etkili bir biçimde mücadele edebilmek için yurt içinde ve hatta yurt dışında faaliyet gösterebilecek imkân ve kabiliyette, denetlemeye yetkili bir kaçakçılık istihbarat operasyon merkezinin kurulması yararlı olacaktır.

Kaçakçılık olayları ulaşım kolaylığı nedeniyle yaygın hâle gelmiştir. Karadeniz veya Güney sahillerine çıkarma yapan kaçakçı, malını 24 saat içinde Anadolu içlerine ulaştırabilmektedir. Kaçakçı maliyeti kendisine milyonlara patlayan bir işi şansa bırakmaz. Bu konuda mahalli zabıtanın bir zafiyeti söz konusudur.

Başka il ve bölge sınırları, yaygınlaşan kaçakçılık olaylarında araç ve gereç, koordinasyon ve maddi imkân açısından zorluklar çıkarmakta, bazı hâllerde bu zorluklar özellikle yaratılmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde, 41 ilde kuruluşu bulunan Kaçakçılık İstihbarat Harekât Daire Başkanlığı teşkil edilmiş ve hâlen faaliyette bulunmaktadır. Bu başkanlık:

1- Silah ve mühimmat kaçakçılığı

2- Mali şube

a. Gümrük

b. Tarihi eser

c. Döviz

d. Sahtecilik, dolandırıcılık

3. Narkotik Şube

4. İstihbarat Şube (gayri faal) bölümleri ile dört kısımdan meydana gelmiştir. Bu bölümler arasında dahi koordinasyon noksanlığı kendini göstermiştir.

Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Daire Başkanlığı ise günlük gazete ve periyodik dergilerden kupür kesmekte, bunları dosyalamakta, 67 ilden teleksleri gazete haberleri ile beraber arşivlemektedir. Netice olarak bu işlemler lüzumsuz bilgileri dosyalamaktan öteye gitmemektedir. Meydana getirilecek yeni bir merkezi istihbarat biriminde şu unsurlar göz önüne alınmalıdır:

1- Teşkilat: Kaçakçılık konusunda Devlet arşivlerinde mevcut bilgileri tek elden sağlamalıdır.

2- Yetki: Polis, Jandarma il ve ilçe gibi yetki alanlarının sınırlandırılması kaldırılmalıdır. Yurt sathında, gerekirse yurt dışında faaliyet gösterilmelidir.

3- Ekip (personel) Seçimi: Bilgili, cesur, fizik ve karakter

yapısı sağlam elemanlar seçilmelidir. İstihbarat karizmatiktir. Kursla öğretilen istihbaratçılığın elbette faydası inkâr edilemez. Ancak bu, lisan kursu ile lisan öğrenmeye benzer. Yabancı dili grameri ile öğretir, fakat argosunu öğretemezsiniz.

4- Koordinasyon: Güvenlik Kuvvetleri ve diğer kuruluşların koordineli çalışmaları sağlanmalıdır. Devlet dairelerinde dahi sızma yapılanması planlanmalıdır.

5- Maddi İmkân: (İstihbarat imkânlarının verilmesi) Günümüzde kaçakçılık yapan kişiler seçkin bir kitle içerisinde yer almakta, en lüks otellerde kalmakta, işlerini bu çevre ve yerlerden yürütmektedirler. Bu kişileri takip edecek görevlilerin de onların çevresine sokulabilmesi için maddi imkânlar sağlanmalıdır.

İçinde bulunduğumuz şartlar ve imkânlar ile bugün Türkiye'de kaçakçılığın önüne geçmeye imkân yoktur. İlgili personel, gözetleme ve takibin birbirini tamamlayan unsurlar olduğunu bilmez ve haber toplamada devamlı olarak pasif usullerden medet umulur ise neticeye ulaşılamaz. Bugün Jandarma birimleri mıntıkalarındaki kaçakçıların adını soyadını, eşkalini tespit etmekte bile güçlük çekmektedir. Mahalli Jandarma, istihbaratçının bilgi ve kapasitesine sahip değildir. Her şeyden önce kendi mıntıkasında halk tarafından tanınmakta ve sadece ihbar beklemektedir mahalli jandarma.

a. Kaçakçılık kaynaklarını soruşturmak

b. Görmek ve gözetlemek

c. Şüphe ve dikkat çeken kişilerin kontrol görevlerini dahi yerine getirememektedir. Çünkü evrak içerisinde boğulmuşlardır. Tüm bu kapsamları göz önüne aldığımızda istihbarat bünyesinin bu doğrultuda birleşmesine acil ihtiyaç duyulmaktadır.

Sonuç olarak; kaçakçılık, adi zabıta ve siyasi olaylardan

haber bekleme yerine haberi araştırma yöntemi kullanıldığı takdirde verimli bir çalışmanın temelleri atılmış olacaktır. Evrak içerisinde boğulmuş olan il Jandarma Alay Komutanlıkları ve ilçe jandarma bölük komutanlıklarından haber beklemek, arzu edilen neticeyi sağlamamaktadır. Yeni kurulmuş bulunan Kaçakçılık İstihbarat Koordinasyon Merkezinde veya Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Başkanlığında teşkil edilecek istihbarat değerlendirme ve operasyon ekibi sonuca ulaşmayı sağlayacaktır. Bu ekip siyasi, narkotik, mali ve diğer kaçakçılık konularında mülki hudutlar göz önüne alınmaksızın faaliyet göstermeli ve operasyon yaptığı ilin il alay komutanı ile muhatap olmalıdır. Merkezden yönetim ve operasyon bir anlamda ikaz edici olduğu için mahalli jandarma ve polisin daha etkin olarak çalışmasını sağlayacaktır. Sonuç olarak; sistem çalışmamaktadır. Sistem devam ettiği takdirde, Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat ve Asayiş Başkanlığı, bulabildiği haberi sadece arşivlemekle iktifa etmeye devam edecektir."

Artık Jandarma İstihbaratı ve Terörle Mücadele (JİTEM)'in, kâğıt üzerindeki çalışma sistemi ve örgütlenmesi net olarak oluşmuştu.

Buna göre:

JİTEM doğrudan Jandarma Genel Komutanlığına bağlıdır. Yedi bölgede oluşturulan grup komutanlıklarına bağlı her ilde ise ayrıca kendisine bağlı, doğrudan ilk kontrol yetkisine sahip hareketli arazi timleri bulunmaktadır. Bütün istihbarat teşkilatlarında olduğu gibi halkla ilişkiler, muhbirler vs...

Yetkileri diğer istihbarat teşkilatlarına göre daha genişti. JİTEM grup komutanlarının, tespit edilen olaya doğrudan müdahale yetkisi vardı. Hesap sorma yetkisi, sadece ve sadece Jandarma Genel Komutanına aitti.

Yan birimleşme ise şöyleydi: Sorgulama, Harekât Şube

Müdürlükleri, İstihbarat Birim Başkanlığı, İstihbarat Şube Müdürlüğü.

Tüm bu çalışmaların neticesinde JİTEM'in temelleri atılmıştı. 1986 yılında Hulusi Sayın Paşa'nın öncülüğünde Aytekin Özen, Arif Doğan, Hüseyin Kara ve Ahmet Cem Ersever'in çalışmaları ile kurulan Jandarma İstihbaratı ve Terörle Mücadelenin başına geçici görevle Ahmet Cem Ersever getirilmişti.

Yıl 1989 Görev Yeri Güneydoğu...

Bugüne kadar çizdiği çizgi; idealist, deli dolu, kabına sığmayıp olanla yetinmeyen bir kişilikti. Ortaya koyduğu bu kişilik, tam kendisiydi.

1980'li yılların sonunda istihbarat alanındaki eksikliklere çözüm düşünürken hayat çizgisi, Kıdemli Yüzbaşı rütbesi ile 1989 yılında Güneydoğu'ya tayin olduktan sonra fazlasıyla değişti.

Burada PKK ile tanıştı ve görevi gereği yıllar süren amansız bir mücadelenin içinde buldu kendisini. Bölgeyi adım adım dolaştı. On bir yıl boyunca kendi isteği ile görev yaptığı bu bölgede adı birçok olaya karıştı. Özellikle Silopi'de PKK'ya karşı verdiği mücadele sırasında bölgede boy hedefi oldu. Uygulamaları nedeniyle adı bölge halkı ve politikacılar tarafından sürekli gündemde tutuldu, hedef hâline getirildi. Bu dönemde Ersever'in MHP'li olduğu ve bu siyasi partinin görüşlerini bölgede yaymaya çalıştığı söylendi. İlçe merkezinde toplanan vatandaşların üzerine ateş açtığı ve iki kişinin yaralanmasına neden olduğu gerekçesiyle hakkında soruşturma açıldı. Özellikle başına buyruk aldığı kararlar ve uygulamaları yöre halkının tepkisine yol açarken, ordu içinde de rahatsızlıklar yarattı. Bu süre içinde gerçekten katı yöntemler kullandığı, ele geçirdiği PKK'lılara işkence yaptığı

birçok kesim tarafından dile getirildi. Uygulamaları, terörü önleme yöntemleri, oldukça sertti.

"Bu olay dağlarda başladı, dağlarda bitmeli" diyordu.

JİTEM'in deşifre olmasından rahatsız olan bazı yetkili büyükler, bir süre sonra kaldırılmasına ve tasfiye edilmesine, personelin başka birimlerde görevlendirilmesine karar verdiler. Yine yetkili ağızlar tüm bunlara rağmen JİTEM'in mevcut durumdan ve ihtiyaçtan doğduğunu söylemekten de çekinmiyorlardı.

Başlangıçta itirafçılar, korucular, PKK ile yapılan mücadelede güvenlik kuvvetlerine kolaylık sağlamaları amacıyla etkili görevler almışlardı. Ancak zamanla özel timlerin kırsal kesimde serbestçe hareket etmeleri paralelinde, korucu ve itirafçıların da diledikleri gibi at oynatmalarına yol açmıştı bu başıboşluk.

Kurulduğu günden itibaren bölgede oldukça etkili çalışmalar yapan JİTEM'in birçok faaliyetinden jandarma birliklerinin dahi haberi olmuyordu. Yapılan tüm bu gayriresmî faaliyetler bölge halkı tarafından da yadırganmaya ve tepkilerini toplamaya yol açmıştı. JİTEM isminin ünlenmesi zamanla iki kişiyi de kamuoyu huzurunda olağanüstü bir üne kavuşturmuştu. Bu isimler Mahmut Yıldırım (Yeşil) ve Ahmet Cem Ersever...

Bu iki insan Güneydoğu Anadolu'da bulundukları süre içerisinde terör örgütü PKK ile yapılan gerilla ve istihbarat faaliyetlerinin hemen hemen hepsinde bulunmuşlardı. JİTEM'in kurulması, bünyesine aldığı itirafçı ve koruculara verdiği yetkiler bir süre sonra denetlenemez boyutlara ulaştı. Meydana gelen birçok olayda JİTEM bünyesinde bulunan bazı kişilerin imzası çıkıyordu.

Cem Ersever ve sonrasında "Yeşil"in, çok önemli yetkilerle donatıldıkları için, tüm kuruluşlar ve yöredeki gayriresmî

gruplarla ilişkileri gelişmiş, hatta sınır ötesine de taşmıştır.

Ancak ilerleyen süreçte Ersever'in asker olması kendisi için bir dezavantaj oluştururken Mahmut Yıldırım'ın taşeron olması kendisine büyük avantajlar kazandıracaktı. Mahmut Yıldırım zamanla yıldızı artan, aranan adam olurken Ersever istenmeyen adam oluvermişti. Silahlı Kuvvetler kendisine tepki gösterirken o mali krize girip güvenlik açısından da sıkıntılı günler geçirmeye başlamıştı.

JİTEM bir bakıma bu gizli dünyanın odağı, üreticisi dağıtıcısı dahası günümüzde yaşanan başıbozukluğun çıkış noktası oluvermişti...

İtirafçılara resmî hüviyet ve koruma kazandırarak kontrolünü kaybettiği, kendi hesabına çalışan, güç ve odak hâline gelen insanlar üretmeye başlıyordu. "Yeşil" lakaplı Mahmut Yıldırım gibi... İbrahim Babat ve daha niceleri gibi...

Cem Ersever, Mahmut Yıldırım'ı da JİTEM bünyesinde çalıştırıyordu. Bu durum, ilerleyen zaman içerisinde aralarında güçlü bir dostluğu ortaya çıkarmıştı. Bu dostluk Mahmut Yıldırım için de inanılmaz bir yol açıcı, bir güç demekti. Fakat o bir sivildi. Resmî bir devlet yetkilisi değildi. Şahsi amaçlarını aldığı bu güçle birleştirip kullanmaya başladığında ise, bu durum Cem Ersever'le onu bir anda karşı karşıya getirdi.

Belki de Cem Ersever'in ölümü onu daha güçlü bir noktaya taşımıştı. Kurum içerisindeki bütün açıkları ve gelişmeleri Ersever gibi biliyor ve bunu sivil olmanın avantajıyla da çok iyi kullanıyordu.

Adı Mahmut Yıldırım'dı, lâkabı "Yeşil", kod adı ise Ahmet Demir. İlerleyen yıllarda medyada Mahmut Yıldırım'ın kod adı 'Yeşil' diye geçmeye başladı. Ancak bazı yetkili insanların ağzından "Yeşil" kod adının bir başka insana ait olduğu iddiaları da sık sık gündeme getiriliyor, fakat bu iddi-

alar hemen geçiştiriliyordu...

İşte bu noktada Ersever, devlet mekanizması içinde, daha yumuşak davranılmalı diyenlerle çatıştı. Bu çatışmalar giderek derinleşti ve aşılamaz boyutlara ulaştı. Bu düşüncelerini gerek yazdığı kitaplarda, gerekse emekli olduktan sonra yaptığı röportajlarda dile getirmekten kaçınmadı. Ersever bu dönemde demokratik çözüme inanmıyor, APO'nun ilan ettiği ateşkesin PKK'nın içine düştüğü açmazdan kurtulmak için bir taktik olduğunu düşünüyordu. Kürt realitesini tanımalıyız diyen politikacılara ateş püskürüyordu. Çünkü meselenin çözümünün radikal önlemlerden geçeceğine inanıyordu. Demokratik bir çözüm olamazdı onun için. Devletini ve milletini çok sevdiğini söylüyor, mensubu olduğu Türk Silahlı Kuvvetleri ile gurur duyuyordu. Ancak, içindeki isyanı bastırması artık mümkün değildi. Binbaşı Ersever'in yolu Türk Silahlı Kuvvetleri ile ayrılma noktasına gelmişti.

Çalıştığı süre içerisinde, PKK'nın ölüm listesinin başında yer alan, askerlik mesleğini canından çok seven Ahmet Cem Ersever, neden emekli olmayı düşünüyordu? Onu emekli olmaya iten nedenler nelerdi?

1984 yılında başlayan bu bölücü savaşının yine başladığı yerde bitirilmesi gerektiğini söylüyor ve bu olayın masaya getirilmesinin yanlışlığını vurguluyordu.

Ersever-Eşref Bitlis İlişkisi...

Yüzbaşı Ahmet Cem Ersever, bölgede PKK ile ilgili olarak topladığı bilgileri sürekli Ankara'ya bildiriyor, Ankara'daki Genel Merkez ise Ersever ve ekibinden gelen bilgiler doğrultusunda stratejilerini belirliyor ve ona göre hareket ediyorlardı. Bir süre sonra Ersever, ortaya çıkan stratejinin kendi verdiği bilgilerin tam tersine işlediğini fark etmişti.

MİT'in içindeki bazı çekişmeler ve kimi subayların yükselme hırsı yüzünden, gönderdiği bilgilerin Merkez'e ulaşmasının engellendiğini düşünüyordu. MİT ve JİTEM arasındaki bu zıtlaşma, rekabet, birbirlerinin işlerini engellemeleri oldukça ciddi boyutlar kazanırken, tam da o dönemlerde Eşref Bitlis'in Ersever'den gelen bilgilerle doğrudan ilgilenmeye başlaması, Ersever'i az da olsa rahatlatıyordu. Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis'ten aldığı güçle emir komuta zincirine hiç aldırmadan, Bitlis Paşa ile doğrudan diyaloga giriyor, bilgileri ona aktarıyordu. Ersever, PKK'ya yönelik bu uygulamayı, yayınlama imkânı bulamadığı üçüncü kitabında genişçe anlatmıştı. PKK'ya karşı verilen mücadelenin çok yanlış olduğunu söylüyordu hep. Özel Tim'in sınırlarının genişletilmesini savunuyor, bu mücadelenin düzenli bir ordu ile yapılabileceğine inanıyordu. Ersever'i en çok sinirlendiren şey ise, 1992 yılında yapılan Irak operasyonundaki stratejik hatalardı.

Çok Uluslu Güç'ün (Çekiç Güç) bölgede bulunmasına son derece karşıydı. Onunla beraber bu güce karşı çıkan biri daha vardı: Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis. Düşüncelerinin aynı yönde olması onları birbirine daha da yakınlaştırmıştı.

Ersever'in eşi Yıldız Ersever, kendisiyle yaptığımız sohbette, eşinin Bitlis Paşa ile ilişkisinin, iş dışında, bir ağabey kardeş ilişkisi gibi olduğunu, makamına doğrudan girebilen tek subay olduğunu ve eşinin Eşref Paşa'ya karşı çok saygı, sevgi beslediğini belirtiyordu.

Eşref Paşa'nın Ersever'i desteklemesi, Ankara'nın dikkatini Ersever'in üzerine çekmişti artık. Eşref Paşa'dan aldığı güçle bölgede rahat bir şekilde, hatta başına buyruk davranıp, Merkez'e sormadan eylemler yapıyor, köy baskınları düzenliyordu. Birkaç sefer Genel Merkez tarafından uyarıldı. O dönemlerde Jandarma Komutanlığı Tabur Komutan Vekili

Binbaşı N.T.'nin uyarı yazılarından biri şöyleydi:

"Sana verilen inisiyatif, değer ve olağanüstü güven duygularını tamamen bir maske olarak kullanmanda yatan, riya, bozguncu, ikiyüzlü ve sahte hareketlerini her ne kadar gizlemeyi başarmışsan da, asıl ve gerçek kişiliğin şu anda kesinlikle ortaya çıkmıştır. Maskenin düştüğü müteakip günlerde ve tabur içinde âdeta bir anarşi yaratmak heves ve gayretinde olduğun, mevcut hareketlerinden tespit edilmektedir. Bir subaya asla yakışmayacak askerî disiplin, terbiye ve görev anlayışı ile bağdaşmayacak bu hareketlerine derhal son vermeni, aksi takdirde hakkında gereken kanuni işlemin yapılacağının bilinmesini rica ederim."

Bu söylevlerle istifasını 17 Mart 1993 tarihinde Jandarma Genel Komutanlığı'na sundu. Artık sivildi. Sivil hayat zordu. Bir yanda PKK'nın peşinde olduğunu biliyor, korunmaya çalışıyordu. Bir yandan da askerî üniforma içinde yapamadığı faaliyetlerini organize ediyordu. Ancak hiç hesaplamadığı bir güçlükle karşılaştı. Ersever geçim sıkıntısı çekiyordu. Çünkü dönemin TBMM başkanı Hüsamettin Cindoruk'un güvenlik danışmanı olmayı beklemiş ve bu sıkıntısını danışmanlık görevinden alacağı ücretle gidermeyi planlamıştı. Fakat evdeki hesap çarşıya uymamış ve Ersever bu göreve getirilmemişti.

Ahmet Cem Ersever, istifa gerekçelerini kendi ağzından şöyle kaleme almıştı:

"17 Mart 1993 tarihine kadar Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Grubu'nun (JİTEM) kurucu ve komutanıydım. Bu tarihte, birkaç arkadaşla birlikte ayrıldım, İhsan ve Ali Beyler de bu teşkilatın kadrolu istihbarat memurlarıydılar. Ordudan ayrılmamızın nedenleri yetkililere izah edildiği gibi özetle şöyledir:

1- Türk ordusu Mustafa Kemal Atatürk'ün bıraktığı ordu

değildir.

2- Türk Milleti çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak zorundadır. Bu hedefe ilerleyen yol, devleti yönetenlerce bilinçli olarak engellerle donatılmaktadır.

3- Türkiye'nin bir Kürt sorunu yoktur. Şırnak bölgesinin Hesil Vadisinde 1984 yılında başlayan gerilla savaşı masada değil, başlatıldığı yerde bitirilmelidir. Bu olayı masaya çekmek, ihanetten öteye tam bir alçaklıktır.

4- Türkiye Cumhuriyeti'nin Orta Doğu ülkelerinde ve kendi bünyesinde meydana gelebilecek PKK benzeri olaylara karşı önceden belirlenmiş bir stratejisi yoktur.

5- Stratejinin olmayışı, güvenlik kuvvetlerinin ve diğer unsurların taktik üretmesine engel olmaktadır. Özellikle orduda birtakım kişiler, omuzlarına bir yıldız takabilmek için mevcut potansiyeli heder etmektedirler.

6- Güneydoğu'da yetkili organlar içerisinde oluşturulan bir çete(!), cereyan eden hadiselerin gerçek boyutlarının Türk milleti tarafından görülmesini engellemektedir.

7- 1992 yılı Ekim ayında gerçekleştirilen Kuzey Irak Harekâtı tam bir fiyaskodur. Bu harekâtın planlanmasında ilk günden beri ben ve arkadaşlarım görev yaptım. Türk devleti yönetiminde misyonu olanlar da 'Kürt Sorunu'nu bir koltuk garantisi olarak gördükleri içindir ki, etkili sonuç alınamamıştır. Dolayısıyla bu harekâtın her safhasını Türk milleti yetkili ağızlardan öğrenmeli, Celal Talabani-Apo-Türkiye işbirliği ortaya konmalıdır.

8- Terörden arınmış bir toplumun gözü; yöneticilerin ekonomi politikaları, refah arayışı ve dış politikasında olacaktır. Kısa sürede bitirilebilecek PKK olayı bu nedenle bilinçli olarak yetkili makamlarda bulunan kişilerce sonuçlandırılmamaktadır. Evet, özetle; ayrılış nedenlerimiz bunlardır ve bu nedenler daha kapsamlı olarak üst mercilere iletilmiştir.

Mevcut ihanete karşı gelecek, maddi ve manevi katkıda bulunacak pek çok insan olduğunu biliyorum, fakat yine biliyorum ki, bu insanlar bir ilk hareket bekliyorlar... Türkmen'in, Kürt'ün, Laz'ın, Çerkeş'in, Arnavut'un, Azeri'nin, kısaca; Türk'ün kanı ile sulanarak kurulan Atatürk Türkiyesi'nin sahipsiz olmadığına inanıyorum."

Yaşadığını düşündüğü aksaklıklar, onu hızla yeni arayışlara sürüklemeye devam ediyordu. İmkânsızlıklar, kısıtlamalar başka başka teorileri ürettiriyordu kendisine... PKK ile mücadele de kendisince tespit ettiği yetersizlikleri, tıkanmışlıkları çözmeliydi..

Hiç boş durmadı, aynı tempo ve çizdiği yola olan aşkıyla devam etti. En, "durduruldu" dendiği anda o, beyni ve kalemiyle hızını kesmeden yolunu takip etti. Kâh anlatamadıklarını yazdığı kitaplarla aktarmaya çalıştı, kâh onun yetersiz kaldığına inandığı yerlerde de basın yoluyla açıklamalarda bulundu.

Ölümünden önce yazdığı yazı ve çalışmalarının bir bölümü kitaplarında yer aldı. İkinci kitabına koymayı düşündüğü çalışmalarla beraber kendi kaleminden çıkan kelimeleri sizlerle paylaşıyorum...

Ersever Yazıları...

"Üçgendeki Tezgâh'ın ilk baskısı beş bin adet basıldı ve iki ay gibi kısa bir sürede tükendi.

Kitabın hazırlanmasından ikinci baskıya kadar geçen sürede APO ve Celal Talabani'nin ateşkes istemeleri ile ilgili olarak meydana gelen gelişmeler, bu konulardaki yaklaşımımızın doğru olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Özetleyecek olursak:

1- Türkiye Cumhuriyeti hükümeti kendi kendine, olma-

yan bir Kürt sorununu dert edinmektedir.

2- Hâlen PKK ile mücadeleye ilişkin bir strateji oluşturamamıştır.

3- Yöneticiler, Celal Talabani'nin tezgâhladığı ateşkesten medet ummaktadırlar ve bu sayede APO artık devlet yöneticileri tarafından Abdullah Öcalan olarak telaffuz edilmektedir.

4- 1993 yılı itibarı ile Türkiye'de bir Kürt siyasi cephesi oluşturulmaya başlanmıştır. Terörle mücadelede başarılı olduklarını iddia edenler uykularına devam ededursunlar bakalım... Bir gün Kemal BURKAY uçağa atlayıp Ankara'ya indiğinde ve bu siyasi cephenin başına geçtiğinde belki uyanıverirler.

5- Yöneticiler Kuzey Iraklı Kürtlerin SİMSARI Celal TA-
64 *LABANİ'yi neredeyse resmî temsilci ilan edecekler.*

Yöneticiler;

Lütfen Kuzey Irak'a yani Kürdistan Özerk Bölgesi denen yere 2-3 tane (tabii varsa) iş bilen adam göndererek, Kürt halkının Celal TALABANİ'yi isteyip istemediğini bir öğreniverin.

6- Talabani'nin şerrinden kurtulmak için; Kuzey Iraklı Kürt Partileri, önce YERGIRTIN (Kürdistan birlik Partisi) adı altında birleştiler ve şimdi de bu partiler Mesut BARZANİ'nin IKDP'si ile birleşme çabaları içindedirler. Nisan 1993'teki Kürt Hükümeti değişikliği ile Celal TALABANİ, Başbakan Fuad MASUMİ'yi görevden aldı ve yerine TC'nin Kuzey Irak Harekâtı Sırasında HAKURK cephesinde PKK ile anlaşan peşmerge Komutanı KÖSRAT'ı Başbakan yaptı. Bu gelişmeler bir şey ifade ediyor mu?

7- Bütün bu gelişmeler olurken hükümet yetkilileri, Kuzey Irak'taki Türkmenlerin ezilmesine daha ne kadar göz yu-

macaktır? Irak Millî Türkmen Partisi, Mayıs 1993'te Irak Muhalefet Cephesinden çekildiğini açıkladı. Kerkük, Irak ordusu ve peşmergelerin kuşatması altındadır. Çıkacak çatışmalardan yüz binlerce Türkmen ölecektir.

8- Bu arada; Kürt liderlerini kabul eden devletimin yöneticileri Celal TALABANİ, Mesut BARZANİ ve Sami ABDURRAHMAN'a, 'Git, yanına Irak Millî Türkmen Partisi Genel Başkanı Dr. Muzaffer ASLAN'ı da al öyle gel' diyeceğini hiç sanmıyoruz. Çünkü o zaman sefalet içindeki Irak Türkmenleri güç ve prestij kazanacaktır.

9- Sonuç olarak; PKK konusunda bu kafada devam edilirse 'Allah encamımızı hayreylesin' demekten başka söz kalmamıştır.

Mayıs 1993..."

Gelen bir mektuba cevap

"Sayın Süreyya SAN; Kitap Yayın Dağıtım kanalıyla gönderdiğiniz 14 Nisan 1993 tarihli, bizleri onurlandıran mektubunuzu aldık. 'Millî Utanç' kavramından çok çok uzakta bir toplumda yaşıyoruz. Atatürk'ün ölümü ile birlikte Türk Milleti sadece onu kaybetmekle kalmamış, tüm millî değer yargılarını yitirmekle birlikte; AZERBAYCAN Devlet Başkanı Sayın Ebulfeyz Elçibey'in, Anıtkabir'deki özel deftere, 'SENİN ESKERİN' şeklinde imzalamasına dahi anlam veremeyecek duruma gelmiştir. Ben Emekli J. Binbaşı Ahmet Cem ERSEVER ve iki arkadaşım; sizin telefon ile görüştüğünüz İhsan HAKAN ve Ali DAĞ, 1992 yılı ortalarında Ahmet AYDIN ismiyle, Türk toplumuna ihanet edenlerin karşısına "İKİNCİ KUVAİ MİLLİYE" diyebileceğimiz bir platformla çıkmak istedik. Bu maksatla 'KÜRTLER, PKK VE A. ÖCALAN' isimli kitabı yayınladık. Ben 17 Mart 1993 tarihine kadar J. Genel Komutanlığı İstihbarat Grubunun (JİTEM) kurucu ve komutanıydım. Bu tarihte birkaç arkadaş ile birlikte

ayrıldık. İhsan ve Ali Beyler de bu teşkilatın kadrolu istihbarat memurlarıydılar. Ordudan ayrılmamızın nedenleri yetkililere de izah edildiği gibi özetle şöyledir:

1- Türk ordusu, Mustafa KEMAL ATATÜRK'ün bıraktığı ordu değildir.

2- Türk Milletinin çağdaş medeniyet seviyesine ulaşma hedefi, devleti yönetenlerce bilinçli olarak engellenmektedir

3- Türkiye'nin bir Kürt sorunu yoktur. Gerilla savaşı masada değil, başlatıldığı yerde bitirilmelidir.

4- Türkiye Cumhuriyeti'nin Orta Doğu ülkelerine ve PKK benzeri olaylara karşı önceden belirlenmiş bir stratejisi yoktur.

5- Stratejinin olmayışı, güvenlik kuvvetlerinin ve diğer unsurların taktik üretmesine engel olmaktadır.

6- Güneydoğu'da yetkili organlar içerisinde oluşturulan bir çete(!), cereyan eden hadiselerin gerçek boyutlarının Türk Milleti tarafından görülmesini engellemektedir.

7- 1992 yılı Ekim ayında gerçekleştirilen Kuzey Irak Harekâtı tam bir fiyaskodur. Bu harekâtın her safhasını Türk milleti yetkili ağızlardan öğrenmeli ve TALABANİ-APO-TÜRKİYE işbirliği ortaya konmalıdır.

8- Terörden arınmış bir toplumun gözü; yöneticilerin ekonomi politikaları, refah arayışı ve dış politikasında olacağı için PKK olayı bilinçli olarak yetkili makamlarda bulunan kişilerce sonuçlandırılmamaktadır. Evet, özetle ayrılış nedenlerimiz bunlardır ve bu nedenler daha kapsamlı olarak üst mercilere iletilmiştir.

Sayın SAN; 'PKK KÜRTLER VE A. ÖCALAN' kitabı, ilk baskısını müteakip ikinci baskısını da yaptı ve Kürtlere az da olsa ulaştı. Bu arada Özgür Gündem, Yeni Ülke, Gerçek gibi

gazetelerin de boy hedefi hâline geldi. Ordudan ayrılmayı müteakip az önce ifade ettiğim platforma katkısı açısından tüzel kişilik hâline gelmeyi düşündük ve Ankara'da 'Mezopotamya Film ve Basın Yayın Sanayii ve Tic. Ltd. Şti.' adı altında bir şirket kurarak, önce ikinci kitabımız olan 'Üçgendeki Tezgâh'ı yayınladık. Tabiidir ki, bu şirket de benim emekli maaşıma ve Kemalist bir iki arkadaşın yardımlarına dayanıyor. Bugünlerde DAS (DİNAMİK ANA STRATEJİLER) adı altında bir aylık siyasi dergi çıkarma çabası içerisindeyiz. MEZOPOTAMYA adı, İstanbul'da bulunan bir Kürtçü derneğin karşıtı olarak bilinçlice tercih edilmiştir. DAS ismi etrafında kamuoyu oluşturarak Türk Milletine; ATATÜRK'Ü, uğranan ihanetleri, mevcut hainleri ve özetle uygulanması gereken stratejileri anlatmaya çalışacağız.

Sayın SAN; En yakın zamanda sizi ziyaret ederek, değerli fikirlerinizden ve tecrübelerinizden istifade etmeye çalışacağım. Lütfen bunu bizden esirgemeyin. Türkiye'de bir organizasyon yetmezliği mevcuttur. Mevcut ihanete karşı gelecek, maddi ve manevi katkıda bulunacak pek çok insan olduğunu biliyorum. Fakat yine biliyorum ki, bu insanlar bir iki hareket bekliyorlar... Türkmen'in, Kürt'ün, Laz'ın, Çerkez'in, Arnavut'un, Azeri'nin kısaca; Türk'ün kanı ile sulanarak kurulan Atatürk Türkiyesi'nin sahipsiz olmadığına inanıyorum.

Saygılarımla,
Ahmet Cem ERSEVER"

JİTEM'i kurma gerekçelerim

- *Terör ve terörizm hakkında ne biliyorsunuz?*
- *Hangi stratejilerin ürünüdür?*
- *Kürtçülüğün geçmişini ve bugününü biliyor musunuz?*

- *PKK nedir, Apo kimdir?*
- *Türk kardeşiyle omuz omuza savaşarak Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Kürt ve yan yana kefensiz yatan şehitlerin evlatları hangi tezgâhlara düşürüldü?*
- *Kuzey Irak'ta neler oluyor?*
- *Celal Talabani kimdir?*
- *T.C. ile Kuzey Iraklı güçlerin ilişkileri nedir?*
- *Apo silah bırakır mı?*
- *Türkiye'de Kürtçülük nereye gidiyor?*
- *Bugünün Türkiyesi neden bu kadar uzun süredir terör hastalığından kurtulamıyor. Basireti mi bağlanmış yoksa basiretli önderler mi yok?*
- *Apo'nun tecavüzüne uğrayan kadın militanlar neler anlatıyor?*

Bu sorulara cevap arıyorsanız, işte kaynak...

Ülkesinde hangi tezgâhların döndüğünü öğrenmek isteyen herkes okumalı...

(Büyük olmak için hiç kimseye iltifat etmeyeceksin. Ülken için gerçek amaç ne ise onu görecek, o hedefe yürüyeceksin.)

Mafyalaşan basın, politikacılar

24 Mayıs 93 tarihinde ve saat 18:30'da PKK'lı teröristler, Bingöl, Elazığ karayolunu keserek 33 er-erbaş ile 7 vatandaşımızı katledip 23 kişiyi de kaçırıyorlar. Ertesi gün yani 25 Mayıs 1993 günü, saldıran gruplardan biri ile temas sağlanarak, çıkan çatışma sonucu 10 terörist ölü olarak ele geçiriliyor, kaçırılanlardan 22'si kurtarılıyor. Saldırıda bulunan teröristlerin sayısı; ister on bin olsun, ister on olsun bu hiç önemli değil. Saldıranların çokluğu veya azlığı, toplu oluşu veya dağınık oluşu, ateşkesin PKK yönetimi tarafından veya

APO'nun talimatını dinlemeyen bir bölge yönetimi tarafından ihlal edilişi; yetkili ve etkili makamların aymazlığını örtbas edemez. Önemli olan, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin dağlarında bulunan binlerce silahlı teröristin ve bu devlete karşı silahlı mücadele yürüten bir terör örgütünün askerî ve siyasi tıkanıklık yaşadığı, toparlanmak için taktik arayışlar içerisine girdiği bir dönemde, "APO SİLAH BIRAKTI" safsataları ile kendi ulusunu kandıran, mürekkep yalamış kara cahil ve misyoner kişilerin, APO'nun uşaklığını yaparak, taktiğine hizmet etmiş olmalarıdır.

13 MART 1993 tarihine dönelim. O gün ve takip eden günlerde basınımızda yer alan haberlere bir göz atalım. Bir gazetede "APO SİLAHI BIRAKIYOR" ÖZEL HABER'i sürmanşet yayınlandı. Çok bilmiş köşe yazarları; "Yaşasın umut", "Doğuda askerlerimiz artık postallarını çıkararak uyuyabiliyorlar. Ne güzel!" , "Devlet bunu görmezlikten gelemez" , "Apo silahla bir yere varılamayacağını anladı" , "Artık huzur ortamı doğdu; bu büyük bir fırsattır" vb. safsatalarla âdeta "Türkiye Halkının kaderini belirlemeye APO ve PKK yetkilidir" demeye başladılar. Devletin üst düzey yetkilileri de halkın tepkisinden korktukları ve koltuğundan olmamak için; açık bir görüşmeye gitmemekle beraber, yıllarca PKK'nın borazanlığını yapan ve misyonu belli olan siyasi danışman, gazeteci, yazar ve başka örgütlerin liderleri aracılığı ile, özellikle de siyaset fahişesi Celal TALABANI aracılığı ile APO'nun bebek kanma girmiş ellerine uzandılar.

Bu dönemde, Mart ayı ortalarında "AHMET AYDIN" mahlası ile yayınladığımız "ÜÇGENDEKİ TEZGÂH" adlı kitabımızın 191-200'üncü sayfalarındaki APO-TALABANİ ikilisinin ÜÇGENDEKİ SON TEZGÂHI (Apo'nun silah bırakması) başlıklı bölümde, bu taktiğin geniş bir izahı yapılmaktadır. Acaba kritik makamlarda oturanlardan, bilerek ya da bilmeyerek APO'nun borazanlığını yapan yazar çizer takımından kaç tanesi bu değerlendirmeyi okuyarak üzerinde düşündü.

Ben fazla kimsenin okuduğunu sanmıyorum. Çünkü, her şeyi; koltuğunu kaybetmekten korkan, tatlı maaşlarından olmamak için tehditlere boyun eğen, vatan hainlerini teşhir edebilecek faaliyetlerde bulunmaya çalışacağı yerde kabadayılıklar yapan politikacılar ve basın; mafyalaşmış, profesyonel olarak para kazanan, belli misyonlara sahip kalemşörler iyi bilir. Burada hemen şunu ilave edeyim; hiç kimsenin, ATATÜRK TÜRKİYESİ'ni bu derece aciz, çaresiz bırakarak, Türkiye halkının geleceğini, istikbalini teröristlerin ağzından çıkacak lafların ipoteği altına almaya, bebek kanına girmiş elleri tutacak ve ondan medet umacak hâllere düşürmeye hakkı yoktur, olamaz.

Gelelim 26 Mayıs 1993 tarihli gazetelerin haber ve makalelerine:

1- Daha, kısa bir süre önce silah bırakma aldatmacasından dolayı APO'yu gaflet içinde alkışlayan gazeteler, katliam karşısında şok geçirerek "KATLİAM" manşetleri attılar. Küçücük başlıklarla da "ATEŞKESİN TAKTİK OLDUĞU ORTAYA ÇIKTI" haberleri verilerek içinde bulundukları gafleti gizlemeye çalıştılar. "Gözü dönmüş katil APO" ateşkes ilan etmiş. Askere kurşun sıkmayacakmış. Bu canavarın sözüne güvenilmeyeceğini bilmiyorlar mıydı? O hâlde bu çocuklarımızı otobüslere doldurup, göz göre göre ateşin içine neden attılar ki!? Fidan gibi evlatlarını davul zurnalarla vatan görevine yollayıp, sonra da ölüm haberini verdiğimiz annelere, babalara, kardeşlere, eşlere, sevgililere bunu nasıl anlatacağız? Yaralı yürekler masal dinlemek istemiyor. Mazeret istemiyor. Bu sorumsuzluğun hesabı verilsin deniliyor...

Bunlar ne dediğinin farkında mıdır? "Aman Sayın ÖCALAN'ı kızdırmayalım, fazla üzerine gitmeyelim. Operasyonlar yapılmasın. Bu büyük bir fırsattır, muhatap alalım. APO ile görüştük, çok samimi bir tavırla ateşkes istiyor" diyen bunlar değil miydi?.. Bu nedenle verilecek bir hesap varsa,

en başta bu hesabı bunların vermesi gerekmiyor mu? 13 MART 1993 ve takip eden tarihli gazetelerinizin manşetlerini ve makalelerini açıp okuyun... Bunlar yazdıklarını unutabilir ama okuyanlar unutmaz...

Askerlere pusu kurulacağına dair geçen yıl uyardıklarını yazarak, hemen bu kanlı ortamdan beslenip reklamlarını yapıyorlar. Ama birkaç aydır içinde bulundukları gafleti hatırlatmaktan korkuyorlar herhalde. "Daha önce yazdıklarımızla Türkiye devletine ve halkına ihanet ettik" diyemiyorlar. Çünkü bunlar, profesyonel olarak para kazanan, rüzgâr ne tarafa esiyorsa o yöne kaçan, halkı kandırmada birbiriyle yarış hâlinde olan, ulusal ve toplumsal bilinçten yoksun, mürekkep yalamış kara cahiller topluluğudur... Mehmetçiğin, polisin, vatandaşın kanı dökülmüş, umurlarında mı? Onlar için önemli olan; bu kan deryasından fazlaca beslenebilmek değil midir? Apo'nun tahriklerine bilerek veya bilmeyerek alet olup bu alçakça katliamdan APO'dan daha fazla sorumlu olan onlar değil midir?

2- APO'nun oyunlarına bilerek ya da bilmeyerek alet olmuş baş yazarlar ve köşe yazarları, "APO bana şunu demişti, bunu demişti, şimdi çok ayıp etti" diyerek bu konuda ne kadar bilgisiz olduklarını gözler önüne serdiler. Hatta bu sefer de HEP'lilerin propagandasına inanarak; "Acaba Apo'nun ateşkes kararına uymayan bir grup mu yaptı, Apo'nun ateşkesi ihlal edeceğine ihtimal vermiyorum, bu PKK'daki iç çatışmanın yarattığı bir durumdur" diyenler de çıktı. Kimisi de bunun bir sabotaj olduğunu belirtecek kadar saplantılara düştü. Bazıları, her konudaki geçmiş bilgiç tavırlarını unutarak, halkı gerçek bilgilerle aydınlatacağına, "Şimdi ne olacak?" gibi sorularla kafaları yeniden bulandırmaya başladılar. "

ŞAHİNLER VE GÜVERCİNLER" yapan Bizans kültürlü hayvansever yazarlar da, "Apo bize yine kazık attı" dercesi-

ne yanılgılarını dile getirebilme maharetini gösterdiler. Bunların deyimiyle, "Kahpece öldürülen genç fidanların" kanına; kamuoyunu ve devletin bu konuda bilgisiz yetkililerini Apo'ya hizmet edecek tarzda yönlendirdikleri için, onların da eli bulaşmıştır. Çünkü silahtan başka sarılacak hiçbir şeyi olmayan PKK çetesi ile devleti aynı kefeye koyarak; ısrarla devleti uzlaşmaya, taviz vermeye, PKK'yı siyasal alanda da güç sahibi kılmaya çalışıp legalleşmesini sağlamaya, boğazına kadar batmış işbirlikçilerini ıslah etmek değil, kurtarmaya ve bunların bütün dünya nezdindeki imajlarını düzeltmelerine yardımcı olmaya çalıştılar. Kahpece katledilen Mehmetçiklerin, polislerin, masum vatandaşların geride bıraktıkları yakınlarının yaralarına tuz bastılar. Bekaa'ya gidip APO'ya "SAYIN BAŞKANIM" diye hitap ederek, onun Türkiye'de cahilce borazancılığını yapmadılar mı? APO'yu kuzu postuna koyan onlar değil miydi? Biraz insaflıca düşünürlerse ve biraz olsun bu olaylar karşısında acı duyuyorlarsa, sözlerimizin doğruluğunu belki anlayabilirler. "Artık doğuda askerlerimiz postallarını çıkararak rahat uyuyabiliyorlar. Ne kadar iyi" dediler. I. Dünya Harbinden sonra Mondros Ateşkes Antlaşmasıyla birlikte Osmanlı ordusunun da postallarını çıkararak rahat uyuduğunu herhalde biliyorsunuz.

"3- Basında yer alan hükümet yetkililerinin demeçleri de, insanı çileden çıkaran cinstendi. Her zamanki gibi, koltuğundan olma kaygısı baş gösterdiğinden dolayı, halkın gözünün içine baka baka yalanlar sıralandı. Terörist APO'yu ateşkes kararından sonra "Bay Öcalan" diye telaffuz etmeye başlamadılar mı? Mademki PKK'nın ateşkesi toparlanmak için bir taktik olarak ele aldığını biliyorlardı, toparlanıp bir yol kesme ile 40 insanı katledebilmelerine neden fırsat verdiler? Mademki her şeyi biliyorlardı; 100 kişi sıkıştırıp 10 kişi öldürebilmek için mi 40 insanı yem olarak kullandılar? Oynamaya mecbur oldukları oyunda APO onlarla dalga geçercesine; "İsterlerse ateşkes devam eder, hâlâ vakitleri var"

diyor. Türkiye Cumhuriyeti'ni ne hale soktuklarının farkında mıdırlar? Ben pek sanmıyorum. Ne zaman misyoner danışmanlar tarafından yönlendirilmekten kurtulacaklar?

Yine aynı masalları yutturmaya devam ediyorlar. Tam da yetkililer TSKP lideri Kemal BURKAY'a yeşil ışık yakmışken, uçakla Ankara'ya inerek Türkiye'de oluşturulacak Kürt cephesinin başına geçecekken ve basınımız da Kemal BURKAY'ı buna hazırlarken, APO onun da içine etti. Tam da Kemal BURKAY bir kedi sahibi olacakken; Apo ile geçmişte kanlı bıçaklı olan bu zat, tekrar çatışmaktan korktuğu ve uzlaştığı APO'nun kendisine kızmaması için; "Olacağı buydu" diyerek katliamı haklı göstermeye çalıştı. PKK'nın Ankara'daki bazı legal temsilcileri de halkın öfke selinden korktukları için hem timsah gözyaşları döktüler, hem de "Tam da yolsuz kalmıştık, tasfiye olup kenara atılmıştık. Bu eylem yolumuzu buldurdu, bizi yeniden söz sahibi yaptı" dercesine PKK'yı alkışladılar. Devletimizin yaşadığı bu şok neyin göstergesidir. Çok açıktır ki; stratejisi olmayan, makro planlardan yoksun olan yöneticiler, ne bir taktik üretebilirler ne de sergilenen taktikleri algılayabilirler... İzledikleri bütün politikalar, günübirlik ve koltuğuna tutkalla yapışırcasına sarılmak içindir. Bütün halk gördü; şuursuzca alınan bir karar, birkaç gün sonra geri alındı.

Baylar; bu iş Grek Vadsi'nde (Hesil Çayı) başladı, orada bitirilmek zorundadır. Dağda başladı, dağda bitecektir. Bunun dışında bir çözüm aramak; bugüne kadar dökülen kanlara ihanettir. Toprağa düşen aziz şehitlerimizin naaşlarını çiğnemektir.

28.3.93 Ankara notları

T. C. 1984 yılından bu yana PKK adlı terör örgütünün saldırılarına maruzdur. Ben AHMET CEM ERSEVER; PKK ile

mücadelede atılan adımların yanlış olduğunu; mücadelenin ehil ellerce yürütülmesi gerektiğine, T.C.'nin PKK sorununa karşı bir stratejisinin olmadığına inandığını ve 1992 yılında zevahiri kurtarmak gerekçesiyle bilgisizce yapılan Kuzey Irak harekâtının devleti bir açmaza soktuğunu; PKK'ya siyasi kazanımlar getireceğini, güçlenmesini sağlayacağını, siyasi işportacı Celal TALABANİ isimli şahsın Türkiye'de sadece PKK'nın askerî gücünü ele geçirmek maksadıyla tezgâhlar peşinde olduğunu beyan ederek, 1993 yılı Mart ayında Kıdemli Binbaşı rütbesinde, Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Grup Komutanı görevimden kendi isteğimle ve bazı arkadaşlarımla beraber emekli oldum. 1984 yılından bugüne kadar yapılan yanlışlar, ihanetler ve uygulamalar konusunda Türk kamuoyunun aydınlatılması gerektiğine inanıyor ve görüşmeler sonunda belirlenecek bir tarihte Türk basını ile kamuoyu önünde Celal TALABANİ'nin ihanetleri, PKK ilişkileri, Güneydoğudaki gerçek durum, köy korucuları, itirafçılar, faili meçhul cinayetler hakkında ve bazı siyasetçilerin örgütsel konumları hakkında açıklamalarda bulunacağımı beyan ediyorum...

Aydınlık Gazetesine tekzip yazısı

Ahmet Cem ERSEVER

TEL/FAKS (4) 44122 96

ANKARA 6.6.1993

Aydınlık gazetesi Yazışleri Müdürlüğüne (Ankara Temsilciliği'ne) Düzeltme

Gazetenizin 6.6.1993 ve 37. Sayısında yayınlanan "30 Özel Harpçi Ordudan Atıldı" başlıklı yazınızı okudum. Bu yazınızın gerçeklerle bağdaşmadığını, yanlış anlamlara yol açabileceğini değerlendirmekteyim. Ayrıca; 11. Sayfada "Ahmet Cem ERSEVER Kimdir?" başlıklı yazı da dikkat çekici olup, kişiliğime saldırı mahiyetindedir. Burada "KOYU

MHP'li" olarak gösterilmekte ve birçok cinayetin sorumlusu olarak tanıtılmaktayım. Bu nedenle, aşağıdaki maddeler hâlinde belirttiğim hususların herhangi bir yasal işleme gerek kalmaksızın düzeltme olarak üst metinle birlikte gazetenizde ve kişi haklarına saygınızı gösterir bir yerde aynen yayınlanmasını rica ederim.

1- Yazıda adı geçen Özel Harp Teşkilatı ile bugüne kadar hiçbir ilgim olmamıştır.

2- Yazıda kullandığınız metin 28.5.1993 tarihli basın açıklamamdan alıntıdır.

3- MHP'li değilim ve geçmişte de olmadım. Hiçbir siyasi parti ile ilişkim yoktur.

4- Bugüne kadar antidemokratik ve yasa dışı herhangi bir faaliyetim olmamıştır. Bana atfedilen olaylar, yazıda belirtilen atanma yerlerim ve tarihler tamamen gerçek dışıdır.

5- İnsanların sosyal, siyasal, kültürel konumlarını iyi tahlil etmeden ve kesin bilgelere sahip olmadan kişileri zan altında bırakıcı, lekeleyici yayınlar yapmanın basın ahlâkı ile bağdaşmayacağı düşüncesindeyim. Kürt meselesi ve PKK olayını birbirinden ayıran, Türk ile Kürt insanının başından PKK belasının defedilmesi gerektiğine inanan ve PKK ile mücadelenin yanlış yürütüldüğünü savunan bir yapıya sahibim. Bu nedenle, PKK'ya karşı tek bir mücadele adı altında kişiliğimi daha fazla rencide etmemek düşüncesiyle ve sivil toplumda bir fikri mücadele platformu oluşturabilmek maksadıyla 1993 yılı Mart ayında kendi isteğimle emekli oldum. PKK'nın Kürt insanının istek ve arzulan doğrultusunda oluşmuş bir örgüt olmadığının ve Kürt insanını temsil etmediğinin bilincinde bir kişi olarak, benimle birlikte iki sivil memur arkadaşım da istifa etmek suretiyle ayrılmışlardır. Bunun dışında ordudan kaç subayın, hangi nedenle ayrıldığı konusunda bilgi sahibi değilim. Saygılarımla...

Ankara Jandarma Genel Komutanlığı'na (İstihbarat Başkanlığı'na)

Aydınlık gazetesinin 6.6.1993 gün ve 37. Sayısında kişilik haklarıma saldırı mahiyeti taşıyan yazılar yayınlanması üzerine, aynı gün, yazılan konuları ve atfedilen yasa dışı faaliyetlere tekzip mahiyetinde bir düzeltmeyi haber ajansları ve adı geçen gazeteye gönderdim. Tekzip özet olarak: 7.6.1993 tarihli Aydınlık gazetesinin 11. Sayısında yayınlanmıştır. Yıllardır hizmet etmeye çalıştığım Jandarma Genel Komutanlığı ve bağlı kuruluşlarıyla, bu teşkilatta görev yapan her kademedeki personeli tahkir ve tezyif edici, PKK ve diğer düşman örgütlere imkân sağlayıcı davranış ve açıklamalar kesinlikle bugüne kadar tarafımdan yapılmamıştır ve bundan sonra da beklenmemelidir. Geçmiş hizmetlerim ışığında Jandarma teşkilatından ayrıldıktan sonra; devlete ihanet ederek şu veya bu sebeple açıklamalar ya da açıklama adı altında çirkefe bulaşanlarla aynı kefeye konulmadığım düşüncesine hâlen sahibim. Buradan yola çıkarak:

1- AYDINLIK gazetesinde yayınlanan konuşmalarım bir açıklama değil, AYDINLIK grubu ile ideolojik tartışma mahiyeti taşımaktadır.

2- Davranışım; malum basının uzun zamandan beri gerek kişisel haklarıma yaptığı saldırıların ve gerekse geçmişte beraber hizmet yürüttüğüm silah arkadaşlarıma yapılan ve yapılacak saldırıların önünün alınması ve Türk basınında bu konuda bir harekât başlatmak maksadına yöneliktir.

3- 6-7 Haziran 93 günü, Aydınlık yetkilileriyle yapılan bu ideolojik tartışmanın yayınlanmasını müteakip bu konuda geniş bir basın açıklaması yapacağım.

4- Üzülerek de olsa belirtmek zorundayım ki; başlangıçta "iki buçuk eşkıya hareketi" olarak tanımlanan PKK çetesi, mücadelede yapılan yanlışlıklar ve noksanlıklar nedeniyle içinde bulunduğumuz hâle gelmiştir. Jandarma mensu-

buyken kendi komutanlarıma, askerî terbiye ve imkânları içerisinde her zaman bu hataları ve noksanlıkları söylemek ve yazmak fırsatını buldum. Bu temelde görevimi yaptığıma inanıyorum. Ancak konuyla ilgili yetişmiş, hatta uzmanlaşmış kadroların tekliflerinin ciddiye ve dikkate alınmaması, hataların devam ettirilmesi beni haklı olarak ayrılmaya zorlamış, PKK çeteleri ve yandaşlarıyla mücadeleyi sivil olarak kendi olanaklarım çerçevesinde yürütmeye kadar götürmüştür. Bir vatandaş olarak Güvenlik kuvvetlerine bu konuda her zaman yardımcı olmaya hazırım. Terörle mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlerine ihale ederek köşeye çekilen siviller; sonucu, en azından otonomi veya bağımsız büyük Kürdistan olacak bir maceranın faturasını, gene Türk Silahlı Kuvvetlerine kesmek istemektedirler. Bu nedenle; Türk kamuoyunun her kesiminin terörle mücadeleyle ilgili olarak doğru bilgilerle aydınlatılması gerektiğine inanıyor, özellikle Jandarma Teşkilatı'nın halkla ilişkilerinin geliştirilerek, halkın hainler ve çıkarcılar tarafından kullanılmasının önüne geçilmesini diliyorum.

5- Bundan sonra yapacağım her açıklama veya basın toplantısının metinlerinin Jandarma Genel Komutanlığına faks aracılığıyla gönderileceğini, bu konuda daha sağlıklı bir takibi komutanlığın yapacağını umduğumu...

6- Yasal haklarını iyi bilen sivil halktan biri olarak; devlet düşmanları ile mücadeleyi ideolojik çerçevede basın yayın yoluyla sürdüreceğimi, yapılmasını arzu ettiğiniz psikolojik harekâtın uygun görüldüğü takdirde tarafıma bildirilmesini, bugüne kadar yapılan yayınların sonucunun beklenerek mevcut mücadele ortamında bana ve arkadaşlarıma yardımcı olunmasını arz ederim. Saygılarımla.

Yaşanan olaylara Ersever analizi...

ANALİZ: Ülkemizin stratejik temelinde mevcut durumun

tahlilini yaparak, muhtemel gelişmelerin senaryolarını oluşturur ve çözümler üreterek önerilerde bulunur. Analiz bunu amaçlar.

1- Dünyadaki genel dengelerin değişim hızlarını ve yönlerini, bu gelişmelerin birbirleriyle ve bir bütün olarak ülkemize yönelik etkilerini,

2- Özellikle; Balkanlar, Ortadoğu, Kafkasya ve Orta Asya' daki gelişmelerin dünyaya ve ülkemize yansımalarını,

3- Türklük dünyasındaki gelişmelerin ve bunun Türkiye'ye olan etkilerini,

4- Genelde Kürtçülüğü, özellikle Türkiye'deki bölücülük faaliyetlerini temel araştırma konusu sayar.

ANALİZ: Bu temel konulara yaklaşım ilkelerini şu şekilde tespit etmiştir.

A- Dünya Geneline İlişkin Olarak:

1- Sosyal sistemin çöküşü ile birlikte ABD önderliğinde "YENİ DÜNYA DÜZENİ'nin oluşturulmaya çalışıldığını,

2- Bu düzenin, birinci derecede ABD çıkarlarını temel aldığını, diğer ülkelerin ABD ile uyumda gösterdikleri başarı oranında bu düzenden pay aldıklarını ya da dışlanıp cezalandırıldıklarını,

3- AT ülkelerinden Almanya'nın potansiyel olarak bu düzenle "düzeni kendi lehine kullanmak için çelişki içerisinde olduğunu",

4- Japonya'nın politik çatışmaya girmeden ekonomik müdahaleler ile düzenden en fazla payı almayı hedeflediğini,

5- Çin'in gelecekte güçlü bir çıkış yapabilmek için; şimdilik gücünü toparlamaya çalıştığını,

6- Rusya'nın halihazırda bir belirsizlik ortamında olması-

na rağmen mevcut yönetimi vasıtasıyla "YENİ DÜNYA DÜZENİ'nden beslenmeyi yeğlediğini,

7- Bunların dışındaki ülkelerin, yeni dünya düzenine ciddi bir muhalefet teşkil etmediğini,

8- Başını ABD'nin çektiği bu düzenin yerleşmesinde Türkiye'nin kilit konumda olduğunu, ancak; Türkiye'nin stratejik konumunu yeterince değerlendiremediğini, kozlarını oynama becerisi gösteremediğini savunmaktadır.

B- Balkanlar, Kafkasya ve Ortadoğu'ya yönelik olarak:

1- Türkiye'nin; Balkanlarda Almanya-Hırvatlar, Rusya-Sırplar, Yunanistan ve genelde ABD çıkarları ile çatışma içinde olduğunu,

2- Buna karşılık Türkiye'nin; Bosna-Hersek, Makedonya, Arnavutluk, Bulgaristan, Sancak, Voyvodina ve Batı Trakya kozlarını yeterince kullanamadığını,

3- Türkiye'nin Kafkasya ve Orta Asya'da Ermenistan, İran, Rusya, Çin, Suudi Arabistan ve genel olarak da ABD, Almanya ile Japonya'nın çıkarları ile çatışma içinde olduğunu,

4- Buna karşılık Türkiye'nin; Azerbaycan, Güney Azerbaycan ve diğer Türk cumhuriyetleri gibi doğal müttefiklerinden yeterince istifade edemediğini,

5- Türkiye'nin Ortadoğu'da; Arap, Fars, Yahudi ve genelde ABD, Japonya, Almanya, İngiltere ve Fransa'nın çıkarları ile çatışma içinde olduğunu,

6- Buna karşılık; Türkmen, Azeri, Kürt ve su kozlarından yeterince yararlanmadığını tespit etmiştir.

C- Türk Dünyasına İlişkin Olarak:

1- Türkiye'nin, Türk dünyasının sorunlarını yeterince araştırmadığını, sorunların halline ajitatif yaklaştığını, üzerine düşen görevlerini yerine getirmede başarısız kaldığını,

2- Bu nedenle Türk dünyasının, gelişmelere ayak uydurabilmek için potansiyel olarak yeni alternatiflere yöneldiğini,

3- Sonuçta Türk dünyasına yönelik olarak, ABD'den Çin'e, Rusya'dan İran'a, Suudi Arabistan'dan Almanya'ya kadar birçok etkin gücün stratejik hesaplar yaptığını belirlemiştir.

D- Kürt Sorununa Yönelik Olarak:

1- Kürt kartının giderek ABD'nin elinde merkezleştiğini, Avrupa ülkelerinin de Kürt kartına sahip olma çabaları içinde olduğunu,

2- Giderek tehlikeli bir silah olmaya başlayan bu kartın parçalanmasının henüz mümkün olduğunu,

3- Zamanında gerekli tedbirlerin alınmaması hâlinde, Kürt sorununun Türkiye'nin stratejik çıkarlarına büyük zararlar vereceğini değerlendirmektedir.

Terörle mücadelede yazarların olaylara yaklaşımı...

"Cumhurbaşkanı, Terörle Mücadele'de koordinasyon görevinin kendisinde olduğunu söylüyor. Meclis Başkanı inisiyatifi ele alıp 27 Ekim 1993'de bir terör zirvesi düzenliyor. Başbakan da terör için parti liderleriyle görüşeceğini açıklıyor. Ateş bacayı sarmış, ama tepede birlik beraberlik yok."

DOĞAN HEPER
Milliyet
25 Ekim 1993 Pazar

"Ankara'da yöneticiler, mevsimlik sonuçlar çıkarmakla, "İlkbaharda işleri tamam. Bu kışı çıkarmazlar" türü beyanlarla oyalanırken PKK hareketinin giderek halka indiğini ve siyasal bir dava niteliği kazanarak kök saldığını gözden kaçırmamaktadırlar. Ya da bu gerçeği bilseler bile kamuoyuna itiraf edemedikleri için her cinayet, her kanlı saldırı Türki-

ye'nin batısında oturan halkın büyük çoğunluğunu demoralize etmektedir. Güneydoğu elden gidiyor mu kaygısını bugün sokaktaki sıradan vatandaş haklı olarak duymaktadır. Sıkıyönetim dâhil, askerî seçenekler rejimi kuşatmaktadır ve ülke topraklarının bir bölümünde ayrılıkçı savaş, olanca şiddetiyle sürmekte, Türkiye PKK'yı püskürtmek isterken kendi halkıyla karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum ülke tarihinde çok az rastlanan tehlikeli bir süreçtir."

DERYA SAZAK
Milliyet
25 Ekim 1993 Pazar

"Başbakan Tansu Çiller'e dün (22 Ekim) güvenlik zirvesinde verilen MİT istihbaratı, Apo'nun Güney Kıbrıs Rum kesimine geçerek orada üslenme temaslarında olduğunu bildiriyor. Raporlara göre Apo bu amaçla gösterişli eylemler koyuyor. Bu istihbaratı destekleyen şey Suriye'nin denetimindeki topraklardan PKK'nın çıkarılma kuşkusu. Clinton-Çiller görüşmesinde ABD'nin PKK'ya karşı bir dizi tavrı gündeme geldi. ABD'nin istihbarat kaynaklarını Türkiye'ye vermesinden başlayarak öngörülen ABD tavırlarından biri de PKK'nın Suriye'den uzaklaştırılması.

PKK lideri bu olasılığı sezinliyor. Kuzey Irak'ta Talabani ve Barzani'nin Türkiye ile ilişkileri nedeniyle mümkün değil. İran PKK'ya serin bakmaya başladı. Ermenistan'da Clinton'un etki alanında. Bu nedenle Güney Kıbrıs şimdilik daha güvenli görünüyor olabilir. Genelkurmay Başkanı Güreş'in yorumu ise Apo'nun strateji değiştirdiği görüşüne dayanıyor. Güreş'e göre PKK, dağlarda çok zayiat vermekte. Türk güvenlik güçleri, özel timleri dağ savaşlarında artık ilk yıllardaki gibi değiller, piştiler. Ayrıca başta Kobra helikopterleri olmak üzere çok daha güçlü teknik donanıma sahipler. PKK'yı dağlarda vuruyorlar. Bu durumda APO eylemlerini dağlardan şehirlere doğru kaydırmak durumunda kalmış. Orgene-

ral Güreş, bu istihbaratına dayanak olarak PKK'nın son aylardaki kayıplarını gösteren rakamlar veriyor ve bu bağlamda iki ihtimal üzerinde duruluyor.

1- PKK çok kayıp verince eylemlerini şehre indirerek Ankara'ya şu mesajı veriyor. Üstüme çok gelirsen ben de dağı bırakır, politikacıları, ekonomik hedefleri, stratejik kurumları vururum. Basını çalıştırmam ve iktidarla basını karşı karşıya getiririm.

2- PKK dağlarda çok kayıp verince nokta hedefleri vurarak prestij kaybını örtmeye çalışıyor."

GÜNERİ CİVAOĞLU
Sabah
23 Ekim 1993 Cumartesi

"Karayalçın Bölücü Terörü Tecrit Stratejisi diye adlandırdığı önerisini şöyle özetledi: Askeri çözümü yürütürken demokratikleşme ve demokratik tartışmayı da yürütelim. Böylelikle bölücü terörü tecrit edelim."

FATİH ÇEKİRGE
Sabah
24 Ekim 1993 Pazar

Ulusal birlik sözü unutturulup faşist bir mantıkla Kürt milliyetçiliği ayaklandırılıyor ve ne yazık ki bu toz duman arasında insan haklarının yalnızca Kürt kökenliler için geçerli olduğu, bunun dışında ülkede Türk olduğunu söylemenin neredeyse ayıp sayıldığı bir ortamın hazırlığı yapılıyor. Böylece gururumuz, insanlığımız ve tarihimiz küçültülmeye çalışılıyor.

Çağ atlanır mı?..

Uzun bir süre önce Türkiye gündeminde çağ atlama olayı yer aldı. Kimisi toplumumuzun çağ atladığını, kimisi çağ at-

lamayıp sınıfta kaldığını söyleyip durdu. Hatta uzun süre mizah yazar ve çizerlerine de malzeme oldu. Diyeceksiniz ki, "Bu tartışmanın üzerinden yıllar geçti. Yeniden lafını etmenin ne gereği var." Ama günümüz Türkiyesi'nin sorunlarına ve bunalımlarına baktığımızda, bütün bunların arasında çağ atlama anlayışının var olduğunu görmemiz mümkün değildir. Bu duruma sosyoloji bilimi dikkate alınarak yaklaşıldığında çok farklı durumlar ortaya çıkar. Hemen şunu belirtmek gerekir ki, toplum ya da toplumlar çağ atlamaz ve atlayamaz... Çağ değişiminde ekonomik, kültürel, sosyal ve siyasal gelişmeler birbirine bağlıdır ve yalnız birinin gelişmesi; toplumsal olarak bir çağ atlamayı ifade etmediği gibi toplumu hak ettiği sisteme, düzene götüremez. Toplum, bu alanlardaki komple olgunlaşmayla hak ettiği sistem-düzen içinde yerini alır. Toplumun mevcut temel yapısına bakılmaksızın dayatılan sistemler; toplumu, dağ başındaki köyünden metropole geçmiş, kent yaşantısına pike dalış yapmış ve cebi para dolu olan "ZONTA" ya da "MAGANDA" diye tanımlanan tipler hâline dönüştürür. Çağdaş toplumların içinde yaşadığı düzen, böylesi toplumlar için lükstür veya halk deyimiyle; kırk fırın ekmek yemeyi gerektiren bir olgunluktur. Ancak çağa ulaşma mantığıyla hareket edildiği takdirde; başta ulusal üretim düzeyi olmak üzere, bilinçli ulusal üretimin yarattığı kültürel gelişme ve buna paralel olarak gelişen veya geliştirilmesi gereken sosyal yapının yani bir bütün olarak bu üç temel yapının hiçbir baskı ve dayatma altında olmaksızın, tamamen ulusal iradeye bağlı olan gelişmeler sonucu ortaya çıkan siyasal yapıdaki olgunlaşmaya göre yükselmesiyle çağa ulaşma, çağı yakalama durumu olur.

Arapça yayınlanmakta olan haftalık ALWASAT dergisine verdiği demeçte; Kürdistan Yurtseverler Birliği Lideri Celal Talabani, merkezi otoritenin ve istikrarın olmamasına rağmen Türkiye ile sınır güvenliğini sağladıklarını söyledi. Talabani; "Selahaddin Kongresi'ne çıkmak, Irak davasına zarar

verir. Saddam'ı devirmek için üç olasılığı gerçekleştirmek gerekir. Birincisi muhalefetin birleşmesi; ikincisi, komşu ülkelerin desteği; üçüncüsü, uluslararası destektir" dedi. Türkiye'nin uluslararası gücün (Çekiç Güç) süresini uzatması ile ilgili olarak Talabani, "Uzatılmamasını temenni ediyorum. Çünkü biz kendimize itimat edebiliriz. Ancak, bölgenin ikinci bir Bosna-Hersek olmaması için uluslararası camia bize koruma sağlıyor. Bunu yapmazlarsa, silah ambargosunu kaldırmak zorunda kalacaklar ve Türkiye'nin altı ayda bir bu sürenin uzatılması şantajına muhatap olmadan, korumamızı başka türlü sağlayacaklar" dedi.

Suriye, İran, Irak dışişleri bakanlarının ilan ettikleri "bölgede otorite boşluğu, düzen yokluğu ve anarşinin hâkim oluşu" ile ilgili olarak; "Bu, zalimce bir tutumdur, gerçeklerle ve doğrularla çelişiyor. Irak ve Türkiye hükümetlerinin sekiz yıl boyunca gerçekleştiremediklerini biz gerçekleştirdik. Sınır güvenliğini garanti ettik" dedi...

Kontrgerilla Masalı

Türkiye'de uzun süredir ağızlarda sakız edilen ve sözlük anlamı karşı gerilla olan kontrgerilla olayı nedir? Gayri nizami harbin her safhasında uygulanması gerekli olan kontrgerilla faaliyeti Türkiye'de kullanılmış mıdır? Başlangıçtan bu yana biz Türkiye'nin özel savaş tedbirleri almadığını savunmaktayız. Silahlı mücadele süreci içerisinde kendilerinin gerilla olduğunu iddia eden eli silahlı insanlar mevcutsa, orada elbette gerillaya karşı koyan birlikler olacak ve mücadeleyi sürdürecek, nizamı temin etmeye çalışacaktır. Eli silahlı ve kendilerinin gerilla olduğunu söyleyen gruplara karşı temelde iki tedbir alınır:

1- Gerillanın eylem yapmasını engelleyecek tedbirler; bunlara Anti-Gerilla tedbirleri adı verilir.

2- Gerillayla gerilla savaşının gerektirdiği tedbirleri alarak; gerilla gibi mücadele eden birlikler; işte bu birliklere Kontrgerilla Birlikleri ve alınan tedbirlere Kontrgerilla Tedbirleri adı verilir.

Kontrgerilla, işinde-gücünde olan, memlekette namusuyla ve yasalara saygılı bir şekilde yaşayan insanları; sokaklardan ve evlerden toplayıp dağa kaldırarak vahşice katletmek veya ortadan kaldırmak faaliyeti değildir. Tekrar söylüyoruz; gerillaya karşı, gerilla gibi karşı koymaktır ve bu, Türkiye'de olduğu gibi bütün dünyada da böyledir. Eğer Türkiye'de kendilerinin Türkiye Cumhuriyeti'ne başkaldırmış gerillalar olduklarını söyleyenler varsa, kontrgerillayı da kabullenmek zorundadırlar. Peki o hâlde yurdumuzun bir bölümünde meydana gelen ve faili meçhul olduğu söylenen cinayetler kimler tarafından işlenmektedir. Öncelikle belirtelim ki bu cinayetleri devletin işlediğini söylemek çok büyük bir gaflettir. Devlet cinayet işlemez. Faili meçhul olduğu söylenen cinayetlerin gerçek yüzü bizim değerlendirmemize göre şöyledir:

1- Burada, devamlı olarak provokasyon mantığı ile hareket eden PKK ilk olarak akla gelmektedir. Artık işlerine yaramayan veya son kullanma tarihi geçmiş kişilerin cesedinden ve yapılacak cenaze törenlerinden istifade etmek PKK'nın geliştirdiği bir yöntemdir. Bu şekilde öldürülen yüzlerce insan mevcuttur. Kişi veya kişileri katlettikten sonra olmadık yaygaralar koparmak ve ailesini devletle kan davalı hâle getirerek kendi saflarına katmak, PKK çetesi için çocuk oyuncağı gibidir.

2- Dokuz yıldır devam eden savaş ortamında binlerce günahsız işçi, köylü, kadın, çocuk, PKK tarafından zalimce öldürülmüştür. Yüzlerce aile evsiz, barksız bırakılmış ve bu aileler kaderlerine terk edilmiştir. Bugüne kadar PKK tarafından öldürülen bu insanların ailelerinin nerede oldukları ve neler yaptıkları araştırılmış mıdır? PKK olayı bir türlü bitirilememekte ve hayatları söndürülen insanların aileleri hâlâ geciken

adaleti beklemektedirler. Şimdi soralım; acaba hakikaten bekliyorlar mı; yoksa bir "İhkak-ı Hak"tan söz edilebilir mi?

3- Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri, yıllardır devam edegelen toprak anlaşmazlıkları, kan davaları, kişisel ve feodal çıkarların cirit attığı bölgelerdir. Mevcut ortam, deyim yerindeyse, isteyenin tuttuğunu götürdüğü ve faturanın devlete çıkarıldığı bir ortamdır.

4- Hizbullah olduğu söylenen fakat İran Hizbullah'ı ile hiç ilgisi bulunmayan Hizbullah ise ayrı bir komedidir.

Bilindiği üzere Hizbullah, İran İslam Devrimi'nin ihracına ve yayılmasına yönelik bir örgüttür ve bu yörenin insanları da Şii mezhebinden değildir. Yörede bulunan tek dinî örgüt "Hizbullahe Kürdiktane Irak" yani Irak Kürdistan Hizbullah olup, bu örgütün lideri de Kürdistan demokrat Partisi (KDP) Başkanı Mesut Barzani'nin kayınpederidir. Türkiye'de organik uzantıları mevcut değildir. Zaten Hizbullah ve Hizbi Kontra gibi isimler, gerçekte mevcut olmayan bu örgütlere PKK yandaşı ve tarafından yakıştırılmıştır. Sonuç olarak; faili meçhul olduğu söylenen cinayetlerde birinci derecede PKK parmağı aramak gerekmektedir. İkinci ve üçüncü maddelerdeki ihtimaller de kanaatimizce gözden uzak tutulmamalıdır. Türkiye'nin dağlarındaki eli silahlı PKK çeteleri temizlendiği takdirde bu kargaşa da sona erecektir.

Kürdistani Cephe'nin TÜRKİYE DOSTLUĞU

Kürdistan Demokrat Partisi (KDP), Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) ve Kürdistan Birlik Partisi (YEKGİRTİN)'den oluşan Kürdistani Cephe'nin Türkiye ile dürüstlüğe dayanan bir ilişkileri olduğu söylenemez. (KYB) lideri Celal Talabani'nin Türkiye ve Kürt insanı üzerine oynadığı oyunlar ortadayken Kürdistani Cephe'nin PKK sorununun çözümünde Türkiye'ye yarar sağlaması düşünülemez. Celal Talabani 1993 yılı Haziran ayı içerisinde Arapça yayınlanan EL VA-

SAT dergisine yaptığı açıklamada, Avrupa'da müttefik arayışı içerisine girmekte ve açıkça, "Avrupalı dostlarımız bizi Türkiye'nin baskı ve şantajlarından kurtarmalı ve bunun için bize destek vermelidirler" diyebilmektedir. Aynı Talabani, ardından Türkiye'ye gelip "Türkiye'yi rahatsız eden Kürt örgütlerine destek değiliz" yalanını rahatlıkla "siyasi işportacı" unvanına yakışır bir şekilde söyleyebilmektedir. Bu; "Tavşana kaç-tazıya tut" politikasıdır ve Talabani'nin işini çok iyi becerdiğinin somut bir göstergesidir. Okurlara Celal Talabani ve Kürdistani Cephe'nin ikiyüzlülüklerinden bazı örnekleri belgeleriyle sunalım:

1- Kürdistani Cephe 1992 yılında Kuzey Irak'ta ABD denetiminde yapmış olduğu göstermelik seçimlerde, PKK ve PKK-Vejin militanlarına Kuzey Irak'ta yaşayan Iraklı Kürtlermiş gibi seçmen belgeleri tanzim etmiştir. Bir çok militanın içinden ismen tanındıkları için iki tanesini ele alalım!

a) Cemil Işık (Hogir) kod. Muş ili Varto ilçesi nüfusuna kayıtlı, PKK Merkez Komite üyesi; Hakkari ili iki yaka (Sate) köyünde otuzun üzerinde vatandaşımızın öldürüldüğü katliamın, Van ili Çatak ilçesi saldırısının sorumlusu ve daha yüzlerce günahsız insanın katilidir.

b) Kuzey Iraklı Kürt işlemi gören bir başka PKK'lı da, okurlarımızın "ÜÇGENDEKİ TEZGÂH" isimli kitabımızdan hatırlayacakları, Suriye Kürtlerinden (Medya) kod adlı Kürdi Abdullah'tır. Abdullah ÖCALAN, bir kadın militana önce tecavüz etmek istemiş, girişiminde başarılı olamayınca Kürdi Abdullahı öldürmeye yeltenmişti. Ancak SURİYE'de güçlü bir Kürt aşiretinin reisi olan kadının babası ABDULLAH BEDRO duruma müdahale etmiş, ÖCALAN Kürdi Abdullah'ı öldürmekten şimdilik vazgeçmiştir. Kürdistani cephesinin bu iki PKK'lıya vermiş olduğu seçmen kimliklerini okurlarımıza, TALABANİ-BARZANİ ikilisinin inatçı müttefiklerine sunuyoruz.

2- Kürdistan cephe, Türkiye aleyhinde faaliyet gösteren

ve PKK'dan hiçbir farkı olmayan ancak, PKK içinde sadece ÖCALAN'ın despotluğuna karşı çıkan PKK-VEJİN grubuna Kuzey Irak'ta faaliyet serbestliği sağlayan izin belgeleri vermektedir. Kürdistani Cephe üyesi olan Kürdistan Demokrat Partisi'nin (KDP), ZAHO Mıntıka Komitesinin imzalı ve mühürlü olarak verdiği PKK-VEJİN faaliyet izin belgesi de sayfalarımız arasındadır.

Peki, bütün bunlar nereden kaynaklanıyor! Bize göre Türkiye Cumhuriyeti, Kuzey Irak'taki Kürtlere ve onların yönetimine PKK temelinde yaklaşmaktadır. Bu, çok yanlış ve tehlikeli bir tutumdur. Yani, Kuzey Irak'ta PKK çeteleri olmasa Türkiye Kuzey Irak'la ilgilenmeyecektir. Mevcut uygulama, düşüncemizi doğrulamaktadır. Kuzey Irak Kürt yönetimi de PKK ve onun türevleri olan bölücü örgütleri, Türkiye'ye karşı bir koz olarak elinde tutmaya ve desteklemeye devam etmektedir; özellikle Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) lideri Celal Talabani ve onun Türkiye'deki gölgesi. Kürt mü İngiliz mi belli olmayan kaçakçıbaşı Serçil KAZAZ için bu durum bulunmaz bir nimet olmaktadır.

Türkiye'ye dost gözüken ve Türkiye'de bazı misyoner kişilerce üzerine toz kondurulmayan Celal TALABANİ 1993 yılı Ocak ayında Kuzey Irak'ın Süleymaniye kentinde bir açılışta bakın neler söylüyor: "Biz Irak Kürdistani olarak Kürdistan'ın diğer parçalarına karşı yükümlülük vazifelerimizin hepsini yerine getirdik. Hiçbir Kürdistan parçası yoktur ki, içinde Iraklı Kürdün kanı dökülmemiş olsun. Bizim Kürdistan'ın dışında kalan hiçbir Kürt Partisi yoktur ki, bizden para, silah, siyasi destek çıkmamış olsun. Hepsine meydan okuyorum. Kim biz almadık derse, biz ve Kürdistan Demokrat Partisi; bunların belgelerini de dağıtmaya hazırız. Ama bu belgeleri, komşularımızın şimşeklerini üzerimize çekmemek için şimdiye kadar yayınlamadık. PKK'lı kardeşlerimiz bizim paramızla, bizim silahımızla, bizim desteğimizle Türkiye Kürdistanında devrimi başlattılar. Bize destek olur-

lar diye yardımcı olduk. Biz onlara her türlü kolaylığı sağladık. Şimdi bunlara rahat edecekleri yer de verdik. Her türlü insani yardımı yapmaktayız. Başımızın gözümüzün üstünde yeri vardır. Sadece PKK için değil, diğerleri için de geçerlidir. Kapımız hiç kimseye kapalı değildir."

Evet işte Türkiye'ye dost olarak gösterilen ve umut bağlanarak, neredeyse Devlet Bakanı gibi havaalanında karşılanan, her türlü diplomatik siyasi ve askerî yardım verilen ve PKK çetelerine karşı 1992 yılında askeri ittifaka girilen Celal TALABANİ budur. Bu konuşmanın orijinal video görüntüleri mevcuttur. Meraklısı, yayın evi kanalıyla bizden talep edebilir.

Şimdi; o hâlde Türkiye Kuzey Iraklı Kürtlerle ilişki kurmasın ve düşmanca bir tavır alsın diye mi düşüneceğiz? Elbette hayır. İlişkiler kurulacaktır ve bu ilişkiler zaten mevcuttur. Ancak yanlışlık, belirttiğimiz gibi Kürtlere yanaşmanın temelinde PKK varlığının bulunmasıdır. Kuzey Irak'ta Kürdistani Cephe'nin dışında güç yok mudur? "ÜÇGENDEKİ TEZGÂH" isimli kitabımızda çok kısa olarak sözünü ettiğimiz "MUSUL VİLAYETİ KONSEYİ" yabana atılmamalıdır. Irak'ta ERBİL, SÜLEYMANİYE, DUHOK, ZAHO gibi büyük kentlerde ve bu yerleşim birimlerinin kırsalında 30.000 savaşçıya sahip bir güçtür bu konsey, İngiliz Hükümeti bu gücü ele geçirebilmek maksadıyla 1993 TEMMUZ ayında Lord'larını konseyin merkezi olan Erbil şehri ve konseyin lideri Ömer Surçi'nin HALİFAN'daki evine gönderirken, Ömer Surçi Türkiye'de Türk yetkililerle görüşebilmek için torpil aramaktadır. Şurası unutulmamalıdır; Kuzey Irak'ta esas güç aşiretlerin elindedir ve onlar da "MUSUL VİLAYETİ KONSEYİ VE KÜRDİSTAN MUHAFAZAKÂR PARTİSİ" adı altında TALABANİ ve BARZANİ ikilisine karşı birleşmişlerdir. Bu nedenle Ömer SURÇİ güçlüdür. Bağımsız Kürdistan yanlısı değildir. Diğer güçlü isimlerden ve aşiret bağlarına dayanan (KDP) Lideri Mesut BARZANİ, özellikle ZAHO ve DUHOK bölgesinde yavaş yavaş kaybetmektedir. O hâlde bu ısrar ve

inat niçindir? Öyle sanıyoruz ki, uygulanan politikaları oluşturan kişilerin bu durumdan haberleri yoktur veya varsa da ellerinde sağlıklı bilgi mevcut değildir. Bize kalırsa T.C. "MUSUL VİLAYETİ" ve Ömer SURÇİ ile temasa geçmeli ve bu gücü Celal TALABANİ gibi yanar döner kişiliklere karşı bir koz olarak elinde bulundurmalıdır. Ağzı sulanarak olayı takip eden İngiltere'ye bu güç kaptırılmamalıdır.

Pek tabiidir ki bütün bunların uygulanabilmesi için T.C.'nin Irak'ın bütünü ve Kuzey Iraklı Kürtlere yönelik (varsa) politikalarını gözden geçirmelidir. Iraklı Türkmenlerin yıllardır devam eden insanca yaşayabilme mücadelesinde dahi etkinliğini gösteremeyen ve son dönemde de Türkmenleri Celal Talabani'nin elinde oyuncak hâline getiren politikasızlık burada da karşımıza çıkmaktadır. Sadece çok basit bir taktiği bizim "monşer"lere hatırlatalım: Celal TALABANİ ve Mesut BARZANİ Ankara'nın kapısını çaldığında, "Hoş geldiniz, ancak sizlerin Devlet ricali tarafından kabul edilebilmeniz için yanınızda Irak Millî Türkmen Partisi yetkililerinin olması gerekir, onlar olmazsa sizinle görüşemeyiz" deseydiniz boncuklarınız mı dökülürdü baylar?

Şurasını kesin olarak belirtelim ki, Türkmen meselesini, yani Iraklı Türkmenlerin sadece ve sadece kendi topraklarında insanca yaşayabilme mücadelelerini göz ardı edemezsiniz. O hâlde Kuzey Irak Kürt yönetimiyle olan ilişkilerimizde Irak Türkmenleri belirleyici olmalıdır. Türkiye'yi yönetenler; Kürt yönetimi, Irak'ın Saddam bölgesinde çıkacak en küçük bir karışıklık esnasında Kerkük'ü işgal edebilmek maksadıyla şehrin etrafında binlerce peşmerge bekletirken "Yeni Dünya Düzeni" tezgâhında ABD'nin her üçkağıdına evet diyerek Irak halkının büyük bir bölümünün desteklediği ve önder kabul ettiği Saddam Hüseyin ve onun meşru yönetimine karşı çıkmamalıdırlar. Irak'ta Kürt bölgesi gezildiğinde ve orada yaşayan insanlarla konuşulduğunda TALABANİ-BARZANİ despotizminin Saddam yönetimini arattığı açıkça ortaya çıkacak-

tır. Açıkça şunu söylemek istiyoruz; Türkiye'yi yönetenler, Kuzey Irak'ı sadece PKK yönüyle değil, orada yaşayan insanlar açısından da araştırmalıdır. Kürt insanının desteklemediği ve arzu etmediği, vurguncu ve talacı bir yönetimle, belki PKK'yı bize göndermezler düşüncesi ile işbirliği yapmak biraz yakışıksız olacaktır. Birilerinin; Talabani ve Barzani gibi kişilikleri, Suriye, Irak ve İran'a ilişkin politikalara tayin edebilmeleri için kırk fırın ekmek yemeleri gerekmektedir. Türkiye, Irak ile ilgili sorunlarını ancak Irak yönetimiyle görüşerek çözebilir. Türkiye Irak'ın Batıya açılan kapısıdır. Ve iki ülkenin de birbirine ihtiyacı vardır.

Dokuz yıldır devam eden sıcak savaş ortamında Türkiye'de herkes aklına estiği şekilde çözümler üretmektedir. "Çözüm üreten güçlere göz atıldığında; bu konuda sorumlu ve görevli olan siyasi iktidar ve Genel Kurmay'ın dışında, sayıları on beşe varan siyasi partiden tutun da basından ticaret ve meslek odalarına kadar, terörle mücadele gibi kesin olarak uzmanlık gerektiren bir konuda herkesin çözüm ürettiği görülmektedir. Kürtlere özerklik verilmesi, Kürtlere bağımsızlık verilmesi, Kürtçe Radyo-TV, Kürtçe Eğitim, İslami çözüm, ikinci Cumhuriyetçilik, Millî Mutabakat Hükümeti, Sıkıyönetim, Özel Ordu, Yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, Bask modeli vb. gibi bu konuda görevli görevsiz hemen herkesin kafasını karıştıran sözde çözümler hiçbir mantıklı temele dayanmaksızın, sırf laf söylemiş olmak için büyük bir temizlik ve şeffaflıkla ortaya atılmaktadır. 21 Ekim 1993 günü Diyarbakır'da yapılan bir basın toplantısında hükümet sözcüsünün sorulan bir soruya vermiş olduğu bir cevapla birlikte bir de "Silahlı sivil çözüm" ortaya çıkmaktadır. Yetkili ısrarla "askerî çözüm" deyimini kullanmaktan kaçınmaktadır. Bir askerî çözümün ne olduğunu yeri gelmişken izah etmeye çalışalım. PKK çeteleri, konvansiyonel olarak tanımlanan tüm harp ve silah araçlarını Türkiye Cumhuriyeti Devletine karşı, şu veya bu şekilde yetişmiş olan insanlar va-

sıtası ile kullanmaktadır. Yani, eli silahlı ve gayri nizami harp kuralları içerisinde teşkilatlandırılmış silahlı güç söz konusudur. Bu insanların ismi ister gerilla ve isterse Terörist olsun, sonuçta karşınızda silahlı bir güç doğmaktadır. İşte bu yasa dışı silahlı gücün faaliyetleri askerî veya yarı askerî faaliyetler olarak tanımlanmaktadır. Devletler benimsedikleri askerî veya yarı askerî faaliyetlerin üzerine gene bir silahlı güç ile giderler ve onları ortadan kaldırmaya çalışırlar. İşte bu faaliyete de "karşı askerî faaliyet" adı verilir. Bu kapsamda çözüme ulaşma çabalarının literatürde bir tek adı vardır, o da askerî çözümdür.

7 Ekim tarihinde, 25 Ekim günü tekrar döneceğini söyleyerek evden ayrıldı. Gerekçesi, 26 Ekim 1993'te Jandarma Genel Komutanlığı'nda mahkemeye çıkacağıydı. Ancak bu mahkeme hiç olmadı. Mahkeme için geldiği Ankara'da kaçırıldı ve öldürüldü. Cesedi 4 Kasım 1993'te bulundu. 6 Kasım'da da toprağa verildi.

JİTEM Varmış...

Emekli Orgeneral Teoman Koman, ısrarla JİTEM adında bir kuruluşun resmiyette olmadığını iddia ediyor, sürekli JİTEM'in uydurma olduğu yönünde beyanat veriyor, basın kuruluşlarında bu konuyla ilgili bir haber çıktığında yazılar yazıp fakslıyordu. 26.2.1997 tarihli yazısını olduğu gibi aktarıyorum:

"TÜRKİYE CUMHURİYETİ İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI

ANKARA

TBMM, yasa dışı örgütlerin devlete olan bağlılıkları ile Susurluk'ta meydana gelen kaza olayının ve arkasındaki ilişkilerin aydınlığa kavuşturulması amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonu Başkanlığına.

İlgi: (a) 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, görev ve yetkileri kanunu ve yönetmeliği.

(b) 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu.

(c) Jandarma Genel Komutanlığı'nın 28 Kasım 1994 gün ve İSTH: 3590-7339, 94/İSTH. Ş.B-(17935) sayılı mesaj emri.

1- Son zamanlarda bazı medya organları ile kaynaklarda JİTEM adının kullanıldığı, bu gibi kaynaklardan edinilen yanlış algılama ile bazı devlet kurumlarının dahi bu terimi kullandığı görülmektedir.

Kamuoyunca benimsenen adıyla, TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu'na bilgi veren şahıslardan da aynı ismi kullanarak beyanda bulunanlar olduğu basından izlenmekte ve hatta bazı yazılı basında, "Jandarma JİTEM'i" gibi daha da farklı ve gelişi güzel terimlere yer verildiği görülmektedir.

2- Jandarma Genel Komutanlığı ile ilişkisi olmayan ve teşkilatı tanımayan bazı şahıs ve kaynaklarca hakkında cinayet, adam kaçırma, fidye alma, çete kurma vb. suç iddiaları ileri sürülerek "JİTEM" adıyla Jandarma Teşkilatına izafe edilen böyle bir örgütün Jandarma Teşkilatında bulunması mümkün değildir. Bu nedenle aşağıdaki bilgilerin komisyonunuza intikal ettirilmesinde yarar görülmüştür.

a) Bilindiği üzere, Türkiye Cumhuriyeti Jandarması ilgi (a) kanununda ifadesini bulan şekliyle, emniyet ve asayiş ile kamu düzeninin korunmasını sağlayan silahlı, askeri bir güvenlik ve kolluk kuvvetidir. Görevleri de aynı kanunla mülki, adli, askeri ve diğer görevler olarak tanımlanmıştır.

Yine ilgi (a) ve (b) kanunlarında belirtildiği üzere; Jandarma Genel Komutanlığı aynı zamanda Türk Silahlı Kuvvetlerinin bir parçası olup, Silahlı Kuvvetlerle ilgili görevleri, eğitim ve öğretim bakımından Genel Kurmay Başkanlığına, emniyet ve asayiş işleri ile diğer görev ve hizmetlerin ifası bakı-

mından İçişleri Bakanlığına bağlıdır.

b) Jandarma teşkilatı, kendisine tevdi edilen bu görev ve sorumluluklarını hizmet gereklerine uygun teşkilatıyla yerine getirmektedir. Hiyerarşik yapısı içerisinde yer alan Komutanlıkların karargahlarında Türk Silahlı Kuvvetlerindeki gibi Karargâh istihbarat üniteleri mevcuttur. Türk Silahlı Kuvvetlerindeki bu karargâh istihbarat ünitelerinin doğrudan istihbarat elde etme yetkileri yoktur. Görevleri; İstihbarat makamlarından alınan bilgileri faaliyet planlarına dâhil etmek ve bu bilgilere göre faaliyetlerini tanzim etmekten ibarettir.

c) Ancak, anılan karargâh istihbarat üniteleri dışında, bir kolluk ve güvenlik kuvveti olarak Jandarma Teşkilatı, Emniyet Teşkilatı'nda olduğu gibi, kendi faaliyet alanı ve bu faaliyetlerle sınırlı kalmak kaydıyla ayrıca istihbarat birimleri oluşturulmuştur.

d) 1950'li yıllarda "Jandarma İstihbarat Amirlikleri" adıyla teşkil edilen bu birimler, o yıllarda önem ve öncelik arz eden başta kaçakçılık olmak üzere emniyet ve asayişle ilgili istihbaratın temininde kullanılmıştır. Zamanla değişen şartlara göre bu birimlerin miktarları azaltılmış veya arttırılmıştır. Başta terörist faaliyetler ve bu faaliyetlerle bağlantılı uyuşturucu, silah kaçakçılığı vb. organize suçların önlenmesi için anılan istihbarat birimleri reorganize ve modernize edilerek şimdiki adıyla Jandarma İstihbarat Grup ve Timlerine dönüştürülmüştür.

e) Özellikle 1987 yılında sıkıyönetime son verilerek Olağanüstü Hâl uygulamasına geçilmesiyle birlikte bölücü terör örgütünün bertaraf edilmesi için yürütülen mücadelede Jandarma Asayiş Komutanlığı emrince Jandarma İstihbarat Grupları görevlendirilmiş, daha sonraki yıllarda lüzum görülen diğer bazı illerde de bu birimler teşkil edilmiştir.

f) Bu birimlerin kadro, kuruluş ve bağlantıları, mevzuat hükümleri dâhilinde Genelkurmay Başkanlığı görüşü ve İçişleri Bakanlığının onayı alınmak suretiyle teşkil emirlerinde belirlenmiştir. Mevcut istihbarat grup ve timleri, Jandarma Asayiş Komutanlığı ile Jandarma Bölge Komutanlıkları emir ve kuruluşunda görev yapmaktadır. Yetkileri Jandarmanın görev ve sahaları ile sınırlı olup istihbarat toplamaktan ibarettir. Görevlendirme ve görev ifa esasları bir yönerge ile tespit edilmiştir.

g) Bu teşekküllerin kadrolarının başında yer alan vazife ile ilgili bölümün fotokopileri Ek-A ve Ek-B'de, Görev Yönergesinin fotokopisi ise Ek-C'de sunulmuştur.

Görüleceği üzere, görevleri sadece haber ve bilgi toplamaya yöneliktir.

h) Günümüzde olduğu gibi geçmiş yıllarda da jandarma dışında bazı kaynaklarca "JİTEM" zaman zaman kullanılmış, hatta Jandarma Teşkilatının konuyu bilmeyen bazı alt kademelerinde de kullanıldığının görülmesi üzerine İlgi C ile Jandarma İstihbarat Grup ve Timleri için tamamen yakıştırma olan JİTEM tabirinin kullanılmaması teşkilata tamim edilmiştir.

Görüleceği üzere; Jandarma Teşkilatı bünyesinde legal veya illegal olarak kurulmuş JİTEM isimli bir ünite bulunmamaktadır. Esasen hukuk devletinde illegal bir birim yaratmak mümkün görülmemektedir. Legal dahi olsa aynı birim bünyesinde hem istihbarat hem de mücadele gibi birbirinden farklı iki faaliyetin bulunması her türlü teamülün aksine ve faydalı bulunmayan bir uygulamadır.

Bununla beraber görevliler de dâhil, iyi niyetle gayriresmîolarak JİTEM isminin kullanıldığı, kötü niyetlilerce ise kanuni olmayan birtakım faaliyetler için bu ismin kullanıldığı açıkça belli olmaktadır.

Bazı basın yayın organlarında JİTEM'in varlığı peşinen kabul olunarak bunun jandarmanın üstünde, tamamen bir askerî istihbarat örgütü hüviyetinde tanıtılmaya gayret edildiği de görülmektedir. Böyle takdim edilmek suretiyle iddialar daha öteye vardırılarak jandarmaya, sahte JİTEM marifetiyle Doğu Türkistan'a kadar uzanan bir faaliyet sahası yaratılmaya çalışılmaktadır.

4. Sonuç olarak:

a) Jandarma teşkilatı bünyesinde legal veya illegal bir unsur olarak geçmişte ve günümüzde JİTEM isimli bir birim mevcut değildir. Ancak, kendilerine JİTEM ismini veren Jandarma dışında bir grubun varlığı ortadadır ve bunlar birtakım gayrikanuni işlere karışmışlardır.

b) Bir güvenlik ve kolluk kuvveti olarak, Polis Teşkilatı gibi Jandarma'nın da istihbarat unsurları mevcuttur. Bunun için devlet bütçesinden, ilgili harcama kaleminden yeterli ödenek kanuni olarak ayrılmaktadır.

c) Jandarma Teşkilatı, terörle mücadelede ve önleyici zabıta hizmetlerinde İstihbarat Grup ve Timlerini kanuni çerçeve içerisinde ve bağlı bakanlıkların nezaretinde kullanmaktadır.

Gereği:

Teoman Koman
Orgeneral Komutan"

TBMM Susurluk Olayı Meclis Araştırma Komisyonu Başkanlığı'na,

Emekli Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Koman, bu yazısında:

a) Jandarma Teşkilatı içinde JİTEM adında bir birim olmadığını,

b) Jandarma dışından kişiler tarafından kurulan JİTEM adında bir grubun varlığından söz ediliyor ve yine bu grubun birtakım gayriresmî işlere karıştığını ifade ediyor.

Öte yandan, o dönemde Jandarma Asayiş Komutanı olan Korgeneral Hulusi Sayın tarafından, 08 Nisan 1989 tarihinde Jandarma Binbaşı Ahmet Cem Ersever'e, 2'nci Jandarma İstihbarat Tim Komutanı olarak yaptığı hizmetlerden dolayı başarı belgesi veriliyor.

T.C. JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
ANKARA
Ahmet Cem Ersever
08 NİSAN 1989
J. Binbaşı 972-69
2.nci J. İsth. Tim komutanı
SİLOPİ

1. SİLOPİ 2'nci Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Tim Komutanı olarak, bugüne kadar geçen süre içerisinde;

a. Büyük bir vatanseverlik, cesaret, feragat ve fedakârlıkla çalışarak size verilen istihbarat görev ve hizmetlerini en iyi bir şekilde yapmak için her türlü çabayı sarf ettiğinizi,

b. Ahlâki, askerî ve meslekî niteliklerinizin çok mükemmel olduğunu,

c. Amir ve üstlerinizin sevgi ve güvenini kazandığınızı,

d. Çevrenizle bölgenin özellik ve şartlarına uygun, son derece iyi ve faydalı ilişkiler kurduğunuzu büyük bir memnuniyetle yakinen gördüm ve müşahede ettim.

2. Sizi; bu üstün nitelik, yetenek ve örnek çalışmalarınızdan dolayı tebrik ve takdir eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Hulusi SAYIN
Korgeneral
J. Asayiş Komutanı

Jandarma Binbaşı Ahmet Cem Ersever, istihbarat ve terörle mücadele alanlarındaki çalışmaları dolayısıyla bundan bir yıl sonra, dönemin Jandarma Asayiş Komutanı Orgeneral Hikmet Köksal'dan bir başarı ve takdir belgesi daha alıyor.

Ahmet Cem Ersever

22 Şubat 1990

J. Bnb. 972-69

J. İsth. Ve Ter. Mücadele Tim K

SİLOPİ/MARDİN

1. Göreve başladığım tarihten bugüne kadar geçen süre içerisinde, SİLOPİ JİTEM-2 Komutanı olarak:

a) Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadelede, size verilen görevleri başarı ile yaptığınızı,

b) Sorumlu olduğunuz bölgede veya ihtiyaç duyulan diğer bölgelerde, istihbarat faaliyetleri ile değerlendirilmesi ve yönlendirilmesinde cesaret ve feragatle çalıştığınızı,

c) İç Güvenlik Harekâtının başarı ile yürütülmesinde ve operasyonların (nokta operasyonlan dâhil) planlanmasında ve icra edilmesinde etkin rol oynadığınızı,

d) Amir ve üstlerinizin güven ve teveccühünü kazandığınızı,

e) Bölge ve yöre halkının mevcut durumu nedeniyle özellik arz eden istihbarat faaliyetlerini, azim ve kararlılık içinde en olumsuz koşullar altında dahi başarı ile yürüttüğünüzü,

f) Kendi bölgenizde veya diğer bölgelerdeki ilgili birimlerle koordine içinde bulunarak, takip ve kontrol ederek hizmetin daha etkin yapılmasında katkınızın büyük olduğunu gördüm ve müşahede ettim.

2. Sizi; başarılı çalışmalarınızdan dolayı takdir ve tebrik eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Hikmet KÖKSAL
Korgeneral
J. Asayiş Komutanı

O dönemde Türk Silahlı Kuvvetlerinde Jandarma Asayiş Komutanı olarak görev yapan Korgeneral Hikmet Koksal, 30 kasım 1990'da, Olağanüstü Hâl Bölgesinde JİTEM Grup Komutanı olarak görev yapan Jandarma Kıdemli Binbaşı Ahmet Cem Ersever'i çalışmaları dolayısıyla bir kez daha başarı belgesi ile ödüllendiriyor.

T.C.

J.GN.K

JANDARMA ASAYİŞ KOMUTANLIĞI

DİYARBAKIR 30 KASIM 1990 Ahmet Cem ERSEVER

J.Kd. Bnb. Jitem Grup Komutanı

1. DİYARBAKIR Jandarma İstihbarat Grup Komutanı olarak:

a) Olağanüstü Hâl Bölgesi içinde ve dışında size verilen görev ve hizmetleri yapmak için her türlü faaliyeti cesaret ve feragatle sürdürdüğünüzü,

b) İç Güvenlik Harekâtının başarı ile sürdürülmesi için, çok önemli olan istihbarat bilgilerinin alınması, değerlendirilmesi ve ilgili birliklere ulaştırılmasında etkin rol oynadığınızı,

c) Örnek bir sorumluluk anlayışı içinde hareket ederek, nokta operasyonlarının planlanması ve icrasında bizzat görev aldığınızı,

d) Görevinizi azim ve kararlılık içinde yürüterek bağlı bi-

rimlerinizi çok iyi sevk ve idare ettiğinizi, amir ve üstlerinizin sevgi ve güvenini kazandığınızı gördüm ve müşahede ettim.

2. Sizi; bu üstün gayret ve çalışmalarınızdan dolayı takdir ve tebrik eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Hikmet KÖKSAL

Korgeneral

Sonuç olarak; belgelerden de anlaşıldığı üzere, Türk Silahlı Kuvvetleri Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde JİTEM adlı bir birim mevcut. Bütün bu belgeler, Jandarma Genel Komutanı Teoman Koman'ın açıklamalarını tekzip niteliği taşıyor. Evet, JİTEM terörle mücadele ve istihbarat alanlarında faaliyet göstermiş ve zaman zaman da grup komutanlarına başarı belgeleri verilmiş. Bu arada üzerinde durulması gereken JİTEM'in varlığının ispatlanmasının ötesinde, varlığın saklanmasındaki neden veya soru işareti.

Ölüm nedenleriyle ilgili çok tahmin yürütüldü. Bazılarına göre Ersever'in öldürülme nedeni, "Şam'daki Kemancı" adını verdiği ve yayınlamaya fırsat bulamadığı kitabıydı. Velhasıl, ölümünden önce yaptıklarına ilişkin birçok şey iddia edildi. Bunlar içinde kuşkusuz en önemlisi Orgeneral Eşref Bitlis'in ölümüydü. Hayatı ve bildikleriyle beraber sır olan bir şey daha vardı. O da Şam'daki Kemancı adlı yayınlanamayan kitabı. İnsanlar, bir çok bilgi ve açıklamanın bu kitapta olduğunu konuştu. Kitabı elinde bulunduran kişi olarak birkaç yakın dostu, adres gösterildi. Ahmet Cem Ersever'in hayatının son dönemlerinde, altı ay gibi kısa bir süre için onunla bir arkadaşlık paylaşan iş adamı Sayın Alpaslan Ertuğ, kitabın kendisinde olduğunu söylüyor ve kimi gazetecilere konuya ilişkin bilgiler aktarıyor. Verilen bilgilere göre

kitap bir terörist kızın günlüğü esas alınarak yazılmış.

Uzun araştırmalar sonucu hayatıyla ilgili birçok önemli mesaja bu kitapta yer vermeye çalıştım. Önemli olan, ortaya çıkan şeyin yapıcı olmasıydı. Yalnızca bulmanın marifetini yaşayıp, onun reklammın ardına gizlenmek olmamalıydı. Ersever'in yazdığı diğer kitaplar incelendiğinde, rahatlıkla "Şam'daki Kemancı" görülecektir. Abdullah Öcalan'ın karargâhını Şam'da kurup, olayları bu merkezden idare etmesi nedeniyle, Ahmet Cem Ersever, bu "kemancı" yakıştırmasını yapmıştı. Burada sözüm bazı gazetecilere; Sayın Alpaslan Ertuğ'a değil. Kendisine saygı duyuyor ve bir an önce bu dokümanları kamuoyuna sunmasını istiyorum. Bu isteğim, insanların, içinde önemli belgeler olduğuna inanmadığım şeylerle daha fazla oyalanmasını istemeyişimden kaynaklanıyor.

Düğüm Çözülüyordu...

Artık Ankara'ya gidiş gelişlerde Yıldız Hanım'ı sık sık ziyaret edip, bir haberci olarak, yaşananları paylaşmaya başlamıştım. Bu arada basında sürekli onunla ilgili olarak verilen haberler önem kazanmıştı; fakat elle tutulur, somut bir şey çıkmıyordu. Ölümü tamamen sırdı. Gazeteci olarak, böyle bir dosya açmayı çok arzuluyordum. Fakat onunla ilgili birkaç çocukluk anısından başka hiçbir şey yoktu elimde.

İlk olarak 1993'ten bu yana basında çıkan bütün yazılarını biriktiren Yıldız Hanım'dan bu dokümanları alarak, dosyaya da start vermiş oldum. Daha sonra Ersever'in yazdığı kitapları inceledim. Fakat o kitaplar daha çok Abdullah Öcalan, Talabani ve Türkiye ile ilgili konuları esas alıyordu. Zamanla bazı şeyler kafamda yerine oturmaya başlamıştı. Güneydoğu serüveniyle birlikte yaşantısında ilk sıralarda yer almış, onunla ilişkiye girmiş, gerçekten bilgi sahibi olabilecek insanları tespit etmiştim. Bunlardan bazıları Türk bası-

nında sınırlı da olsa, dönem dönem yer almış insanlardı. Ersever'in avukatı Emin Emir, Kerkük'ten kaçarak yanına sığınan ve daha sonra kendisiyle iyi dostluk kuran Hüsamettin Türkmen, 1990 yılından öldüğü güne kadar yanından hiç ayrılmayan kod adı Şamil olan emir eri gibi... Şamil çok şey biliyordu fakat sistemin çelişkilerini Ahmet Cem Ersever ile beraber yaşamış olduğu için bugüne kadar basından ve bazı yetkililerden köşe bucak kaçmayı başarmıştı.

Şu anda Silopi'de hâlen JİTEM'e istihbarat konusunda yardımcı olan Abdullah Bartın... Bartın, Ersever'in Güneydoğu maratonunda yanından hiç ayrılmayan, birçok işe imza atan bir isim. Görüştüğümüz Temmuz 1997 tarihinde hâlen Jandarma İstihbaratı ve Terörle Mücadele Teşkilatının, yani JİTEM'in resmî olarak bölgede faaliyet gösterdiğini ve kendisinin de JİTEM'e menfaatleri doğrultusunda yardım ettiğini belirtiyordu.

Evet, bu zaman zarfında tek tek tüm bu insanlarla diyaloga girerek gerekli bütün görüşmeleri yaptım.

Her görüşmeden sonra kendimi anlatılanların etkisinden, şokundan kurtarmam birkaç gün sürüyordu. Çünkü gerçekten inanılması güç şeyler çıkıyordu ortaya.

Ersever'in Avukatı Emin Emir ile Görüşme...

İlk olarak Emin Emir ile haberleşerek, birkaç görüşmeden sonra Balıkesir'deki bürosunda görüşmek üzere sözleştik.

Vakit kaybetmeden kameraman arkadaşım Hasan Demir ile Balıkesir'e hareket ettik. Emin Emir bizi büroda bekliyordu. Kısa bir sohbetin ardından kameramızı çalıştırıp röportaja başladık. Emir, zaman zaman kayıttan çıkmamızı istiyor ve yayınlanmasını istemediği özel açıklamalarda bulunuyordu.

Sonra karşılıklı soru cevap şeklindeki konuşmalar sürü-

yordu. Kayıtlı olarak yaptığı açıklamaları, daha önce zaman zaman basında yer almış demeç ve röportajlarından pek farklı değildi. Bu kitabı yazarken, hassas davranmaya çalıştığım en önemli noktalardan biri de daha önce yazılanlar dışındakilere kitapta yer vermekti. Bu arada neler konuşulmuştu, daha doğrusu bu konuşmalar, bu dosya ve dosya çerçevesindeki birçok karanlıkta kalmış olaylara nasıl ışık tutacaktı...

Soru: Ersever'le ilk tanışmanız nasıl oldu?

Cevap: Cem Ağabey, Doğu'da görev yaptığı yıllarda ben de Jandarma Genel Komutanlığı'nın birçok dosyasında özellikle bölgede gelişen bazı olayların davalarına bakıyordum. Sık sık Güneydoğu'ya gittim bu dönemlerde, sürekli karşılaştığım bir insandı. Zamanla samimiyetimiz artmaya ve iş dışında görüşmeye başladık. İlk tanışmamız böyle oldu... Emekli olduktan sonra da, kitap çalışmalarında yayıncı olarak da paylaşımlarımız sürdü.

Soru: Ersever'in ölümünden sonraki aşamalarda hukuki olarak ve onun yakın arkadaşı olarak ne gibi çalışmalar yaptınız?

Cevap: Terör konusunda uzman kişilerle girdiğimiz diyaloglarda ifadelerine göre, PKK'nın bu tarz bir eylem yapma durumu yok, yani PKK ulu orta vurur. Bence çok iyi çalışan ve arkasında büyük bir mali desteği olan başka bir teşkilat olabilir.

Soru: Peki siz yıllarca Ankara'da avukatlık yapmış bir insansınız. Neden bir anda Balıkesir'e yerleşme ihtiyacı duydunuz? Neden Ersever'in ölümünden önce değil de sonra. Acaba başka şahısların baskısı olabilir mi?

Cevap: Burası benim memleketim.

Soru: Burası daha önce de sizin memleketinizdi. Fakat hiçbir mesele yokken, bir anda apar topar buraya yerleşmeniz dikkat çekici. Dahası, zamanlamada ister istemez böyle

bir soru işareti gerektiriyor.

Cevap: Bu konulara fazla girmeyelim.

Soru: Peki, daha sonra buraya geleceğim. Mahsune ile olan ilişkisi ne boyuttaydı?

Cevap: Bir süredir Mahsune ile birlikte yaşıyordu. Son zamanlarda eşiyle boşanmak için işlemlere başlamamı istedi. Hatta nişan yüzüklerini bana getirmişlerdi. O arada vuruldu. Basına yaptığım açıklamalarda, eşi Yıldız Ersever üzülmesin diye söylemedim.

Soru: Peki, son zamanlardaki tedirginliği nelerdi. Nelerden rahatsızlık duyuyordu?

Cevap: Kamuoyuna yaptığı açıklamalardan dolayı, son zamanlarda, devletin ve ordunun tepki göstereceğinden yana tedirginliği vardı. Hatta bu yüzden, Aydınlık gazetesine olan açıklamalardan dolayı mahkemesi vardı. PKK'dan zarar geleceğini düşünmüyordu. Daha çok kendi çevresinden çekiniyordu.

Soru: Peki Ersever'in ölümünden sonra konu ile ilgili sizinle hiç diyaloga giren oldu mu? Çünkü ölümünden sonra yapılan incelemelerde siz de bulundunuz. Biraz önceki sohbetimizde çok profesyonelce işlenmiş bir cinayet olduğunu belirttiniz. Bakın, şu anda kendi aramızda konuşuyoruz. Bilgi açısından soruyorum. Belki anlatacaklarınızla topun ağzına gelmek istemiyorsunuz. Eğer böyle düşünüyorsanız, burada da çok haklısınız. Fakat anlatacağınız şeyler sayesinde karanlıkta kalan bazı olaylar aydınlığa kavuşabilir.

Emin Emir, bu arada kameraya bir göz attı, kapalı olduğuna ikna olunca konuşmaya başladı.

Cevap: Ölümünden kısa bir süre sonra iki subay gelerek beni lüks bir otelde, ismini söyleyemeyeceğim bir Paşanın beklediğini ve görüşmek istediğini söylediler, otele gittik.

Odaya geldik. Subaylar dışarıda kaldılar. İçeriye girdiğimde malum şahıs oturuyordu. Neyse, konuşmaya başladık. Bana Ersever cinayetini fazla kurcalamamamı, bildiğim şeylerin sadece bende kalmasını uygun bir dille ilettiler. Ve bazı özel konular konuşuldu.

Soru: Pardon, yani Ersever cinayetinin bu kişiler tarafından bilinçli olarak yaptırıldığını mı söylüyorsunuz?

Cevap: Bu konuşmalar bir uyarıydı.

Soru: Peki, bu konuşmalardan sonra cinayetin perde arkasını bilen bir insan konumundasınız. Direkt soruyorum, neden işlendi bu cinayet?

Cevap: Bu konuşmalar sadece o kişiler ve benim aramda oldu. Yani tek tanık benim. Dolayısıyla hiçbir ispatım yok. Bunları açıkladığımda belki olay aydınlanacak, ama sonrasında benim açımdan iyi şeyler olmayacaktı. Bence Cem'in en büyük hatası da bu oldu; politik davranamadı.

Evet, kayıtta olmadığını zannederek anlattıkları bunlardı. Bu insan Ersever'in hem avukatlığını, hem de iş dünyasını paylaşmış bir insandı. Cinayetin neden, niye ve kimler tarafından işlendiğini iddialı bir şekilde dile getiriyordu.

Tabii ki mesleki sorumluluk gereği bu önemli iddiaların boşlukta kaybolmaması gerektiğine inandığım için konuşulanları belgelemek yani kaydetmek durumundaydım, öyle de yaptım.

Çocukluğumuzdan bu yana bize bir de kafa sesiyle anlatılan masallar vardı... Demokrasi, insan hakları vb. Misafirliklerde, toplantılarda, barlarda konuşulan ve boşluğa yükselen ses hep aynıydı. Önüm arkam sobe dendiğinde herkesin saklandığı gibi, "Bu ülke iyiye gitmiyor üstad". Tüm bu kaosun içinde verilebilecek en iyi cevap da bence, "Haklısın dostum, bu ülke hiç de iyiye gitmiyor. Ama içki ve duman

senin beynini yormuş. Hadi pijamalarını giy ve koluma gir. Yatağına kadar tek başına gidemezsin. Hatta tek başına yürüyen insanlara da engel olursun. Hadi iyi uykular!". Bir yandan gerçeklerin görülmesini isteyen göstermelik tavırlar sergilerken, bir taraftan da gerçeklerin görülmesini, "Ya ben ne olacağım?" hesapları ile engelliyoruz. Bir Uğur Mumcu, bir Eşref Bitlis, bir Ahmet Cem Ersever ve daha birçok insan doğru ya da yanlış, inandıkları bir ideal doğrultusunda mücadelelerini sürdüren, bu mücadelelerinin bedellerini canları ile ödeyen insanlar. Ölümlerinin üzerinden uzun yıllar geçmesine karşın, geride bıraktıkları şeyler birçok çarpıklıklara ışık tutuyor.

Aydınlığa bu kadar çok ihtiyaç duyduğu bir anda, elindeki ışıkla yaşayan, ama onu kimseyle paylaşmayanları gördükçe, Rus yazar Nikolay Gogol'un bir sözü aklıma geliyor:

"Yüzünüz çarpıksa aynaya kızmayın."

Bu röportaj beni uzun süre huzursuz etmişti. Eninde sonunda, yıllarımı bu mesleğe vermiş bir araştırmacı değildim. Bu nedenle heyecanım ve ürkekliğim sık sık ön plana çıkabiliyordu. Ta ki yeni şeyler öğrenip o tarafa yönelene kadar.

Susurluk Komisyonu'nda Hanefi Avcı'nın anlattıkları ile gündeme gelen kişi, Gümrük Muhafaza Baş Müdürü Ali Balkan Metel'di. İlk tanışmamız telefonla oldu. Görüşmelerimiz iyi gidiyordu. Ama bu görüşmelerde Ersever konusunu ve onunla olan ilişkisini anlatmamakta ısrarlıydı. Ben ise kendisiyle bunu konuşmak istiyordum.

Bu konuyu açmamasının nedeni ne olabilirdi acaba? Takındığı tutum gün geçtikçe beni daha çok meraklandırıyordu.

Sayın Veli Küçük Paşa, Diyarbakır'da JİTEM'in başında olduğu dönemlerde Ali Balkan Metel, Silopi Gümrük Muhafaza Başmüdürü, Ahmet Cem Ersever ise JİTEM Grup Komutanı. Aralarındaki dostluk bu dönemlerde kaçakçılık konu-

sunda birlikte yaptıkları çalışmalarla pekişiyor. Yine eski İstihbarat Dairesi Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'nda Ali Balkan Metel'in şoförü olduğunu iddia ettiği Kemal Sadık Uzuner de, bölgede PKK itirafçısı olarak JİTEM bünyesinde kadrolu olarak çalışan bir istihbarat elemanı, aynı zamanda Ali Balkan Metel'in bölgedeki gezilerinde koruma olarak yanında bulunuyor. Daha sonra Kemal Uzuner, Ahmet Cem Ersever'in emeklilik döneminde çok sık görüştüğü bir kişi olarak karşımıza çıkacak.

Silopi Gümrük Muhafaza Başmüdürü Ali Balkan Metel'le Görüşme...

Nihayet uzun çabalar sonucu yüz yüze görüşmeyi kabul etmişti Ali Balkan Metel. Bütün hazırlığımı yaparak Sinop'a hareket ettim. Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğü'ne gittiğimde, iri yarı, sert mizaçlı aynı zamanda sıcak kanlı ve sevimli bir insanla karşılaştım. Sohbetimizde laf lafı açıyor, ancak Ersever konusunu her açışımda konu kibar bir şekilde kapatılıyordu. Ersever'e ilişkin sarf ettiği sözler; "İyi bir insandı, Allah rahmet eylesin" demekten öteye gitmiyordu. JİTEM konusunu gündeme getirişim ve bu konuda biraz bilgi sahibi olduğumu öğrenmesi, bana karşı olan ilgisini biraz daha arttırmıştı. Acaba daha başka neler biliyordum. Bunu merak ediyordu.

Artık kalkma vakti geldi ve izin istedim. Beni yolcu edeceğini söyledi ve terminale kadar benimle geldi. Arabadan indim. O da indi. Şoförü ve koruması arabada kaldı. Koluma girip konuşmaya başladı:

"Bak Çetin, seni sevdim, çok değerli bir arkadaşsın. Fakat JİTEM ile ilgili hiçbir şey yazma. Daha gençsin. Bugüne kadar bu konuya karışan kişilerin durumu ortada, ama seni sevdim. Bir ağabey olarak uyarıyorum seni, ileride başın çok

kötü ağrır."

Gereken cevabı verdikten sonra, İstanbul'a hareket ettim.

Ali Balkan Metel, bir gümrük görevlisiydi. Beni kaçakçılık konusunda uyarsa anlayabilirdim, bağlantı kurabilirdim. Fakat neden JİTEM konusunda uyarmıştı.

İstanbul'a döndükten sonra yaptığım araştırmalar sonucu hâlen Veli Küçük Paşa ve K.S.U. ile iletişiminin devam ettiğini öğrendim.

Evet taşlar yavaş yavaş yerine oturmuştu. Bana düşen görev, bir gazeteci olarak, ilkelerimden ödün vermeden bu bilgilerin yayınlanmasını sağlamaktı.

Ersever'in dünyasında önemli bir yeri olan Hüsamettin Türkmen'e ulaşmak, öteki kaynaklara ulaşmaktan çok daha zorladı beni. Uzun süren araştırmalar sonucu Antalya'da bir motel işlettiğini öğrendim. Yaptığımız görüşmelerden sonra, Antalya'daki Türkmen Motel'de buluşmayı kabul etmişti. Çalıştığım yeni Ufuk gazetesi adına ben ve Radikal gazetesinden iki muhabir arkadaşım, Hüsamettin Türkmen'le buluştuk. Ön görüşme ve sohbetin ardından, Hüsamettin Türkmen, Ahmet Cem Ersever'le tanıştığı günden, ayrıldığı güne kadar olan süreçte yaşadıklarını anlattı.

Hüsamettin Türkmen'le Görüşme...

"1976 yılının ilk aylarında siyasi nedenlerden dolayı Irak'tan kaçarak Türkiye'ye geldim. Bir dönem Kilis Belediye Başkanlığı da yapmış olan Burhan Kerküklü ile yakın arkadaştık. Bana çok yardımı oldu.

Türkiye bana ikamet vermedi. Irak beni adi suçlu diye istedi. Emniyet beni yakaladı. Irak'a iade edilmem yönünde karar verildi. Irak hükümeti beni isterken "tehlikeli, kaçma ihtimali yüksek biri" diye istemiş. Silopi'ye götürürken yol

boyu bağlı tuttular. Burada, pasaportsuz Türkiye'ye girmekten yargılandım. Bu suçun cezası 3 gün ila bir yıl hapis cezasıydı. Mahkemede hâkime "Bana en yüksek cezayı verin" dedim. Hâkim de sağ olsun, bana bir ay hapis cezası verdi. Irak'a gitmemek için hapiste kendimi yaralayıp hastahaneye gitmek istiyordum.

Soru: Ahmet Cem Ersever'le ilk tanışmanız nasıl oldu?

Cevap: O dönemde Ahmet Cem Ersever, Silopi'de Jandarma Komutanıydı. Yeni Üsteğmen olmuştu. Ankara'dan arkadaşlar bana yardım etmesi için Cem'le konuşmuşlar. Alpaslan Türkeş de bu konuyla ilgili devreye girdi. Sınır dışı kararı durduruldu. Cem ile dostluğumuz böyle başlamış oldu. Cezaevinden çıktıktan sonra Silopi'de kalmaya başladım, 1976 yılında Silopi'de bir olay oldu. Bir gün, Cem'le beraber kaldığımız ev silahla tarandı. Daha sonra kimin yaptığını araştırdık. Bazı insanlar karakola alındı. Bu sırada halk, karakola karşı ayaklandı. Basın da, "Halkın üzerine ateş açıldı" diye yazdı. Ancak halkın üzerine değil, havaya ateş edilmişti. Olayda bir kişi yaralandı. Ben ve Cem bu olaydan yargılandık. Silopi'de tercümanlık yapıyordum. Cem ülkücüydü. O tarihte Silopi'de Ülkü-Bir'in çalışmaları vardı. Birkaç öğretmen vardı bu çalışmalara katılan. Nedim Kulaksız ve birkaç arkadaş da Ülkü-Bir'in kurulması çalışmalarına katıldı. Devlet görevlileriyle de çalışmaları vardı. Cem'in de doğal olarak Ülkü-Bir ile bu düzeyde ilişkisi vardı. Yaralama olayından sonra Cem Diyarbakır'a gönderildi. Ben de Silopi'den Ankara'ya geldim. Daha sonra Cem Foça'ya görevli olarak gitti, beni de yanına çağırdı. O sırada düşündüm, bu devlet için ne yapabilirim diye. Rejim ne kadar haklıysa da bu vatan bizimdi. Cem ile ülke sorunları hakkında tartışmalara başladık. Türkiye'ye neler zarar verebilir. Kaçakçılık, Doğu meseleleri. Ben o zamanlar Doğu'ya iyi hizmet götürülmesini savunuyordum. Sadece Cem değil, bazı subaylar, devlet kademesindeki insanlar, o zaman bunları tartışıyorduk. Dı-

şarıda döviz bozanlara, yabancı mal alanlara karşıydık. Bu düşünceler konuştukça gelişti, daha büyük hedeflere yönelmeye başladık. Cem'in ülkücülüğü Askerî okuldan önce Basın Yayın'da okuduğu yıllara dayanıyor. Bu dönemlerde Muhsin Yazıcıoğlu'nun da yardımlarıyla Ülkü Ocakları'na girmiş. Çatlı ile de burada tanışmışlar.

Soru: Yani artık Devlet'in birçok işini aktif olarak yapıyordun, öyle değil mi?

Cevap: Evet, bunlar Cem'in sayesinde oluyordu. "İskenderun ve Mersin civarında kaçakçılık olayı çok yayılmış, ne yapabiliriz?" diye sordu. Bu konuda Cem bir dosyayı Genel Komutanlığa verdi. Biz de bu konuda istihbarat toplamaya başladık. 1979 yılında Cem'e 11 vilayette, kaçakçılıkla ilgili tahkikat yetkisi verildi. Türkiye'de ilk defa, TIR kaçakçılığını Cem ortaya çıkardı. Bu yetkiyle İskenderun'dan Habur'a rahatça dolaşıyordu. O tarihte Mersin'de Vahiy adında bir Ermeni vardı. En büyük kaçakçılardan biriydi. Cem onların arasına rahatça giremediği için ben, Mersin'de Ortadoğu Nakliyat'ta çalışmaya başladım. Bu şirket, daha sonra kayınpederim olan Nejat Söyler'indi. Kendisi de 12 Eylül öncesinin en büyük kaçakçılarından biriydi. Şirket vasıtası ile kaçakçıların arasına sızdım. Onların işlerine şahit oldum. Bir ihbarcı olarak değil bir de vatansever ve Kerküklü olarak, gerekli bilgileri Cem'e aktarıyordum. Cem bu konuda çok geniş bir dosya hazırladı. 12 Eylül sonrası 4 nolu Sıkıyönetim Mahkemesinde kaçakçıların büyük çoğunluğu yargılandı, fakat çoğu bu işten ceza almadan kurtuldu.

Soru: Ersever'le doğrudan doğruya sorgulamalara girip devlet görevlisi olarak ifade alıyor muydunuz? Çünkü yaptığımız araştırmada İstanbul Boğazı'nın bombalanması olayında adınız geçiyor. Bu olayı anlatır mısınız?

Cevap: Cem, Silopi'de görevliyken, İstanbul'da Irak istihbaratı ile bağlantıları olan iki FKÖ militanı yakalandı. Bunların

üzerinden İstanbul Boğaz Köprüsü'nün fotoğrafları ve köprünün havaya uçurulma planları çıktı. İktidarda Milliyetçi Cephe Hükümeti vardı. Bu ikisini sınırdışı etmeye karar verdiler. İki militanı Silopi'de Cem alıkoydu ve sorgulamaya başladı. Bu arada ikimiz bir plan kurduk. Onlar gözaltındayken ben yalnız olarak yanlarına gittim, kendimi Irak İstihbaratından ve onları almak için gelen subay gibi tanıttım. Bunun üzerine iki militan bana her şeyi anlattı. Türkiye'deki Iraklı ajanlarla nasıl irtibat kurduklarını, kimler olduklarını, Türkiye'deki yapılanmalarını en ince ayrıntılarına kadar anlattılar. Biz de onları, onlardan bilgi aldıktan sonra, sınır dışı ettik.

Evet, Hüsamettin Türkmen'in Ahmet Cem Ersever ile yaşadıkları bunlar işte. Anlattıklarını özellikle olduğu gibi yazdım. Çünkü en ufak bir kelime değişikliği ve hatası, farklı anlamlara kaydırabilirdi olayları.

Sivil bir insan devlet içerisinde nasıl çalıştırılıyor?.. Zaman içerisinde sistemin yanlışlıklarının hangi boyutlara ulaştığını tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermeye çalıştık.

Ölüme Yolculuk...

Ölümünden beş gün önce Yıldız Ersever'in telefonu çalıyor, telefonu açıyor. Karşısındaki kişi Ersever'i soruyor. Yıldız Hanım, eşinin evde olmadığını söylüyor. Telefondaki ses, "Ben Yeşil, ararsa mutlaka kendisiyle görüşmem gerekiyor, beni aramasını söyler misiniz?" diyerek kapatıyor. Kısa bir süre sonra telefon bir kez daha çalar. Yıldız Hanım telefonu açtığında bu sefer karşısındaki ses, kod adı Mete olan İbrahim Babat'tır. Ahmet Cem Ersever'i sorar. Birkaç gündür haber alamadığını söyler Yıldız Hanım. Babat bunun üzerine şu notun Ersever'e iletilmesini söyler: "Yeşil onu arıyor, Yeşil'den kesinlikle uzak dursun. Bunu mutlaka kendisine iletin" dedikten sonra telefonu kapatır.

İllegal birçok işlerde uzun süre bu iki isim, İbrahim Babat ve Yeşil birlikte çalışıyor. Aralarında çıkan anlaşmazlıktan sonra İbrahim Babat ve Mahmut Yıldırım'ın yolları ayrılıyor.

Olayın ikinci boyutu ise, Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonu'nda gündeme getirdiği iki isim; Ali Balkan Metel ve Kemal Sadık Uzuner... Hanefi Avcı'nın ortaya attığı iddiada ve benim de yaptığım araştırmalardan elde ettiğim sonuca göre, Ersever, duruşma için geldiği Ankara'da üzerini değiştirmek için Kemal Sadık Uzuner'in evine uğrar. Daha sonra da cesedi bulunur.

Ali Balkan Metel'le yaptığımız sohbette Kemal'in kesinlikle şoförü olmadığını, onun bir istihbarat görevlisi olarak bu devlete hizmet verdiğini söylüyordu.

Tüm bu belge ve röportajlar sonucu ortaya çıkan manzara, sadece belge, doküman ve olayda önemli yer tutan kişilerin anlattıklarıyla oluşmuştu.

Ersever son olarak Mersin'den İzmit'e, Veli Küçük Paşa'nın yanına gidiyor. Bir hafta kadar kalıyor İzmit'te. Oradan Ankara'ya geçiyor. Yeşil ve Mete, Ersever'in peşine düşüyor. Ersever, Kemal Sadık Uzuner'in evinde kalmaktayken birden ortadan kayboluyor. Bu arada Ali Balkan Metel, JİTEM konusunda beni uyarıyor, Tuğgeneral Veli Küçük, Hüsamettin Türkmen aracılığı ile bendeki Ersever'den geri kalan dokümanları, JİTEM'le ilgili belgeleri görmek istiyordu.

Olayları hiç çarpıtmadan, doğrudan doğruya anlattığımız tablo böyleydi işte.

Evet, unutmadan, Yeşil şimdi çok rahat. En son Mart 1998'de Elazığ'da yurt dışına çıkma hazırlığı yapıyordu. Üzülmeyin. O çok rahat... Bazı yetkili büyükleri, Yeşil'in elini sıcak sudan soğuk suya değdirmiyorlar. Tabii yıllar onu biraz yaşlandırmış. Saklasa da saçlarındaki aklar artık belli oluyor.

2. Bölüm

KOD ADI YEŞİL

Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT)...

1960'lı yılların ikinci yarısından itibaren Türkiye'deki iç çatışmalarda devletin çelik çekirdeğini oluşturan güçleri, polis örgütleri ile iç içe geçmiştir. Tarihi akış içerisinde evrimini izlediğimiz istihbarat örgütleri, sürekli uluslararası sermayenin güdümündedir. Kapitalist dengenin alt basamağında olan Türkiye'nin istihbarat birimleri, ABD kontrolü altına girmiştir. İç politikaya göre organize edilen birimler, ancak Anti-Sovyetik operasyonlar ve bölücü Kürt hareketlerini izleme noktasında, o da ABD denetiminde dış istihbarat yapma imkânına sahiptir. Kanunsuz ve illegal bir kuruluş olarak örgütlenen Teşkilat-ı Mahsusa (MAH) 1965 yılında MİT'e dönüştürülmüş ve 6 Temmuz 1965 gün ve 644 sayılı yasa ile MİT kurulmuştur.

MAH'ın CIA bağlantıları; ticari ilişkileri, sola karşı düşmanlığı, ordu içi radikal subay hareketlerinin izlenmesi gibi istihbarat siyasetleri meşrulaştırılmıştır. MİT ile ilgili yasa tasarısını hazırlayan İnönü koalisyon hükümeti, CIA'nın yerel kuruluşu olarak çalışan MAH'ı İç İstihbarat görev ve yetkileri ile donatarak MİT'e dönüştürmüştür. İç istihbarat görev ve yetkileriyle donatılan kadrolarının ağırlıklı olarak askerlerden oluşturulduğu düşünülürse ordunun iç politikadaki güç kaynaklarından birinin MİT olduğu anlaşılıyor.

İç terör olaylarının tırmandığı 1970'li yıllarda, MİT, istihbarat örgütleri içerisinde oldukça prestijli bir konuma gelmiştir. Bunda yasalara aykırı biçimde imha operasyonlarının önemi büyüktür. Ulaş Bardakçı'nın Arnavutköy'de öldürülmesi, Kızıldere operasyonu, Mahir Çayan ve arkadaşlarının Maltepe'den kaçışlarının takibi, yakalanması, sorgulanması, Ziverbey işkencehanesindeki sorgular MİT tarafından izlenmektedir.

Yine bu 1970'li yıllar, Filistin hareketinin yükseliş yıllarıdır. İsrail, amansız bir kontrgerilla hareketi başlatmıştır ve bu savaşın taraflarından biri de Türkiyeli devrimcilerdir. Türk, Arap, devrimciler iç savaş aygıtlarının baskısına ve vahşi devlet terörüne karşı direnmektedirler.

İşte bu dönemde, MİT, kontrgerilla savaşının en prestijli örgütü olmaya adaydır. Geniş bir kadroya sahip olan bu teşkilat, dönemin tüm provokasyon ve infaz olaylarında planlayıcı-uygulayıcı konumda olmuştur. Devlet güçleri içerisinde de bölünmelere yol açan iç çatışma sürecinde MİT, Faik Türün, Memduh Tağmaç, Cevdet Sunay, Demirel ekibinin başlattığı solu bastırma dalgasının yürütücüsü olmuştur. Bu temelde, diğer güvenlik örgütlerinin de kontrolü altında bulunmasına çaba sarf etmiştir. Ordu içi operasyonlar, devrimcilere yönelik imha hareketlerinde planlama-takip-imha-çökertme işlemlerini yerine getiren MİT, yer yer bu işlemi zor-

laştıran devlet aygıtları ile de mücadele etmiştir.

Yine 71-72 arası Türkiye'de sol hareketin yükselişi, Sovyetler-Suriye-Filistin çerçevesinde komünist bir ilişkiye bağlanmıştır. Bu ilişki çerçevesinde, ordu içi tavsiyelere anti-terörist ideoloji, vatana ihanet, komünistlerle işbirliği vb. meşrulaştırma motifleri ile alan açılmış; terör örgütü olan DHKP-C'nin havacı subaylarla ilişkileri, yine başka bir terör örgütü olan THKO'nun bazı radikal askerî cuntalar tarafından iyi karşılanması, 12 Mart'ta MİT eliyle birçok subayın kafasına indirilmiştir.

1980'li yılların başı ve 12 Eylül darbesi. Bu yıllarda yani 80'li yılların başından itibaren MİT'in konumu daha bir genişlik kazanmıştı. Dönemin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil'in İsmail Cem'e MİT'in konumu ile ilgili söylediklerini hatırlatmakta yarar var.

"Türkiye kendi istihbarat gücünü kuvvetlendirmek için İsrail istihbaratı ile, Amerikan istihbaratı ile, İran istihbaratı ile daimi ve organik münasebetler içindedir. Bunlar gizli gizli her sene kendi şefleri ile toplanırlar. Washington'da, Tahran'da, Telaviv'de (istihbarat) mübadele yaparlar. MİT parlamento veya hükümet kontrolü dışında büyük ölçüde ordunun kontrolüne tabii bir biçimde CIA- MOSSAD türünden kuruluşlarla ortak hareket etmektedir."

Yarı askerî bir kuruluş olan MİT'in ordu kontrolünde, CIA-MOSSAD ilişkileri ABD'nin koordinatörlüğünde yürütülmektedir. Ayrıca en alt birimlere kadar ABD askerî istihbaratının örgütlenmesi ve "ev sahibi" ülkenin askerî istihbaratına da danışmanlar sağlamas nedeniylei söz konusu MİT ve Askerî istihbarat kanalları CIA ve Pentagon ile köklü ilişkiler kurmuşlardır. Bu ilişkiler sadece istihbarat alışverişi biçiminde olmamakta, "Aktif operasyonlar" şeklinde de gündeme gelebilmektedir.

İstihbarat faaliyetlerini koordine etmek ve tek elde toplamakla MİT görevli. Fakat bir süredir MİT hem siyasi kadroların hem de askerî bürokrasinin kendisinden beklediği "Özel istihbaratı" vermekte isteksiz. "Herkes 12 Mart ve 12 Eylül döneminin teşkilatını görmek istiyor. Demokratik bir ülkenin haber alma örgütü olma yolundayız."

Bu sözler MİT'in en üst düzeyde görev yapan yöneticilerinden birine ait. Gerçekten de basın açısından cazibesi yüksek olan MİT kaynaklı spekülasyonlar veya günlük tartışmalardaki MİT dedikodularının oranı son zamanlarda hayli düşük. Devletin haber alma teşkilatının 12 Eylül sonrasında yasal sınırlar içinde kalmaya hiç dikkat ettiği söylenebilir mi?

Bu konuda en büyük sınav Refahyol iktidarı döneminde verildi. RP lideri Başbakanlığın ilk günlerinde özellikle İran'la ilgili istihbarat faaliyeti dolayısıyla MİT'e güvenmediğini gazetecilerle sohbetinde dahi saklamaya gerek görmezken; iktidarı devretmesine yakın çok farklı bir yaklaşımı savunuyordu: "Devlete yönelik tehdidi algılamak ve değerlendirmesini yapmak MİT'in görevi. Bunu yapacak tecrübe birikimi ve ehliyete sahip bir kadroya sahipler."

Necmettin Erbakan'ın sözlerinin altında, yolun başında kendisine güven vermeyen MİT'e itibar etmekte geç kalmış olmanın pişmanlığı da var.

Öte yanda Genel Kurmay'ın da MİT'ten eskisi kadar memnun olmadığı söylenebilir. MGK'nın Mart ayında yapılan toplantısına MİT tarafından hazırlanan "İrtica' başlıklı raporun geleceği bilindiği hâlde ve bu teşkilat tarafından gönderilen belgeler dışında ordunun özel bir haber alma kanalı bulunmadığı hâlde "yorumlamadaki farklı yaklaşım" dolayısıyla kurulun asker kanadı tarafından ayrı bir raporun hazırlanmış olması bu hoşnutsuzluktan kaynaklandı.

Genelkurmay'ın üslubuyla kıyaslandığında MİT değer-

lendirmelerinin soğukkanlı yaklaşımı ve tehdit inceliğine ilişkin farklı tavrı, bilgiler MİT'i doğrulasa da en hafif tabirle, "hoşa gitmedi"... Genelkurmay PKK tehdidi konusunda "sonuna gelindi" tespitini yaparken, MİT "olayının askerî boyutundan daha önemli olarak siyasi boyutu var ve o noktada önceliğimiz PKK'dır" diyordu. MİT'in gerek "özel hizmetlere" koşulmaktan kaçınması, gerekse siyasi rakiplere yönelik dedikodu üretmekten çekilmesinin doğurduğu rahatsızlık son on yılda doruğa tırmandığı için her iktidar "kendi MİT'ini" kurmanın derdine düştü. Özal ve ardından Çiller bu hizmeti farklı bir organizasyonla kendilerine bağlı hâle getirmenin gayretinde oldular. Öte yandan MİT'in yetersizliği iddiasıyla Jandarma işin içine girdi. JİTEM sadece Güneydoğu bölgesinde faaliyet göstermek için kurulmuştu ama giderek Türkiye'nin dört bir yanında örgütlendi. Aynı dönemde yeniden yapılanan Emniyet istihbaratıyla, JİTEM bilgi kaynağı olarak çoğunluğu "itirafçı' olan aynı kişileri kullanmaya başlayınca işler arap saçına döndü. Bugün basının gündeminde yer alan kimi şantaj ve adam kaçırma faaliyetleri bu iç içe yapının kara deliklerinden kaynaklandı. Kullanılan yöntemden dolayı JİTEM Emniyetin ne yaptığını takip ederken diğer taraftan polis nefesi JİTEM'in ensesinden eksik olmadı. Sonunda Emniyet'in JİTEM'i, jandarmanın polisi ve MİT'in herkesi suçladığı tablo doğdu. Son yaşanan telefon dinleme krizi ve askeriyenin telefonlarının dinlendiği iddiaları çekişmenin yeni boyutunu oluşturdu.

Susurluk kazasıyla beraber MİT'in de Susurluk olayında yer aldığı iddiaları oldukça ciddiyet kazansa da kamuoyunda oluşan kanaat MİT'in bu söylentileri "pek ciddiye almadığı" yönünde oldu.

MİT'in, Susurluk kazasında ölen Abdullah Çatlı'nın Mehmet Özbay olmadığını uzun süredir bildiği, kazadan hemen sonra Mehmet Özbay'ın aslında Abdullah Çatlı olduğu da MİT tarafından verilen bir haberle basında bolca yazıldı ve

söylendi.

Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT) Müsteşarı Sönmez Köksal, Başbakanlığın isteği doğrultusunda yapılan araştırmalardan oluşan bir Susurluk raporu hazırladı. Yapılan bu araştırmaya göre Susurluk MİT tarafından şu şekilde mercek altına alınmıştır:

"Başbakanlıktan gönderilen dosya içeriği, kayıtlarımızda mevcut olan ve ulaşılabilen diğer bilgilerle birlikte incelenmiş, inceleme sonuçları ana hatları ile yukarıdaki maddelerde ve ayrıntılı olarak da bu yazının ekinde sunulan bölümlerde belirtilmiştir.

Bizatihi trafik kazası olayı, izahı zor ve asıl sebebi tam olarak bilinmeyen bir beraberliği net olarak ortaya koymaktadır. Kaza yapan araçta bulunan silahlar, belgeler ve diğer bulgular ise araçta bulunanların özel amaçlı bir faaliyet içinde bulunduklarına kuvvetli emare niteliğindedir. Bazı belge ve bulgular ise esasen bizzat teşkil etmektedir. Ancak bunların gerçek niteliğinin araştırılması, doğal olarak bu belge, bilgi ve bulguların yerinde bulundurma yasal hakkına sahip olan devlet kuruluşlarının (yargı organı ile birlikte tahkikatı yürütecek güvenlik kuvvetlerinin) yetki alanına girmektedir.

Geçmiş tarihlere ait olayla birlikte yeniden gündeme gelmiş olan diğer olaylar ise vuku buldukları tarihte, yetkili ve görevli kuruluşlarca araştırılmış olup bunlara ilişkin bilgi, belge ifade tutanakları ve diğer hususlar anılan kuruluşlarda bulunmaktadır. İdari tahkikat ve kanuni yönden kovuşturma yetkisine sahip kuruluşların bunların gerçek durumunu daha sağlıklı bir şekilde ortaya koyacakları (şayet daha önceden bu hususlar zaten belirlenmiş ise) muhakkaktır.

Susurlukta meydana gelen kaza; Ülkenin bazı kuruluşlarını, bu kuruluşların tasarruflarını, bir kısım siyasetçi ve bürokratı tartışılır hâle getirmiştir. Tartışmalar, bilinçli olarak

veya bilinçsizce, olayın çapını aşan boyutlara ulaştırılmış, zaman olarak da son yirmi yılı kapsayacak şekilde yaygınlaştırılmıştır. Bu durum, bir yandan olayın gerçek niteliğinden saptırılmasına, diğer yandan da ilgili ilgisiz birçok konunun birbirine karıştırılarak tartışma alanına çekilmesine yol açmıştır. İncelemenin "İddialar" kısmında da görüleceği üzere, bir kısım "iddiaların" olay veya var olduğu öne sürülen örgütlenme ile maddeten ve zaman olarak ilgilinin bulunması mümkün değildir. Buna rağmen devleti ve devletin tasarruflarını tartışmaya açabilmek için özellikle gündemde tutulmasına çalışılmaktadır. Olayla bağlantılı çevreler, geçmişte kalan ve çeşitli dönemlerde tartışılmış olan bazı konuları (ASALA ile mücadele gibi) gündeme getirerek, son zamanlarda vuku bulan olaylarla ilişkilerini kamufle etme, yayma eğilimindedir.

Ortada birçok ciddi iddia ve itham mevcuttur. Bunların bütünü geçmişte kalmıştır. Maddi delillerle de kanıtlanması çok zor iddialardır. Bu durum olayların cesametiyle bağlantılı cezai sorumlulukların belirlenmesi açısından zorluklar yaratmaktadır. Bununla birlikte, idari açıdan ilgili kurum ve kuruluşlar içinden kolaylıkla tahkik edilecek hususlar da bulunmaktadır. Sahte hüviyet, pasaport ve diğer belgelerin verilmesi, ticari bağlantılar gibi hususlar araştırılabilir nitelik taşımaktadır.

Konunun medyada ele alınış biçimi, ilgili ilgisiz herkesin konuşturulması, olayları saptırmak isteyenlere büyük imkânlar sağlamış, büyük ölçüde gerçeklerden uzaklaşmış, somut olaylar ve olaylarla ilgili kişilerden çok devlet ve devletin tasarrufları tartışılır hâle getirilmiştir. Bu durumun, olayların gerçek suçlularıyla, her vesileyle mevcut düzene saldırmayı adet hâline getirmiş bir kısım maksatlı çevrelerin işine yaradığı da ayrı bir gerçektir. Susurluk olayı ayrıca:

- Devletin içinde kontrolsüz güçlerin varlığını,

-Bu güçlerin devletin ihtiyaçları dışında da bazı istenmeyen faaliyetlere yönelebildiğini,

- Bazı Birimlerin resmî güçler dışında bazı unsurları da devlet görevi adı altında kullandıklarını,

- Devletin bazı belgelerinin (Pasaport vs.) gayrikanuni unsurlara verilebildiğini,

- Devletin aynı kuruluşu içinde, farklı anlayışta olanların birbirleriyle devletin imkânlarını kullanarak mücadele edebildiklerini,

- İstihbaratta ve örtülü operasyonlarda çok başlılığın bulunduğunu, merkezi kontrolün yeterli olmadığını,

- Gizlilik taşıması gereken devlet belgelerinin veya faaliyetlerinin dahi kolayca açıklanabildiğini, tartışılabildiğini,

- Kontrolsüz güçlerin, bazı siyasi güçlerce veya kişilerce desteklendiğini,

- Devlet adına yapıldığı öne sürülen işlerde dahi büyük miktarlarda maddi çıkarların söz konusu olduğunu (Abdullah Çatlı'nın şirketleri ve mal varlığı gibi) gösterecek nitelikte emarelerin çıkmasına neden olmuştur.

İmza: Sönmez Köksal."

Hazırlanan tüm raporlar, yazılar devlet içerisindeki bu kirlenmişliği yine devletin kendi resmî birimlerinin yetkili kalemleriyle raporlaştırmış ve teyit etmiştir. Devlet raporları bunları yazıp söylerken, Susurluk kazasından dolayı yargılanan isimlerin hepsi beraat etmiştir. Son olarak Haluk Kırcı'nın da beraatına karar verilmiştir.

İşte böylesi bir çarkta harmanlanırken biz "Yeşil" vakasını büyüteç altında görmeye devam edelim!

Mahmut Yıldırım'ın Biyografisi...

Mahmut Yıldırım "Yeşil" ve "Ahmet Demir" ismiyle bilinen Kontrgerilla elemanının gerçek adı.

Bingöl, Solhan ilçesi Dicnik köyünden, 1951 doğumlu.

MHP kökenli.

Orta dereceli eğitimini Elazığ İmam Hatip Lisesinde tamamladı. Yine Elazığ Ülkü ocaklarında faaliyetlerde bulundu. 1973'te Bingöl Genç İlçe Jandarma Komutanlığı için çalıştı ve bu ilişki aynı yıl MİT Tatvan Bölge Müdürlüğü'ne devredildi.

"Rahmetli babam çiftçiydi, arazileri filan vardı. Yani durumumuz iyiydi. Babam bana, rahmetli dedemin Rus Harbinde vuruluşunu anlatırdı. Sekiz kurşunla yaralanmış. Babam o zaman 8-9 yaşlarındaymış. O zaman doktor yokmuş, kocakarı ilaçlarıyla yaşamış. Çektiği acıları öyle anlatırdı. Küçük bir çocuktum, daha okula filan başlamamıştım. Sokakta oynarken aklıma gelirdi, ah şu Ruslar gelse de bir tanesini haklasam. Böyle bir duygu vardı bende. Sonra okula başladım, tarihe merakım oldu, bende bir Rus kini oluştu. İlkokulda bir hocamız vardı, bize muazzam bir bayrak sevgisi aşıladı. Yani ben belli bir tarihte ülkücü olan bir adam değilim. Doğarken öyle gelmişim işte. Ondan sonra sağ-sol davası çıktı. Bu sol nedir dedik, dediler bunlar Rus yanlısı. Kinim gittikçe arttı. Ondan sonra başladık duvarlara yazı yazmaya. Elazığ'da ilk duvarlara yazı yazan adam benim. İşte böyle başladı.

Ülkücüyüm ama belli bir konuma geldikten sonra öyle Ülkü Ocaklarına filan gidip gelmeyi düşünmedim. Elazığ'da benden habersiz bir şey olmuyordu ama oraya gidersem prestij kaybederdim. Yani benim çok az, sınırlı kişilerle irtibatım oldu. Gerçekte benimkisi, parti ve dernekten uzak bir düşünüş. Elazığlı ünlü ülkücüler arasında Vahit FİŞEK, Ko-

mando Recep filan vardı. Yalnız Komando Recep sonra ANAP'a kaydı. Ülkücü camiada en büyük unvan "reislik" ama reislik şimdi ayağa düştü... Abdullah ÇATLI ile yüz yüze 1-2 defa görüştüm. Pek birbirimize ısınamadık. Ayrı dünyaların insanıyız. Onunla hiçbir konuda uyuşamıyorum. Bir toplumda oturduğunda insanlara bir değişik bakar. ÇATLI şu anda yarar temin edebilecek kim olursa olsun işbirliği yapar. Türkeş camiadan kendisini resmen uzaklaştırdı. Onun hayatta en korktuğu adam Türkeş'tir. Tahsilatçılık yapan Ülkücü Abdürrahim vardı. ÇATLI, "Ben Abdürrahim'in kalemini kırdım" diye hava atmış. O arada ben İstanbul'a gitmiştim. Göztepe'de spor tesislerinde çocuklar vardı, onlara söyledim, "ÇATLI'yı bulun beni arasın" dedim. Aradı; "Sen Abdürrahim'in kalemini kırmışsın, cenazesine 20 bin kişi dökülür, 'Katili ÇATLI'dır" diye beş bin tane pankart asılır, sen de kendine dünyada yer ararsın" dedim. Şimdi, ÇATLI grubu, o grup, bu grup. Aslında hepimiz dolaylı olarak aynı grubuz. Türkeş benim durumumu biliyor, bana deli oğlan diyor. 1989'da Elazığ Garajı'nın açılışında beni otel odasına çağırdı ve uyardı. "Bu işlere karışma, PKK devletin işi, ne yaparlarsa yapsınlar, ben komünistlerden fazla ceza yedim" dedi. Haksız da değil yani. "Siz hazır olun, ne zaman bu görev bize verilirse, o zaman yaparız" dedi. Ben onu dinlemedim, devletin güvenlik güçlerine yardıma devam ediyorum. Türkeş'in kesin talimatı var. Teşkilatındakiler bu işe karışmıyor. "İstihbarat dahi vermeyin" diyor. Eskiden çok katıydı. Şimdi bu son zamanlarda yumuşadı. Haksız da değil yani. Sen gel komünistlerden fazla ülkücüleri cezalandır. Hayret bir şey."

Kasım 1975'te askerden geldikten sonra MİT adına çalışmaya devam etti. Etibank Ferrokrom tesislerinde çalışmaya başladı, kısa süre sonra şehir merkezindeki irtibat bürosuna geçti. Tunceli Jandarma Bölge Komutanlığı emrinde çalışırken, halkın şikâyeti üzerine Diyarbakır'a alındı. Elazığ Aksaray caddesi, Pancarlı sokakta otururken Ersever'in açıklama-

ları üzerine buradan ayrıldı. Tunceli eski Emniyet Müdürü Ahmet Demir'le çalışırken aynı adı taşıyan sahte kimlik kullanmaya başladı. 27 Mayıs 1992'de yakalanan beş PKK'lıyı MİT'çi kimliğiyle öldürdü. 5 Mayıs 1992'de Muş Valisi, Emniyet Müdürü, İl Jandarma Komutanı ve Bingöl Bölge Müdürünün hazır bulunduğu İl Emniyet Komisyonu toplantısına katıldı. 27 Ocak 1993'te gözaltına alınan Celal Yaşar'dan PKK militanı gibi gönderdiği iki adamıyla para istedi. MİT'e Semdin Sakık'ı öldürme teklifini getirdi, olaydan sonra İsviçre'ye gönderilme garantisi istedi, reddedildi.

Diyarbakır cezaevinde bulunan itirafçı Muhsin Gül, Yeşil'le ilgili olarak ayrıntılı bir ifade verdi ve Cem Ersever'i Alaattin Kanat, İbrahim Babat ve Yeşil'in öldürdüğünü söyledi. Gül'ün ifadesi ve iddiasına göre, Diyarbakır DGM'ye sevk edilen Şükran Mizgin ve Zeynep Baha'ya Rezzak Kod adlı itirafçı ile birlikte işkence yaptı. Batman'da milletvekili Mehmet Sincar'ın ve yazar Musa Anter'in öldürülme olaylarını Alaattin Kanat, Mesut Mehmetoğlu birlikte planlayıp uyguladı. 19 Ekim 1993'te Lokman Zuhurlu ve Zana Zuhurlu'yu PKK militanı maskesi ile kaçırdı ve öldürdü. Gül'e göre olayın planlayıcıları arasında Ahmet Demir ve Alaattin Kanat'la birlikte Jandarma İstihbarat Binbaşısı olarak tanınan Abdülkerim Kırca da yer alıyordu. Ahmet Demir adıyla Ziraat Bankası Heykel Şubesi'nde açılan hesaba milyonlarca dolar haraç toplandığı ileri sürüldü. İddiaya göre Gazeteci Halit Güngen'in 18 Şubat 1992'de öldürülmesi, olaylarında da Yeşil, yer alıyordu. Yeşil Senar Er'in babasının kaçırılması olayına da karıştı. Alaattin Kanat'ın fidye parasının yatırılması için verdiği hesap numarası Yeşil'e gitti, ancak adı kayıtlardan çıkarıldı.

"Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım, 1994'te, çeşitli Avrupa ülkelerinde faaliyet gösteren bir grubun istendiği taktirde yurt dışında bazı eylemleri taşeron olarak gerçekleştirebileceği teklifini MİT'e Bingöl'de görevli bir MİT'çi aracılığıyla

ulaştırdı ve konu Mehmet Eymür'e iletilerek kendisiyle Eylül 1994'te ilişkiye geçildi. 1995 Ocak ayında Bahçelievler'de sahibi olduğu Violet kafede Hakan Aslan'la birlikte gözaltına alındı. O tarihte gözaltındayken çekilen fotoğrafı Akşam gazetesinde yayınlandı. Gözaltına alındığında Orhan Taşanlar tarafından sorgulanan Yeşil'in üzerinde Mehmet Eymür, İbrahim Şahin, Aydın İpekli, Mehmet Özbay, Şemdin Sakık gibi isimlerin telefonları çıktı.

MİT'le ilişkisi Susurluk kazasından yaklaşık bir ay sonra, Budapeşte'de Mesut Yılmaz'ın yumruklanmasının ardından 30 Kasım 1996'da kesildi. Metin Güneş ve Hasan Tanrıkulu kimliklerini de kullanıyordu. Mahmut Yıldırım, 9 şubat 1996'da MİT tarafından Ankara-Emniyetinden alınan Metin Atmaca kimliği ile 23 Kasım 1996'da İstanbul'dan saat 16:40'da kalkan Maleu uçağı ile Budapeşte'ye gitti.

Bu tarihten bir gün sonra Mesut Yılmaz Budapeşte'deki otel lobisinde Veysel Özerdem adlı Elazığ kökenli bir ülkücü tarafından yumruklandı. Mahmut Yıldırım, Metin Atmaca kimliği ile 28 Kasım 1996'da uçakla Ankara'ya döndü. Ertesi sabah yine uçakla İstanbul'a gidiyor ve tekrar Macaristan'a dönüyor. Bu uçakta MİT mensubu olduğu bilinen Astsubay Duran Fırat da bulunuyor.

Pusulanın Takma Adı Yeşil...

Geçtiğimiz yıllarda kamuoyu, gazete ve dergilerde yayınlanan yazılarla tamdı onu. Binbaşı Cem Ersever'den bugüne basın Mahmut Yıldırım'ın farkındaydı. Ama bugün onunla yatıp onunla kalkan medya o zaman suskun kaldı. Bu adam, ne zaman Hanefi Avcı ortaya çıkıp birazcık cesaretli ve yürekli laflar etmeye başladı, işte o zaman hatırlandı. Hanefi Avcı, Mahmut Yıldırım'ın, Çiller örgütünü hedefinden saptırmak için ortaya atıldığını öne sürmüştü.

Nihayet Türkiye'nin gündemine oturmuştu "Yeşil." Peki, neler olmuştu da birdenbire ortaya, kendi olmayan bu şahıs çıkıvermişti.

1990'lı yılların ortaları. Bütün yapılan işlerin başında "Yeşil" takma isimli Mahmut Yıldırım var. Ömer Lütfü Topal ve İranlı iki uyuşturucu kaçakçısından haraç alan ve faili meçhul cinayetlerin altından çıkan bu adam, Susurluk kazasından sonra MİT mensubu bir kişinin sağladığı Metin Atmaca adına çıkarılmış pasaportla yurt dışına çıkarıldı. Geçtiğimiz yıllarda Başbakan Mesut Yılmaz'a Budapeşte'deki saldırıyı planladığı ve yurt dışından MİT'çi Duran Fırat'ın yardımcı olduğu ileri sürüldü. Yeşil'den uzun süre haber alınamadı. Başbakan Mesut Yılmaz geçtiğimiz aylarda yaptığı açıklamada Yeşil'in öldürüldüğü yönünde kendisine bilgilerin ulaştığını söyledi. 32. Gün programına katılan Eyüp Aşık yaptığı açıklamalarla âdeta Mesut Yılmaz'ı yalanlar nitelikteydi.

Aşık, Yeşil'in yaşadığını, kontrol altında olduğunu ve çok yakında ifade vermeye geleceğini söyledi. Aşık'ın bu sözleri, teşkilatın tahsilatçısı Yeşil'in konuşmak için hükümetin çıkarmayı düşündüğü itirafçılık yasasını beklediği biçimde yorumlandı.

1997 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisi Susurluk Araştırma Komisyonunun raporlarında sayın Eyüp Aşık'ın "Yeşil" ile ilgili şu açıklamaları vardı:

"Yeşil'in bir tanesi ile müşerref olduk biz biraz. 1991 yılında İnsan Hakları Komisyonu başkanıyken bana Tunceli'den çok sayıda telgraf, telefon, mektup geldi: İşte burada sakallı diye birisi anamızı ağlatıyor, sakallı bir köye girdi mi bu köy boşalıyor... O zamanki valiyi telefonla aradım, o da bana tam yok demedi, var da demedi ama ondan hissettiğim bir şey var. Onun üzerine komisyondan bir heyet yaptık, Tunceli'ye gönderdik. Akın Dönen, Atilla İmamoğlu ve Veli Yıldırım, bunlar

Tunceli'ye gittiler, bana şikâyette bulunan kişileri buldular, çağırdılar, onları dinlediler. Hakikaten söyledikleri gibi; karların üzerinde... işte bilinen şeyleri yani başka yerde de yapmış aynı şeyleri... karların üzerine yatırıp, işkence yapıyor, dövüyor, sövüyor. Neyse! Yani hakikaten sakallıdan korkuluyor, sakallı geliyor diye köyleri boşaltıyorlarmış.

Şimdi, bunun sonunda Emniyetle ve Valiyle görüştü arkadaşlarımız. Bir de Jandarma Komutanı ile görüştü, şimdi adını tam hatırlamıyorum ama sanırım Tevfik'ti, yukarıda, komisyonda belgeleri var. Onlar da dediler ki, evet sakallı diye birisi var, bu adam JİTEM'e bağlı habercidir. Yani görevi haberci, JİTEM'e bağlı çalışıyor, görevinin ne olduğu belli değil de, yani habercilik, haberci olarak kullanıyoruz. Hizmetlerinden istifade ediyoruz. Daha sonra, Olağanüstü Hâl Bürosundan Komisyon Başkanlığı'na hitaben resmî bir yazı geldi bana. İşte o Jandarma Komutanı da yine aynı şeyi söyledi. Bölge Jandarma Komutanı diyor ki; 26 Nisan tarihi itibarı ile bu sakallanın görevine son verilmiştir."

Uzun Süre Kesilmeyecek Bir Sağanak Yağış Başlamıştı...

1996 yılının ortaları. Ahmet Cem Ersever dosyasına başlamaya karar verip, ön hazırlıkları bitirip araştırma ve röportajları yapmak için ilk startı verdim. Önümdeki plan doğrultusunda görüşme yapmak için Yıldız Ersever'le telefonlaşarak Ankara'ya gittim.

Aynı günün akşamı otele yerleştim. Yıldız Hanım'la telefon görüşmesi yaparak Ankara'da olduğumu, bir sonraki gün müsaitlerse görüşmek istediğimi belirttim. Kendisi de kabul etti. Gün, oldukça yoğun geçmişti. Saat de oldukça geç bir vakti zorlamaya başlamıştı. Yapılacak tek şey duş alıp yatmaktı; çünkü yarın çok daha yoğun ve tempolu geçecekti, bi-

linmeyen tatlara gebe ve meraklı uyanılacaktı sabahleyin...

- Çok geçmeden gece sürprizini yapmıştı. Telefon çaldı. Karşımdaki ses, bir süredir konuşmak ve röportaj yapmak için uğraştığım fakat bir türlü olumlu sonuç alamadığım Şerif Tokgöz'ün sesiydi. Şerif Tokgöz JİTEM'in en hareketli ve aktif dönemlerinde Cem Ersever'in emirerliğini yapmış ve askerliği bittikten sonra da yanında kalarak faaliyetlerini yürütmüştü, Ersever üniformalı asker Şerif.

Şerif'in bulunduğu dönemlerde de Ersever'le, "Yeşil" tanışması resmileşiyor ve sürekli beraber mücadele vermeye başlıyorlar.

Şerif Tokgöz ile görüşme...

Kısa bir merhabalaşmadan sonra, ikna olmuş olacak ki bilgiler vermeye, sorularımı cevaplamaya başladı. Yatmaya hazırlanan ben, bir anda gecenin sürprizinin şokunu atlatıp, güne yeni başlayan bir adam kıvamını almış, canlanmış ve Şerif'i ikna olmuş duymanın zevki ile durmadan sorular soruyordum. Kısa bir süre içerisinde panik anından kurtularak teybimi de kayda geçirmiştim. Her zamanki gibi gecenin bana yaptığı sürpriz öncekiler gibi mükemmeldi...

Bir ara bana "YEŞİL" lakabıyla anılan bir adamı hiç duydun mu? Kod adı Ahmet Demir. JİTEM'deki kod adı dedi..." Son dönemlerde, birkaç olayda adına rastladığımı söyleyerek nedenini, kim olduğunu ve önemini sordum.

"Bölgeyi çok iyi tanıyan, gençlik yıllarında Ülkü Ocaklarında faaliyet göstermiş, haraç işine bulaşmış, bölge halkı ile ilişkileri sağlam olduğu için de devlete bilgi sızdırıp faaliyet gösteren bir insandı. Ersever'le böyle tanıştı."

Hemen aklıma gelen soru, bana bu adamı daha detaylı, hakkında bildiklerini anlat oldu. Fakat o, bir şeylerden sanki tedirgin olmuştu. Sohbeti bir anda havadan sudan hâle ge-

tirdi ve tekrar arayacağını söyleyerek telefonu kapattı. Fakat bir şekilde aramızda yeşil ışık yanmıştı artık. Daha sonraki telefon konuşmamızda ise ardı ardına soru bombardımanına tuttum kendisini hiç vakit kaybetmeden:

Soru: Ersever adının sıkça gündeme geldiği konulardan biri de Yeşil'le olan çalışmaları ve Güneydoğu Bölgesinde kendi yöntemleri ile yaptığı çalışmalardı. Mesela Silopi olaylarında olduğu gibi gece yarısı, ekibiyle birlikte insanları kaldırıp sorgulaması, üstlerinin onayını almadan işkenceye baş vurması. Tabii bunlar basından takip ettiklerimiz.

Cevap: Olaylardan elimizi ayağımızı çekmemizin en büyük nedenlerinden biri de, bu anlatılan, söylenen şeyler bizim ağzımızdan çıktığı gibi aktarılmıyor, çarpıtılıyor. Böyle olunca da susuyoruz. İnsanlar bizden duyduklarını değil, duymak istedikleri ile yaklaşıyor olaylara, birçok arkadaşımız çok zor duruma düştüler bundan dolayı. Binbaşım ve Yeşil'le birlikte birçok baskına gittik. Zaten baskınların çoğunda Yeşil yanımızda oluyordu.

Soru: Bu Yeşil ile olan ilişkilerinizi biraz açar mısınız? Konumu neydi? Ersever ile olan ilişkileri... Biraz açar mısınız?

Cevap: Yeşil, Binbaşının çok güvendiği, bölgeyi ve bölge halkını iyi tanıyan, JİTEM'e dışarıdan giren sivil bir JİTEM elamanıydı. JİTEM'e dâhil olan itirafçıların eğitimiyle ilgilenirdi. Onun başını çektiği bir grubu vardı, çoğunlukla bazı baskın ve operasyonlara bu grubuyla giderdi.

Soru: Peki kime bağlıydı?

Cevap: Tabii ki Binbaşıya. Ama son dönemlerde yani binbaşıyla araları bozulduğu dönemlerde direkt kendi ekibiyle iş yapmaya başladı.

Soru: Peki, PKK itirafçısı Mete kod isimli İbrahim Babat, Cem Ersever'in birkaç yakın dostunu arıyor ve "Yeşil"den

uzak dursun diyor. Mete birçok şeyi biliyor. Bildiği şeyler neler? Yeşil'in Ersever cinayetindeki yeri ne? Biraz önce aralarının kötü olduğunu söylemiştin. Mahmut Yıldırım'ın sadece MİT ile çalışmaya başladığını da belirtmiştin. Bunlardan yola çıkarak şunu sormak istiyorum. Neden yakın dostlarını arıyor İbrahim Babat, Yeşil'den uzak durun demekle neyi kastediyor?

Cevap: Yeşil, birkaç defa yakın dostlarını arayıp Ersever'i soruyor, ona ulaşamayınca Mete'yi devreye sokuyor. Yeşil'in Ersever'den yana sıkıntısı biraz önce belirttiğim gibi bazı şeyleri basına açıklamasından kaynaklanıyor. Ayrıca, şu an söyleyemeyeceğim başka meselelerin olmasıdır.

Soru: Cinayette hep Yeşil'in parmağı olduğu söyleniyor. Böyle bir şey var mı sence?

Cevap: Kesinlikle parmağı var.

Soru: Peki nasıl var? Doğrudan o mu tetikçilik yapmış, emir mi almış? Aklıma hemen şu soru geliyor. JİTEM ile Ersever'in ilişkisi bitiyor mu?

Cevap: O zamanlar Yeşil'in JİTEM ile ilişkisi bitmemişti. Yeşil grup olarak çalışıyordu.

Soru: Birçok olayda Yeşil suçlanıyor. Peki gerçekten bir çoğunu o mu yaptı?

Cevap: Bu insanlar tetikçi. Vur dersin vurur, getir dersin getirir. Bunlar için önemli olan iki şeyden biri para, ikincisi devlet güvencesi. Sistem içerisinden biri bunlara yap diyor, onlar da yapıyor. Yeşil çok gözü kara, bölgede hâkimiyeti çok iyi olan bir insan.

Soru: Peki Ersever ile bu kadar sıkı fıkı ilişkisi varken Ersever'e nasıl tetik çekmiştir?

Cevap: Ersever ile herkes bozuktu. Son zamanlarda çevresinde onu destekleyen kimse kalmamıştı.

Soru: Ordu da mı buna tepki gösterdi?

Cevap: Tabii. O zamanlar basına bazı demeçler vermesi kendi içlerinde ihanet gibi değerlendirildi.

Soru: Bildiğim kadarıyla İbrahim Babat, senin çok yakın dostun ve hâlâ cezaevine gidip onu ziyaret ediyorsun. Neler anlatıyor? Daha doğrusu neler biliyor?

Cevap: Hiçbir şey anlatmaz. Çünkü bazı şeyleri içeriden çıkınca kendi ortaya çıkaracak. Çok şey biliyor, ama Türkiye'de basın tarafından saptırılan şeyler çok fazla. O yüzden hiçbirimiz kolay kolay bilgi vermiyoruz. Olaylar çok saptırılıyor.

Soru: Peki İbrahim Babat ve Yeşil'in arkasında kimler var?

Cevap: Şu anda isim veremem, fakat şu kadarını söyleyebilirim. Birkaç paşa ve MİT var tüm bu olanların arkasında.

Soru: Peki İbrahim Babat neden içeride yatıyor?

Cevap: Kendi arkadaşları ile aralarında bir alışveriş davası vardı. Bunlarla kavga edildi, silahlar çekildi, ölen olmadı ama yaralanan vardı. Bundan dolayı içerde yatıyor.

Soru: Yeşil'le Ersever'in soğukluğundan kimler yararlanmış olabilir?

Cevap: Bakın, Yeşil veya o konumdaki birileri önemli değil. Biraz önce de belirttim. Bu insanları birileri, adam öldürmeye, kaçırmaya ve buna benzer şeyleri yapmaya şartlandırmışlardır. Önemli olan, hâlen, ısrarla medyanın da açmaya cesaret edemediği, bu insanların kim olduğu. Bunlar resmî devlet etiketini sorgusuz sualsiz kendi çıkarları doğrultusunda kullanan insanlar. Devletin her türlü yetkisini kullanan bu görevliler, Yeşil gibi tetikçilerin yaptıklarını çok rahat saklayabiliyor ve bu insanları koruyabiliyorlar. Yeşil ve ben-

zerlerinin isteği de bu.

Soru: Ersever'i tanıdık biri çağırıyor. O tanıdık biri kim olabilir?

Cevap: Ersever ölümünden önceki son bir ayında neler yaptı, nerelere gitti? Bu da basında son derece saptırıldı ve yanlış şeyler ortaya atıldı. Bunun nedenlerinden biri de bilinçli olarak kamuoyunu saptırma isteklerinden kaynaklanıyor. Güneydoğu'da çalıştığımız dönemlerde de bu, sürekli uygulanan bir şeydi. Herhangi bir olay üstlere, bizim isteklerimize uygun ve zararsızmış gibi aktarıldı.

Devam Eden Sağanak Yağış...

Türkiye Büyük Millet Meclisi Susurluk Araştırma Komisyonu, çok sayıda ismi Susurluk kazasıyla ünlenen insanlarla konuşup, bu konuşmaları raporlaştırmıştı. Şurası bir gerçek ki komisyona gelip açıklamalar yapan isimlerin çoğu, devlet kadrolarının önemli yerlerinde görev yapmış ve oldukça ciddi isimler.

Peki bu komisyonda torbasına Mahmut Yıldırım, namı diğer "Yeşil" ile ilgili neler girmişti. Merceğimizi tutanaklardaki Mahmut Yıldırım'a uzatalım.

1- Komisyona ifade veren Senar Er, Hanefi Avcı, Hüseyin Oğuz'un ve diğer bazı şahısların ifadelerinde adı geçen Ahmet Demir sahte kimliğini kullanan Yeşil kod isimli Mahmut Yıldırım'ın Elazığ Ziraat Bankası'nın 7501-1 sayılı vadesiz mevduat hesabının dökümü ile bu hesaba büyük para gönderenlerin açık isimleri ve gönderdikleri şubeler, Ankara Ziraat Bankası'nın Heykel şubesinde bulunan 012384 3 nolu hesabın dökümleri istenmiş olmasına rağmen bu konuda gelen banka kayıtları ve yatan paraların gerekçeleri hakkında hiçbir araştırma yapılmamış; bu şahsın Asker Simko ve Lazım

Esmaeili isimli iki İranlının İstanbul Yeşilköy'den 24.1.1995 tarihinde kaçırılmasından sonra Ahmet Esmaeili tarafından adına gönderilen 300.000 marklık paranın nedeni sorulmamış, bu şahısların öldürülmeleri ile bir irtibatı olup olmadığı araştırılmamış, konu görmezlikten gelinmiş, bu şahsın adına kayıtlı 0542 211 85 85 nolu cep telefonu araç telefonu, çağrı cihazı ile ilgili araştırma yapılarak kimlerle irtibatlı olduğu tespit edilmemiş, bu konuda herhangi bir gayret de gösterilmemiştir.

Ayrıca komisyonumuca cezaevinde dinlenen Hurşit Han isimli şahsın beyanları ve verdiği bilgiler doğrultusunda Ahmet Demir ismini kullanan bu şahsın kimlerden devletin imkânlarını kullanarak tehditle para topladığı araştırılmamış, hiçbir çalışma da yapılmamıştır. Raporda Hurşit Han'ın dinlenme gerekçesi olarak PKK örgütüne yardım ettiği iddiasıyla yargılanan bu şahıstan para alması incelenmemiş, birtakım güvenlik güçlerinin yasa dışı işlerle uğraşanlardan beslenmesi ve tehdit ile para aldıkları Hurşit Han'ın ifadesinde açıkça belirtilmiş olmasına rağmen bu konu rapora yazılmamış, Raporda Elazığ Ziraat Bankası'ndan gelen ayrıntılı hesap dökümünden bahsedilmemiş, bu paraların bu şahsa kimler tarafından ve ne amaçla gönderildiği araştırılmamıştır.

2- Mahmut Yıldırım'ın asıl örgüt bağlantılarını kuran, kaçıran kişi olduğu iddia edildiğinden, akıbetinin acilen açıklığa kavuşturulabilmesi için Emniyet Genel Müdürlüğü ile Jandarma genel komutanlığından bilgi; yardım ve mutlak görev istenilmesi kanısındayım.*

3- JİTEM adı verilen kuruluş ise resmen yoktur ancak JİTEM adı altında bir örgüt kurulmuş ve bunun istihbarat içinde kalmadığı; uygulama ve infaz da yaptığı anlaşılmıştır. Ayrıca, varlığı tartışılan kurumun elemanları devletin resmî un-

* Susurluk Belgeleri, c II, Scala Yayınları, s 413

vanını ve silahını kullanarak şahsi çıkarlar sağlamak adına eylemlere girmiş ya da eylemcileri korumuştur. Cem Ersever olayı, Mustafa Deniz ve Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın faaliyetlerinde devletin kullanılması ve bazı devlet yetkililerinin koruma ve çıkar sağlamadaki pervasızlıktan ülke yönetimindeki zafiyeti ortaya koymuştur. Ancak bu konuda da yeterince araştırma yapılamamıştır. Sürekli adından ve icraatından bahsedilen Tuğgeneral Veli Küçük Paşa dinlenememiştir. JİTEM adı altında görev yapan diğer isimlere ulaşılamamıştır. Bu yapıyla ilgili hiçbir inceleme yapılamama gerekçesi, komisyonunuzun yönetim hatasından kaynaklandığı gibi, ilgili kurumların ciddi bir suskunluk ve anlaşılmaz alınganlık içerisine girerek gerçeklerin aydınlanmasında dolaylı olarak engel olmalarıdır.

Bu raporda da kayıtlara geçen gerçek şuydu; Yeşil tüm bu çete bağlantılarında ve devlet birimlerinin gayriresmî işlerinde her olayın altından çıkıyordu. Bir başka kaçınılmaz gerçek de şuydu: Resmî kayıtlardan ve ağızlardan net olarak anlaşılan, bu şahsın attığı her adım biliniyor, takip ediliyor ve yönlendiriliyordu.

Peki nasıl oluyordu da bu insan köşe bucak aranıyor ama bir türlü bulunamıyordu. Neden, Niçin? İlerleyen sayfalar da bu ve buna benzer birçok meselenin cevabını hep beraber göreceğiz.

MİT Raporlarında Mahmut Yıldırım...

Başbakanlık makamına bilgi sunmak ve önerilerde bulunmak üzere 13.08.1997 tarih, TEFTİŞ M: 139 sayılı onayına istinaden Kutlu Savaş tarafından hazırlanan Susurluk raporunda Mahmut Yıldırım ismi MİT raporlarına nasıl geçmişti, hep beraber görelim.

"Sn. Başbakana hiçbir açıklama yapmadan, MİT'in Yeşil hakkındaki tespitlerini, olduğu gibi takdim etmekte fayda görülmüştür. Burada yer almayan ancak devlet kurumlarımızın üzüntü verici ve mutlaka tashih edilmesi gereken tutumlarının delili olan farklı ilişkilere daha ileride temas edilecektir."

Aşağıdaki ifadelerin tamamı değiştirilmeden Millî İstihbarat Teşkilatımızın cümleleriyle sunulmaktadır.

Gerçek Adı: Mahmut Yıldırım

- Kod Adı: Ahmet Yeşil-Mehmet KIRMIZI -Sakallı-Terminatör

- Salih Derdi oğlu, BİNGÖL/Solhan 1953 doğumludur.

- 08.04.1973 tarihi itibariyle Bingöl/Genç İlçe Jandarma Komutanlığı tarafından faydalanılmıştır. Aynı tarih itibarı ile, verdiği bilgilerin anılan komutanlıkça değerlendirilmesinde güçlük çekildiği gerekçesiyle teşkilatımıza devredilmiştir.

- Anılan tarihte Tatvan Bölge Müdürlüğümüz tarafından faydalanılmaya başlanmıştır.

- Ekim 1973-Kasım 1975 tarihleri arasında askerde olması nedeniyle temas kurulmayan adı geçenden askerliği sonrası Millî Görüş konusunda istifade edilmeye başlanılmıştır. Ancak Mayıs 1989 ayında yaratmış olduğu çeşitli komplikasyonlar nedeniyle teşkilatımızla ilgisi yeniden kesilmiştir.

- Bilahare şahıs, Tunceli J.Blg. Komutanlığı'nın emirleriyle ve anılan komutanlık adına, Nazimiye ve Ovacık bölgelerinde istihbari bilgiler toplayarak, güvenlik kuvvetleriyle birlikte uygulamalara katılmıştır.

- Bu çalışmalar sonucunda bölgedeki vatandaşlar nezdinde deşifre olması nedeniyle, Jandarma Asayiş Komutanı tarafından Diyarbakır'a çekilmiştir. Bu dönemde Tunceli

J.A.K.lığında bir personelimizle tanışan adı geçen Diyarbakır'daki Jandarma Asayiş Komutanı'na bağlı olarak kırsal alanlarda çalışmalar yaptığını ifade etmiştir.

- Mart 1992 yılında Tunceli Güvenlik Komutanı'na bağlı olarak faaliyet yürüten şahıs; ilgili birimimiz personeli ile yaptığı bir sohbette, Tunceli'deki PKK faaliyetlerini drije eden Aysel Doğan'ı illegal olarak sorguya alacağını, konuşmadığı takdirde ortadan kaldıracağını, ifade etmesi üzerine, personelimiz tarafından "böyle bir eylemi yapmaması" yönünde ikna edilmiştir.

- 27.05.1992 tarihinde Muş ilinde güvenlik kuvvetlerince yakalanan beş PKK mensubu, sorgu amacıyla özel Harekât Şb. Md.lüğüne götürülmeleri sırasında adı geçen tarafından öldürülmüşlerdir. Bingöl birimimizde görevli iki personelin de adının geçtiği olayla ilgili olarak, 28.05.1995 tarihli Ahmet Yeşil adı, imzası ve "Asayiş Kolordu Komutanlığı görevlisi' ibareli yazı bulunmaktadır.

- Olay sonrası şahısla ilgili olarak intikal eden bilgilere göre adı geçen Bingöl Birimimiz tarafından, Asayiş Kolordu K. Yrdc.nın da bulunduğu bir ortamda, Bingöl İl Jandarma Komutanı'nın makam odasında tanınmış ve anılanın (M. Yıldırım) para talebi üzerine Asayiş Kolordu K. Yrdc. tarafından para verilmesinin emredildiği hususu müşahede edilmiştir.

- Adı geçen 05.05.1992 tarihinde Muş Valisi Emn. Md. İl Jan. K. Ve Bingöl Blg. Md.nün hazır bulunduğu İl Emniyet Komisyonu toplantısına katılmıştır. Toplantıda Bingöl Birimimizden yardım görmediğini ifade etmiştir.

- 07.12.1992 tarihinde Elazığ Emn. Md.lüğü sorgu bürosunda karşılaşılan şahsın ısrarlı talebi üzerine yapılan görüşmede; 1991 yılı içerisinde Muş-Bulanık ilçesi arasında bulunan Jandarma Karakolu'na eylem yapma hazırlığındaki üç teröristi Jandarma timleri ile birlikte ölü olarak ele geçirdik-

lerini, yine aynı yıl Muş'ta tespit ettiği A. ÖCALAN'ın kuryesi olan HATAY'lı bir bayanı (muhtemelen Neval Boz) angaje ederek Ankara'da JİTEM'de görevli bir Binbaşı (Cem Ersever) ile tanıştırdığını belirterek, teşkilatımız ile çalışmak istediğini ifade etmiştir.

- 27.01.1993 tarihinde Tunceli'de PKK'nın para istediği şahıslar arasında yer alması nedeniyle gözaltına alınan ve bilahare serbest bırakılan Celâl Yaşar adlı şahıstan, PKK militanı maskesi ile gönderdiği iki adamı vasıtasıyla para talebinde bulunmuştur.

- 16.02.1993 tarihinde Diyarbakır JİTEM Grup Komutan Vekili, ilgili birimimizle yaptığı görüşmede; adı geçenin teşkilatımızla ilişki kurmak istediğini, yanında Muş Alan Sorumlusu bulunduğunu, Semdin Sakık'ı öldürmeyi planladığını ve eylemden sonra İSVİÇRE'ye gitme garantisi istediğini belirtmiştir. Alınan teklif kabul edilmemiştir.

- 07.08.1993 tarihinde ELAZIĞ/Karakocan da Jandarmaya teslim olan PKK mensubu Salih Derviş adlı şahsın ifadesinde; Jandarma Komutanı tarafından tanıştırıldığı Mahmut Yıldırım'ın "MİT'le çalıştığını, Güneydoğu Anadolu sorumluluğunu yürüttüğünü, kendisini eğiterek MİT'e alacağını söylediğini" belirtmiştir.

- 1994 yılı itibariyle Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklu bulunan Muhsin Gül (Kod adı: Kekeç-Pepe-Metin), 22. 07 1994-16.08.1994 tarihleri arasında Diyarbakır Cinayet Büro Amirliğinde verdiği ifadelerde Ahmet Demir ile ilgili olarak;

- 06.04.1994 tarihinde Diyarbakır Şehitlik Mahallesi, 75. Sokak, 31 Nolu adresinden kaçırılan ve 01.06.1994 tarihinde Mardin yolu 10 Gözlü Köprü altında cesedi bulunan Bayram Kanat'ın, Diyarbakır Jandarma da görevli bulunan Ahmet Demir'in planlamasıyla kaçırıldığını,

- Bayram Kanat'ın kaçırılışı sırasında Star marka bir ta-

banca ile Uzi marka otomatik bir tabancanın da adı geçenin evinden gasp edildiğini, bu olayda Ahmet Demir'in yanı sıra Jandarma'da görevli Ali ve Kemal kod isimli şahısların da yer aldığını, kedisinin de (Muhsin Gül) zaman zaman jandarmanın bazı görevlerinde çalıştığını,

- Ankara Elmadağ ilçesi yakınlarında öldürülen Emekli Binbaşı Ahmet Cem Ersever'i (Yeşil Kod) Ahmet Demir, itirafçı (General Zinhar kod) Alaattin Kanat, (Mete Kod) İbrahim Babat ile Hoca kod (ismi bilinmeyen) Antep şivesi ile konuşan gözlüklü 35 yaşlarında kısa boylu şahısların öldürdüğünü, daha sonra Ahmet Cem Ersever'in arkadaşı Mustafa Deniz ile sevgilisi Neval Boz'un da aynı şekilde öldürülmesini müteakip, adı geçenlerin silahlarını Ankara Aydınlıkevler semtindeki Jandarma İstihbaratına bıraktıklarını ve otobüsle gidecekleri yere gönderildiklerini,

- Yeşil Kod'un her zaman "23 yıldır bu işleri yaptığını, öldürdüğü ve öldürttüğü kişilerin komünist olduğunu" sürekli olarak kendilerine söylediğini, bu suretle her öldüreceği kişiye komünist damgası vurarak, çevresinde topladığı itirafçı ve diğer şahısların beynini yıkadığını,

- Ayrıca Cem Ersever olayında kullanılmak üzere Mesut Mehmetoğlu ve Serdar Od isimli itirafçıların da aynı günlerde uçakla Ankara'ya götürüldüğünü, ancak adı geçenlerin "bu olaya girmeyeceklerini" söylemeleri üzerine silahlarının alınıp, geriye gönderildiklerini, bu bilgilerin uçak kayıtlarından teyit edilebileceğini,

- Diyarbakır Jandarma sorgu bölümünden Devlet Güvenlik Mahkemesine sevk edilen Muş Bulanık Hoşgeldi Köyü muhtarının, İstanbul'da dolmuşçuluk yapan ağabeyinin kızı Zeynep Baba ile, Bitlis ili Tatvan ilçesinde (babası marangozluk yapar) Şükran Mizgin'in ilk sorgulamalarından sonra (serbest bırakılmalarını müteakip, Ahmet Demir ile Elazığ' da ikamet eden Rezzak Kod'un, bu şahısları alarak bir müd-

det işkence ve zorla tecavüz ettiklerini. Şükran Mizgin'i Muş girişinde bulunan köprünün altında öldürdüklerini, Zeynep Babaya ise ne yaptıklarının bilinmediğini)

- Ahmet Demir ile Alaattin Kanat'ın 1994 Mart ayı içinde Diyarbakır'da halk otobüsü şirketi kurmak amacı ile Yıldız Yapı Kooperatifi'nde müdürlük yapan Ahmet Kaya ile aynı kooperatifte yetkili bulunan Musa Fidan'dan, şirkete üye yapmak bahanesiyle para aldıklarını, bunun yanı sıra kandırdıkları kişilerden de toplam üç milyar lira topladıklarını, MHP Diyarbakır İl Başkanı İbrahim Yiğit'in de 600 milyon lirasını aldıklarını, ilk etapta topladıkları bu paranın 600 milyon lirasını Ahmet Demir'in Elazığ Ziraat Bankasında, Ahmet Demir adına kayıtlı (3003-30) Nolu hesabına yatırdıklarını, adı geçenin bu hesabından trilyonları bulan parasının bulunduğunu,

- Mart 1994 ayı itibari ile Alaattin Kanat'ın kendisini MHP Güneydoğu sorumlusu olarak tanıtmaya başladığını, bu dönemde Diyarbakır MHP İl Başkanı İbrahim Yiğit ile arasının bozulduğunu, o tarihlerde Ahmet Demir ile Alaattin Kanat'ın İbrahim Yiğit'i kalmakta olduğu turistik otelden alarak öldürmek amacıyla götürdüklerini, daha sonra bilinmeyen bir nedenle serbest bıraktıklarını, söz konusu şirket ile ilgili bir miktar parayı İbrahim Yiğit'den bu şekilde aldıklarını,

- Söz konusu olaya Devegeçidi'nde uzman çavuş ve Kürşad kod (Gültekin Sütçü), itirafçı İsmail Yeşilmen ve itirafçı Burhan Şare'nin tanık olduklarını,

- Batman'da milletvekili Mehmet Sincar'ı Alaattin Kanat, Mesut Mehmetoğlu, İsmail Yeşilmen ve Yeşil Kod Ahmet Demir'in birlikte planlayıp öldürdüklerini, bu olaydan sonra Alaattin Kanat'ın "kendisinde garantili imzalı kâğıt olduğunu söylediğini,

- Vedat Aydın ve Musa Anter'in öldürülme olaylarını da

bizzat Ahmet Demir'in planlayıp uyguladığını,

- Ahmet Demir ve Alaattin Kanat grubunun PKK damgalı tehdit mektuplarıyla Diyarbakır ve çevre illerden çok miktarda para tahsil ettiklerini, bu tahsilatlardan 1993 yılında Melikahmet Caddesi'nde bulunan ve beyaz eşya ticareti yapan "Cezayir Ticaret, Öz Diyarbakır, Diyarbakır Sur, Diyarbakır İtimad" firmaları ile "Ceylan İnşaat, İntim İnşaat Şirketleri'ne tehdit mektuplarını kendisinin (M. Gül) verdiğini, tahsilatın ise, Mesut Mehmetoğlu ve Alaattin Kanat tarafından yapıldığını,

- 1993 yılında PKK davasmdan Diyarbakır E Tipi Cezaevinde tutuklu bulunan "Sedef Ticaret Şirketi" sahibinin kardeşi Abdülkerim Avşar'ın, itirafçı koğuşuna alınmasını sebep gösteren A. Kanat tarafından, Sedef Ticaret'ten 1 milyar TL. tahsil edildiğini, 1994 yılında bu taleplerini yinelediklerini, ancak istenilen para verilmeyince, şirket ortaklarından M. Şerif Avşar'ı öldürdüklerini, bu olayın bilinmeyen bir nedenden dolayı ortaya çıkarıldığını,

- Yeşil Kod Ahmet Demir'in planlaması doğrultusunda, 10 Ekim 1993 tarihinde Lokman Zuhurlu (Abdurrahman oğlu 1977 Lice doğumlu) ve amcasının oğlu Zana Zuhurlu (18 yaşında) ile PKK militanı maskesi altında irtibat kurulduğunu, adı geçen şahısların daha sonra Mesut Mehmetoğlu, Alaattin Kanat ve sivil kıyafetli iki asker tarafından kendilerinde bulunan "81-82 telsiz kod"unu kullanmak suretiyle Şehitlik Mahallesindeki evlerinden alındığını, kısa bir sorgulamadan sonra Pağıvar beldesi, Saran Tuğla Fabrikasının Bismil istikametini 4 km geçtikten sonra öldürdüklerini,

- 20 Ekim 1993 tarihinde Avukat Hüsniye Ölmez'in Bismil yolunda öldürülmesi ile ilgili Serdar Od, Mesut Mehmetoğlu ve kendisine (M. Gül) görev verildiğini, Hüsniye Ölmez'in öldürme eyleminin bizzat kendisi (M.Gül) tarafından gerçekleştirilmesi emrini aldığını, ancak eylemi gerçek-

leştiremediklerini,

- Bahse konu olayların planlayıcısı ve yürürlüğe koyucuların Jandarma İstihbaratı'nda Kerim Binbaşı olarak tanınan Abdülkerim Kırca, Ahmet Demir ve Alaattin Kanat olduğunu,

- Ülkeyi daha iyi günlere götürmek ve terörden temizlemek amacıyla kendisi gibi itirafçıları kandıran bu şahısların, daha sonra bu işleri şahsi amaçları için yaptıklarını, kadın ve kızlara tecavüz ettiklerini ve elde ettikleri para ile lüks hayat yaşayıp mülk edindiklerini öğrendikten sonra, kendisi ile birlikte itirafçılardan Adil Timurtaş, İsmail Yeşilmen, Burhan Şare ve Serdar Od'un guruptan ayrıldıklarını,

- Ancak geçim kaynakları olmadığı için gasp ve soygun gibi olaylara karıştıklarını,

- Her infaz sonrasında Kerim Binbaşı, Yeşil ve Alaattin Kanat tarafından kendilerine 10 milyon lira harçlık verildiğini, geri kalanların ise teşkilata mal edildiğinin anılan şahıslara söylenildiğini,

- Kendisi (Muhsin Gül), Ahmet Demir, İsmail Yeşilmen ve Burhan Şare'nin ikamet etmeleri amacıyla, 'Ofis Gevran caddesi Yeniçeri Apartmanı Kat 2 no: 6 adresinde ev tutulduğunu, aynı evde bulunan siyah ajandada da Yeşil'e ait bir çok sırların saklı olduğunu,

- ERNK mühürlü bloknot şeklindeki para tahsil makbuzlarının ise, 1.5 yıl önce Ankara'da uçakta yakalanan bir PKK'lıdan ele geçirilen makbuzlar olduğunu, bu makbuzların Ankara Jandarma İstihbaratı tarafından Ahmet Demir'e intikal ettirildiğini, anılanın da bu koçanları kendisi ve diğer arkadaşlarının vasıtasıyla tahsil edildiğini, bu makbuzlarda tehdit şekli ve istenecek para miktarını, Yeşil, Kanat, Yeşilmen ve Mesut Mehmetoğlu'nun belirlediklerini,

- Cezaevine konulduğunun 2. Günü Ahmet Demir'in kendisinin (Mehmet Gül) yanına gelerek "Çekoslovak marka

16'lı silah konusunu emniyet müdürlüğüne niçin söylediğini" ve "benim hakkımda başka neler söyledin" diye sorduğunu, kendisinin ise işkenceye dayanamadığı için söylediğini beyan ettiğini,

- Yeşil kod'un açık kimliğini bilmediğini, ancak emekli Albay olduğunu tespit ettiğini,

- Halk otobüsü için yardım edilen parayı Alaattin Kanat, Yeşil ve İbrahim Yiğit'in aldıklarını, bu paranın görgü şahitlerinin ise kendisi (MuhsinGül) Dalyan Ay, Hakan Pamuk ve Mustafa Pamuk'un olduğunu,

- Dalyan Ay'ın 05.08.1994 günü satırla öldürüldüğünü beyan etmiştir.

Mahmut Yıldırım'ın MİT'e verdiği ifade...

Mahmut Yıldırım MİT'e verdiği ifadesinde olayı şöyle anlatmıştır:

"22 Ocak 1995 Pazar akşamı yemeğe gitmek üzere Dikmen Polis Evinden ...'i ve... Belediye Başkanını, ayrıca... otelinde kalan ...'nı aldım.

Yemekten sonra misafirlerimi aldığım yerlere bıraktım. En son ...'nı otele bırakıp dışarı çıktığımda, polise ait olduğunu tahmin ettiğim üç arabanın otelin alt tarafında beklediğini gördüm. Beni beklediklerini anladım ve otelin hemen yanında bulunan CANBERK Gazinosuna girdim. Gazinonun içinden aynı isimli otele çıkış olduğunu bildiğim için o tarafa yöneldim ve otele çıktım. Yanımda bulunan çantada bir sürü evrak vardı. Polis şimdi bunları görürse bir sürü sual sorar diye düşündüm ve çantayı oteldeki tanıdığım görevliye emanet ettim. Bilahare otelden çıkmayı denedim. Ancak otelin kapısı çoktan tutulmuştu. Beni aldılar ve emniyete götürdüler. Üzerimde ne varsa hepsini alıp tek tek incelemeye

başladılar. Yanımdaki 16'lı Cz tabanca ruhsatsızdı, onu da aldılar. Benim kimliğimde 14'lü bir tabancanın numarası olduğundan dolayı bu silahı nereden, kimden ve ne amaçla aldığımı sordular. Üzerimde unuttuğum ve bir süre önce bir örgüt üyesinden aldığım eski Amed eyalet şemasından dolayı beni PKK masasına götürdüler, ifademi aldılar ve bir örgüt üyesi gibi fişlediler. Arkasından sorgu başladı.

İstihbarattan bir amir geldi ve odadakilere üzerimden çıkan telefon rehberindeki tüm isimleri ve telefon numaralarını liste hâlinde çıkarmalarını, kim var, kim yoksa hepsini kendisine bildirmelerini istedi. Sorgulamayı iki ayrı ekip yürütüyordu. Birinci ekip iki kişiydi. Onlar beni YEŞİL olarak sorguluyorlar, kesinlikle işkence yapmıyorlardı. İkinci ekip ise Hasan TANRIKULU olarak sorguluyor ve her türlü işkenceyi de yapıyorlardı. Su içmem ve yemek yemem yasaklanmıştı. Sorgulamaya Orhan TAŞANLAR da giriyordu. Benden devamlı olarak bir isim istediler, herhangi bir isim, ilişkide olduğum, bilgi verdiğim veya görüştüğüm birinin ismi. Bu isim, KKK'den, Jandarma'dan, Özel Kuvvetlerden, Jitem'den veya MİT'ten olabilirdi. Çünkü onlar için önemli olan polis teşkilatının üstünlüğünü kanıtlamak veya benim onları gözümde büyütmemi sağlamaktı. Bunu kendileri de devamlı olarak ifade ediyorlardı. Sorguya giren her memur, polisin üstünlüğünden bahsediyor ve Türkiye'de hiçbir şeyin polisten gizli tutulamayacağını övünerek söylüyordu.

Bana MİT'le ilişkimi bildiklerini, MİT'e bilgi verdiğimden haberdar olduklarını söylediler ve ilişki kurduğum, bilgi verdiğim kişileri sordular. Ben de bir tarihte Ankara'ya gelişimde MİT'e gittiğimi, görüştüğümü, ancak bunun sadece bir ziyaret olduğunu, bilgi vermek veya devamlı ilişkide olmak gibi varsayımların doğru olmadığını anlatmaya çalıştım. Fakat bu onlara yetmedi. Sordukları sorular karşısında ne düşündüğümü daha iyi anlatabilmek için "Ben neredeyim?" diye

sordum. Gayet sakin bir şekilde "Emniyet'te" olduğumu söylediler. Ben "yani burası Türk Emniyet Teşkilatı mı?" diye sorumu yineledim. Sorduğum sorudaki inceliği anlamadan "Doğru" diye cevapladılar. Bunun üzerine, "İmkânı yok, çünkü siz PKK ile ilişkimi soracağınıza, diğer devlet kuruluşları ile ilişkimi soruyorsunuz, kendimi KGB'de sorgulanıyorum gibi hissettim" dedim.

Bir keresinde Orhan TAŞANLAR'la beraber gelen bir şahıs, telefon rehberimde bir sürü isim olduğunu, kendilerine mutlaka bir isim vermem gerektiğini, aksi taktirde benim için iyi olmayacağını söyledi. Ben de rehberimdeki isimlerin çoğunun polis teşkilatından olduğunu söyledim. Orhan Taşanlar rehberde Mehmet Çağlar'ın ismini görünce nereden tanıdığımı sordu, televizyondan tanıdığımı, kendisini takdir ettiğimi ve beğendiğimi, bu yüzden telefon numarasını aldığımı söyledim.

Polislerden biri, "Seni basına vereceğiz, rezil olacaksın" dedi. Elinde fotoğraf makinesiyle bir başka şahıs geldi. Konuşmalarından onun da polis olduğunu anladım. Bana basın mensubu gibi sorular sormaya başladı. Ona, "Yapacağın habere -Kral Polis- diye başlık atarsın" dedim. Nedenini sordu, "Şimdiye kadar beni örgüt dahi bu hâle sokamadı ama polis bunu başardı, bunun için de bu başlığı hak etti" dedim.

Asayiş Şube Müdürü Deniz Bey, tabancamı yanındakilere vererek, "İki şarjör boşaltın, boş kovanlarıyla birlikte getirin" dedi. Boş kovanlar geldikten sonra bana, "Bundan sonra elimizdesin, bize yardım etmezsen bundan sonraki bütün faili meçhul cinayetlerde bu boş kovanları kullanır, seni zan altında bırakırız, herkese rezil ederiz!" dedi. Silahımı da geri vermediler. Bir seferinde 15-20 kişi getirdiler ve beni onlara gösterdiler. Hepsi adi olaylarla ilgili zannediyorum. Yalnız bir tanesinden korktum. Çünkü o kişiye üç defa gösterdiler. Herhalde birkaç adi olayı benim üzerime atmak istiyorlardı. Beni

PKK'lı olmakla da suçladılar. PKK ile nasıl ilişki kurduğumu sordular. Ben "Bundan sonra PKK ile işim bitmiştir" dedim.

Orhan Taşanlar'ı beni öldürmeleri için çok tahrik ettim. Çünkü oradan sağ çıkmak istemiyordum. Ne var ki yapılan işkence neticesinde beni hastahaneye kaldırmak zorunda kaldılar, daha sonra herhangi kanuni bir işlem yapmadan beni bıraktılar. Şu anda silahım, boş kovanlarım, telefon rehberim ve parmak izlerim emniyetin elinde. Serbest bırakıldığım 25 Ocak 1995 Çarşamba akşamına kadar, hayatımda yaşadığım veya yaşayacağım en kötü, en berbat günleri yaşadım. Şimdiye kadar Ankara'ya geldiğime hiç bu kadar üzülmemiş, pişman olmamıştım. Keşke hiç Ankara'ya gelmeseydim. Ben saf bir köylü çocuğuydum. Vatanını, milletini seven, uğrunda canını verecek bir vatandaştım. Ama bir vatan haini gibi sorgulandım, işkence gördüm. Buna herkes katlanamaz, dayanamaz. Nitekim ben de dayanamıyorum. Ve ben bittim, tükendim artık. Ben bu insanlara karşı savaşamam, beni bu gibi insanlar bitirdi. Etrafımdaki bütün adamları dağıttım, hepsini gönderdim. Ben de evden dışarı çıkmıyorum. Zaten sağlık durumum da buna müsaade etmiyor. Artık kendi kendime sormaya başladım; "PKK niye devlete karşı savaşıyor" gerek yok ki, onlardan önce bu devleti yok etmeye, çökertmeye, parçalamaya çalışan o kadar çok insan var ki, PKK'nın yaptığı bunların yanında bir hiç kalır.

Sonradan öğrendiğime göre, üst düzeydeki bazı kişiler, Ankara Terörle Mücadele Şubesinde görevli Cihangir'e ve Başkomiser Hüseyin'e Bahçelievler'de bir kahvehane olduğunu, buradakilerin Avrupa ile ilişkileri olduğunu ve bu işin halledilmesi gerektiğini emretmişler. Şube Müdürü, "Ben bu işe girmem" diyerek faaliyete karşı çıkmış. Daha sonra görev Asayiş Şubesine verilmiş. Gerek adamlarımın, gerekse benim tutuklanmam, planlı bir faaliyet zincirinin birer parçası gibi gözüküyor. Farkında olmadan birilerinin menfaatine dokunduğumu hissediyorum."

MİT raporu şöyle devam ediyor...

-- Bingöl birimimizde görevli bir personel aracılığı ile 1994 Haziran ayı içerisinde getirdiği bir teklifte, çeşitli Avrupa ülkelerinde faaliyette bulunan bir grubun istenildiği taktirde, yurt dışında bazı eylemleri taşeron olarak gerçekleştirilmesini kendisi (Mahmut Yıldırım) aracılığı ile sağlanabileceğini belirtmiş, bu konunun Mehmet Eymür'e iletilerek, görüşmesinin sağlanmasını talep etmiştir. Bunun üzerine adı geçen ile Eylül 1994 ayında ilişkiye geçilmiştir.

- Şahıs, Ocak 1995 tarihinde Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından gözaltına alınmış, yapılan sorgusunda sürekli olarak, kendisinin teşkilatımızla olan ilişkileri, ilişkide bulunduğu kişilerin kimler olduğu, verdiği bilgilerin neler olduğu, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar tarafından bizzat sorulmuştur. Sorgu sırasında adı geçen Orhan Taşanlar'a nerede sorgulandığını bilmek istediğini, Türk Emniyet Teşkilatına ait bir birimde, Türkiye'nin güvenliği ile ilgili diğer kuruluşlar hakkında sualler yöneltilmesini yadırgadığını ifade etmiştir. Bahse konu sorgu esnasında ayrıca, şahsın kendisine ait silahın kullanılması suretiyle boş yere atış yapılmış, bilahare sorgucular, bu atışlar sırasında silahtan çıkan kovanların, meydana gelebilecek bir eylem sonrasında olay mahalline bırakılabileceğini söyleyerek şahsı tehdit etmişlerdir. Şahsın sorgu sırasında kırılan kaburga kemiği Teşkilatımızı konu ile ilgili olarak bilgilendirmek üzere geldiği sırada tarafımızca tedavi ettirilmiştir.

- Adı geçenle 30 Kasım 1996 tarihinden itibaren irtibatımız kalmamıştır.

Kutlu Savaş'ın hazırladığı Susurluk raporunda MİT Mahmut Yıldırım'ı ve eylemlerini, nasıl kullanıldığını böyle anlatmıştı.

MİT'in düzenlediği bu raporu bir de mercek altında gör-

mekte fayda olacağına inanıyorum:

•Mart 92, Tunceli Güvenlik Komutanlığı'na bağlı olarak faaliyet yürüten şahıs MİT personeli ile yaptığı bir sohbette Tunceli'deki PKK faaliyetlerini drije eden Aysel Doğan'ı illegal olarak sorguya alacağını, konuşmadığı takdirde ortadan kaldıracağını ifade etmesi üzerine, MİT elemanları tarafından "böyle bir eylemi yapmaması" yönünde ikna ediliyor. Adam kimseye danışmadan bir kişiyi sorgulamaya karar veriyor, konuşmazsa öldüreceğini söylüyor, MİT elemanları da yapmaması yönünde onu ikaya çalışıyor! Eğer bu şahıs sivil ise, hiçbir yetkisi yok ise, MİT teşkilatının üzerinde bir yetkili değil ise ve sadece haber almada taşeron gibi kullanıyor ise, hangi mantık ile ikaya çalışılıyor?

•27.5.92 tarihinde Muş güvenlik kuvvetlerince yakalanan beş PKK mensubu sorgu aracıyla Özel Harekât Şb. Müdürlüğüne götürülürken M. Yıldırım tarafından öldürülüyor.

•Daha sonra 28.5.95 tarihinde Ahmet Yeşil imzalı "Asayiş Kolordu Komutanlığı Görevlisi" ibareli yazısı bulunuyor.

•5.5.92 tarihinde Muş Valisi, Emniyet Müdürü, İl Jandarma Komutanı ve Bölge Müdürü'nün hazır bulunduğu İl Emniyet Komisyonu toplantısına katılıyor. Toplantıda Bingöl İl'inde MİT'ten yardım görmediğini söylüyor ve şikâyet ediyor.

•MİT teşkilatı tüm bunları tespit ediyor, buna rağmen şahısa hiçbir müdahalede bulunulmuyor. Devamında 7.12.92 tarihinde Elazığ Emniyet Müdürlüğü sorgu bürosunda MİT elemanlarıyla karşılaşıyor konuşuyor ve tekrar MİT'le çalışmak istediğini söylüyor. Kamuoyunda birçok olaydan arandığı söylenen Mahmut Yıldırım'a kimse dokunamıyor.

Merceğimizden Görünenlere Devam Ediyoruz...

Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklu bulunan Muhsin Gül isimli itirafçı; Ahmet Cem Ersever, Mustafa Deniz, Neval

Boz, Musa Anter, Vedat Aydın'ı ve birçok şahsı bizzat Yıldırım'ın öldürdüğünü, birçok insana tecavüz ettiğini ve bu eylemlerde kendisinin de bulunduğunu ifade ediyor, ama Mahmut Yıldırım'a kimse dokunmuyor.

5.8.94 tarihine kadar MİT bu şahsın yaptığı tüm eylemleri tespit ediyor, raporlaştırıyor...

Evet olayın belki de en tüyler ürpertici bölümüne yaklaştırıyoruz merceğimizi;

MİT Bingöl biriminde görevli bir personel aracılığıyla 1994 Haziran ayı içerisinde bir teklif getiriyor Mahmut Yıldırım. Teklifte çeşitli Avrupa ülkelerinde faaliyette bulunan bir grubun istenildiği takdirde yurt dışında bazı eylemleri taşeron olarak gerçekleştirilmesinin kendisi tarafından sağlanabileceğini belirtiyor. Bu konunun Mehmet Eymür'e iletilmesini ve görüşme sağlanmasını talep ediyor. Ve Eylül 1994'de MİT Mahmut Yıldırım'la tekrar çalışmaya başlıyor.

95 yılında Ankara Emniyet Müdürü tarafından gözaltına alınıyor M. Yıldırım. Dönemin Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar tarafından sorgulanıyor. Sorgu sırasında Kaburga kemikleri kırılıyor ve MİT tüm tedavisiyle ilgileniyor, özel ilgi gösteriyorlar.

Birisi devletin emniyet teşkilatı, diğeri ise yine devletin istihbarat teşkilatı. Devletin iki birimi arasındaki çatışmanın boyutları o dönemlerden MİT'in kendi ifadesiyle de gözler önüne seriliyor. Nihayet 1996 yılında şahısla olan ilişkisini bir kez daha bitiriyor MİT.

Gerçekler...

11 Ocak 1993 tarihinde, Şevket Çubuk'a ait Panama bandıralı, "Lucky S" adlı gemi Pakistan'ın Karaçi Limanından ayrıldı. Gemide 15 ton baz morfin bulunuyordu. Akdeniz'de yakalanan gemi, Marmaris Aksaz'da bulunan deniz üssüne

çekildi. Bu güzergâhın niteliği önemlidir. "Altın Hilal" bölgesinin iki ülkesinden, yani Afganistan ve Pakistan'dan kaynaklanan uyuşturucu söz konusudur. Hint Okyanusu ve Süveyş Kanalı'ndan geçen gemiler Akdeniz'e girer. İsrail'in bu bölgedeki uydu ve istihbarat gücü düşünüldüğünde onun onayı olmadan bu çapta bir uyuşturucu ticareti imkânsızdır. Kısmetim-1 ve "Lucky-S" adlı gemilerle birlikte anılan "Altın Hilal" kaynaklı uyuşturucu ticaretinin arka planı birçok gerçeği gizliyor. Bu operasyonun Başbakan Süleyman Demirel, Devlet Bakanı Cavit Çağlar, İstanbul Valisi Hayri Kozakçıoğlu ve İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir'in 'bilgisi dâhilinde" yapıldığı belirtilirken çok önemli bir vurgu dikkatlerden kaçıyordu. Buna göre operasyonla "Demirel MİT Raporunun intikamını" alıyordu.

Behçet Cantürk de daha sonra yaptığı açıklamalarda, "Bu zayıflama operasyonunu Cavit Çağlar yürütüyor" diyordu.

"Kısmetim-1" gemisinin sahibi Derya Ayanoğlu'nun bir süre önce öldürülen babası Osman Ayanoğlu'nun Mehmet Eymür ve Hiram Abbas'ın adamı olduğu biliniyor. "Sık sık bir araya gelirlerdi" diyen eski bir MİT görevlisi, "Osman Ayanoğlu'nu öldüren ülkücü baba Kürşat Yılmaz, Armatör Kayhan Güvenoğlu'nu da aynı gerekçe ile öldürdü" açıklamasını yapıyordu.

Bu olayın hemen arkasından Behçet Cantürk'ün 2000'e Doğru dergisine yaptığı açıklamalar, olayların acı ama gerçek yüzünü yansıtmaya yeterliydi.

"Operasyonun başından sonuna kadar MİT işin içindeydi. Geminin (Kısmetim-1) telsizcisi MİT elemanı, Osman Ayanoğlu da MİT mensubu. Öldüğünde üzerinde bulunan tabanca MİT tarafından verilmişti. MİT müsteşarı aracılığıyla almıştı. Yine öldürülen Şehmuz Daş da MİT'in adamıydı. Yeşil Pasaportu vardı. Gerek Daş gerekse Ayanoğlu'nun ailesi taşıyıcıdır. Malın sahibi bunlar değildir. Eğer malın tonajı

aşırıysa o zaman çok ortaklıdır. 'Kısmetim-1' gemisi mürettebat tarafından değil, topla batırılırdı. Bize gelen bilgilere göre, geminin içindeki mal alındıktan sonra muhripler tarafından batırıldı."

Kontrgerilla da İlk İtirafçı...

Tarih 5 Şubat 1997. Aktüel dergisinin 291 sayılı baskısında Murat Demir isimli itirafçının Mahmut Yıldırım ile ilgili açıklamaları ciddiye alındığında ve o ciddiyetle bugün üzerine gidildiğinde, birçok soru işaretine cevap vardı.

Murat Demir, Susurluk Komisyonunda dinlenen RP Van Milletvekili Mustafa Bayram'dan 500 bin mark haraç istenmesi olayının, Mahmut Yıldırım JİTEM bünyesindeyken nasıl gerçekleştirdiğini anlatıyor:

"Van JİTEM'den telefon edildi. Odada beş kişiydik. Ben, Kadir Karataş, Şehmuz Durak, kod adı Kadir olan biri ve Ahmet abi dediğimiz Ahmet Demir (Yeşil). Hatta Bayram'ın sonu 1032 olan telefon numarasını da ben verdim Ahmet Abi'ye.

Bayram benim kirvem. Kendisini iyi tanırım. Zırhlı arabayla, iki eskortla dolaşır. Kolay korkmaz. Kaçırmak çok zordur. Bunları söyledim, dinletemedim. Ahmet abi telefon edip kendini tanıttı ve parayı istedi. Bayram küfretmiş olmalı. Ahmet abinin öfkeden yüzü kızardı. Telefonu kapadığında, 'Bu adamı ortadan kaldıralım' dedi. İki gün çevresinde dolaştıktan sonra vazgeçip Van'dan ayrıldı."

Murat Demir röportajda, yapılan eylemlerin JİTEM içerisinde planlandığını anlatırken, bazı ülkücülerin de karargahlarda eğitildiğini iddia ediyordu.

Cem Ersever dosyasına başladığımda, listenin ilk sıralarındaki isimdi Murat Demir... Çünkü Ersever ve Mahmut Yıl-

dırım'la yakınlığını ve kadrolu istihbaratçı olduğunu öğrenmiştim. Zaten o dönemler bazı yetkili ağızlar da Murat Demir'in ilk itirafçılardan JİTEM elemanı olduğunu bazı demeçlerinde dile getirmişlerdi.

Ben ona ulaşma kavgası verirken Aktüel dergisinin kendisiyle röportaj yaptığını öğrendim.

Yine o dönemlerde, Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde Fethi İpek adlı bir emekli memurun öldürülmesi nedeniyle, Diyarbakır 1 No'lu DGM'de bir jandarma Yüzbaşısı, iki astsubay ve iki uzman çavuş ile birlikte "çete kurmak" iddiasıyla yargılanan jandarma muhbiri Ali Yıldız verdiği ifadelerde, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım, JİTEM ve MHP'li olduğu iddia edilen kişilerle ilginç bağlantılarına dikkat çekiyordu. Birlikte çalıştığını belirttiği Yeşil'in dönemin MHP Diyarbakır İl Başkanı İbrahim Yiğit'le arasının iyi olduğunu anlatan Yıldız, bazı JİTEM elemanlarının vatandaşlara şantaj yaptığını iddia ediyor.

İdam istemiyle Diyarbakır DGM'de yargılanan Ali Yıldız, DGM Savcılığında verdiği ifadede, JİTEM'le ilişkisinin ilk kez Ergani'de başladığını, iki-üç ay kadar Ergani bölgesinde çalıştıktan sonra, JİTEM'in Diyarbakır Merkezi'ne alındığını söylüyor. Yıldız, ifadesinde, itirafçı olan PKK'lılar ile birlikte JİTEM'de çalıştıklarını, zaman zaman silahlı çatışmalara girerek, teslim olmayan örgüt militanlarını öldürdüklerini, 1992 yılında Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'la tanıştığını anlatıyor:

"Yeşil'i ben Ahmet Demir olarak biliyordum. Ancak basında fotoğrafları çıkınca adının Mahmut Yıldırım olduğunu anladım. Yeşil, gözlerine bazen Yeşil lens taktığı için kendisine Yeşil kod adı verilmişti."

JİTEM'in sivil kanadının o tarihlerde iki kol hâlinde çalış-

tığını belirten Yıldız, PKK itirafçılarının çalıştığı kanadı itirafçı 'Zinar' kod adlı Alaaddin Kanat'ın idare ettiğini, kendisi gibi sivil muhbirleri ise Yeşil'in koordine ettiğini söylüyor. Yıldız şöyle devam ediyor sözlerine:

"Her iki kol 1993 yılına kadar devlet için çok faydalı işler yaptı. Bizim bulunduğumuz Yeşil'in idare ettiği kol, PKK kamplarını doğrudan hedef alan operasyonlar yaptı. Beş kez silahlı çatışmaya girdim. Benim Yeşil kod adlı Ahmet Demir ile samimiyet kurmam mümkün olmadı. Olamazdı da. Biz onu Özel Harp Dairesinden gönderilmiş görevli olarak tanıyorduk. 1993 yılına kadar Yeşil bizi bu şekilde çalıştırdı. Yeşil'in o sıralarda zaman zaman uzaklara gittiği de oluyordu. Bu zaman zarfında birlikte çalıştığımız elemanlar ve ben MHP Diyarbakır İl Teşkilatı'na gidiyorduk. O zamanlar MHP İl Teşkilatı Başkanı İbrahim Yiğit'ti. Yeşil de teşkilata gider gelirdi. İbrahim Yiğit'le bir samimiyeti vardı. Yeşil'in Diyarbakır bölgesinde görev yaptığı süre içinde gayrikanuni işler yapıp yapmadığı konusunda bir bilgi sahibi değilim. Ancak, 1993 yılının sonlarına doğru bizim teşkilatın elemanları, her nedense örgütten ziyade vatandaşlara yöneldi. Vatandaşların kaçırılması, şantaj yapılıp para isteme hadiseleri meydana gelmeye başladı. Bu yüzden bizim teşkilat dağıldı. Bizim kola mensup birçok eleman kendi memleketine gitti. Bu elemanların büyük bir çoğunluğu, ülkücülerden oluşan yabancılardı." (Cumhuriyet gazetesi 17.7.1998)

Ali Yıldız'ın ifadeleri de konuyla bağlantılı diğer itirafçıların söyledikleriyle doğal şekilde paralellik gösteriyordu.

Sorgu Subayı Hüseyin Oğuz...

Cem Ersever gibi Hüseyin Oğuz da ordu içerisinde oldukça hassas ve derin bilgilere sahip bir askerdi. Bu hassasiyet ve ciddiyet çerçevesinde söyledikleri yabana atılmaması ge-

reken bir insandı. O "Yeşil" kod isimli Mahmut Yıldırım için neler söylemişti? Neler biliyordu. Yine yer yer basında söylediklerine kulak asıldığında çok vahim, ciddi ve üzücü şeylerdi söyledikleri.

"Yeşil, Veli Küçük Paşa Kocaeli Alay Komutanı olunca bu tarafa kaydı" diyor.

"Uyuşturucu olayını en güzel yönlendiren kişi bu" diyor Yeşil için... "Bütün İl Jandarma Komutanlıkları tarafından Yeşil'in faaliyetleri biliniyor. Bunun yanında Çatlı çok önemsiz. Çatlı ufak. Yeşil çok daha önemli. Jandarmada, özellikle Yeşil çok önemli. Onu tanımayan istihbarat birimi yok. O nedenle yakalanması mümkün değil."

Eğer Yeşil öldürülürse dengeler nasıl olurdu, Hüseyin Oğuz'a göre;

"Yeşil öldürülürse onun adına çıkıp birinin onu anlatabilecek konumu da var. Teşkilat şemasına göre Korkut Eken en üstte, Yeşil ise Çatlı'nın üzerinde."

Kutlu Savaş'ın düzenlediği raporda Yeşil'le ilgili MİT'in düzenlediği rapora bu bölümün başlarında yer vermiştik. Raporda; Ankara'dan Jandarma istihbaratını, JİTEM Komutanı Nurettin Atay'ı aradığını, yine bu düzen çerçevesinde, Mehmet Eymür'e baba dediğini, Kocaeli Emniyet Müdürüyle Hadi Özcan'ın durumunu tartıştığını ve dolayısıyla Türkiye'de sistemin iyi çalışmadığını devletin baş savcısı Kutlu Savaş da raporlaştırıp resmileştirdiğine göre;

1- Hâlen Devlet "Yeşil'i aramakla ne yapmaya çalışıyor?

2- Sayın Savcı'nın tespit edip suçladığı sistem neden halen suçsuz muamelesi görüyor?

3- En önemlisi de tüm bunları gören, duyan, okuyan yani takip eden Türkiye Cumhuriyeti'nin bu halkı neden hâlen duyarsızlık yaşıyor?

4- Hani der ya yetkililer her sıkıştıklarında, "İstihbarat yetkililerimiz çok iyi çalışıyor, kuş uçmuyor" diye. Peki hani nerede o gurur duyduğumuz istihbaratçılarımız, sonra da özel timcilerimiz; kaçırılan uçaktan kıl çeker gibi korsanları, hem de hiçbir yolcunun kılına zarar gelmeden yok eden... Şemdin Sakık'ı elin ülkesinden ışınlayıp Türkiye'ye getiren bu birimlerimiz nerede? Elini kolunu sallayarak dolaşan "Yeşil'i neden yakalayamıyor. Hepimizin hafızalarında çok taze bir Susurluk ve Çatlı anısı var. Hadi hatırlayalım bu anıyı.

Sayın Sedat Bucak, Mehmet Ağar ve böylesine önemli devlet yetkilileri televizyonlara çıkıp "Biz onun Çatlı olduğunu bilmiyorduk, Mehmet Özbay olarak tanıyorduk" demelerine hiçbirimiz inanmamıştık.

Ne olur şimdi de bu yetkililer ve yetkili birimler çıkıp "Biz onun bu adam olduğunu bilmiyorduk" demesinler, hâlen kontrolleri altında olduğunu saklamak için. Çünkü zaten bir şeyler ve birileri yeterince çıkmaza girmiş durumda, aksi halde bu bilinmezin içerisinde iyice kaybolurlar, tam bir şeyler basın ve kamuoyunun gayretleri ile çözülmek üzereyken bu, hiç hoş olmaz.

Kutlu Savaş Gözüyle YEŞİL...

Etibank Teftiş Kurulunca düzenlenen 27.01.1997 tarih 3/29 sayılı rapora göre "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım; Şubat 1977 tarihinden itibaren, Şubat 1997 tarihine kadar Etibank Elazığ Ferrokrom Tesislerinde işçi olarak çalışmış, maaş almış, emeklilik primi ödenmiştir.

Puantör olarak çalışan Yeşil, 1981 tarihinde Elazığ İrtibat bürosunda görevlendirilmiştir. Mesai arkadaşları ve amirleri görevine muntazaman geldiğini söylüyor olmalarına rağmen, her tesis müdürünün atandıktan kısa bir süre sonra Mahmut YILDIRIM'ın dosyasına baktığı, hiçbir işlem yapmadan dos-

yayı iade ettiği, bir daha da Mahmut YILDIRIM'ın adını telaffuz etmedikleri bilinmektedir. İşten çıkarma kararı da tebliğ edilmemiştir.

Ahmet DEMİR adına Ziraat Bankası Heykel Şubesi'nde açılmış bir hesapta tehdit, şantaj ve cinayet sonucu toplanan paraların bir bölümü yer almaktadır.

Ziraat Bankası Teftiş Kurulu yaptığı değerlendirmede şu hususları tespit etmiştir:

Ahmet DEMİR isimli şahıs Ziraat Bankası Heykel Şubesi'ne müracaat ederek ve 50.000 TL yatırarak bir hesap açtırmıştır. Aydınlıkevler'de, bilahare Bahçelievler'de adres göstererek ve nüfus hüviyet cüzdanı ile çeşitli işlemler yapmıştır.

Hesaba 20.06.1994 tarihinden itibaren âdeta para yağmıştır.

Yeşil'in cebinde milyar TL ile gezdiği düşünülmemelidir. Ankara polisi tarafından gözlem altına alındığında cebinden çıkan kartlarda Bosch buzdolaplarının fiyatları ve indirimleriyle ilgili notlar çıkmıştı. İki, üç milyon için bu kadar yoğun bir mesai vermesi ve milyarlık tahsilatlar yaptığı tarihte ayrıntılarla bu kadar uğraşması "Yalnız Yedirmezler" lafını tam anlamıyla doğrulayıp, milyarların yalnız yenmediğinin delilini oluşturuyor.

Gözlem altına alındığında üzerinden birçok önemli isme ait telefon numarası çıkmıştır. Mehmet Eymür (Ev-İş-Cep), İbrahim Şahin (İş-Oto-Oto Özel-Cep-Çağrı-İstanbul'daki Ev), muhtelif il ve ilçe Jandarma Komutanları, Sultan tekstil, Aydın İpekli ve aynı numaralardan Mehmet Özbay (Çatlı olarak ilave edilmiş), Sırrı Sakık (Ev-Büro) vs. Yeşil'in kullandığı 0542 211 89 82 no'lu telefon irtibatları araştırılmış, MİT ve Jandarma ile yoğun bir telefon irtibatı görülmüştür.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün temizliğini yapan ERTEM Firmasıyla ilişkisi olduğu bilinmekte.

YEŞİL'in üzerinde başka doküman ve belgeler de var. Hasan TANRIKULU adına sürücü belgesi ve İçişleri Bakanlığı'nın İstihbarat Dairesi Kimlik Kartı. Bu kartın İstihbarat Uzmanı sıfatıyla emekliliğine kadar geçerli olduğu da kayıtlıdır. Ayrıca Başbakanlık İstihbarat Dairesi Kartı da üzerindedir.

Son olarak Kutlu SAVAŞ; Emniyet Teşkilatı, MİT ve Jandarmanın bu kişiyi yakından tanıdığını, takip ettiğini, dinlediğini, bütün bilgileri arşivlediklerini; ama adamı bir türlü frenleyemediklerinin altını hassasiyetle çiziyor. Ve bunun YEŞİL'in iş ve eylemlerinin Kamu Kurumlarının genel tercihlerine aykırı olmaması, ters düşmemesinden kaynaklandığını belirtiyor.

Evet, Mahmut Yıldırım'ın her türlü karıştığı illegal işlerden ortaya çıkardığı paralar Ahmet Demir ismine yatırılıyordu.

Resmî işlerde, özellikle de hesap kitap, para işlerinde Ahmet Demir ismi kullanılıyordu. Bankalardaki hesaplar da Ahmet Demir ismine açılıyordu...

Peki, neden Ahmet Demir ismi kullanılıyordu?

Tunceli Eski Emniyet Müdürü Ahmet Demir, Mahmut Yıldırım ile beraber çalıştı. Mahmut Yıldırım o kadar rahat ki, bir Emniyet Müdürünün ismiyle ulu orta sahte kimlik çıkarıyor, kullanıyor; bu isime hesap açılıyor ve paralar yatıyordu. Seksenli yıllarda Ankara polisi tarafından gözaltına alındığında, cebinden çıkan kartlarda Bosch buzdolaplarının fiyatları, indirimleriyle ilgili notlar vardı.

Tunceli Eski Emniyet Müdürü Ahmet Demir'in bu hesaplardan, paralardan haberi yok muydu? Tabii ki vardı; çünkü Mahmut Yıldırım'ın Ahmet Demir ismini kullandığını biliyordu. Daha sonra bu Emniyet Müdürü'nün hesapları veya kendisi kontrol altına alındı mı? Alınmadı!

Alınmış olsaydı, saklı gerçeklerin büyük bir bölümü buralara sarkmaz ve bugünleri bu kadar korkulu kılmazdı.

Zaten Mahmut Yıldırım da televizyonlardan birinin yayınladığı kendi ağzından konuşmalarda bazı şeyleri doğruluyordu. "Kendi başına yedirmezler" diyordu ve ilkelere de uyuyordu.

Mehmet Eymür-Yeşil Bağlantısı...

Adı Mehmet Eymür... MİT Dairesi eski Başkanı. Bir zamanlar Mahmut Yıldırım'dan yararlanan, koruyan, kollayan, belki de ona şu anki sakıncalı şöhretini kazandıran kişi.

Daha sonra birdenbire görevinden alınarak Şeker Fabrikalarına verildi. Bu duruma çok içerleyen Mehmet Eymür emekliye ayrıldı. Emekli olduktan sonra Danıştay'a şok bir savunma gönderdi ve bugüne kadar gizli kalmış birçok olayı da savunmasında dile getirdi. Mehmet Eymür savunmasında geçmişe dönük açıklamalara da yer verdi.

Bu açıklamalar tabii ki hiç vakit kaybetmeden anında basına sızdı, tıpkı Mehmet Özbay'ın kazadan 4-5 dakika sonra Abdullah Çatlı olduğunun sızışı gibi! Bu şok savunmada, yılların verdiği mesleki sırları yine yılların birikimiyle anlatmıştı anlatabildiği kadar. Sonra bir ulusal gazete de yine zamana saygısızlık etmeden anında bu açıklamaları yayınlamaya başlamıştı. Ardından diğer gazeteler ve bazı televizyonlar da ucundan kenarından görmüştü bu açıklamaları. Mehmet Eymür'ün büyük yankı uyandıran bu açıklamaları birçok olaya ciddi bir şekilde ışık tutuyordu.

DYP Genel Başkanı Tansu Çiller'in eşi Özer Çiller ile ilişkilerinin MİT'in yararına bir dengede olduğunu ve bu ilişkilerin müsteşarın bilgileri dâhilinde gerçekleştirildiğini, haberi olmadan kendisi adına dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'dan randevu aldığını ve Başbakan'la çok önemli görüşmeler yaptığını, Mesut Yılmaz'ın dönemin MİT müsteşarı Sönmez Köksal'la bir görüşmesinde kendisinin siyasi faali-

yetler içerisinde olduğunu ve teşkilattan uzaklaştırılmasını istediğini ve daha birçok kapalı kalmış konuları anlatmıştı. Beni bu açıklamalarda en çok ilgilendiren kuşkusuz "Yeşil"le bağlantılı olan bölümleriydi. Şunları söylemişti Mehmet Eymür:

"Susurluk kazası sonucu bazı olayların ortaya çıkmaya başlaması, bu suç organizasyonunda büyük rahatsızlıklara sebep oldu. Projektörleri kendi üzerlerinden başkalarına çevirmek için çeşitli girişimlerde bulunmaya, birilerini suçlamaya başladılar. Televizyonlara çıkan PKK itirafçıları ve İstihbarat Dairesi başkanı eski yardımcısı Hanefi Avcı bu olayların bir parçasıydı. Son yıllarda iki tip illegal faaliyet sürdürülmüştür. Bunlar sistem yararına olduğuna inanılan işler ile çıkar sağlamaya yönelik faaliyetlerdir. Her iki faaliyet de iç içedir. Hukuken bunları, bu suç diğeri değil diye ayırabilmek mümkün değildir. Sistem yararına olduğuna inanılan işlerin açıklanması ülkeyi zora sokabilir. Hem de açıklayanın hainlik ile suçlanmasına neden olabilir. Sistem yararına yapıldığına inanılan işler belli bir emir ve komuta zinciri içinde yerine getirilmiştir. Emirleri icra eden kişiler yüce bir görevi yerine getirdikleri inancı ile bu işleri yapmışlardır. Ancak, bu tip emirler çoğunlukla sözlü verildiği için bu emri verenlerin başları belâya girdiğinde bu hususu inkâr etmeleri ve suçu astlarına atmaları kuvvetle mümkündür."

Birçok olayda hep iki tip faaliyeti yürütenlerin de aynı kişiler olduğunu kaydeden Eymür; "Bu kişilerin sistemin gücünü kendi güçleri gibi gördüklerini, kolayca elde edilen büyük kazançlardan sonra memleket işlerini tamamen unuttuklarını" öne sürüyordu. Eymür, "MİT'in illegal örgütlerle irtibatı birkaç kişiyle sınırlıdır. Askerî kimliğin yarattığı özel dokunulmazlık statüsü ile MİT'in kapalı oluşu ve kendisine has mevzuatı, bütün suçların neticesine polisin katlanması gibi adil olmayan bir sonuca neden olmaktadır" diye anlatıyordu. Sistemin içerisinden bakıldığındaki gördükleri ve ya-

şadıklarıydı bunlar. Yeşil olayıyla ilgili olayları da şöyle değerlendiriyordu:

"Aynı tarihlerde Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar'ın gözaltına aldığı Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ı bana ve teşkilatımıza monte etme çabaları da Müsteşarlık makamınca bilinmektedir. Esasında Yeşil'in telefonlarını, bankasını, hesap numarasını ve havale edilen parasını detaylı olarak bilen Hanefi Avcı'nın neden adı geçeni yakalatmadığı, Orhan Taşanlar'ın Yeşil'i neden serbest bıraktığı hususları araştırılması gereken konulardır. En tehlikeli adam Yeşil trilyonlarca lira para almış, paralarını yöneticilerine vermiş, yöneticisi kim? Mehmet Eymür. Yeşil'i Emniyetten kim kurtarmış? Mehmet Eymür. Yeşil'i MİT'te kim tedavi ettirmiş? Mehmet Eymür. Beni arayan Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş ile konuşuyorum. 'Bu bilgiler teşkilatımızın verdiği bilgiler' diye cevap veriyor.

Devlet memuru olan Kutlu Savaş beyanatlar veriyor. Hanefi Avcı televizyonlarda konuşuyor. Artık yargılanmayı ve adalet önünde suçlamalara cevap vermeyi arzuluyorum. O zaman neyin doğru neyin yanlış olduğu ortaya çıkacaktır. Benim de konuşma hakkım doğacaktır."

Ara Söz...

Yapılan açıklamalar, itiraflar ve sistem içerisinde çıkan bilgiler birleştiğinde çoğunluğun asker kökenli olması; bu ordu mensubu insanların deşifre edilmesiyle birlikte bireylerin hatasının Türk Silahlı Kuvvetlerine mal edilmesinin yarattığı haklı panik, olayların görülen tarafı.

Tam burada güzel bir atasözünün yerinde olacağına inanıyorum: 'Her koyun kendi bacağından asılır."

Kurum ve kuruluşlar, kimse tarafından özel iş ve amaçlara alet edilmemeli. Ama bu kurumlarda çalışanlar; bildikleri

ya da tespit ettikleri kişileri, koku yayılmasın, ortaya çıkmasın mantığından yola çıkarak ifşa etmediğine, bildiği hâlde önlem almadığı veya peşine düşmediği için olan bitene göz yummuş durumuna düşmüş olmuyor mu?

Eldeki verilere göre durum: Türkiye'deki kaçakçılık başta olmak üzere birçok gayriresmî olaya üst rütbeli insanların ciddi anlamda karışması ve artık bunun engellenemez hâle gelmesi; bir yerlerde güç ve denge yetersizliği yaşanması sebebiyle, attıkları her adımın bilinmesine rağmen hiçbir şeyin yapılamıyor ya da yapılmıyor olmasıydı.

Sadece bu kişilerin türemesine, üremesine neden olan sistemdeki açığın üzerine gitmek, ortaya atılan ucuz kişi ve kahramanlarla uğraşmaktan daha bir yapıcı ve kalıcı olacaktır.

Kırmızı bültenlerle aranan insanlar, hem de aranırken güpegündüz bir ülkenin kaderini yönetip yönlendirebilecek... Hem de uluorta... Bu durumda toplum olarak, aynaya kızmayacağız yüzümüz çarpık diye.

İşte bu olumsuzluk ve belirginsizlik bizlerin birer aynası. Bu görüntü bozukluğu ve çarpıklıklar da hâliyle bize ait oluyor. Eğri oturup doğru konuşmayı becerip hep beraber hatayı artık kendimizde aradığımızda hem ortaya gerçek tadında gelişmeler çıkacak, hem de kendi ürettiğimiz kahramanlardan tokat yiyip sonra da onlara kızıp gürleme saçmalığından kurtulmuş olacağız.

Gördüğümüz köye kılavuzsuz gidemiyorsak, yanlışlık veya hata, kılavuzun olmamasında değil, gördüğümüz hâlde köye girmeyi beceremeyen kendimizdedir.

Gerçek Yeşil Subaydı...

Keşan aşireti lideri Ahmet Kıran'ın 1 Şubat 1998 tarihli "Gazete Pazar'da yayınlanan açıklamaları, daha önce de orta-

ya atılan iddiaları biraz daha somutlaştırıyor gibiydi.

"Tam gününü hatırlamıyorum, ama aralık ayının sonuydu. Sedat BUCAK'ın Toyota marka cipiyle akrabası ve şoförü Mustafa ÖZBUCAK ve koruması Şehmuz KARAKAYALI yanlarında iki özel harp komutanıyla Diyarbakır havaalanına hareket ediyor. Yola çıktıktan 20 kilometre sonra araba takla atıyor. Kazada dört kişi ölüyor. Karakayalı felç geçiriyor. Kazada ölen iki komutanın kim olduğunu öğrenmek istediğimizde İçişleri Bakanlığı 'Bilmiyoruz' cevabını verdi. Üstelik bu iki kişi apar topar Siverek Belediyesi'nce toprağa verildi. Daha sonra 'YEŞİL' olduğunu öğrendik. Bir süre sonra Diyarbakır yolunda bir kaza daha oldu. Bu kazada da 'YEŞİL' kod adlı ve Ahmet DEMİR sahte kimliğini kullanan Mahmut YILDIRIM'a Ahmet DEMİR sahte kimliğini veren Siverek Nüfus İdaresi Müdürü öldü. Kazada yanında Bucak'ın bir başka adamı vardı. Bu kazada Bucak'ın adamına bir şey olmadı. Bana göre 'YEŞİL' birinci kazada öldü. Ancak teşkilat bağlantısı ve eylemler adı üzerinde devam ettirildi."

Bu çarpıcı açıklamalar şu soruları akla getiriyor:

1. Özel Harpte üst düzey komutan oldukları söylenen bu iki adamdan bakanlık neden haberdar değildi?
2. Eğer haberdar idiyse isimlerini neden gizli tuttu?
3. Neden Siverek'te gizlice gömüldüler?
4. Bu kaza yerel ve ulusal basında neden yer almadı?
5. Bu yetkili makamlar neden bilgi vermekten kaçındılar?

Susurluk kazasının hemen arkasından ortaya çıkan Murat İPEK ve Murat DEMİR isimli itirafçılar da basına yaptıkları açıklama ve röportajlarda "YEŞİL" kodunu kullanan iki kişi olduğunu iddia etmişlerdi. Buna göre biri Jandarma Genel Komutanlığında görevli ve rütbeli olan "KOYU YEŞİL", diğeri ise Ülkü Ocaklarında yetişen Mahmut YILDIRIM'dı.

Kıran iddialarını şu sözlerle güçlendiriyordu:

"Daha önce kamuoyuna yansımayan bu kazada bir iddiaya göre ölen özel harpçilerden biri Adnan Hoca'nın da müridi olarak bilinen Faruk KIRASUN'du. Diğeri ise soyadı bilinmeyen Korkut isimli bir subaydı. İşte bu subay, gerçek 'YEŞİL'di."

Şoför Mustafa ÖZBUCAK'ın da öldüğü kazada hayatını kaybeden dördüncü kişi ise korucu başı Halit KESİTOĞLU idi. Koruma Şehmuz KARAKAYALI ise GATA'da gizlice tedavi ettirildi.

Ve bu olay 1994'ten bu yana hiçbir şekilde gündeme getirilmedi, üzeri örtüldü. Ama diğer taraftan ne olduğu belirsiz bir adam belirsizliğini korurken gündemi tek başına yönlendiriyordu. Adı Mahmut YILDIRIM.

Yine Kutlu Savaş'ın hazırladığı raporda da bir albayın varlığına yer veriliyor. İtirafçı Muhsin GÜL, "YEŞİL" kod adlı kişinin açık kimliğini bilmediğini, ancak bir emekli albay olduğunu bildiğini belirtiyordu.

1953 doğumlu olan Mahmut YILDIRIM, MİT raporlarında faaliyetleri anlatıldığı 1993-1994 yıllarında 40 yaşındaydı. Buna göre 40 yaşındaki bir insanın albay rütbesine ulaşması normal prosedüre göre imkânsız. Fakat gözden kaçırılmaması gereken önemli nokta, beraber görev yaptığını, çalıştığını söyleyen itirafçı Muhsin GÜL'ün, asıl "YEŞİL'in emekli bir albay olduğunu dile getirmesi çok önemli bir iddia.

Birkaç yıl içerisinde bu tür haberler basında uzun ömürlü olmasa da dönem dönem yer aldı. Refah Yol döneminde Sayın Elkatmış başkanlığında kurulan Susurluk Komisyonuna da katılan bazı itirafçılar "YEŞİL" kod isimli kişinin emekli bir Albay olduğunu dile getirmişlerdi.

İbrahim Babat...

Baba adı Abdurrahman. 1972 Şırnak doğumlu. JİTEM'in kurucusu Cem Ersever'in en yakın adamı. Diyarbakır cezaevinde tutuklu bulunan PKK itirafçısı Muhsin GÜL'ün Diyarbakır Cinayet Büro Amirliği'ne 22 Temmuz-16 Ağustos 1994 tarihleri arasında verdiği ifadeye göre; Ersever' i Ahmet Demir, Alaattin Kanat ve Hoca kod adlı Antepli bir şahısla birlikte öldürdü. PKK'dayken Besta-Uludere-Beytüşşebab bölgesinde komutanlık yaptı. Aslen Suriye uyruklu bir Kürt ama itirafçı olduktan sonra Babat aşiretinin Türk sınırları içerisinde kalan bölgesinde Uludere nüfusundan T.C. vatandaşlığı aldı. Adı bölgedeki pek çok faili meçhul cinayete karıştı. İstanbul'da bir iş adamının yanında çalışırken kendisine emanet edilen 7000 Markı alıp ortadan kayboldu. Yakalanacağını anlayınca parayı iade etti. Yargılanmadan itirafçı statüsüne kavuştu. İstanbul'da adam öldürmeye teşebbüsten Kadıköy 1. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılandı ve şu an Kırklareli cezaevinde tutuklu bulunuyor. Mahkeme dosyasında yer alan ve Komiser yardımcısı Fikret Yüksel'in imzasını taşıyan 7.9.1996 tarihli yargılama tutanağı Babat'ın Yalova İl Jandarma Alay Komutanlığı tarafından yakalandığını" ortaya koydu. Asker kaçağı olarak aranan Babat'ın burada ne aradığı sorusunun cevabı ise hâlâ kendi üzerinde saklı.

Uzun yıllar Cem Ersever kontrolünde JİTEM bünyesinde çalıştırılan İbrahim Babat daha sonra "Yeşil" ile bir araya gelip birçok gayriresmî olayda beraber olmuşlar. Kutlu Savaş'ın raporu yayınlandıktan sonra bazı bilgilerin eksik olmasına da sinirlenen Babat, cezaevinde bir mektup yazar. Bu yazdığı mektubu gizli olarak basma sızdırır. Ancak daha önce bazı devlet büyüklerinden yedi yıl ceza alacağı vaadine rağmen 17 yıla mahkûm olunca Babat İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığına ve Başbakanlık Teftiş Kuruluna ifade vermek için dilekçeyle müracaat eder. Müfettiş-

lerin kendisiyle görüşmesinden önce 19.2.1997'de Kırklareli İstihbarat Şube Müdürü ile Jandarma Alay Komutanı, İbrahim Babat'ı ziyaret ediyor. Hatırını sorup geçmiş olsun derken dikkatli olmasını, Devlet'e zarar vermemesini, davanın Yargıtay safhasında olduğunu şöylüyor bu yetkililer!

Basına sızan bu mektup Tempo Dergisi ve bazı gazetelerde de yayınlandı. Peki, raporda yansıtılan fakat kamuoyundan gizlenen İbrahim Babat'la ilgili neler vardı. Yine Kutlu Savaş'ın kaleminden okumakta yarar var. İbrahim Babat neler söylemişti?

(Not: İtirafçı olup devlete yardım etmeye başladıktan sonra yani PKK saflarında değil, Türkiye'ye geçtikten ve cezasını çektikten sonra kendisinin de açık açık belirttiği gibi birçok insanı yargısız infaz ediyorlar, adam öldürüyorlar, katil oluyorlardı.

Yani adam öldürdüğünü söylüyor. Evet işte buraya dikkat edelim; şu anda İbrahim Babat Kırklareli'nde sadece adam öldürmeye teşebbüsten içeride yatıyor ve 7+10 yıl giydiği cezasını tamamlamayı bekliyor.)

Basında ve kamuoyunda İbrahim Babat böyle lanse olmuştu. Peki kendisi yaşanan bu olayları ve de kendisini nasıl anlatıyordu:

"Ben Suriye uyrukluyum. Gerçek doğum tarihim 1965'tir. Türkiye'ye geldiğimde Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Jandarma İstihbarat Teşkilatı olarak bilinen bir kurumdaki askerî yetkililer tarafından bana yeni kimlik çıkartıldı. Adım İbrahim, soyadım Babat ve doğum tarihim 1972 olarak Uludere nüfusuna kaydım yaptırılarak buna uygun bir de nüfus cüzdanı çıkarıldı, bana verildi.

1984-1988 yılları arasında PKK için çalıştım. Ben de bir süreden beri PKK örgütünün üst düzey sorumlularının ikiyüzlü ve sahtekâr davranışlarını, kadın ve kızlarla ahlâk dışı

yaşantılarını gördüğüm için 1988 yılının sonunda örgütten ayrıldım. Suriye'ye dönmek için yola çıktığımda, beni Osman Demir adlı bir koruyucu Kumçatı Köyü yakınındaki bir askerî tabura teslim etti. Oradaki tabur komutanı İsa Binbaşı, beni Şırnak Jandarma Alay Komutanlığı'na götürdü. Akşam saatlerinde helikopterle, sivil iki kişi geldiler. Bunlardan birinin daha sonra Ahmet Cem Ersever adlı binbaşı olduğunu öğrendim.

Bu esnada PKK, benim henüz örgütten kaçmak istediğimin farkında değildi. Bu sebeple Ahmet Cem Ersever kendilerine katılmamı istedi. Beni bir çatışmada ölmüş olarak göstereceklerdi ve öldüğümü duyuracaklardı. Ben de onlara yardımcı olmayı ve askerî birliklerde çalışmayı kabul ettim. Bunun üzerine bana yeni kimlik düzenlediler.

Yasal ve meşru operasyonların dışında PKK terörüne karşı mücadele adı altında devletin başını ağrıtacak birçok yasa dışı eyleme de şahit olduğum için ve içinde bulunduğu durum için bunları açıklama mecburiyeti hissettim. Ve bu sebeple de İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve Teftiş Kurulu Başkanlığı'na başvurdum. Zaten bu bilgilerden bir kısmını da Hanefi Avcı gibi bazı kişilere de intikal ettirmiştim. Zira Ahmet Cem Ersever öldürüldükten sonra benim de öldürüleceğimi duymuştum. Bu sebeple bazı hususları birtakım görevlilere bildirmek zorunda kaldım.

O dönemdeki asayiş komutanları da benim durumumu biliyorlardı ve hatta o dönemde aylık 500 bin lira maaş alıyordum ve bu bana bir tutanak imzalatılarak veriliyordu.

1988 yılında Silopi'de Hacı Ahmet Seyrek'i sırf ileride bizi ele verebilir endişesiyle, Ersever'in bilgisi dâhilinde ve onun tarafından temin edilen tabanca ile Lokman Gündüz'e öldürttüler. Seyrek de itirafçı değil, benim gibi kullanılan bir elemandı.

Eski dönemlerde JİTEM'e istihbarat çalışması yapan Mehmet Bayar'ı ve onun İdil'deki avukatını, bu birimlerin gizli işlerini öğrenmiş olmaları sebebiyle ortadan kaldırmaya karar verdiler. Bayar içine bomba yerleştirilmiş, gizli servislerin kullandığı orijinal bombalı çantayı avukata götürmeden önce merak sebebiyle açınca bombalı çanta infilak etmiş ve bu şahıs da ölmüştür. Bu olayın organizasyonu da yukarıda belirttiğim gibi Silopi JİTEM birimi yapmıştır.

1989 yılında Şırnaklı Gijo Şanlı'nın yeğeni Hurşit'in ihbar ettiği orta yaşlı üç kişiyi Renault bir araba ile Kastrit Boğazı'ndan aldık, Silopi'ye götürdük. Bence bu kişiler masumdu, sırf Hurşit'in kendi düşmanlarıydı. Bir şey elde edemeyince Ersever, Şaban Bayram ve ben Hurşit'i öldürdük.

1990'lı yılların başından itibaren JİTEM'de köklü değişiklikler oldu. Asayiş Bölge Komutanlığına Hikmet Köksal Paşa getirilmişti, gruplar oluşturulmuştu. JİTEM'in başına da Veli Küçük Paşa getirilmişti. (O zaman Albaydı.) 1990 yılında yakalanıp serbest bırakılan itirafçılar asker kimliği ile JİTEM grup komutanlığına alınmışlardı. Bütün asker itirafçıların biraraya toplatılması düşünülüyordu. JİTEM'de bu itirafçıların sevk ve idareleri için bana çağrı yaptı, önce kabul etmedim. Daha sonra Hikmet Köksal Paşa araya girince bazı kaygılarım olmasına rağmen Paşa'ya güvenerek Diyarbakır'a gittim. Bu arada JİTEM çatısı altında illegal bir oluşuma gidildi. Diyarbakır ve çevresinde PKK ile ilgili olduğundan şüphelendiğimiz hemen herkesi infaz etme yetkimiz vardı. Bu insanları yakalayıp, suçu varsa tespit edilip, adalete teslim etmek yerine faili meçhul bir şekilde öldürmeyi bir yöntem olarak benimsemiştik. Bizden istenen buydu, bu yönde talimat alıyorduk. Bu grup içerisinde eski itirafçılardan Ali Osmansoy, Hüseyin Tilki, Abdülkadir Aygan, Hayrettin Toka, Recep Tiriz, Adil Timurtaş ve eski TİKKO'cu Talip adındaki kişiler vardı. Antalya'da örgüt tarafından öldürülen Numan Kod (Selahattin Görgülü) adındaki kişi bizim grubumuzun

istihbaratçısıydı. 'Örgütle ilişkilidir' tarzında bize gösterdiği ve getirdiği kişilerin hepsini değişik dönem ve zamanlarda infaz ettik. Bismil'de Benzinci Talat'ı, Diyarbakır-Bismil yol kavşağında bir vatandaşı aynı gerekçelerle infaz ettik. Batmandaki iki kişiyi, birini evinden, diğerini evinin önünden alarak Batman-Silvan arasında infaz ettik. Yine Hazro'da bir vatandaş infaz edildi. Bu çalışmalar beş ay sürdü. Yine o dönemde Selahattin Görgülü' nün verdiği istihbarat Doğrultusunda bir şahsı, Celil Kod Aytekin Özen Binbaşı ile Abdülkadir Aygan birlikte gidip infaz ettiler."

Gerek diğer itirafçılar olsun, gerekse İbrahim Babat'ın açıklamaları belki de çok ciddi bir şekilde itirafçılık kaosunu, yanlışlığını tüyler ürpertircesine ortaya koyuyordu.

Bu insanlar uzun yıllar PKK saflarında çalışıyorlar. Sonra pişman olduklarını söyleyerek gelip itiraflarda bulunuyorlar. Tamam, biz ne yapmışız? Bu insanların itiraflarından yararlanarak yeni stratejiler belirlemeye çalışmışız. Bir de onlara yasa çıkarmışız: "İtirafçılık Yasası", suçlarını hafifletmişiz. Özellikle İbrahim Babat'ın açıklamaları ile oluşan şemayı biraz daha genişleterek açmak istiyorum. Çünkü o zaman sistem içerisindeki inanılmaz çarpıklığı bir başka boyuttan somut olarak görebileceğiz. Kişiler hata yapmış olabilir, sistem kişilerin yanlışlıklarına paralel laçkalaşmış olabilir. Fakat kesinlikle şu hataya yol açmamalı; bazı yanlışlıklar makam, kurum ve devlet kavramlarıyla karıştırılmamalı. İçerisindeki şahısların hataları işte bu yüzden o kişi ya da kişilere mal edilmeli, toplumca ve devletçe hesabı da sorulmalı.

Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Birimi (JİTEM) bünyesinde toplanan bu itirafçılar ve tetikçiler illegal bir oluşum içerisinde inanılmaz yetkilere sahip olmuşlar. İbrahim Babat, açıklamalarında sarf ettiği şu sözlerle de tüm çıplaklığı ile gerçeği haykırıyor:

"Şüphelendiğimiz hemen herkesi infaz yetkimiz vardı. Bu

insanları yakalayıp, suçu varsa tespit edilip, adalete teslim etmek yerine faili meçhul bir şekilde öldürmeyi bir yöntem olarak benimsemiştik."

Bu ne demek: "Şüpheli bulduğumuzu öldürüyorduk." Kafalarına göre buyruk yağdırmışlar. İbrahim Babat da diğer itirafçılar gibi yaptığı infazları açıkça itiraf ediyor, fakat bu gerçekleştirdiği infazları, önüne konulan yeni avantajlar ve güvenceyle rahatça anlatıyor, itiraf ediyor. Evet diyor, şunu şunu aldık götürdük, infaz ettik. Bu İbrahim Babat daha sonra cezaevine giriyor. Hangi suçtan dolayı? Silahlı bir çatışmada adam öldürmeye teşebbüsten! Öldürmekten değil, teşebbüs etmekten; fakat adam bas bas bağırıyor, ben şunları şunları öldürdüm diye. Tüm bu bağırmalara rağmen değişen hiçbir şey yok.

İşte JİTEM'in saklanmasındaki, uydurma denmesindeki, sümenaltı edilmesindeki gerçekler hiç de öyle yabana atılır cinsten değil. Tüm bu gerçeklerle bakıldığında bugün yana yakıla aranan "YEŞİL"i doğuran, üreten sistemin bu noktasına bakmak, burayı onarıp düzeltmek meseleyi daha kökten çözmeyecek mi? Çünkü Yeşil'in yaptığı bütün faili meçhul olaylar da JİTEM'in bu yanlış yapılanmasından ortaya çıkmadı mı? Bu yanlış oluşumun başındaki yetki almış insanlara bunun hesabı sorulmayacak mı? Sorulmalı ki yarınlarda başka Yeşillerin üremesi, türemesi engellenebilsin.

Şu anda bu insanlar yani adı tetikçi, itirafçı olan şahıslar ne yapıyorlar, geçmişte yaptıklarını!..

Şimdi de içimizde barınan bu kişilere kol kanat açanların, açıklarını ortaya atıp, iç düzeni karıştırıyorlar.

Her Şey Görüleceği Kadar Ortaya Çıkmadı mı?..

Fransız gözlemevinin (Observatoire Geopolitique Des Drogues) yöneticisi Labrousse'e göre; "Üst düzeyde koruma

görmeden Türkiye'de eroin laboratuvarlarının varlıklarını sürdürmeleri mümkün değildir. Gerçekte Türkiye'de uyuşturucu ve kara para trafiğinin içinde mafya, birtakım bürokratlar, bazı politikacılar, polis ve istihbarat teşkilatının bazı yöneticileri ve birkaç ordu mensubu vardır. Bu iş Türkiye'de bir sektöre, hatta sistemin en önemli sektörlerinden birine dönüştürülmüştür."

Dış gözlemcilerin bu tespitleri doğrultusunda bizim kendi basınımızda, kurulan komisyon raporlarında ortaya çıkan gerçekte fazla söze hacet olmadığını, aynası iştir kişinin söze bakılmayacağını olanca çıplaklığı ile ortaya koyuyordu. Şu ana kadar medya ve basın yoluyla ortaya çıkarılan ve birçok soruşturmaya neden olan bu olayları yine onların diliyle yorumsuz bir şekilde özetleyerek, kitabın finaline gelelim.

Kocaeli bölgesinde Veli Küçük'e bağlı (şu an Çanakkale'de) örgütlerin fidye ve uyuşturucu işi yaptıkları ortaya çıkmıştır. Urfa bölgesinde DYP Milletvekili ve korucu başı Edip Sedat Bucak'a bağlı grupların uyuşturucu ticareti yaptıkları, devlet raporlarına ve mahkemelere yansımıştır. Yüksekova'da Dağ Komando Taburu Komutanı Mehmet Emin Yurdakul'un, büyük bir uyuşturucu ve fidye çetesi yönettiği ortaya çıkmıştır. Diyarbakır, Van ve Hakkari bölgelerinde çok sayıda özel tim elemanı, subay ve köy korucusu, bazı yüksek rütbeli subayların denetiminde uyuşturucu ticareti yaparken yakalanmışlardır.

İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı yapan, DYP Milletvekili Mehmet Ağar'ın Emniyet Genel Müdürlüğü döneminde, ona ve Müsteşar Korkut Eren'e bağlı ölüm timi içinde özel tim komutanı İbrahim Şahin'e bağlı polisler, Abdullah Çatlı ve Haluk Kırcı gibi MHP militanları, Yaşar Öz, Sami Hoştan ve Tarık Ümit gibi uyuşturucu tüccarları yer almıştır. Bu kişilerin uyuşturucu ticareti yaptıkları İngiliz, Alman, Fransız ve Türk polis kayıtlarında da vardır. Bu uyuşturucu

tüccarlarına, ancak diplomatlara verilen, kırmızı pasaport verilmiştir. Bu örgüt aynı zamanda devlet ihaleleri ve fidye alanına hükmetmişlerdir. MİT Kontrterör Daire eski Başkanı Mehmet Eymür, mahkemede Mehmet Ağar'ın Yaşar Öz ve Nurettin Güven (şimdi İngiltere'de) yoluyla Avrupa'ya uyuşturucu gönderdiğini açıklamıştır.

MİT yöneticilerinden Mehmet Eymür ve Yavuz Ataç'a bağlı uyuşturucu ve fidye örgütlerinin varlığı ortaya çıkmıştır. Şimdi tutuklu olan Alaattin Çakıcı bu oluşumun lideri durumundadır. Çakıcının bağlantıları arasında iş adamları, bakanların da dâhil olduğu milletvekilleri, büyük spor kulüplerinin başkanları, istihbarat yöneticileri vardır. Çakıcının bir bakandan daha yetkili olduğu ve milyarlarca dolarlık bir ihale alanına hükmettiği ortaya çıkmıştır. Uyuşturucu, kumarhanelerin ve ihale alanlarının geliri nedeniyle, bazı resmî kuruluşlara dayanan gruplar arasında kanlı çatışmalar çıkmıştır. Örgütler birbirine üstünlük sağlamak ve ranttan aslan payı almak için politik güçlerini arttırmaya yöneltmiş, bazı siyasi partilere dayanmışlar. Siyasi partiler de birbirlerine üstünlük kurmak için bu örgütlere dayanmışlardır. Yargıtay başsavcısı Kutlu Savaş'a hazırlattırılan "Susurluk Raporu" tüm bu bilgilerle doludur.

Adım Adım Yeşil'e Yürüyorum... -1-

Doğan Grubu bünyesinde kurulan Yeni Ufuk gazetesinde araştırma muhabiri olarak çalışıyorum. Tarih 1997'nin başları. Azerbaycan'dan yeni gelmiştim. Başarılı bir iş çıkarmanın ödülü olarak sevgili şefim Şule bana iki gün izin vermişti.

Ebulfeyz Elçibey o zamanlar Cumhurbaşkanlığından düşürülmüş, kendi köyü olan Kelaki'de sürgündedir. Bir türlü gazeteciler görüşmeyi sağlayamıyor. Nedeni de hem Aliyev yönetimi izin vermiyor, hem de Elçibey oldukça hassas dav-

ranıyor. Yine o dönem Elçibey Türkiye gündeminde... Bizim gazetede de böyle bir iş gündemde... Kelaki'ye gidilip Elçibey'le röportaj yapılacak... Sonuç olarak iş bana kaldı. Nihayet bir hafta içerisinde bütün görüşmelerimi tamamlayıp dolaylı yoldan Elçibey ile mesajlaşıp, bir gün içerisinde Nahcıvan'a gidip, oradan Kelaki Köyü'ne geçtim. Tabii köye ulaşmak hiç de kolay olmadı. İki gün misafir edilip, sonunda yoğun bir koruma altında röportajımı yapmayı başarmıştım. Oldukça ilginç, Susurluk ve Çatlı bağlantılarına da ciddi sinyaller gönderen bir söyleşi yapmıştık, Elçibey ile:

Soru: Türkiye'deki milliyetçilerle, ülkücülerle ilişkileriniz nasıl?

Cevap: Oradaki milliyetçilerle iyi ilişkilerim var. Kardeşçe yaklaşırım. Ama onların bir lideri var, başında insanlar var. Kendileri liderlerini seçsinler, kimi seçeceklerine çok iyi karar versinler, kimi seçerlerse ben de onu alkışlayacağım. Hepsi kardeşim. Tabii bu sonuçta onların öz işi, ben onlara karışmam. Benim Türk dünyasında başbuğ olma gibi arzum yok.

Soru: Uzun zamandır Azerbaycan'da Türk ülkücüleri arasıda sıkı bir ilişki yaşanıyor. Ülkücülerin bir ayağının Azerbaycan'da olduğu söyleniyor. Mesela Abdullah Çatlı'yla, Haluk Kırcı'yla ilişkileriniz ne düzeyde oldu?

Cevap: Gazetelerde benimle ilgili çıkan haberlerde benim sözüme söz eklemesinler, samimi olsunlar. Ben her zaman sözümü ciddi söylüyor ve düz konuşuyorum. Ben Kelaki'de Abdullah Çatlı ile görüşmedim. Diyorlar ki görüşmüş, hayır kardeşim, ben Çatlı ile görüşmedim.

Soru: Peki tanışmadınız mı?

Cevap: Abdullah Çatlı'yı tanımıyordum. Ben Mehmet Özbay adında bir adamı tanıyorum. Bakü'de olduğum zaman, bir Azerbaycan Türkü bana birisini getirdi. Mehmet Özbay diye tanıştırdı. Niye geldiğini sordum. Eğer Çatlı ise Allah

rahmet eylesin. Dediler ki buradaki kamplarda dövüşçü yetiştirecek. Ermenistan'da askerleri yetiştirecek. Ben de dedim ki "Madem Türkiye'den gelmişsin o zaman önlerde olma, çünkü seni öldürürler. Ben bunu istemiyorum. Sen bizim askerlerimizi eğit, onlar vuruşsunlar, sana bir zarar gelmesin." Dört buçuk ay kadar askerlerimizi eğitti, daha sonra Türkiye'ye döndü. O günden sonra onu bir daha görmedim.

Sohbetin bir bölümünde konu, Türkiye'deki ülkücülerle el ele verilip darbe hazırlığına girilmesiydi.

İşte bu iki günlük ödül izninin dönüşü, sabahleyin yine gazetedeydim. Sohbet, muhabbet, Azerbaycan anıları derken, araştırma servisinin şefi, yani benim şefim Şule yine o sevimli, iş aşkı fışkıran bakışları ile beni yanına çağırdı. Daha çağırışından belliydi, yine bir iş verilecekti. Merakla yanına yaklaştım. Ben Azerbaycan'dayken yine gündeme "Yeşil" yerleşmişti. Şule'nin bana yeni haber hediyesi de buydu. Eyvah dememe, hayır dememe hiç olanak yoktu, hele bir de Şule'ye rağmen. İşti işte... Şule de vermişti. Sıkıysa kabul etme.

Ortaya elle tutulur bir şey çıkması için bir hafta gibi bir süre vardı önümde. İlk günüm sadece şaşkın, boş ve ne yapacağını bilemeyen bir hâlde geçti...

İkinci gün... Yine gazetedeyim. Önümde sadece birkaç görüşebileceğim isim... Ve bir haftalık sürenin dörtte üçlük bölümü dolmuş durumda. Önümde oldukça kabarık dokümanlar, bugüne kadar yayınlanmış bütün arşiv bilgileri fakat ben yine de tatmin olmamıştım. Şu ana kadar yayınlanmamış, ulaşılamamış hiçbir bilgi yoktu elimde ama olmalıydı. Mesela şu an "Yeşil" neredeydi?.. Nerelerde ikamet ediyordu?.. Yakınında kimler vardı?.. Veya en son nerelerde görülmüştü?.. Ailesi, akrabası gibi detaylı bilgiye ulaşılamamıştı, henüz. Benim toparladığım bilgilerle ortaya çıkacak haber, bölük pörçük yayınlanan haberleri toparlayıp bütün hâle getirmenin ötesinde olmayacaktı.

Az da olsa önümde bir zaman süreci vardı. Hiç vakit kaybetmeden, Mahmut Yıldırım'ın ağabeyine telefonla ulaşıp temas sağladım. Yaptığım birkaç görüşme benim açımdan oldukça verimli geçmişti. En azından yeni bilgiler çıkmaya başlamıştı. Neydi bu bilgiler? Çocukları abisinin yanındaydı, sürekli para gönderiliyordu. Uzun süredir yüz yüze görüşemiyorlardı ama telefon görüşmesi bolca yapılıyordu.

Bir anda yeni bilgilere ulaşma tempom doruğa ulaşmıştı. Benim asıl beklentim, abisi, erkek kardeşi ile yaptığım görüşmenin şahsın kendisine sıçramasını sağlayarak bir şekilde bana ulaşması, direkt veya dolaylı bir şekilde benimle diyaloga girmesini sağlamaktı.

Çok geçmeden Veli Küçük Paşa'nın "Yeşil'le telefonda sık sık görüştüğü ortaya çıktı. Antalya'da kendisine ait iş yeri ve evi olduğunu öğrenip, detaylı bilgiler topladım. Dosya saatler ilerledikçe yeni bilgilerle şişmeye devam ediyordu. Artık bu haber nedeniyle tanıştığım kişilerden aldığım bilgiler aynı zamanda "Yeşil'in yakın zamandaki hareketlerini de kontrol etmeme yardımcı oluyordu. Örneğin birkaç günlüğüne Elazığ'a geçiyor, haber sıcağı sıcağına bana ulaşıyordu.

İyi bakıldığında gözden kaçmayan en büyük gerçek de bu insanın; istihbarat teşkilatlarının bünyesinde resmen devletin görevlisi gibi çalışması, korunmasıydı. Diyaloga geçtiğim herkes, aile yakınları onun istihbarat görevlisi olduğunu ve maaşlı çalıştığını dile getiriyorlardı. Hatta JİTEM' de çalıştığı yıllarda Diyarbakır JİTEM lojmanlarında ikamet etmişti. Hem de yetkililerin yana yana aradığı Yeşil.

Şule artık başıma sıkça gelip "Hadi Çetin, haberini toparla ve teslim et" baskısını artırmıştı. Eh ne yapalım, eldeki bilgileri toparlayıp haber hâline getirmek için bilgisayarın başına oturulacaktı. O kadarıyla da olsa yazılacaktı bu haber. Ama ben hâlen Mahmut Yıldırım'm benim bu koşturmamdan, araştırmamdan rahatsız olup beni arayarak "Hayırdır kardeş"

demesini bekliyordum. En azından bana ulaşmasa bile gazetedeki bir yetkiliye ulaşması dahi yeterliydi. Çünkü baştan itibaren tüm girişimlerim bunu sağlamak yönündeydi.

O gece sabaha kadar haberi bitirip ertesi gün teslim ettim. Bir ara yayın yönetmeni Avni Bey telaşla Şule'yi odasına çağırdı. Oldukça heyecanlıydı. O an içimden bir ses benim haberimle ilgili bir gelişme olduğunu söylüyordu sanki. Kısa bir süre sonra beni de odaya çağırdılar. Heyecanla odaya girdim. Evet, beklenen gerçekleşmişti. Namı diğer 'Yeşil" telefonla gazeteyi arıyor, telefona Avni Bey çıkıyor. Tabii yılların verdiği tecrübe ve gazetecilikle sohbete ikna edip röportaj yapıyor. Diğer taraftan içim bir parça burkulmuştu. Aradığında ben niye yoktum, neden konuşamadım? Tabii ki bu duygu halim iş şevkimden kaynaklanıyordu. Sonuçta ortaya çıkan işin kalitesi ve güzelliği önemliydi. Mahmut Yıldırım gündeme geldiğinden bu yana Türk basınında ilk defa röportajı yapılmıştı. En mükemmeli de buydu. Bu haber de başarıyla sonuçlanmıştı. Her şeyden önemlisi de Şule'nin yüzü yine gülüyor ve yine mutluydu.

İki veya üç gün bu haberin tanıtımı yayınlandı ve arkasından haber... Türkiye'nin birkaç günlük gündemi Y. Ufuk gazetesi ve "Yeşil" haberiydi, tüm görüntülü ve yazılı basında... Gazetede yayınlanan bu röportajın arkasından birçok yetkili de "Yeşil" ile ilgili açıklamalar yapmaya ve demeçler vermeye başlamışlardı. Bu haberin hemen arkasından ismi saklı kalmak kaydıyla değerlendirme yapan, Başbakan Mesut Yılmaz'a ve Genel Kurmay Başkanı Org. İsmail Hakkı Karadayı'ya yakın bir uzman, hükümetin Yeşil konusunu açığa çıkarabileceğini belirtti.

18 Temmuz 1997 tarihli baskısında yayınlanan bu röportajda uzman yetkili neler söylemiş ve nasıl bir ışık tutmuştu olaylara...

Y. Ufuk gazetesinin sorularını cevaplandıran uzman şun-

ları söylemişti:

Soru: Açıklamaların ardından Yeşil kimliği konusunda bir tereddüt var mı?

Cevap: Mahmut Yıldırım adlı kişinin bu işlerde ön planda rol oynadığıyla ilgili bir tereddüt yoktu zaten. Onun adını Cem Ersever ortaya attı. Yeşil'in Mahmut Yıldırım olduğunu ise İran eski büyükelçisi Bageri gazetecilere fısıldadı. Bageri, Güneydoğu'daki olaylarla ilgili olarak sürekli Hizbullah örgütünün suçlanması üzerine böyle davrandığını söylemişti. Ama Yeşil kim sorusunun cevabını verirken biraz daha ihtiyatlı olmak lazım. Gazetenizde yer alan açıklamalar da dikkatle okunduğunda, bu sıfatın bir başka kişiye ait olabileceği ve onun olaylardaki aktif eli olarak Mahmut Yıldırım'ın kullanıldığı yorumu getirilebilir ve bence öyle bakmak çok yanlış olmaz.

Soru: Bir başkasıysa; neden gerek Mahmut Yıldırım'ın kendisi, gerekse diğer istihbaratçılar sürekli olarak onu bu kimliği ile gündeme getiriyorlar?

Cevap: Burada korunmak istenen birisinin olduğu anlaşılıyor. Mahmut Yıldırım senelerce "Sakallı" koduyla biliniyor. Birden "Yeşil" sıfatını da kullanmaya başlıyor ki o zamana kadar Yeşil varlığı, çok dar ve üst düzey çevrelerde bilinen bir zat. Sonradan âdeta iki ayrı şahıs gibi, bu isimlerden kâh birini, kâh diğerini kullanarak ortada dolaşıyor. Aynı kişiyi farklı kod isimleri ile tanıyanlar başta olmak üzere herkesin kafası karışıyor. Sonunda sakallı birden yok ediliyor ve Mahmut Yıldırım "Yeşil" kod adıyla kalıyor.

Soru: Yani Yeşil'in gerçek kimliğinin günün birinde ortaya çıkabileceğinden endişe edilerek bu kod adı bir başkasının sırtına mı yapıştırıldı?

Cevap: Sanırım öyle. Korunmak istenen zatın hem yapmak istediği bir faaliyet var, hem de bulunduğu konumdan

dolayı hareket serbestisi kısıtlı olabilir diye düşünüyorum. Kendisinin bilgisi dâhilinde ve onun kimliği ile birinin dolaşması rahatlatıcı olmuştur. Günün birinde bir mesele çıksa ve şu işin sorumlusu Yeşil'dir denilse, Yeşil diye tanınan kişi başkası olduğu için hukuki bir sorumlulukta doğmayacak. Ama kimliğin gerçek sahibi; hem dublörünü koruma, hem de işlevini sürdürme imkânı bulacaktır.

Soru: Mahmut Yıldırım'ın adına açılan banka hesabını da sözünü ettiğimiz bu kişi kullanmış olabilir mi?

Cevap: Elbette olabilir. Mahmut Yıldırım ise yaptığı açıklamada durumunu ortaya koyuyor. Zaten bu adam bankaya gidip mütevazı bir parayı hesabından çekmek istese bile kuşku uyandırır. Kaldı ki siz sadece Ziraat Bankası hesabındaki bir hareketi yayınladınız. Mesut Bey'in İstanbul'da DGM'ye ilettiği belgeler içinde İş Bankası Ankara Çankaya Şubesi'nden tahsil edilmiş bazı çeklere ait dekontlar var. Bunların her biri on milyon dolarlık. Bu meblâğların Mahmut Yıldırım'ın tasarrufuna ve kullanımına terk edileceğini düşünmek fazla saflık olur.

Soru: Basında bir dönem Özer Çiller'in adı bu paralarla ilgili olarak geçmişti.

Cevap: Buna fazla ihtimal vermiyorum. Öyle olsa kimi makamlar garip bazı soruşturmalar peşinde koşmak yerine ellerinin altındaki adama açıklamalar yaptırıp Çillerlerin üzerine giderler. Özer ve Tansu Çiller çiftinin bu olayların terörle mücadele boyutundan öte bilgi sahibi olduklarını sanmıyorum. Ancak örtülü ödeneğin kullanımında devletin çeşitli katmanlarına bulaşmış çarpık yapılaşmanın yönlendirmesiyle maksadı tartışılır ödemeler yapmış olabilirler.

Soru: Doğu Perinçek'i bu yapıda nereye yerleştiriyorsunuz?

Cevap: Onun bütün bu olaylarda iltihap patlatıcısı diye-

bileceğimiz bir rolü var. MİT ve birtakım askerler sebebine akıl erdiremediğim bir şekilde bazı bilgi ve belgeleri bu kişiye aktarıyorlar. Hatırlayacaksınız "Kanal 6"daki bir programda Doğu Perinçek, kendisini açık oturumda karşılaşacağı sürprizler konusunda Genel Kurmay İstihbarat Dairesi Başkanlığı tarafından yazılı olarak uyarıldığını iddia etmiş, belge göstermişti. Ve yine anlaşılmaz bir şekilde bu açıklama Genel Kurmayca soruşturma konusu yapılmamıştı.

Soru: O zaman Tansu Çiller hakkındaki casusluk iddialarını, belge düzeyinde ciddiyeti tartışılsa bile, niyetin ciddiyeti açısından önemi var demektir.

Cevap: Hiç kuşkunuz olmasın. Kaldı ki dünyadaki çeşitli casusluk olaylarına ancak bu ölçüde katlanılabilir, kuşkusuz. Tansu Çiller ahbabı Amerikalılara sözü edilen belgeyi verirken veya gönderirken casusluk yapma kastıyla hareket etmemiştir. Buna inanmam. Darbeyi önleme amacıyla hareket etmiştir, ancak şayet iddia edildiği gibi bir belge verilmesi söz konusuysa, bunun casusluk tarifi içerisine sokulması zor olmaz.

Adım Adım Yeşil'e Yürüyorum... -2-

Kısa süre içerisinde Doğan Grubu yönetimindeki bazı karmaşalar ve Avni Özgürel ile (Yeni Ufuk gazetesi Genel Yayın Yönetmeni) aralarındaki anlaşmazlık sonucu gazetede çalışan tüm kadro Avni Bey'in ayrılmasıyla birlikte istifa verip ayrılıyoruz. Dolayısıyla gazetenin yayını durduruluyor.

Zaman ilerliyor. Ben, Kent TV Haber Merkezinde işe başlıyorum. Haber Merkezinin başında Gazeteci-Yazar Ümit Zileli var. Ekip tam anlamıyla profesyonel. Ben haber araştırma servisindeyim. Şeflerden yana bugüne kadar hep şanslı oldum. Yeni Ufuk gazetesinde Şule'den çok şey öğrendim. Her şeyden önemlisi de meslek heyecanımın dozajını, onun hâlen bu he-

yecanı sürdürebilmesinin sırrını öğrenerek artırdım. Şimdi de yine mesleğe yıllarını vermiş dolu dolu bir şefim var.

İrili ufaklı birçok habere koşturuyorum. Ama içimde hep bir yarım kalan, kendimce "Yeşil" haberi var. O dönemlerde yine diyaloglarımı sürdürüyor, ilişkilerimi güçlendiriyor ve şahısla ilgili sıcak gelişmeleri ilk ağızlardan öğreniyorum. Bu arada bazı sıcak duyumlar alınca hemen haber müdürüyle görüşüp, yeni gelişmeleri takip etmek için çalışmalarımı hızlandırarak devam ettiriyorum.

Bir gün ilişkide olduğum bir kişi beni telefonla aradı. Mahmut Yıldırım'ın Elazığ Tunceli civarında sürekli görüldüğünü söyledi. Tam bugünlerde de Antalya'da bulunan ve aylar önce gazetede haberini yaptığımız Mahmut Yıldırım'a ait ev polisler tarafından bulunuyor ve basılıyor. Hemen arkasından Ankara'da yaşayan ailesinden, apar topar Elazığ'a gönderildi haberi yayılıyor.

Henüz elimizdeki dosya öyle çok fazla kabarmamıştı. Fakat bölgeye geçildiğinde, daha farklı veriler ve yeni bilgilere ulaşılabileceği inancındaydım. Tüm hazırlıklarımı yaparak Diyarbakır'a gittim. İlk günü ilişkide olduğum bölgenin çok değerli basın mensubu dostlarla ve emektarları ile birlikte meslek sohbetleri yaparak geçirdim. "Yeşil"le ilgili onlarda derin bir koşuşturma içerisindeydi.

JİTEM'in kurulmasıyla birlikte Ahmet Cem Ersever'in çabaları ile itirafçı ve tetikçilere de devletin kapıları sonuna kadar açılmıştı, sonraki yıllarda ortaya çıkacak facialardan habersiz... Devletin giremediği ve haber istihbarat alamadığı yerlere bu sivil insanlardan oluşan "Timler" sayesinde girilecekti. Hayat çizgileri adam öldürmek ve itiraflarda bulunup ilişki ve dostluklarını satarak para kazanmak olan bu insanlar, tanınan imkânlardan ve sunulan bu avantajlara sırtlarını dayayıp, yaşadıklarını resmileştirip, aklandıklarını zannedip daha bir devlet adamı, sözde vatan ve millet düşkünü olmuşlardı.

Bu terörist, bu insan katilleri, devletin bazı birimleri içerisinde gün geçtikçe iç huzursuzluğun artmasına sebep oluyor, birbirlerinin açıkları yine aralarında bir araç hâline dönüşüyordu. Bunların sayesinde kaçakçılık, bunların sayesinde gayri meşru işler devlet içerisine maalesef sızmıştı.

Devletin içerisine bu denli sızmaları, ilerleyen yıllarda kurumların derinden parçalanmasına yol açmıştı. Ordu mensubu olsun, MİT olsun, bolca açıklar verilmişti. Bu açıklar ve kurulan kirli denge pis kokusunu topluma yansıtmamalıydı. O nedenle oluşan bu sistem içerisindeki kişiler de korunmak zorundaydı.

Bu gayriresmî yapılanmaya birazcık ters düşüp konuşmak isteyenin hemen kellesi kopartılıyor ve yok ediliyordu. Aksi hâlde toplumun gözünde soylu bir Paşa'nın bir Bakan'ın, bir devlet adamının çirkin tarafları çıkacaktı ortaya. Cem Ersever, M. Deniz, Eşref Bitlis vb. kovana çomak sokarken onlar tarafından sokulanlardan bazılarıdır. İşte bu noktada safını çok iyi tutanlardan biri oldu Mahmut Yıldırım. O, menfaatine uyan yerde kalmayı tercih etti. Onun için vatan da millet de belli güçleri arkasına alarak, cebine sokacağı paraydı.

Derken Susurluk patlak verdi, olaylar medyaya yansıdı. Devlet içindeki bu çatlak daha bir büyümeye ve toplum tarafından görülmeye başladı. O önemli gözüken bazı devlet yetkililerini de bir telaştır aldı. Kim vardı elinin altında, çok şey bilen fakat bir türlü yok edemediği? Mahmut Yıldırım. Peki neden yok edememişti bu insanı?

Neydi onu böylesine güçlü kılan? Bir Cem Ersever'de çok şey biliyordu fakat ne yaptılar? Bu insanı yok etmeden önce ortaya çıkabilecek her türlü delil ve kendi başlarını yakacaklarına inandıkları her türlü şey temizledikten sonra infaz edilmişti. Ve aradan yıllar geçmesine rağmen bu öldürülen insan veya insanlarla ilgili yeterli hiçbir şey bulunamadı. Hatta Cem Ersever'in ölümünden birkaç gün sonra eşinin

evindeki bütün eşyaları tek tek incelenerek kontrol edildiğine dair işaretler konulup, önemli gördükleri eşyalara ise el koymuşlardı.

Mahmut Yıldırım ise kendi hayat felsefesine sığınmıştı. O felsefe, kendinden başka hiçbir şeye güvenmemekti. Çünkü onun kavgası vatan millet değildi, elindekilerin farkındaydı ve onu çok iyi kullanıyordu, kesinlikle açık vermiyordu. Durum böyle olunca da geriye kalan tek şey onu korumak zorunda olmalarıydı.

Diyarbakır'da kaldığım iki gün içerisinde konuyla ilgili öyle çok elle tutulan bilgilere ulaşamamıştım. Elazığ'a geçerek son yılların çok yıldızlı bir haber kaynağı olan Mahmut Yıldırım'la ilgili bilgi toplamaya koyuldum. Önce yaşadığı eve ulaştım. Aksaray Mahallesi, Pancarlı Sokak, 17 Nolu ev bizzat kendisine aitti. Elazığ'ın biraz dışarısında geniş bir arazinin ortasında, açık alanda, müstakil, âdeta bir kaleyi andıran duvarlarla çevrilmiş, heybet akan bu evin kapısını çaldım. Yerel basından aldığım istihbarata göre eşi bu evde kalıyordu. Uzunca bir süre beklemenin ardından başı örtülü, zayıf, uzun boylu, oldukça sert mizaçlı bir bayan elinde süpürgesiyle açtı kapıyı. Daha iyi günler demeden, kendimizi tanıtmadan sorduğum ilk soru evin kime ait olduğuydu. Herhalde pek anlayamamış olacak ki bir cevap vermedi. Heyecanlı ve telaşla bu evin Mahmut Yıldırım'a ait olup olmadığını sordum. "Evet" dedi kadın. Hiç ara vermeden ailesi ile görüşmek istediğimi söyledim. Tüm bu konuşmaları yaparken, konuştuğum bayanın eşi olmasını arzuluyor, bunu da bir türlü direkt soramıyordum. Bayan son soruma oldukça rahat ve soğukkanlı bir şekilde cevap verdi. "Şu an burada değiller, çarşıda kalıyorlar" dedi. Ağzından çıkan bu son cümle heyecanımı bir anda yükseltmiş ve farklı bir derinlik, heyecan, yeni bilgilerin sinyalini vermişti. Bu konuşmaların üzerine hem kadıncağızı hem de çevrenin dikkatlerini daha fazla üzerimize çekmeme düşüncesiyle teşekkür ederek evden ayrıldık.

Elazığ Korkulu ve Ürkekti...

Evin biraz ilerisinde dolmuşların müşteri beklediği, son durak dedikleri yerde, kıraathanenin önünde sıralarını bekleyen şoförler birbirleriyle sohbet ederken bir taraftan da elimizde kamera ve her halimizden belli olan biz gazetecilere, şaşkın, bir o kadar da meraklı gözlerle bakıyorlardı. Selamlaşarak kendimizi tanıttık ve oturduk. Aslında çok iyi bildikleri hâlde ağzımızdan teyit alırcasına neden geldiğimizi sordular. Üzerimdeki tedirginliği bir kenara bırakarak açıkça özetledim neden burada olduğumuzu. İşte o an eyvah! Bizi dinleyen, sohbet eden insanlar bir anda çehrelerini değiştirerek, sanki "başımıza taş yağacak" dercesine ve o yağacak taşın altında bari biz ezilmeyelim tarzı surat ifadeleriyle bize karşı soğuk bir davranış içerisine girdiler. Kameramanım ve ben bu tutum karşısında hayretler içerisindeydik; hiç abartısız, Elazığ, Mahmut Yıldırım ismini duyunca tir tir titriyordu. Bu arada çay ocağının sahibi yanımıza yaklaştı, hafifçe eğilerek; "Abi ailesi ve kendi buralarda, Elazığ'daki tedirginlik ondandır. Siz de başınıza bir bela almadan çıkın Elazığ'dan" dedi. Bu tutum ve uyarıların üzerine bize de düşen bir an önce oradan uzaklaşmaktı, biz de onu yaptık.

Aslında gelişmelere haberci olarak bakıldığında oldukça da olumluydu. Bu kadar olumlu bir gelişmenin arkasından atılacak olan adımlar daha hassas ve sağlam olmalıydı. Hem sağlıklı düşünme, hem de sağlıklı karar alma adına dinlenip kendimizi toparlamamız gerekiyordu. Şehir merkezinde bulunan, her şehrin kapasitesine göre atıflarla yüklenen turistik bir otele yerleştik. Gergin ve yoğun geçen bir günün sonrası uyumak hiç de zor olmamıştı bizim için. Sabahın ilk saatleri, uyandırma telefonuyla ayaktayız. Kahvaltı ve günlük yerel ve ulusal gazeteleri okuduktan sonra bazı dernek ve kuruluşu ziyaret ederek bilgi toplamak istiyordum. Fakat herkeste bir tedirginlik ve korku vardı. İnsanlar Mahmut Yıldı-

rım ismini duyunca heyecanlanıyor, panik oluyor. Şehir sanki saatli bomba gibi her an patlarım korkusuyla soluyordu.

Birkaç yıl önce "Yeşil" tarafından vurulduğu iddia edilen Hasan Kaya'nın abisi Avukat Mevlüt Kaya ile bürosunda buluştuk. Konuyla ilgili çokça bilgisi vardı ama o da çekingen ve korkuluydu. Konuşma esnasında söylediği bir şey çok ilgimi çekti. Şehir merkezinde hâlen faal olarak çalışan iş yerinin olduğunu söylemişti, üstelik bütün kayıtlar Mahmut Yıldırım ismineymiş.

"Yeşil ve benzerlerinin Türk Ordusunun bir subayını (Cem Ersever olayı) sorgulaması ve öldürdüğünü etrafa söylemesi, Tarık Ümit gibi gerçekte karanlık bir kaçakçının 'falancayı aldık, sorgulayıp, öldürdük' gibi korkunç ve kendilerinin çok önemli konumda görülmelerini sağlayıcı davranışları, Abdullah Çatlı gibi sistemin emrinde çalışan bir kişinin, illegal işler yapıp etrafa korku salması ve bundan istifade edip başkalarının da bu gelirden pay almasını temin eden davranışları, geri kalmış bir ülkenin ciddiyetten uzak operasyonlarına izin veren bir yapı, ülkemizin gerçekten hak etmediği bir durumdur. Bu davranışlara izin veren anlayış bir grup insanın sivil ve kamu görevlilerinin kısa sürede çizgiyi aşıp vatan-millet hizmetinden kişisel menfaate dönmelerine yol açmıştır. Her şeyin bu kadar kolay ortaya çıkması ve duyulması ise devlet adına yapılan işlerdeki ciddiyetsizliğin en önemli göstergesidir."

Kutlu Savaş'ın bu görüşlerini bir PKK itirafçısı da basına yaptığı açıklamalarla doğruluyordu.

Avukat Metin Can ve Doktor Hasan Kaya cinayetinde önemli bir parantezi, detaylarını ve Yeşil'in konumuyla ilgili bilgileri, PKK itirafçısı Ayhan Öztürk isimli şahsın basına yaptığı açıklamalarda içerisinde bulunan durumun vahametini gözler önüne seriyor. Bu cinayetleri nasıl işlediklerini şöyle anlatıyordu:

"Önce avukat Metin Can'ı alıp, doktorun evine gittik. Yeşil'in bize vermiş olduğu talimat gereği kendimizi tanıttık. Hastamız olduğunu söyleyerek tedavi etmelerini istedik. Önce kabul etmediler. Daha önce PKK saflarında bulunduğum için hareketlerimizle onları inandırdık, İdris Ahmet'in hareketleri daha inandırıcıydı. Suriyeli İdris Ahmet 1.65 boylarında, sarışın, ela gözlü, dolgun birisiydi. PKK saflarında uzun süre kalmış, sonra itirafçı olmuş. Şimdi kontrgerilla faaliyetlerini yürütüyor. Avukatla doktoru Elazığ otogarından iki-üç kişi kaçırdı ve İdris Ahmet bunlara işkence yaptı. Bu yarım saat kadar sürdü. Bunları Tunceli-Malazgirt arasındaki köprüye götürdük. Köprünün yakınlarında alay ve askerî karakol gibi askerî birim vardı. Karakolla aramızdaki mesafe 2 km. idi. Yanımda İdris Ahmet ve Diyarbakırlı itirafçı Mesut Mehmetoğlu vardı. Yeşil ve diğerleri arabada bekliyorlardı. Burada ben kafalarına birer tane sıkarak infaz ettim. Karakol silah seslerini duydu, fakat olaydan haberdar oldukları için gelmediler.

Yeşil, Landrover marka araç kullanıyordu. Burada çok kişi öldürülmüştü. Bu, benim ilk ve son eylemimdi. Yeşil, beni buradan Malazgirt'e gönderdi. Hasuna Köyü'nden Sıddık Gümüştaş'ı öldürecektim. Gümüştaş, Nevşehir cezaevinde yatmış, serbest bırakılmıştı, nitekim bu açıklamalardan sonra 28 Ocak 1994 tarihinde Güvenlik güçleri Muş'a bağlı Malazgirt'in Hasuna Köyü'nü basarlar. Köylülerden M. Sıddık Gümüştaş'ı ayırırlar. Köyden biraz uzakta kurşuna dizerek öldürürler. JİTEM'in öldürülen başkanı Binbaşı Ahmet Cem Ersever de "Aydınlık" gazetesine yaptığı ve kitaplaştırılan açıklamalarında "Diyarbakır, Bitlis, Bingöl, Elazığ, Tunceli hattındaki cinayetlerin büyük bir bölümü kod adı Yeşil olan Ahmet Demir ve Mehmet Yazıcıoğulları ekibine aittir" diyordu. 'Ahmet Demir' ve 'Yeşil Mahmut Yıldırım'ın kullandığı kod isimleri. Mehmet Yazıcıoğulları ise Bingöl'ün Solhan ilçesinde benzin istasyonu çalıştıran ve güvenlik güçlerine ça-

lışan, fidye, cinayet ve uyuşturucu olaylarında yer alan bir kontrgerilla elemanı."

Hızla uzaklaştık bölgeden. Sevgili taksi şoförü de bizi uyarmayı eksik etmedi. Daha önce aldığımız bir bilgi üzerine Elazığ İmam Hatip Lisesi'ne gittik. Mahmut Yıldırım ortaokulu burada okumuştu. Daha sonra telefonla randevu aldığımız okul müdürünün yanına çıktık. Sohbet gazeteciliğimizden başladı, Elazığ'ın meselelerini çözmeye kadar ilerledi. Fakat bir şekilde asıl konumuza gelip, sayın Müdür Beyi sinirlendirmeden aldığımız bilgiyi teyit etmem gerekiyordu. Konuşmayı uygun bir yerde bölerek konuya girdim. "Sayın Müdürüm aldığımız duyuma göre "Yeşil" lakabıyla anılan Mahmut Yıldırım ortaokulu okulunuzda okumuş, bu bilgiyi doğrulamak istiyorum" dememle Müdür Beyin şahlanması aynı anda oldu: "Olur mu öyle şey kardeşim? Oklumuzun adını niye kirletmeye çalışıyorsunuz?" gibi sözlerle ve sinirli tavırlarla bir anda panik olmuştu. İyi de okulun adı bir anda niye kirlenmişti. Eylemlerine taaa çocukken okulda mı başlamıştı yoksa?.. Neyse zor da olsa Müdür Beyi sakinleştirip, yumuşattıktan sonra yarım ağız da olsa "Çok eskiden kayıtlarda böyle bir isim mevcut ama kardeşim Elazığ merkeze kayıtlı bir ton Mahmut Yıldırım ismi var, yapmayın böyle şeyler". Evet Müdür Beyin, Mahmut Yıldırım ismini duyduğunda yaşadığı korku ve tedirginlik herhalde birkaç gün ona soğuk terler akıttırmıştır. Müdür Bey'in sarf ettiği sözlerden dikkatimi çeken bir başka nokta, Elazığ nüfusuna kayıtlı birçok Mahmut Yıldırım'ın olması. Okuldan ayrılır ayrılmaz ilk iş bir telefon rehberi bulmak oldu. Elazığ merkeze kayıtlı iki yüz civarında Mahmut Yıldırım ismi kayıtlıydı. Müdür Bey farkında olmadan belki de öylesine söylediği birkaç kelime doğruydu. Peki, Türkiye hangi Mahmut Yıldırım'ı tartışıyordu? Elazığ gerçekten korkulu ve ürkekti. Şehir merkezinde bazı görüşmeler yaptıktan sonra akşamüstü Elazığ'da bulunduğum andan itibaren benimle yakından ilgilenen yerel

TV'deki arkadaşlarımın yanına geldik. Kısaca gün değerlendirmesi yapıp yorgunluk çayı içeceğiz. Daha sonra otelde istirahata çekilecektim, yorucu geçen bir gün de böylece geçmiş olacaktı.

Neyse saatler ilerledi ve biz haber müdürü arkadaşımla karşılıklı çay içip değerlendirme yaptık. Bir ara telefonu çaldı, kim olduğunu bilmediğim kişiyle bir görüşme yaptı. Arkasından bana dönerek, "Abi, biraz sonra istihbaratçı bir abimiz hem ziyaret, hem de seninle tanışmak için buraya gelecek" dedi. Ben de gayet uygun karşıladım. "Belki sürpriz bilgiler ortaya çıkarabilirim" düşüncesi de ağır basmıştı.

Zaman fazla ilerlemeden istihbarat görevlisi olduğu söylenen şahıs geldi. Çaylarımızı üçlü olarak içerken sohbet de güçlenmişti. Laflar döndü dolaştı ve benim niye Elazığ'a geldiğime dayandı. Biraz üstü kapalı bir şekilde neden geldiğimi ve elimdeki bulguların neler olduğundan bahsettim. Mesela Mahmut Yıldırım'a ait olan evin 250-300 metre ilerisinde polis karakolunun bulunmasına rağmen, ailesinin o eve girip çıkmasının ilginç olduğunu; tüm yakın ve birinci derece akrabalarının (mesela amcası, amca çocukları) bu şehirde yaşadığı, fakat buna rağmen hiçbir soruşturmanın yapılmamasının ciddi bir soru işareti oluşturduğunu; şehir merkezinde kendi ismine ait işyerinin bulunduğunu ve tüm bu şüpheli tablonun nasıl olup Elazığ'daki bazı yetkililerin gözünden kaçmış olabileceği gibi boşlukların cevabını aradığımı söyledim. Bu sözlerimin arkasından görevli hemen lafa girerek konuşmaya başladı.

"Bak hiç sözümü kesmeden beni dinle. Ailesinin burada olduğu uydurma kardeşim." Hemen iddialı bir şekilde lafa girdim: "Olur mu öyle şey, şu an evinde bulunan akrabası söyledi burada olduklarını. Elimde görüntü kayıtları var" dedim.

"Yok öyle bir şey kardeşim, abartmayın. Eğer herkes kendi görevini yapsa, bazı gazeteciler de gereksiz bir şekilde bu-

runlarını kendilerini ilgilendirmeyen işlere sokmasalar, yalan yanlış bilgilerle haber yapmasalar hiçbir mesele yok. Asılsız bir şeyi sanki gerçekmiş gibi yazıyorsunuz, sonra çekiliyorsunuz kenara."

İyi de bu söylediklerim tartışma götürmez şeylerdi. Tüm akrabaları bu şehirde yaşıyordu, adına kayıtlı olan evde insanlar yaşıyordu ama buna rağmen "olur mu öyle şey" gibi gereksiz savunma laflarıyla karşılaşıyordum.

Yine dayanamayıp sözünü keserek "Kimse başkalarının yanlışını üstlenmez" dedim. Bu sert konuşma bir süre daha devam etti. Ortam oldukça gerginleşmişti. Bir anda ayağa kalktı, kapıya doğru ilerlerken "Sakın kovandaki arıları kızdırma!" dedi ve ayrıldı. Yaz ortasında kış soğuğu da ancak böyle hissedilebilirdi. Çünkü kendi adıma böylesi sert ve anlık bir tepki beklemiyordum. Kısa bir süre sonra ben de izin isteyerek ayrıldım ve otele geldim...

Bir türlü içimden soyunup yatmak gelmiyordu. Her an bir şey olacaktı ve ben dışarıya fırlayacaktım tedirginliği içerisinde, elimde kumanda, üzerimde günlük giysiler, ayağımdaki ayakkabı, yani bot dahi çıkmamıştı.

Bir ara gün boyu üzerimden hiç çıkarmadığım Sony marka gizli kamerayı çıkarıp, fiziksel olarak onun yükünden kurtulmak istedim. Mercek bulunan kravatı söktüm, belimdeki korseden cihazı çıkardım ve yatağın üzerine koydum. Birkaç dakika sonra tekrar vücuduma yerleştirip öylece yatağın üzerine uzandım.

Her an başıma olumsuz bir şeyler gelecek tedirginliği, Elazığ'a geldiğim günkü dozuyla en doruktaydı yine. Çok doğaldı aslında, içinde bulunduğum bu gerginlik. Bizim cebimizdeki cep romanı, öyle hiç de çocukluğumuzda okuduğumuz hayal ürünü iyi ve kötü adamların çekişmelerinden değildi... Gerçe-

ğin ta içerisinde, zamanın o anından ve geleceğinden oluşuyordu cep romanı. Kahramanları da öyle hikâye kahramanları cinsinden değildi. Kaçırılarak öldürülüp cesetlerinin sokağa atıldığı, yargısız infazların, kaçakçılığın kol gezdiği türdendi konusu, kahramanları da sürekli yan yana, kol kola, soluk soluğa yaşadığımızı, nefeslerinin soğukluğu özellikle biz gazetecilerin ensesinden hiç eksik olmayan, o bildik insanlardı. İyi adam, kötü adam yoktu, çünkü hepsi birbirine karışmıştı. Daha bir halk diliyle "Kimin eli kimin cebindeydi?".

İşte böylesi cep romanlarıyla gün içerisinde soluk alıp vermek hele bir de adam gibi yaşamayı becermek!

Korku ve tedirginliğimin feyiz noktası cep romanının bu bölümleriydi işte...

Her an bulunduğum otelin, yaşanan o anın, böylesi bir cep romanının sayfalarına yeni bir ek, yeni bir macera olmasıyla dolu korku... Kokutmuştum ortalığı...

Şu an aklıma geldiğinde gülümsediğim ama o an ciddi olmanın ta kendisi gibi şeylerdi düşündüklerim, yaşananlar. Mesela sokakta yürürken, bir yere oturduğumda göz göze geldiğim, on kişiden dokuzu ya MİT'ci ya da kötü adamdı gözümde...

Uyuyup uyanma arası gidiş gelişlerde, bir savaş halindeyken telefon çaldı. Resepsiyondan arıyorlardı, misafirlerim gelmiş beni bekliyorlarmış. Telaşlı ve tedirgin bir hâlde hemen resepsiyona indim. Üç kişi beni bekliyordu. Bu kişilerden biri akşam saatlerinde yerel TV'de oldukça gergin saatler geçirdiğim, tartışmalar yaşadığım ve istihbarat görevlisi olduğu söylenen kişiydi. Yüz yüze geldiğimde beynimde net olan tek şey," Arılar çok kızmıştı, acaba sokacaklar mıydı?" sorusuydu. Diğer ikisini ise yeni görmüştüm. Oldukça soğuk bir selamlaşma merasiminden sonra dışarıya çıkacağımızı iletti bana ve önemli olduğunu da ekledi sözünün sonuna.

Birkaç dakika yukarıya çıkıp odamdan çantamı almam gerektiğini söyledim ve yukarıya çıkıp çantamı aldım. Beyaz Renault marka araca binerek otelden uzaklaştık. Bir tarafta delice bir gazetecilik cesareti, diğer tarafta ise akıl almaz bir korku ve heyecan içerisindeydim.

Kısa bir sessizlik hâkimiyetinden sonra birbirimize aşina olduğumuz ve kedisinin inatla istihbaratçı olduğunu söyleyen şahıs konuşmaya başladı.

"Evet Çetin Bey, bir süre bizim misafirimiz olacaksın" dedi. Elindeki siyah renkli uzun bir şapkayı bana uzatarak her türlü emniyet için bunu takmam gerektiğini söyledi. İşte o an, hayatımın durduğu an, belki de ilk defa derin bir ölüm ve yok olma ürpertisi kapladı her tarafımı. Israrla nereye gittiğimizi soruyorum, fakat karşılığında sakin olmamı, sadece tedbir olsun diye gözümü kapadıklarını, bir süre sonra açacaklarını söylüyorlardı. Yine belki ilk defa hissettiğim bir duygu hâlini yaşadım o an. Gözyaşlarımın şefkatine sarılmanın, medet ummanın bir karesiydi bu...

Ürkütücü suskunluk aracın firen yapmasıyla bozuldu. Kapılar açıldı. "Hadi iniyoruz" sesinin arkasından iki kişinin kolları arasında, yüzümde ıslanmış bir maskeyle ayaklarım yere basarak yürümeye başladık. Kapalı bir yere girdiğimizi düşünürken bir çift el tarafından kafamdaki maske çıkarıldı. Kırsal alanda köy karakolunu andıran bir yerde odaya girdik. Odada bir makam masası, koltuklar, birkaç çiçek, telsiz, televizyon vs. Orta yaşlarda oldukça kilolu bir şahıs ayağa kalkarak "Hoş geldiniz şef" dedi yanımdakilere, bana dönerek "Çekinme otur" dedi. Aralarında yaptıkları konuşmalar istihbarat görevlileri olduğunu doğrular cinstendi. Telsiz konuşmaları da bunu pekiştiriyordu. On, on beş dakikalık bir beklemenin ardından dışarıda fren yapan bir aracın kapı sesleri, odadaki insanları ayağa kaldırdı. Konuşmalardan büyük şe-

Yine getirildiğim gibi otele bırakıldım, geride kalan tehdit, hakaret ve vücudumdaki patlak, ufak tefek morluklar. Güzel olan ise hâlen yaşıyor olmamdı. Ertesi sabah kamera otele bırakılmıştı. Geri kalan her şey yani çantam, kasetlerim alınmıştı. Sadece, ölürken bile kafamızın akıl almaz şeylere çahşan şark kurnazlığımla o arbededen sağ salim çıkardığım birkaç özel şey. Evet Elazığ bile korkulu ve ürkekti!

Herkesin "Yeşi"i farklı farklıydı. Kimininki sakallı, kiminki koyu, velhasıl ebat ebat, boy boy. Bizimki de böyleydi işte!

Eyüp Aşık'ın dediği gibi "Yeşil"lerin bir tanesiyle de biz müşerref olmuştuk."

Ben çiçek toplamaya gidiyorum
sizin olsun
kan kokulu haberleriniz
onları bir daha
duymak istemiyorum

Ben çiçek koklamaya gidiyorum
başkasına anlatın
şan şeref
ve kahramanlıklarınızı
ben hiçbir şey
olmak istemiyorum

Ben çiçek koklamaya gidiyorum
başkasına imzalatın
ölüm buyruklarınızı
kekik, keven kokulu yamaçlardan
yamaçlarda beni bekleyen
ağaçlardan
bütün kalbimle
özür diliyorum.

ADI GEÇEN ÖNEMLİ ADLARIN BİYOGRAFİSİ

Veli Küçük...

İsmi ilk defa Hanefi Avcı'nın Susurluk Komisyonuna verdiği ifade ile ortaya çıktı, Veli Küçük'ün. Kocaeli Bölgesinde İl Jandarma Alay Komutanlığı yaptı. Güneydoğu Bölgesinde JİTEM Bölge Komutanı olarak çalıştı. Fakat asıl ününü Kocaeli'de yaptı. Abdullah Çatlı, Mahmut Yıldırım, Sedat Peker gibi isimlerle telefon görüşmeleri tespit edildi. İtirafçıları biraraya getirerek ordu bünyesinde bir yapılaşmayı sağladı. JİTEM'in kuruluşundan itibaren yapılanmasında, genişlemesinde önemli bir rolü oldu. Yeşil kod isimli Mahmut Yıldırım'ın uzun süre kullandığı cep telefonunun Veli Küçük'e ait olduğu ortaya çıktı.

Murat Demir...

O bir PKK itirafçısı. Radikal gazetesine yaptığı açıklamalarda birçok üst düzey insanlarla tanıştırıldığım, Mahmut Yıldırım'la birçok faili meçhul olaya karıştıklarını açıklamıştı.

Şerif Tokgöz...

Kod adı Şamil. Askerliğini yaptığı Güneydoğu'da JİTEM'de görev aldı. Cem Ersever'in emirerliğini de yapan Şerif Tokgöz, Ersever'in emekliliğinde de yanından hiç ayrılmadı. JİTEM elemanları ile sivillerden oluşan; iş adamlarının desteğinde kurulup güvenlik şirketleri adı altında faaliyet gösterecek ve 1998 yılı başlarında harekete geçecek olan örgütün kurulma hazırlığının yapıldığını, Ersever'in bunu yaparken Veli Küçük Paşa ile ters düştüğünü, bazı bilgileri açıklamasından korkulduğu için öldürmüş olabileceğini ileri sürdü. O dönemlerde İbrahim Babat'la, Mahmut Yıldırım'la, Veli Küçük'le sürekli diyalog hâlinde olduklarını da dile getirmişti.

Ali Yıldız...

Jandarma İstihbaratı Bölge Komutanı. Hanefi Avcı ifadesinde piyasayı dolandırarak ortadan kaçan Öner Solakoğlu isimli tefeciyi koruduğu, bazı kaçakçılarla girdiği ilişkilerde cebine yüklü miktarda para girdiğini iddia etmişti. Bir zamanlar Ersever'le çok iyi bir dostluğu olan Ali Yıldız, daha sonra Ersever'le ters düşerek dostluğunu kesti. İlk eşinden boşandı. İkinci evliliğini yapan Yıldız hâlen Güneydoğu'da görev yapıyor.

Muhsin Gül...

PKK itirafçısı. JİTEM bünyesinde sivil itirafçı olarak görev yaptı. O da JİTEM'e katılan ilk itirafçılardan. Ersever komutasında görev aldı. Daha sonra Mahmut Yıldırım'la birçok faili meçhul olaya imza attı. Susurluk Komisyonuna çok önemli açıklamalarda bulundu.

Alaattin Kanat...

1964'de Kızıltepe'de dünyaya geldi. PKK itirafçısı. Kod ismi General Zinhar. 1986'da katıldığı PKK'dan 1991'de kaçarak devlete teslim oldu. Kanat'ın Güneydoğu'daki çok sayıdaki faili meçhul cinayette kullanıldığı ileri sürüldü. Kendisi de teslim olduktan sonra 69 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti. Kırklareli E Tipi Cezaevinden Ankara'daki Ankara Kalecik Yarı Açık Cezaevine götürüldü. Diyarbakır Cumhuriyet başsavcılığı, TBMM komisyonuna gönderdiği açıklamada Kanat'ın 24 Temmuz 1991 ile 18 Mayıs 1993 tarihleri arasında 11 kez güvenlik güçlerine yardımcı olmak gerekçesiyle Diyarbakır Cezaevinden çıkarıldığını açıkladı. 21 Ağustos 1994'te askere alındı, ancak acemi birliğinde olması gerekirken 9 Ağustos 1994'te Senar Er'den fidye isteme olayına karıştı.

Mustafa Deniz...

Binbaşı Cem Ersever'in çok yakın bir dostu ve itirafçı. JİTEM'de kadrolu istihbaratçı olarak çalışan Mustafa Deniz, Cem Ersever'in emekliliğiyle birlikte JİTEM'den istifa etti. 4 Kasım 1993'de ölü bulundu.

Sedat Edip Bucak...

1960 Şanlıurfa Siverek doğumludur. Aynı zamanda Bucak aşireti reisidir. 1987 itibariyle DYP Şanlıurfa milletvekilidir.

Ekim 1993 tarihinde DEP Siirt Milletvekili Zübeyir Aydar ve Şırnak Milletvekili Selim Sadak ile bir görüşme yapmıştır. Görüşmede sistemin Kürt ve Türk halkları arasındaki kardeşliği bozmak için elinden geleni yaptığını ifade etmiştir. Daha sonra Urfa Siverek ilçe merkezinde "Siverek Gençliği" ibareli bildiri dağıtılmasını sağlamıştır.

Haluk Kırcı...

1958 Erzurum doğumludur. Ülkücü camia içerisinde "İdi Amin' lakabı ile tanınmaktadır. 24 Mart 1978 tarihinde Ankara'da Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Doğan Öz ile 9 Ekim 1978 günü Bahçelievler semtinde 7 TİP'linin öldürülme eylemlerinin sanığı olarak aranmıştır. Aynı yıl İstanbul'da sahte kimlikle yakalanarak Ankara'ya getirilmiştir.

1986 yılı içerisinde 3419 sayılı kanun hükümlerinden yararlanmak amacıyla Cumhuriyet Savcılığına müracaat etmiştir. İfadesinde; Bahçelievler katliamını üstlenmesine rağmen, mevcut bilgilere ilave yeni bir bilgi vermemiştir.

16 Temmuz 1989 tarihinde Bursa Cezaevindeki açık görüşte, üzerinde Ali Ekinci sahte kimliği ile firar teşebbüsünde bulunmuştur. İki yıl sonra Bursa cezaevinden şartlı tahliye edilmiştir.

ÇETİN AGAŞE

DERİN DEVLETİN ŞİFRELERİ
CEM ERSEVER GERÇEĞİ VE KOD ADI YEŞİL

Duygusuz değil belki ama duyarsızlaştığımız kesin. Kozalar örmüşüz, kendi küçük dünyalarımızın çevresine. Ya da kozalar örülmüş, ördürülmüş. Hâlâ kuşatılıyor ömrümüz, hapsediliyor gündelik hesaplaşmaların çemberine... Tüm ağırlığıyla binerken hayat omuzlarımıza, herkes kendi ferdi ağırlığını hafifletme ve başından defetme çabasında. Herkes yakınındakini sokan yılanın kendisine o an için dokunmadığının mutlu avuntusunda, tabii yılanın zehirli dişlerini kendi bedeninde hissedene dek!

Çeteler devletleşirken, kocaman devlet bölünmeye çalışılıyor. Ya devletimizin vekilleri... Şatolarından ara sıra çıkıp, Meclis'e hır çıkarmaya gidip, dışarıya çıkmışken de sokaktaki insanların gönüllerini alıyor ve bolca, cumhur cemaat "hükümet, boz yap" oyunu oynuyorlar.

Halk öyle sabırlı, yüreği o kadar geniş ki, gık demeden herkesin doğruyu öğrenmesini bekliyor inatla. Ama gören göz kılavuza ihtiyaç duymaksızın, bu inadın tükenmek üzere olduğuna da hemen takılıyor.

"Cem Ersever ve JİTEM Gerçeği" ile "Kod Adı Yeşil" birbirini bütünler nitelikte olduklarından, yeni baskılarında her ikisini bir kitapta toplamaya karar verdim. Ayrıca tekrar gözden geçirerek, konularıyla alakalı birçok yeni gelişmeyi ve güncel bilgileri dikkate alıp kitabı biraz daha güncelleştirdim. Bunu yaparken ilk baskılarındaki orijinal dokunun bozulmamasına özellikle özen gösterdim.

Gazeteci-Yazar olarak birkaç hassas konunun altını kalın çizgilerle çizerek siz sevgili okurlarıma kolay gelsin diyeceğim...

www.yakamozyayinlari.com

ISBN 978-9944-204-78-1

12 YTL